ERGÜN POYRAZ

AMERİKA'DAKİ İMAM

Togan yayıncılık

Togan Yayınları	22
Yazarı	Ergün Poyraz
Kapak & İç Düzen	Togan Yayınları
Baskı	Kuşak Ofset Himayei Eftal Sok. Yıldırım Han No: 1-2-3 Cağaloğlu-İst. Tel: (0212) 527 41 03
1. Baskı	Kasım 2009
ISBN	978-9944-337-21-4
Togan Yayıncılık	BİZİM AVRASYA YAY. Kuruluşudur.
Bizim Avrasya Yay. Turiz. İnş. ve San. Tic. Ltd. Şti.	Alifakih Cad. 26/c Kocamustafapaşa/İstanbul Tel: 0212 585 66 28 - 518 22 94

© Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabı yayımlayan TOGAN YAYINLARI'nın ve yazarın izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

AMERİKA'DAKİ İMAM

Ergün Poyraz

Togan
İstanbul - 2009

Mustafa Kemal'in Askerleri Dr. Necip Hablemitoğlu ve
E. Binbaşı İhsan Güven'e...

İçindekiler

Önsöz 11
Fetullah'ın Dedeleri 21
Sürgün 24
Kaderleri Kovulmak 26
Bitlis 32
Ermiş Dedeler 41
Katranı Kaynatsan Olur mu Şeker 49
İnsan Sevgisi 53
Tüyme Refleksi Dedelerden Geliyor 59
Doğumu 60
Babası 66
Şapka ve Annesi 72
Kerametler İncil'den 86
Gülen Üfürüyor 94
F Tipi Doktor 96
Anne ve Babasının Dini Bilgisi 101

Dini Eğitimi 104
Ayet ve hadis bilmiyordu 109
Vaaiz 121
Kıtmir 124
Teyzesi ve Cinnetleri 128
İnkar Ettiği Raporu 130
Hocaları 132
Gülen ve Kadınlar 135
Gülen Kadınları Sevmiyo 137
Gülen ve Evlilik 142
Mahcup Gülen 160
Gılman Da Ne Ola Ki 163
Fetullah ve Aids 168
Kadın ve Türban 169
Ergenekon'dan Sonra Fetullah 175
Fetullah ve Sinekler 182
Rüyalar ve Fetullah 186
Kapitalist Melekler 196
Fetullah'a Göre Bilim ve Akıl 199
Yağmurcu 203
Saygı Anlayışı 205
Bomba Korkusu 207
Yufka Yürekli Fetullah 211
Gatakulli 216

Fetullah, Milliyetçilik ve Askerlik 223
Babası Yanında Sigara İçmezmiş 227
Sümüklü Mendil 231
Medrese Eğitimli Fetullah 236
Hafız mı 238
Fetullah ve Halüsinasyon 241
Asker Tayını Yememiş 243
Redaktör Fetullah 247
Açtığı Davaları Hep Kazanmış 249
Entellektüel Fetullah 251
Varoluşçu Fetullah 265
Fetullah ve Mozart 269
Fetullah Mason mu 272
Gülen'e Mason Desteği 277
Rüzgar Gülü 279
Dinler Arası Diyalog 285
Hain Keklik 298
Gülen'in İntihali 300
Fetullah ve Alevilik 302
Yezid; Alevilerin Fırlatması 304
Gazi Olayları 307
Gülen'in Davası 311
Şeriatçı Değilmiş 317
MİT Fetullah'ı Seviyoo 320

Hizbullah ve Gülen.....324
Kanla Abdest Almak.....328
Mapusluk ve Gülen.....333
Gülen'in Vasiyeti.....;.337
Ve Keklendi İnsan.....339
Okullar ve Himmet.....342
Arapça Özlemi İle Yanan Emniyetçiler.....354
Gülen'e Koruma.....362
Hâkim Kiralayın.....364
Gülen ve Mit.....373
CIA ve Gülen.....377
Para Karşılığı Yazdırıyor.....380
Gülen'in Yalanı.....383
CIA'nın Gülen'e Referansı.....384

Önsöz

Fetullah Gülen, cemaatinin yayınladığı ve Gülen'i övme yarışına girdikleri kitaplarda;

"Hocaefendi, son ikiyüz-ikiyüzelli yıllık tarihi itibariyle yenilgiler ve perişanlıklar içerisinde yaşayan; ancak son yüzyılda olumlu istikamette mesafe kat eden bir milletin tarih sahnesindeki yerini gelecek asırlarda tayin edici unsurlardan biri olacak hareketin fikir mimarı" olarak tanımlanıyordu.

Fetullah Gülen, yerleştikleri memleketlerde insanların önce kucak açıp bağırlarına bastıkları bir ortamdan, zararlı eylemleri nedeniyle sürekli kovulan bir aileden, bir soydan geliyordu.

Önce Ahlat'tan kovuldular. Göç ettikleri Pasinler'e ya da diğer adıyla Hasankale'ye yerleşmelerinin ardından,

Yozgat Yerköy, yeni adresleri oluyordu. Burada da rahat durmadılar. Korucuk bir başka sürgün yerleri oldu.

Gülen'in cemaatinin yayın organlarına verdiği söyleşiler kitaplaştırılıyor, bu kitaplarda Gülen; mitolojik bir efsanenin başkahramanı olarak sunuluyordu. Yine aynı yayınlarda; kendini efsaneleştirme uğruna hata üzerine hata yapan, bir önce söylediğini bir sonra tekzip etmesiyle de kendi kendinin Brütüs'ü olan bir Gülen portresiyle karşılaşıyorduk.

Gülen, hayatını anlatırken kimi yerde üç yaşında, kimi yerde dört yaşında, kimi yerde beş yaşında namaza başladığını ve bir daha bırakmadığını ileri sürerken, başka bir yerde ise kılamadığı namazlarını kaza ettiğini söylüyordu.

Dört yaşında iken Kur'an'ı bir ayda hatmettiğini iddia ederken, girdiği vaizlik sınavında geçer not olan on üzerinden beşi akrabaları olan diyanet görevlilerinin desteği ile oldukça zorlanarak alabiliyordu.

Gülen, atadan, dededen bu yana sahabe aşkıyla yandıklarını, sahabeyi dillerinden düşürmediklerini belirtiyordu. Nedense Gülen'in ilan ettiği bu sahabe aşkı

ailenin çocuklarına verdiği isimlere bile yansımıyordu. Yansımadığı gibi daha ilginç bir durum gerçekleşiyor, genelde Müslüman ailelerin itibar etmediği bir ismi Gülen'in kardeşi taşıyordu: Mesih!

Fetullah Gülen, ailesinin hem anadan hem babadan Peygamber Efendimiz'in soyundan geldiğini ilan ediyordu.

Ancak;

"Şecere nerede" diye sorulduğunda ise tam bir şark kurnazlığı edasıyla "Kayboldu" diyebiliyordu.

Gülen ilk mektebi normal yollardan bitirememişken, bir de adını ve soyadını bile zorlanarak yazarken, nasıl oluyorsa İngilizce kitaplara imza atıyor, Yahudi haklarını korumak ve Yahudiliğe hizmet için kurulan ADL'nin başkanı Abraham Foxman'dan kitap yazma siparişi aldığını övüne övüne anlatabiliyordu.

Dün ağız dolusu sövdüğü, sövmekle de kalkmayıp lanetler yağdırdığı; Amerika, Batı, Vatikan ve Papa'ya bugün her fırsatta övgüler yağdırıyor, onları iltifatlara boğuyor, bağlılıklarını bildiriyor, hizmetlerinde olduklarını arz ediyor ve adeta onlara biat ediyordu.

Gülen, zora geldiğinde haşa Allah'ın özel kalem müdürü edasıyla cennetle müjdelediği müritlerine kendi tanımlamasıyla "Suma" yani "Gizli riya" ya da daha açık bir deyişle iki yüzlülük yapmalarını telkin ettiğini ifade ediyor, Allah ve Peygamber sevgisinin de yalan olduğunu itiraf ediyordu.

İstikbalde en ufak bir tehlike gördüğünde kıblesini ABD'ye çeviriyor, Allah'ın inayetinden vaz geçip FBI ile CIA'nın korumasına sığınıyordu.

Gülen, kızdırıldığında ipin ucunu kaçırıyor, vaizlik yaptığı dönemler içerisinde Kur'an-ın sırtından para kazanmanın yollarını aradığını, hatta Kur'an-ı sattığını ikrar ediyordu.

Gülen, finali "Ve yine döneklik yapacağım" şeklindeki sözleri ile oynuyordu.

Nur Tarikatı içinde Nurcu fikirlerle yetişen insanlar daha sonra değişik kılıklarla karşımıza çıkıyordu. Sahaya Nurcu olarak sürülen Turgay, bir süre sonra gelişimini tamamlayarak televizyonlarda Protestan Pastörü yani Papazı olarak arz-ı endam ediyordu.

Tuncay Güney, Nur Risaleleri okuyarak homoseksüel olduğunu keşfediyor, ardından bu nedenle askerden çürük raporu alıyor, Fetullah Gülen'in sağ kolu olarak Samanyolu televizyonunda "Doruktakiler" adlı bir program yapıyor, "Üstad"ları ve birçok Nur Tarikatı üyesi gibi son istasyona homoseksüel Haham Yamağı olarak varıyor, Ergenekon tezgahı F tipi yapılanmanın kılavuzluğunu üstleniyordu.

İşin bir diğer ilginç yanı; 12 Eylül öncesi duvarlara yazı yazmak ve benzeri İslamcı eylemlerde Tayyip'in yanında yer alan yine Tayyip gibi **Batum göçmeni bir Gürcü** olduğunu her fırsatta ilan eden **Şeriatçı Emine Şenlikoğlu,** Tuncay Güney'i yere göğe sığdıramıyor, onun kendilerine çok büyük hizmetlerde bulunduğunu anlatıyor, Tuncay Güney'in heykelinin dikileceğini ve dikilmesi gerektiğini iddia ediyordu.

Kara çarşaflı Şeriatçı Emine Şenlikoğlu, Homoseksüel Haham Yamağı Tuncay Güney ile çok iyi bir arkadaşlıklarının olduğunu söylemeyi de ihmal etmiyordu. "Danıştay saldırısından on gün kadar sonra Yunan Gazetesi To Vima: Bugün Ergenekon tezgahı ile tutuklanan ve sözde örgütün yöneticisi olduğu iftirası atılan insanlar hakkında bir yazı yayınlıyor ve yazıyı 27.6.2007 tarihinde "Bu Yol Ergenekon'a Çıkıyor" cümlesi ile bitiriyordu.

Oysa; o tarihte Ergenekon'u kimse bilmiyordu.

Yine Nurcuların kucağında, Ermeni Said'in risalelerini okuyarak yetişen Abdullah Öcalan eli kanlı terör örgütü PKK'nın elebaşı olarak sahne alıyordu. Terörist başına en büyük desteği yine içinde yetiştiği F tipi örgütlenme sağlıyordu.

19 Mayıs 2009 tarihli Vatan Gazetesi'ne demeç veren Şeyh Sait'in torunu Abdülmelik Fırat, terörist başının nurculuğunu şöyle anlatıyordu:

"Evet, nurcuydu. Bunu söyleyen bir tek ben değilim. Diyarbakır'da kadastro memurluğu yaparken hep Risale-i Nur okuyordu..."

Aynı Abdülmelik Fırat, Kurtuluş savaşına katılmayan ancak İngilizlerle yapılan Musul ile ilgili görüşmeler sırasında İngilizlerden aldığı altınlar karşılığı ve sözde Kürdistan hayali ile isyanlar çıkaran "Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvur öldürmekten daha üstündür" diyen Nakşibendî Lideri Şeyh Sait hakkında Said-i Nursi'nin söylediği şu sözleri aktarıyordu:

"Ben Birader-i azamim, ekremim Şeyh Sait Efendi'nin öcünü alacağım, aldım."

Fetullah Gülen ise intikamcı Ermeni Said ya da nam-ı diğer Said-i Nursi için her fırsatta **"Üstadım"** diyor ve izinden gittiğini ilan ediyordu.

Gülen, eli kanlı terör örgütü "Hizbullah"ı ise **"Allah'ın askerleri"** şeklinde tanımlayıp "onore ederek" saflarını netleştiriyordu.

Laik, demokrat ve Atatürkçü isimlerle, PKK ile mücadelede sembol olmuş, Kardak kayalıklarını Yunan'a dar etmiş kahramanlar ise; PKK militanları, PKK itirafçıları, kendi öz yeğenini 200 TL karşılığı erkeklere pazarlayan, ablasını öldüren ve "şeriatçı" olduğunu bas bas bağırarak duyuran insanlığın yüz karaları ile F tipi yapılanmanın hainleri tarafından Fetullah'ın kucağında yetişen homoseksüel bir haham yamağının kılavuzluğunda, Anayasa Mahkemesi'nin kararında laikliğe aykırı fiillerin odağı olduğu kabul edilen Tayyip'in çakma savcılığında oluşturulan "hukuk" maskeli çete tarafından çakallara yem edilmek isteniyordu.

Ömrünün hemen hemen tamamını bu ülkeye hizmet için adamış insanların ilerleyen yaşlan ve cezaevlerindeki zor koşullar nedeni ile hastalanan yurtseverlere karşı, kaçtığı Amerika'dan "Gatakulli yapıyorlar" şeklinde dalga geçmek de Fetullah'a düşüyordu.

Ergenekon tezgâhının en önemli amaçlarından birinin; Emniyet, MİT ve Adliye içinde yuvalanan F tipi yapılanmanın Fetullah Gülen'in korkularını izole etmek, Türkiye'ye sorunsuz dönmesini sağlamak, dönebilirse di-

kensiz bir gül bahçesinde yaşamasına imkân vermek olduğu, Zaman Gazetesi yazarı ve Gülen hareketinin kilit isimlerinden Hüseyin Gülerce'nin 27 Nisan 2009 tarihinde Star Gazetesi'ne verdiği şu demeçle bir kere daha kanıtlanıyordu:

"Dava 5-6 yıl sürebilir. Ama dava, Ergenekon türü yapılanmalar devlet içinde cesaret bulamayacak şekilde ilerlerse, bu, demokratikleşmeyi hızlandırır. Buna normalleşme denilebilir ve Sayın Gülen'in de dönmesi mümkün olur."

Gülencilerin bu ihtiraslarına başta Tayyip Erdoğan, Abdullah Unakıtan gibi cürüm işlemek için çete oluşturmaktan, nitelikli dolandırıcılığa kadar onlarca dosyası olan AKP'li siyasetçilerin korkuları ve bu korkuların kabus haline gelmesi, Devlet Bakanlığı döneminde şahsi harcamalarını devlete ödetmekten mahkumiyeti olan ve evrakta sahtecilikten yargılanması sürekli gündemde olan Abdullah Gül'ün telaşı ve Adalet Bakanlığı koltuğunu uzun süre işgal eden ve **"Şeriat İçin Silahlı Mücadele"** sloganı ile eylemlerde bulunan İBDA-C'nin, **"Kafir devlet yıkılacak elbet"** şeklindeki feryatları altında düzenlediği gecede, yine aynı sloganlar altında kutlama mesajları okunan M. Ali Şahin'in hayalleri eklenince, **Atatürkçülere; sindirme, göz dağı verme, eziyet etme, korku**

salma, işkence yapma ve en önemlisi susturma amaçlı Ergenekon komplosu sahneye konuyordu.

Fetullah Gülen, alışılmış din adamı profilinden uzak, din adına farklı söylemlerde bulunan, Irak başta olmak üzere, tecavüze uğrayan, sakat bırakılan, öldürülen binlerce Müslüman ve Müslüman çocuklarının acılarına karşı bir sfenks kadar yani başka bir deyişle Mısır'ın sessizlik tanrıçalarından daha sessiz kalan, Amerikalıların camileri bombalamalarına, iğrenç kahkahaları altında Kur'an'ı nişangâh olarak kullanmalarına tepki vermeyen, ancak Iraklıların gönderdiği bir füzenin Yahudi çocuklarına zarar verme uzak ihtimaline karşı feryad-ı figan yırtına yırtına ağlayan ve bu feryatlarına Hz. Peygamber'i de alet eden bir fenomendi.

İmamlarla yan yana görünmekten kaçınan, bunun yanında Fener Rum Patriği Bartholemeos, Ermeni Papazları ve Yahudi din adamları ile iftar görünümlü ziyafetlerde bir araya gelen, kendi düşüncelerini onaylamayanlara karşı **"Hile mubahtır"** yöntemi ile tedbirler geliştiren biriydi.

Hiçbir zaman fakir sofrasına oturup fotoğraf çektirmeyen, ama zengin iş adamlarıyla sürekli halvet olan bir vaiz'di.

Fetullah Gülen, yeterli din eğitimine ve bilgisine sahip olduğu oldukça kuşkulu olmasına rağmen, dini gerekli bir

şekilde bilmeyen, fakat itikatlı olduklarına inanılan insanları etkileyebilecek noktaları iyi keşfeden bir aktördü.

Âlim olmayı gerektirmeyen dini hikâyeleri, ızdırap yüklü ses tonu eşliğinde işlediği sohbetlerinde gözyaşı suyu ile kişilerin manevi alanlarına nüfuz edecek şekilde anlatan ve bu anlatımları dinleyen kişileri istediği yöne sevk etmeyi başaran ve böylece birçok kesimin kendisinden etkilenmesini sağlayan bir illizyonistti.

Bu kitapta Fetullah Gülen'in kimliğine projektör tutmaya çalıştım. Burada verilecek karar: Gülen'in kendi halinde bir din adamı mı yoksa Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün raporunda önemle vurguladığı gibi, "Cumhuriyet'e karşı en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikeli oluşumu köklendiren biri mi olduğu"dur.

Tabii ki takdir okuyucunun...

Ergün Poyraz

5 Nolu L Tipi Cezaevi-Silivri

10.09.2009

Fetullah'ın Dedeleri

Fetullah Gülen, dedelerinin, babasının, annesinin ve akrabalarının **"Seyyid"** olduğunu yani peygamber soyundan geldiklerini anlatıyordu. İş; belgeye, şecereye dayandığında ise her zamanki kıvraklığıyla şecerenin kaybolduğunu söylüyordu.

Gülen, dedelerine ise bir ermiş bir evliya havası veriyor, onlarda olmayan özellikleriyle övünüyordu.

Gülen, **"Küçük Dünyam"** adlı kitabında ailesinin iki taraftan da "Seyyid" olup olmadığı yani peygamber soyundan gelip gelmediği şeklindeki çanak soruyu şöyle cevaplıyordu:

"Olabilir, öyle diyorlar. Ancak bu mevzu bizim aile içinde ne annem ne babam tarafından konuşulmazdı. Ben annemden iki defa böyle bir mecburiyetten bahis duydum. Her ikisi de şecerenin kaybolduğundan bahsederken oldu..."

Fetullah burada tam bir şark kurnazlığı sergiliyor, elinde Seyyid olduklarına dair hiçbir belge olmamasına

rağmen yıllar önce ölmüş olan anne ve babasının ağzından Seyyid oldukları masalını anlatıyordu. İnsanları etkilemek için **"Peygamber soyundan gelen biriyim"** mesajını veriyordu.

Gülen, 1995 yılında yayınlanan Küçük Dünyam adlı kitabındaki açıklamalarını unutmuş olacak ki, Nevval Sevindi'nin 1997 basımı "Fetullah Gülen ile New York Sohbeti" adlı kitabının 23. Sayfasında karşımıza bu sefer "Seyyid" olarak değil, **"Şerif"** olarak çıkıyordu.

Oysa;

Dini konularda en küçük eğitimi olan şunu bilir ki; Soy olarak Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'e dolayısıyla Hz. Muhammed'e (sav) dayanan kişilere Seyyid, Hz. Muhammed'in kızı Hz. Fatma'nın ölümünden sonra çok sayıda evlilik yapan Hz. Ali'nin bu eşlerinden doğan çocukların nesebinden gelenlere de "Şerif denmektedir.

Şecerenin kayıp olduğundan bahseden Fetullah Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabında anasının ve akrabalarının ağzından Seyyidlik iddiasında bulunmasından sonra, "Fetullah Gülen ile New York Sohbeti" adlı kitapta da bu kere Nevvai Sevindi'nin kaleminden soyunu bir

yandan Selahattin Eyyübi'ye, diğer yandan Hz. Ali'ye bağlıyordu. Yani başka bir deyişle Seyyid'likten Şerifliğe yatay geçiş yapıyordu. Burada, Kürtçülük propagandası yapanların da Eyyübi hakkındaki değerlendirmelerinin önemle göz önünde bulundurulması yararlı olacaktır.

Akşam Gazetesi'nden Nazlı Ilıcak, Fetullah Gülen ile ilgili yazı dizisi hazırlıyor, 15 Mart 1988 tarihli bölümün manşeti "Peygamber soyundan gelen aile" oluyordu.

Fetulllah, "Ehli Beyt" adlı konferansta yaptığı konuşmasında çıtayı biraz daha yükselterek; Kürt Said olarak bilinen Ermeni Said'in de, hocalarından Alvar İmamı'nın da "Seyyid" olduğunu yani Peygamber soyundan geldiklerini iddia edebiliyordu.

Gerçi, Peygamber soyundan gelmek hiç kimseye bir ayrıcalık getirmiyordu. Bilindiği gibi Kur'an'da en çok lanetlenen kişi Ebu Leheb'tir ki, o da Hz. Muhammed'in amcası oluyordu.

Sürgün

Fetullah Gülen, dedelerinin Ahlat'tan namus meselesi yüzünden sürüldüğünü belirterek şunları anlatıyordu:

"Bizim sülale bir namus meselesi yüzünden karşı tarafla silahlı çatışmaya girer. Halil dedemin kızkardeşi kaçırılmıştır. Vuruşma esnasında karşı taraftan biri ölür. Ve devlet meseleye el kor. Halil Dedem çok suçlu görülmez ki, sadece sürgün edilir. Önce Hasankale'ye sonra da Korucuk Köyü'ne yerleşir.

Halil Dedem hep Ahlat'a geri dönme düşüncesiyle yaşamıştır. Onun içindir ki, Ahlat'taki mal varlığına dokunmamış, sadece taşınabilir mallarıyla bu sürgün edildiği Hasankale'ye oradan da Korucuk'a gelmiştir. Ancak hiçbirine bir daha Ahlat'a dönmek nasip olmayacaktır.

Halil Dedem'in çocukları buradaki gayrımenkulleri 80 bin altına satarlar ve aralarında paylaşırlar..."

Fetullah'ın anlattıklarına göre ortada bir cinayet söz konusudur. Ama devlet cinayete rağmen Halil Dedesini içeri alıp, adalete teslim etmek yerine serbestçe Ahlat'ı terk etmesine göz yumuyor ve onlar da Korucuk Köyü'ne yerleşiyorlardı.

Fetullah'ın anlatımlarından açıkça görüleceği üzere, ne Halil dedesini ne de oğullarını bir daha takip eden, taciz eden ve işledikleri cinayetin hesabını soran olmuyordu.

Gülen'in;

"Gayrımenkullerini 80 bin altına sattılar, iki kardeş babalarından kalan mirası pay ederken altınları tas tas paylaştılar..."

Şeklindeki sözleri, insanın aklına ister istemez bazı soruları getiriyordu.

Acaba 80 bin altın gibi o devir için çok yüksek olan bu meblağı kim buldu da verdi? Kan davasına sebep olabilecek bir konuyla yerinden yurdundan ayrılmak zorunda kalan bir ailenin taşınmazlarına talip olmaya, hem de 80 bin altın gibi oldukça yüksek bir bedel ödeyerek almaya cesaret eden veya edenler kimlerdi?

Gerçekten Halil Dedesi Ahlat'tan hangi sebeplerden dolayı ayrılmak zorunda kaldı?

Cinayet mi?

Yoksa başka bir sebep mi?

Gülen'in anlatımlarında bu soruların cevapları açık bir şekilde verilmiyordu.

Kaderleri Kovulmak

Fetullah'ın dedeleri Bitlis'ten kovulurken babası da İmam'lık yaptığı Alvar Köyü'nü terk etmek zorunda kalıyordu. Bu kovulma olayını Fetullah'ın anlatımlarından oluşan "Küçük Dünyam" adlı kitaptan izleyelim:

"Alvar İmamı'nın hatıralarıyla süslü o belde'den babamın ayrılışı benim çok ağırıma gitti. Babam bir kere imam olmuştu. Yeniden Alvar'dan ayrılıp köye dönmesi, rençberlikle uğraşması uygun olmazdı. Mecburen Artuzu adlı küçük bir köye gitti ve orada imamlık yaptı. Daha sonra da Erzuruma yerleşti.

"Babamın irdelenmesini, yadırganmasını, hazmedilememesini içimden atamadım ..."

Bilindiği gibi ülkemizde ve özellikle Doğu illerimizde imamlar en saygın kişiler arasında yer alır. Bir imam; İmamlık yaptığı bir köyden niçin ayrılmak ve İmamlığı bırakmak zorunda kalır?

Takdir edilir ki, bir imamın imamlık görevini yerine getirdiği bir yerden, mesela bir köyden ayrılma durumunda kalması belki de kovulması, ülkemizde var olan imam-cemaat ilişkisi bakımından hiç de olağan bir durum değildir.

Böyle olmasına rağmen, nedendir bilinmez Fetullah Gülen babasının Alvar köyünden ayrılması ile ilgili "Küçük Dünyam" adlı kitabında hiç bir açıklamada bulunmuyordu.

Oysa bu durum son derece ciddi ve mutlaka aydınlatılması gereken bir konuydu. Fetullah Gülen'in bu konudaki suskunluğu akla; neleri ve niçin gizlediği sorusunu getiriyordu.

Çünkü bir imam, imamlık yaptığı bir şehirden, beldeden veya köyden kendi isteği dışında;

İmamlığa ehliyetli olmamasından,
Ahlaki yönden bozuk olmasından,
Mevcut rejime açık muhalefetinden,

Ermeni kökenli olup, Ermeni ihanet çetelerine yardım ve yataklığından, bulunduğu yerde oldukça büyük bir huzursuzluğa neden olmasından,

Ya da;

O kisve altında başka bir dini ya da sapık bir cereyanı empoze etmeye çalışmak gibi davranışlardan biri veya birkaçını sergilemek eylemlerinden dolayı ayrılmak ve kovulmak durumunda kalabilir.

Fetullah Gülen'in bu konuda hiçbir açılamada bulunamaması son derece garip görünüyordu. Evet, Fetullah Gülen babasının Alvar Köyü'nden ayrılmak zorunda kalışı ile ilgili olarak sadece;

"Babamın irdelenmesini, yadırganmasını, hazmedilememesini, içimden atamadım"

Şeklinde son derece yoruma açık ifadeler kullanmakla, bu muğlâk ifadelerde yer alan "İrdelenme", "Yadırganma", "Hazmedilememe", kelimeleriyle neyi anlatmak istediği anlaşılamamakta, babasının Alvar Köyü'nden uzaklaştırılması olayı esrarını korumaktadır.

Esrarını koruyan sadece bu olay mı?

Tabii ki hayır!..

Ne ilginçtir ki, Fetullah Gülen'in Sadi Efendi ile de arası bozuktur. Peki Sadi Efendi kimdir?..

Sadi Efendi, Fetullah Gülen'in adından çok sık bahsettiği ve bir bakıma, kendisini açıklama ve lanse etmede adeta referans olarak kullandığı ve "Küçük Dünyam" adlı kitabının yazılışından çok önceleri ölmüş olan Alvar İmamı'nın torunuydu.

Kitaptaki açıklamalara göre, o sırada bu Sadi Efendi, Erzurum'un Kurşunlu Camii'ne bağlı kurslarda talebe okutuyor, Fetullah da Sadi Efendi'nin öğrencileri arasında yer alıyordu.

Fetullah Gülen, kendisini yalanlama ya da tasdik etme durumunda olamayacak, yani yıllar önce ölmüş bulunan "Alvar İmamı" namlı insanı kendisine referans olarak gösterirken, gene ne gariptir ki, onun torunu olan Sadi Efendi'nin hocalık yaptığı kurstan ayrılmak zorunda kalışını itiraf ederek her zamanki gibi bir sözüyle, diğer bir sözünü çürütüyor, kendi kendisiyle çelişerek yine kendi kendinin Brütüs'ü olma yolunda emin adımlarla yürüyordu.

"Sadi Efendi ile aramızda bir huzursuzluk oldu ve Medrese'den ayrılmak zorunda kaldım"

Fetullah Gülen, Sadi Efendi ile arasında geçen ve onu oradan ayrılmak zorunda bırakan sebepleri açıklayamıyordu.

Oysa;

Fetullah'ın söylemi ile bir Medrese talebesinin Medrese'den ayrılmak zorunda kalması, önemle irdelenmesi gereken bir konuydu. Üstelik Fetullah Gülen, Alvar İmamı'nın sevdiği, hem de çok sevdiği talebesi değil miydi? Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabında böyle demiyor muydu?..

Gülen'in bu anlatımları doğruysa, İmam'ın torunu tarafından niçin Medrese'den kovuluyordu?

Atılma işi bu kadarla da bitmiyor, kovulma olayındaki esrar, gittikçe esrarengizleşen bir çehreye bürünüyordu. Fetullah Gülen, Sadi Efendi'nin Medresesinden atıldığı gibi, Cemal Efendi'nin Taş Mescidinden de kovuluyordu. Fetullah Gülen bu vahim olayı da şöyle anlatıyordu:

"Taş mescide gittim. Oranın İmamı da Cemal Efendi. Bu zat aynı zamanda Seyfettin Efendi'nin ikinci bacanağı. Benim Medrese'ye girip çıktığımı görünce, orada kalanlara;

'Bu Ramiz'in oğlu buraya niçin girip çıkıyor? Sakın onu Medreseye almayın' demiş. Oradan da ayrılmak zorundaydım."

Dikkat edileceği üzere, Taş Mescid İmamı'nın yani Cemal Efendi'nin daha açık bir deyişle Alvar İmamı'nın oğlunun kullandığı ifadelerde, son derece ilginç bilgiler ve pek çok soru işareti doğuran ifadeler bulunuyordu:

Bu Ramiz'in oğlu, buraya niçin girip çıkıyor, sakın onu Medrese'ye almayın."

Alvar İmamı'nın oğlu, açık ve net bir şekilde Fetullah'ı "kovun" diyordu.

Fetullah Gülen ve babası Ramiz'e karşı adeta kine dönüşmüş bu sır dolu tavrın ardındaki nedenler neydi?

Niçin bu insanlar yüzyıllardan beri süre gelen konuksever özelliklerini bunların karşısında kaybetmişlerdi. Bu durumu aydınlatması gereken Fetullah Gülen, her ne hikmetse bu konuya ışık tutan hiç bir açıklamada bulunmuyor, bulunamıyordu.

Bitlis

Gülen'in dedelerinin Bitlis-Ahlat'tan kovulmalarını, Ermeni Said'in Bitlis'ten başlayan ihanetlerini daha iyi anlamak için öncelikle bu yöreyi incelemek gerekiyordu.

1878 yılında İl yapılan Bitlis, Erzurum ve Van'ı da kapsayan bir yöreydi. 1800'lü yıllardan itibaren Amerikalı misyonerlerin istilasına uğruyordu. Amerikalıları, İngiliz konsolosluk görevlileri ve misyonerleri takip ediyordu. 1891 yılında Bitlis'i ziyaret eden ve yaptıkları faaliyetleri anlatan Mrs. İsabella Bird Bishop, Bitlis'i şöyle tanıtıyordu:

"Bitlis, Osmanlıdaki kentler arasında en ham, en fanatik ve en çalkantılı olanlardan biridir."

Osmanlı imparatorluğu'nun başta Hıristiyan nüfusu olmak üzere tüm halkı bu bölgedeki misyoner faaliyetlerinin tek hedefi haline gelmişti.

Şerif Mardin, Amerikalıların maddi ve manevi desteği ile yazdığı "Bediüzzaman" adlı kitabında, misyonerlerin bölgeyi Hıristiyanlaştırmak, Osmanlıya isyana hazırlamak için zemin oluşturma çalışmalarını şöyle anlatıyordu:

"Katolik ve Protestan misyonerler arasındaki rekabet, bütün olup bitenleri çaresiz bir biçimde izlemekte olan Osmanlı devlet adamları açısından uzunca süredir önemli bir sorun oluşturmaktaydı.

Ermeni Protestan cemaati, 1850 yılından itibaren kanun önünde tüzel kişiliği ve dolayısıyla siyasi özerkliğe sahip bir birim olarak tanınmıştı. Yüzyılın sonlarında Bitlis'te 200 Protestan'ın bulunması, 1858 yılında kurulan Protestan misyonunun göreli başarısının bir göstergesi sayılabilir.

Bitlis'te Protestan Ermeniler, yaklaşık 400 kişilik bir cemaate sahip büyük bir Kiliseye, kız ve erkek çocuklar için gene büyük bir yatılı okula sahiptiler.

Amerikan misyonerleri ise, 50 yatılı 50 gündüzcü kız öğrencisi olan bir kız okulunu işletiyorlardı. Charlotte ve Mary Ely isimli bayanlar 1870 yılında "Kürdistan Mount Holyoke Kızlar Okulu'nu" açmışlardı.

Bu okullar ağı, bu merkezden kalkarak, Bitlis'in çevre kasaba ve köylerine kadar uzanmaktaydı."

Şerif Mardin, Osmanlı'daki Amerikalı misyonerlerin kışkırtmaları sonucunda Botan Emirliği Kürtlerinin,

Tiyari ilçesini istila ederek 10 bin erkeği öldürdüklerini anlatıyordu.

Amerikalı misyonerler, kız okulunun ardından yine Bitlis'te aynı mahallede erkek okulu da açıyorlardı. 64 öğrenci ile eğitime başlayan okulun biri Amerikalı beş öğretmeni vardı. Amerikalıların açtıkları okulları inşa ettikleri yetimhane binaları takip ediyordu.

Amerikalı misyonerler okul ve yetimhane binaları yapmakla kalmıyor, Rahipler Mektebi ile Sanayi Mektebi de kurarak okul sayısını beşe çıkarıyorlardı. Okullarda Amerikalı ve Ermeni öğretmenler sözde azınlık çocuklarına dersler veriyorlardı.

Amerika, Bitlis başta olmak üzere Osmanlı topraklarında açtığı bu okullarla koskoca bir imparatorluğun parçalanmasında, yok olmasında başrol oynuyordu. Amerika, günümüzde ise aynı oyunu parçalamak istediği ülkelere Gülen cemaatine açtırdığı okullarla devam ediyordu!

115 ülkede var olduğu ile Gülen cemaati tarafından övgü ile açıklanan okulların katıldığı Türkçe olimpiyatları Haziran 2009'da düzenleniyor, bu olimpiyat görünümlü

propaganda şenliklerine Tayyip ve zevcesi Emine'den Bülent Arınç'a kadar birçok isim katılıyor, gazetelere ve televizyonlara trilyonlarca liralık reklamlar veriliyordu. Yine şenliklerin reklam ile amacına ulaşması için su gibi paralar akıtılıyor, görkemli geceler düzenleniyordu.

Ancak;

Bu şenliklerin asıl aktörleri olan çocukların birer reklam.aracı olduğu, çocukların geleceğinin bu insanları zerre kadar ilgilendirmediği, trilyonların su gibi harcandığı bir organizasyonda o **küçücük bebelerin şenliklere yırtık ayakkabıları ile katıldıklarının fotoğraflarla belgelenmesiyle ortaya çıkıyordu.**

Neyse biz yine dönelim Şerif Mardin'in ilk baskısı Amerikan State Universty of New York Eress tarafından desteklenen ve basılan "Bediüzzaman" adlı kitabında yer alan "Ermeni İhtilalci Faaliyetleri" adlı bölüme:

"Bölgede Ermenilerin ihtilalci faaliyetleri daha 1862 yılında başlamıştı. 1881 yılında Erzurum'da kurulan "Anayurdun Koruyucuları" adlı gizli bir örgüt Osmanlılar tarafından açığa çıkarıldı. 1882 yılında Mıgırdıç Portugalyan Bitlis yöresinin en büyük merkezi olan

Van'da Merkezi Lise'yi kurdu. Bu, Ermeni kültürürünün yeniden canlandırılması yolunda bir girişimdi.

İlk Ermeni ihtilalci partisi de 1885 yılında Van'da Mığırdıç Portugalyan'ın öğrencileri tarafından kurulmuştu.

Ermeni isyancıları 1887 yılında Hınçak Partisi'ni kuruyorlar, partinin lider kadrosu Anadolu'ya dağılıyor, sözde Ermenistan'ın siyasal ve ulusal bağımsızlığı için faaliyetlere başlıyorlardı. Ermeni Partisi, propaganda, kışkırtma ve terör yöntemleri konusunda kendisine Rusya'daki Varodnaya Volya gurubunu örnek alıyordu.

Hınçak örgütü, 1890 yılı Temmuz ayında İstanbul'da Kumkapı gösterisini düzenledi. **"Milliyetçilik kötü, ümmetçilik iyi"** sloganı ile 1892 ve 1893 yıllarında birçok kentte bütün Müslümanlara hitap eden onları devlete karşı ayaklanmaya teşvik eden afişler yapıştırdı. 1890 yılında ise Tiflis'te Ermenilerin bağımsızlığı için çalışan ve yeni bir parti olan Daşnaksatyun kuruluyordu.

Yine takip eden yıllarda Kürt Said maskeli Ermeni Said, Tiflis'te sözde Kürdistan kurma hayallerini açıklıyordu. Ancak asıl niyeti Kürdistan değil Ermenistan'dı. Kürdistan, Büyük Ermenistan idealinin maskesiydi.

Kaldı ki;

Ülkemizde Fetullah'ın kutsadığı Hizbullahtan PKK'ya, El Kaide'den TİKKO'ya, TİKKO'dan İBDA-C'ye, İBDA-C'den DHKP'C'ye kadar hemen hemen bütün terör örgütü yöneticilerinin bir çoğunun nüfus kütükleri incelendiğinde karşımıza çoğunlukla Ermeni, Rum ve Süryani kökenli teröristler çıkıyordu.

Ülkeyi yöneten insanların bir çoğu da aynı soydan olduğu için vatan toprakları bu örgütler için cennet, ülkesini seven, bu topraklara sevda ile bağlı olan Ergenekon iftiraları ile Milliyetçilere, Ulusalcılara ise cehennem oluyordu.

Yine bu ülkede kripto Yahudi olmayan evliya bile olamıyordu.

Osmanlı yönetimi üzerinde büyük nüfuzları dikkatlerden kaçmayan, Büyük Biritanya, Fransa ve Rusya gibi Avrupalı güçler Osmanlı'yı yıkmak için her kesimle işbirliğine giriyorlardı.

Ermeni ihtilalci örgütleri ve Nakşi Kürtler, özellikle 1877-1878 Rus savaşı sırasında Rusya'da yaşamakta

olan Ermeni Patriği Narses öncülüğünde Ermeni devleti kurmak fikirlerini hayata geçirmek için, Rusların safında eylemlerini arttırıyorlar, isyanlar çıkartıyorlar, katliamlar yapıyorlardı. Bütün bu ihanetlerinin sonucunda Osmanlı İmparatorluğu Kars, Ardahan ve Batum bölgelerini Ruslara bırakmak zorunda kalıyordu.

Protestan misyonerler yörede Nakşibendî Tarikatı'na bağlı Kürtler, Ermeniler ve diğer ayrılıkçı ihanet şebekeleriyle Osmanlı'yı içten içe yıkma faaliyetlerini sürdürüyorlardı.

Bitlis'e komşu olan Van bölgesinde bağımsız bir Ermenistan'ın oluşturulması, 1880'li ve 1890'lı yıllarda kurulan Hınçak ya da Taşnak gibi Ermeni komitacılarının ve onların işbirlikçilerinin nihai hedefi idi.

Büyük Britanya Devlet belgelerinde; o dönemde Bitlis ve Van'da görev yapan Van İngiliz konsolosu Albay Chemside Van'da, sözde Müslüman ve Kürtleri isyanlara kışkırtmak için El-Ehzer tarzı bir üniversite kurulmasını istiyordu. İngiliz Albay'dan sonra Ermeni Said de bu üniversite işini dilfine doluyor, Abdülhamit tarafından önce tımarhaneye ardından cezaevine gönderiliyordu.

Şerif Mardin, İngiliz Albay ile Ermeni Said'in paralel olan düşüncelerini şöyle açıklıyordu:

"Said-i Nursi'nin 1896 yılında, Van Gölü kıyılarında bir Medrese kurulması ve aşiret üyelerinin burada tam anlamıyla birer Osmanlı vatandaşı olacak şekilde eğitim görmeleri yolunda yaptığı öneri Albay Chemside'nin bu duyarlılığını yansıtır niteliktedir."

Gelelim sürgün olayına, Amerikan Üniversitelerinin desteğinde "Bediüzzaman" adlı kitabı yazan Şerif Mardin, Bitlis ve Bitlis Bölgesi başlıklı kısımda Musa Bey adlı birinden bahsediyordu, izleyelim:

"Yerel düzenlemelerin Tanzimat tarafından bozulmasından önce, Ermeni köylüler göreli olarak varlıklı durumdaydılar; Çünkü hamileri tarafından korunmaktaydılar. Mirlerin ortadan kalkmasından sonra Ermeniler yönetimin baş etmekte aciz kaldığı yerel aşiretlerden oluşan çetelerin ellerine düştüler.

Böylece ortaya Musa Bey gibi kötü ün sahibi bir takım eşkıyalar ortaya çıktı. Örneğin yol açtığı ve birçok tanığı olan yağma ve cinayet olaylarına rağmen, Osmanlı yönetiminin Musa Bey'e yaklaşımı ancak aşırı dikkat biçiminde olmuştur."

Ermeni çetecilerin katliam ve yağmalarına, Ruslarla işbirliklerine, Amerikalı Protestanların yöre halkını Osmanlı'ya karşı kışkırtmalarına "dur" diyen Mardin'in deyimiyle Musa bey yörede bilinen unvanıyla Musa Ağa hakkında bir insafsız saldırı da, "Siz Kimi Kandırıyorsunuz" adlı kitabıyla Soner Yalçın'dan geliyordu.

Yalçın, kitabında, 1863 yılında Bitlis'te Kürt Xoyti Aşireti lideri Musa Ağa ve adamlarının, Heresan Mahallesi çıkışındaki ağaçların arkasına saklanıp, gözlerini yola dikerek, ellerinde sopa hepsi öfkeli bir şekilde Amerikalı misyonerleri bekliyorlar" diyordu.

Soner Yalçın, Musa Ağa ve adamlarının Protestan misyonerleri İngiliz ajanı oldukları gerekçesiyle dövdüklerini belirtiyor ve misyonerlere haksızlık yapıldığını ima ediyordu. Kaybedilen bunca cana, kaybedilen bunca toprağa rağmen.

Görüleceği üzere Misyonerlerle işbirliği yapınca yöre insanı tarafından dışlanıp, oradaki ihanetlerinin yarattığı kötü izleri silmek için göç etmek zorunda kalan çok insan olmuştur.

Ermiş Dedeler

Fetullah Gülen, dedelerini anlatırken onları göklere çıkarıyordu. Dedelerine; bir veli, bir ermiş ve adeta bir evliya havası veriyordu;

"Halil Dedemin oğlu, Şamil Ağa'nın iki oğlu vardır. Bunlardan biri Süleyman Efendi, ikincisi Molla Ahmet'tir.

Molla Ahmet benim dedem, Şamil Ağa'nın (Gülen) babasıdır. Molla Ahmed ilim ve takvasıyla temayüz etmiş müstesna bir insandı. Hayatının son otuz senesinde ayağını uzatıp yatmamış, daha doğrusu sırtı yatak yüzü görmemiştir. Denildiğine göre uykunun ağır bastığı anlarda sağ elini alnına koyar ve biraz kestirir. İşte onun bütün uykusu, alnı eline dayalı bu kestirmeden ibarettir."

Gülen, pehlivan yapılı dedelerinin bir kısmının günde birkaç adet zeytinle bir diğerinin ise tek zeytinle doyduğunu da iddia ediyordu. Sadece bu kadar mı?.. Olur mu hiç!.. Bakın ne dedeler varmış, ne dedeler:

"Vaktinin diğer kısmını hep çalışarak ve ibadet ederek geçirir. Pehlivan yapılı, uzun boylu, mehabet dolu, fiziği görünümünün yanında onun bu surete denk bir de sireti ve ruhi yapısı vardır.

Onu tanıyanlar günde birkaç zeytinle iktifa ettiğini söylemektedirler. Onun zühd ve takvası dillere destandır. Çünkü o varlık içinde bir zahid hayatı yaşamıştır. Zira, babalarından kalan mirası iki kardeş pay ederken altınları tas tas paylaşmışlardır. Teker teker saymak çok vakitlerini alacağı için böyle yapmışlardır. O devirlerde onların bu miras bölüşme keyfiyetleri de çok meşhur olmuş bir hadisedir.

Dedem Şamil Ağa'nın babasına benzer yönleri vardı. O da bir ukba adamı gibiydi. En şiddetli dönemlerde bile sarıksız gezdiğini görmedim. Sarığını Osman Gazi Hazretleri gibi sarardı...

Şamil dedemin hakiki ulemaya çok saygısı vardı. Fakat o gerçek veliyi babası Molla Ahmed'in şahsında görmüş, tanımıştı. Molla Ahmed ki, yemez içmez, kimseden hediye dahi kabul etmez. Sabaha kadar namaz kılar, bir zeytinle yetinir. Günlerinin çoğunu oruçlu geçirirdi. İşte dedeme göre velinin tarifi buydu. O bu tarifin dışında kalanları meşayıhtan kabul etmez ve bunlar şeyh değil pilavcı takımı derdi..."

Fetullah Gülen'den dedelerini dinlemeye devam edelim, edelim ki, ol kudretinden sual olunmaz, ibreti âlem için ne kullar yaratıyor, beraberce görelim:

"Halil dedemin oğlu, Hurşit Ağa'nın iki oğlu vardır."

Halil dedesinin ikinci oğlunun ismi kitapta geçmemektedir. Oysa 80 bin altını paylaşanlardan biri de ismi hatırlanmayan bu kişidir. Bu kısa açıklamadan sonra tekrar dönelim Fetullah'ın anlatımlarına:

"Bunlardan biri Süleyman Efendi, ikincisi Molla Ahmed'dir. Molla Ahmed, benim dedem Şamil Ağa'nın babasıdır.

Molla Ahmed ilim ve takvasıyla temayüz etmiş müstesna bir insandı. Hayatının son otuz senesinde ayağını uzatıp yatmamış, daha doğrusu sırtı yatak yüzü görmemiştir. Denildiğine göre uykunun ağır bastığı anlarda sağ elini alnına koyar ve biraz kestirir. İşte onun bütün uykusu, alnı eline dayalı bu kestirmeden ibarettir.

Vaktinin diğer kısmını hep çalışarak ve ibadet ederek geçirmektedir. Pehlivan yapılı, uzun boylu, muhabbet dolu, fiziki görünümünün yanında onun bu surete denk te bir sireti ve ruhi yapısı vardır."

Ancak babasının büyük babasını gören ve uzun süre onun yanında yaşayan biri dedelerini böyle anlatabilir.

Oysa;

Fetullah Gülen kendi babası Ramiz'in bile Molla Ahmed'i görmediğini gene aynı kitabın 16. sayfasında şu sözleri ile açıklıyordu:

"Babamın kendi dedesini gördüğünü zannetmiyorum."

Fetullah Gülen, "Dedem" dediği babasının büyük babası olan Molla Ahmed'i anlatmaya şöyle devam ediyordu:

"Molla Ahmed dedem riyazat'ı ömrü boyunca terk etmemiştir. Onu tanıyanlar günde bir kaç zeytinle yetindiğini söylemektedirler..." Fetullah'ın anlatımlarına göre bu zat asla sırt üstü yatmamakta ve sadece elini alnına dayayarak kestirmekte, gündüzleri tarlada çalışan "bu pehlivan yapılı, yani koca cüsseli adam" tarladan geldiğinde kitap okumakta ve günde sadece bir kaç zeytin ile doymaktadır.

Oysa Riyazat, tarikatlarda nefis terbiyesi için belirli bir süre uygulanan ama sürekli olmayan bir usul olup, dince uygun bulunmamaktadır. Çünkü dine göre insan nefsinden de sorumludur.

Allah;

"Benim verdiğim nimetlerden yiyiniz, içiniz ama israf etmeyiniz" şeklinde kullarını uyarırken, Molla Ahmed'in sürekli olarak koskoca bedeniyle bir kaç zeytin yiyerek günlerini geçirmiş olmasını anlamak mümkün görülmemektedir.

Babasının büyük babasını bu gerçek dışı sözlerle yüceltmeye çalışan ve onun âlim olduğundan dem vuran Fetullah Gülen, farkında olmadan olsa gerek gene Küçük Dünyam adlı kitabının 16. sayfasındaki şu sözleri ile çelişkiye düşüyor, Küçük dünyası adeta bir çelişkiler galerisine dönüşüyordu:

"Molla Ahmed tamamen bir ukba (öbür dünya) insanıdır. Tarlada çalışır. Kitap okumaya düşkündür. İbadetle meşgul olmayı hayatının gayesi haline getirmiştir. Babam Ramiz efendi, dedesinin bu davranışını biraz fazla bulur."

Halbu ki Fetullah Gülen, babası Ramiz'in Molla Ahmed'i görmediğini aktarmıştı. Ancak burada babasının anlatımları ile Molla Ahmed'i tanıtıyordu.

Bütün semavi dinlerde baba veya annenin bağlı bulundukları dini bildikleri ölçüde çocuklarına öğretmek, biliniyorlarsa bilen kişiler vasıtasıyla bilgilenmelerini sağlamak dini bir vecibedir. Hele alim olan kişilerin çocuklarına dini, örneğin Kur'an-ı Kerim'i öğretmemeleri mümkün değildir... Ancak Gülen'in şu sözlerinden:

"Babam Kur'an'ı otuz yaşlarında öğrenmiş. Ben dört veya beş yaşlarındaydım. Evimize herkesin hürmet ettiği İyi Molladır' dediği Halil Efendi Hoca namında bir zat gelmişti. Babam onun dizinin dibinden hiç ayrılmazdı. İhtimal babam Kur'an okumayı ondan öğrenmişti."

Fetullah'ın babasının otuz yaşına kadar Kur'an okumayı bilmediğini yine Fetullah'ın ağzından öğrenmiş bulunuyoruz. Fetullah babası Ramiz'in otuz yaşına kadar Kur'an okumayı bilmediğini itiraf ederken aynı zamanda büyük babası Şamil Efendi'nin de Kur'an okumayı bilmediğini belki de dalgınlıkla ikrar ediyordu. Sadece bu kadar mı? Olur mu hiç!

Fetullah bu açıklamasıyla dört yaşında Kur'an-ı öğrenip hatim etmesini de yalanlıyordu. Zira Kur'an okumayı annesinden öğrendiğini, annesinin mahalleliye ve

mahallenin kızlarına Kur'an öğrettiğini de söylüyordu. Fetullah'a ve bütün mahalleye Kur'an okumayı öğreten anne ne hikmetse Eşi Ramiz'i es geçiyordu.

Fetullah'ın her biri din âlimi olan dedeleri de torunlarına ve çocuklarına Kur'an okumayı öğretmiyordu! Hatta kendileri öğretmediği gibi öğrenmesi için hocalara da göndermiyordu.

Fetullah'ın büyükbabası Şamil Efendi'nin Kur'an okumayı bilmediğini itiraf ettiğini belirttim. Çünkü, "Küçük Dünyam" adlı kitabında büyük babası Şamil Efendi'nin Kur'an bildiğine dair bir açıklamaya net olarak rastlanmıyordu. Ama ona da kutsilik kazandırmak için şu satırlarla övgüler düzüyordu:

"Dedem Şamil Ağa'nın en şiddetli dönemlerde bile sarıksız gezdiğini görmedim. Sarığını Osman Gazi Hazretleri gibi sarardı."

Osman Gazi'nin değil sarığı yüzünün şekli bile meçhulken, bu gibi belirsiz ifadeler olsa olsa ardından gidenlere bir mesaj niteliğinde değerlendirilebilir ve bu mesajla verilmek istenen de;

"Ben mana alemiyle direkt irtibat halindeyim, Osman Gazi Hazretlerine de sarığını dahi inceleyecek derecede bir yakınlık içerisindeyim. Yani ben bir veliyim" olsa gerek. Buna tasavvufta "Keramet" derler, ancak tasavvufta keramet göstermek çok çirkin görüldüğünden hiç bir veliden kendi isteği ile keramet sadır olmaz.

Anlaşılacağı üzere Fetullah Gülen'in dedeleri altınları tas tas bölüşüp, günde bir zeytinle idare ediyorlar, hatta günlerinin çoğunu da oruçlu olarak geçiriyorlarmış. "O halde bu binlerce altın ne oldu?" derseniz onun da cevabı yok!.. "Fakir fukaraya dağıtmışlardır" şeklinde bir açıklamanın da bir kanıtı, o kanıtı destekleyecek bir anlatım da yok. Fetullah Gülen'e kalmıştır diye düşünürseniz, yine yanılırsınız. Zira Fetullah hayatını anlatırken, ekmek alacak parasının bile olmadığını, günlerce aç kaldığını defalarca söylüyordu.

Ancak;

Ekmek parası bulamadığı için günlerce aç kaldığını söyleyen ve kendini acındıran Fetullah Gülen, Küçük Dünyam adlı kitabında o günlerde sayılı kişilerde olan

ve sayılı insanların kullandığı "Pipo"ya sahip olduğunu ve pipo içtiğini söylüyordu.

Ne diyelim Fetullah bu!

Bir öyle bir böyle!..

Katranı Kaynatsan Olur mu Şeker

Fetullah, hakkında bir soruşturma açıldığında veya başka türlü sıkıntılı bir haber kulağına geldiğinde soluğu Amerika'da alıyordu. "Kaçtım" diyemiyor, sağlık sorunlarının arkasına sığınıyordu.

Ülkemizde Amerika ve Avrupa standartlarında birçok hastane varken, O Amerikan hastanelerini tercih ediyordu. Hem de sözde hasta haliyle 12 saat uçak yolculuğuyla.

Kaldı ki, cemaate bağlı hastanelerden biri kalp hastalıklarında dünya standartlarına girmesine, doktorlarının uzmanlık alanında en iyileri olmasına rağmen. Yine cemaate yakın Üniversite hastanesinin de bulunmasına

karşın Gülen'in her türlü riski göze alarak Amerika'ya sığınması, her şeyle açıklanırdı da, bir tek sağlık nedenleri ile açıklanamazdı.

Gülen, 80'li yıllarda ifadesi alınmak istendiğinde yaşam felsefesi gereği köşe bucak kaçıyordu. Gülen'e yakın isimlerden Faruk Mercan, "Fetullah Gülen" adlı Gülen'e övgüler düzen kitabında o kaçış günlerini şöyle anlatıyordu:

"İhtilal şartlarında aranmak Gülen'e sıkıntı veriyordu. Özellikle 1982'ye kadar geçen iki yıl içinde tam bir tecritteydi. Hiçbir arkadaşı doğru dürüst kendisine ulaşamıyordu. Bazı geceler yatacak yer bile bulamıyordu. Yıllar sonra, 19 Mayıs 2000 günü ABD'deki bir sohbetinde, '1982 yılında çok sıkıntı çektim ve herhalde öleceğim diye düşündüm' diyecekti.

Çünkü;

Kendi deyimiyle; o günlerde tıpkı hayatı acılarla ve yıllar süren bir kovalamacayla geçen Victor Hugo.'nun "Sefiller" romanındaki Jean Valjean gibi aranıyordu. Şeker hastalığı da o yıl, İstanbul'da tek başına kaldığı evde aşırı soğuktan hastalanmasının ardından başladı.

Kendisini Sefiller romanındaki Jean Valjean'la özleştirmesi boşuna değildi."

Galiba burada kısa bir açıklama yapmak gerekiyor. Jean Valjean; Krallarla mücadele eden özgürlük savaşçısıydı, ormanlar, dağlar, kaçak yaşadığı yerlerdi. Fakir halkla içiçeydi.

Gülen ise basit bir ifade vermeye korkmuş ve kaçmış, bu nedenle aranıyordu. Lüks villalarda kalıyor, kuş sütünün eksik olmadığı zengin sofralarında ağırlanıyordu. Fakir sofrasına çöktüğü görülmediği gibi, varlıklı insanların masalarının, Papaz ve Hahamlara cemaatinin verdiği ziyafetlerin baş konuğuydu.

Gülen, bırakın krallara karşı savaşmayı ömrü boyunca kralların baş savunucusu olmuştu. Kralların ve seçkinlerin rahatı için tüm cemaatini seferber etmişti. Elitin ve kaymak tabakanın her daim duacısıydı. Gülen, her şeye benzetilebilirdi ama Jean Valjean'a asla.

Gülen'i kendi masal dünyasında bırakalım ve dönelim onun firar hikâyelerine. Gülen, o günleri şöyle anlatıyordu:

"1980 sonrası bir tecrit dönemidir. Beş altı senesi çok şiddetli olmuştur. Bazen bir yerde bir saat kalma imkânı bile elde edemedim. Hep dolaştım durdum. Emin bir şekilde içinde oturup dua edecek bir ev bile bulamıyorduk."

1983 yazında Gülen'in İstanbul Altunizade'de kaldığı yer basıldı. Gülen, duvar arasında dizleri karnına dayalı vaziyette tam dört saat oturdu. Ekip bir ihbar üzerine İzmir'den gelmişti. Üç gün Gülen'in kaldığı mekânın karşısındaki hastanenin balkonundan gözetleme yapmışlardı. Gülen, oradaydı ama baskın yaptıklarında bir türlü bulamadılar. Baskın ekibinden biri, 'Ya buradan göğe çıktı, ya da yerin altına girdi' diyordu. Gülen, iki duvar arasında geçirdiği o dört saatin vücudunda yol açtığı ağrıları uzun süre atamadı...'

Bu açıklamaları Gülen yapıyor, Faruk Mercan kaleme alıyordu. Yine Mercan'ın kitabındaki bilgilere göre; Gülen, yakalandığında ANAP Bilecik milletvekili 'Recep Kaya'dan İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Galip Demirel'e, Galip Demirci'den Turgut Özal'a kadar herkesi arıyor, aratıyor, **"kurtarın beni"** diye feryat ediyordu.

Gülen'in 12 Eylül darbesi nedeniyle çok sıkıntı çektiğine dair ifadelerinin doğru olmadığı, 80 sonrası dönemde

hiç bir zorluk yaşamadığı, yine kendisinin yaptığı bir nokta tayinle belgeleniyordu. Gülen, haşa Allah'ın özel kalem müdürüydü ya, onun adına karar vererek, O dönemin baş sorumlusu Kenan Evren'e cennette yer ayarlıyordu.

Gülen, Milliyet Gazetesi'ne verdiği demeçte, Kenan Evren'in ahiretini kurtardığını, cennetlikler arasında yer aldığını söyleyebiliyordu.

Oysa;

Gülen aleyhinde en küçük yazı yazan yazarlara bile katlanamıyor, onların hayatlarını karartmak için milyarlarca liralık tazminat davaları açıyor, faiz bile istiyordu. Bu yapıdaki bir insanın kendine oldukça sıkıntılı günler geçirten bir dönemin liderine cennette yer vermesine inanmak herhalde saflık ötesi bir şey olurdu.

İnsan Sevgisi

Gülen için mürit ve kiralık kalemlerin yaptığı reklamların başında, "Fetullah'ın yüreğinin insan sevgisi ile dolu olduğu" geliyordu.

Oysa;

Gülen'in içindeki insan sevgisi, Kestanepazarı'ndaki Kur'an kursunda dövmediği talebenin kalmayışı ile kanıtlanıyordu.

Fetullah'ın 35 yıllık dava arkadaşı, Kestanepazarı'nda Gülen'in dövmediği talebe yok diyor, evli ve iki çocuklu öğrenciyi bayıltana kadar dövdüğünü, bayılttıktan sonra da hızını alamayıp tekme attığını anlatıyordu.

Barbaros isimli bir başka öğrencinin de üstüne çıkıp tepinmeyi adet haline getirdiğini, Kestanepazarı maceralarından öğreniyorduk.

Gülen'in saldırılarından okul müdürü de nasibini alıyor, onun da üzerine çıkıp tepinen Gülen, burada ayrıcalıklı bir tutum sergiliyor, Müdür'e hediye vererek özür diliyordu.

Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı, 137 dönüm içindeki villalardan oluşan Amerika'daki ikametgâhında aralarındaki sorunları çözmek düşüncesiyle Amerika'ya yanına gidiyordu. Gerisini kendisinden izleyelim:

"31. gün dedim ki kafasında bir kanaat hâsıl olmuş artık, işte o gün, ben bir şey konuşabilir miyim dedim. Ne konuşacağız dedi. Ben burada 30 gündür hiç konuşmadan duruyorum, siz de böyle bir şeye zaten inanmadığınızı söylediniz. Bu konuyu, bu şekilde bu iftirayı ortadan kaldırmak için beni ya da o adamları çağırıp, gel arkadaş siz buna niye iftira ettiniz diyeceksiniz...

O mealde konuşmak için, daha bunları söylemeye fırsat bulamadan üste o cinnet anını yaşadı, "İmdat, imdat" diye bağırıyor, avazı çıktığı kadar "Buraya suikast yapmaya geldi, beni öldürecek... "Hocam ne diyorsun sen, nasıl böyle bağırırsın, "Çabuk Arif, İsmail Hoca, doktor bey, çabuk bu hain, buraya bana suikast yapmaya geldi. Bir iki değil avazı çıktığı kadar...

Tabii oradakiler de şaşırıyorlar bu duruma, öyle bir durumu da nasıl izah edeceklerini düşünüyorlar. Ben onlara, "Buna niye bakmadınız bu ne hal" diyorum.

"Ağabey sen boş ver" tabii bu arada ben onlarla konuşurken arkamdan da hoca şömine demirini almış, Nazlı Ilıcak diyor ki; "Nurettin Veren'e maşayla hücum etmiş" yumuşatmak için, ne maşası, büyük bir demir,

kulağımın dibinden nasıl geçti biliyor musunuz; gelse bitti iş. Bırak bana vurayım derken başka birine vursa o da ölürdü."

Sözde hoşgörü abidesini savunmak için bir yazı kaleme alan Nazlı Ilıcak, Gülen'in, Nurettin Veren'e maşa attığını, maşayla hücum ettiğini kabul ediyor, kendince olayı yumuşatmak için **"büyük demir değildi"** diyordu.

Fetullah'ın gerçek yüzünü ortaya çıkaran o günü Nurettin Veren'den dinlemeye devam edelim:

"Yanındakilere; **'FBI ve CIA'ya haber verin, öldürtün bunu'** şeklinde emirler yağdırmaya başladı. Hatta devletin kendisine koruma niyeti ile vermiş olduğu polis arkadaşlara da silahlarını çekip beni öldürmelerini söyledi. O polisleri de şahit gösterebilirim."

Kiralık kalemlerce karıncayı bile incitmeyen bir insan olarak lanse edilen Gülen, 35 yıllık arkadaşını öldürtmek istiyor, bu duruma arkadaşı şöyle isyan ediyordu:

"Bana ağır gelen, **'FBI ve CIA'yı çağırın, öldürtün şunu!'** şeklinde konuşmasıydı. Kendisi orada silahı çekip beni vursaydı, bu kadar yaralayamazdı.

35 yıl önce millete hizmet için yola çıktığı bir arkadaşını FBI ve CIA'ya öldürtmek istiyor. Tabii olay o kadar hızlı bir şekilde cereyan ediyor ve cinnet noktasında devam ediyor ki, yanındaki arkadaşlar verdiği emri yerine getirmeyince şöminenin önünden demiri kaptığı gibi, tabii gayet büyük bir demir, **Nazlı Ilıcak'ın deyişiyle mangal maşası değil üzerime hücum etti.**

Sonunda yirmi otuz kişinin sarsmasıyla beraber aşağı kata indirilip arabaya karga tulumba atılıp, eşyalarımı bile alamadan saat gecenin birinde New York'un ortasında bırakıldım. Bunu yapan arkadaş da daha sonra beni kurtarmak için yaptığını söyledi.

Tabii bu isimler bende saklı. Hukuki bir süreç başlatılırsa bunları söylerim, şahitliklerine müracaat edilir."

Nurettin Veren açıklamalarına son noktayı şu sözleri ile koyuyordu:

"Eğer, bu şekilde bir davranışı yoksa, Fetullah Hoca, çıkıp "Yemin ediyorum, böyle bir şey olmamıştır" diye açıklama yaparsa, ben sözümü geri alırım."

Gülen'den bu çağrıya yanıt gelmiyor, açıklamayı Nazlı Ilıcak yapıyordu:

"Şömine demiri ile saldırı yapılmamış, mangal maşası atılmıştır."

Gördünüz mü; içi insan sevgisi ile dolu seyyar vaizi? Bu vaiz ki, böceği çiçeği incitmekten sakınır, karıncayı ezmekten üzüntü duyarmış.

Ancak;

55 yıllık dostuna şömine demiri değil de, mangal maşası atmış.

Hizbullah terör örgütünü, **"Allah'ın askerleri"** sözleriyle yere göğe sığdıramayan, müritlerine kanla abdest almayı salık veren, kelle alıp kelle vermelerini teşvik eden Fetullah'tan hoşgörü abidesi yaratılmaya çalışılması, asrın en büyük ihanetlerinden biri olarak tarihteki yerini alıyordu.

Tüyme Refleksi Dedelerden Geliyor

Fetullah ile ilgili Hoşgörü masallarından sonra tekrar dönelim, dedelerine;

Fetullah'ın dedeleri de Osmanlı-Rus savaşı çıktığında cepheye koşmak yerine, soluğu daha güvenli yerlerde almakta bir sakınca görmüyorlardı.

93 Harbinde Fetullah'ın dedeleri Korucuk'u terk ederek, Sivas ve çevresine yerleşiyorlardı, Birinci Dünya Savaşı'nda ise istikamet Yozgat'a bağlı Yerköy'dü.

Millet, vatan savunmasından yorgun, perişan düşerken, Fetullah'ın dedeleri ve cem-i cümlesi rahat bir yaşamın arkasına takılıyorlardı.

Fetullah'a sorarsan dedeleri savaştan kaçarken çok ama çok ızdırap çekmiştir. Örneğin, Ulusal Kurtuluş Savaşı bitince saklandıkları yerden çıkıp, insanlarımızın kanları ve canları pahasına kurtardıkları, savundukları topraklara geriye dönerlerken dedelerinin sadece iki eşekleri varmış. Çocuklardan yürüyemeyecek olanları babaannesi kucağında eşeğe bindirmek zorunda kalmış.

Kurtuluş Savaşı'nda yaşlı ninelerimiz ayaklarına giyecek çorapları, çarıkları olmadıkları halde, soğuk ve dondurucu kış günlerinde üzerlerindeki giyeceklerini "Millet Malıdır" diyerek cephaneye sararken, o nineler torunlarına yiyecek olarak bir dilim ekmeği bile zor bulurken, Fetullah; ninelerinin eşek sırtında torunlarını taşıyarak perişan olduklarını söylüyordu hem de yüzü bir damla bile kızarmadan.

Doğumu

Fetullah Gülen, 1938 yılında Erzurum'un Pasinler İlçesi, Korucuk Köyü'nde hem de modern Türkiye'nin kurucusu Atatürk'ün hayata gözlerini kapadığı 10 Kasım 1938 tarihinde doğduğunu öne sürüyordu.

Gülen'in dava arkadaşı Nurettin Veren, bu tarihin Gülen'in doğum günü olarak seçilmesini şöyle anlatıyordu:

"Bundaki amacı Atatürk'e atıfta bulunmak, 'Ben o ölünce doğmuşum. Belki aynı gün, belki aynı saat' diyerek imalı bir şekilde Atatürk'ü ülkenin dinini, imanını yok

eden bir şahıs olarak vurgulayıp, kendisinin de aynı tarihte doğduğunu söyleyerek büyük kurtarıcı olduğuna atıfta bulunmak istemektedir. Ki bizim yaşımız o zamanlar 16-17 idi, kendisi de bizden 7-8 yaş büyük, 1941 doğumludur."

Ertuğrul Hikmet tarafından kaleme alınan ve Gülen cemaatine ait Işık Yayınevi tarafından basılıp, dağıtılan "M. Fetullah Gülen" adlı kitapta, Gülen ile ilgili şu uçuk açıklamalara yer veriliyordu:

"Fetullah Gülen Hocaefendiyi yazmak, yirmibirinci asrın başlangıcını anlatmaktır. Tarihte bazı insanlar vardır; köşe başında durur ve tarihin akış istikametine tesir ederler.

Hocaefendi, son iki yüz/iki yüz elli yıllık tarihi itibariyle yenilgiler ve perişanlıklar içinde yaşayan; ancak son yüzyılda olumlu istikamette mesafe kat eden bir milletin tarih sahnesindeki yerini, gelecek asırda tayin edecek unsurlardan biri olacak hareketin fikir mimarıdır..."

Ramiz'den olma, Refia'dan doğma Fetullah Gülen, 10 Kasım 1938 açıklamalarının aksine 27.04.1941 yılında Erzurum'un Pasinler ilçesi, Korucuk Köyü'nde

dünyaya geldi. Babası Ramiz; Fetullah'ın sıkıyönetim savcılığında verdiği ifadeye göre çiftçi, anılarını yazdırdığı kitaba göre ise de cami imamı, annesi Refia ise ev hanımıydı.

Ailenin üçüncü çocuğu olan Fetullah'ın, altısı erkek, ikisi kız olmak üzere sekiz kardeşi bulunuyordu.

Üç kardeşi ise değişik nedenlerle hayatını kaybediyordu. Gülen, anlatımlarına göre kendisi dahil on bir kardeş, bir baba ve bir anneden oluşan aileden geliyordu.

Gülen, kardeşleri ile ilgili şu bilgileri veriyordu:

"Biz onbir kardeşiz. Nurhayat (Seven) hanım hepimizin büyüğü ablamızdır. Onun küçüğü Fazilet küçük yaşta vefat etmiş. Ben evin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelmişim. Benim küçüğüm Sıbgatullah'tır. Nüfus memuru bu ismi yazmakta zorlandığı için, nüfusa Seyfullah olarak kaydedilmiş. Ama aile içinde ve çevre arkadaşları arasında bilinen adı Sıbgatullah'tır. Onun küçüğü Mesih'tir. Mesih'ten sonra Fakirullah adında bir kardeşimiz daha oldu, fakat o da küçük yaşta vefat etti.

Hasbi, Fakirullah'ın küçüğüdür ve evin yedinci çocuğudur. Salih Efendi, Hasbi'nin küçüğüdür. Fazilet (Koru-

cuk) Hanım Hasbi'nin küçüğüdür. Fazilet'ten sonra Nizamettin adında bir erkek kardeşimiz daha doğdu. O da çocuk yaşta vefat etti. Kardeşlerimizin en küçüğü ise Kutbeddin'dir. Her birinin bende ayrı bir hatırası ve her birinin benim için ayrı birer değer ve kıymeti vardır. Cümlesinin edep, terbiye ve fazileti ise herkesçe müsellemdir."

Fetullah kardeşlerinin edep, terbiye ve fazileti herkesçe teslim edilmiştir diyor, ancak Taraf Gazetesi'nde Amberin Zaman, Gülen'in kardeşi Salih Gülen ile yaptığı konuşmayı 7.3.2008 tarihinde yayınlıyordu:

"Salih Gülen, "Hoca Efendi, ev danasından öküz olmaz" der hep, bizden de bir şey olmaz" deyince odadakilerin birden irkildiğini vurgulayan Amberin Zaman, yine aynı insanların 'Acaba şimdi ne yumurtlayacak' dolu bakışlarla donup kaldıklarını aktarıyordu. Böylece edep, terbiye ve faziletin yumurtlamaya terfi etmesine tanık oluyorduk.

CIA'nın gelinlerinden Amberin Zaman, Aşkale'nin Ermeni işgalinden kurtulma şenliklerini "rezillik" olarak niteliyor, ona destek veren Fetulah'ın kardeşi Salih coş-

tukça coşuyor, üç asır boyunca Kur'an'ı Ermeniler bastı diyor, birçok Rum, Ermeni ve Yahudi dostunun olduğunu söylüyor, Mimar Sinan'ın da Ermeni olduğunu ekleyince Taraf Gazetesi yazarı Amberin Zaman "sevindirik" olduğunu ilan ediyordu.

Gülen'in kardeşi matbaacılıkla uğraşıyor, ancak diğer meslektaşlarından pahalı fiyatla iş yaptığından cemaat dahil kimsenin kendisine iş vermediğinden de yakınabiliyordu.

Ne diyordu Fetullah;

"Cümlesinin edep, terbiye ve fazileti herkesçe teslim edilmiştir."

Geçelim...

Fetullah Gülen; **"Fetullah"** olan ismini **"Fethullah"** olarak açıklamıştı. Oysa, 31.01.1986 yılında İzmir Nüfus Müdürlüğü'nden, "değişme" sebebi ile aldığı 3881 kayıt no'lu kimliğinde ismi Fetullah olarak geçiyordu. Yani resmi belgelerde ve nüfus cüzdanında yer alan isminde (h) harfi yer almıyordu.

Fetullah, Allah'ın fetihçisi anlamını alsın, böylece saf insanlar üzerinde etkisi artsın diye uyanıklık yaparak "Fetullah" olan adına resmi belgelerin aksine "h" harfini ekliyor, böylece Fethullah oluyordu.

Fetullah Gülen, adının başına yine nüfus kâğıdı gibi hiçbir resmi belgede olmayan "M" harfini ekliyordu. Kendisini olağanüstü göstermesinin bir başka yansıması da bu harfin anlamında gizliydi. Fetullah Gülen, isminin başına koyduğu "M" harfiyle; "Ermeni Said ya da nam-ı diğer Kürt Said'in tohumlarını attığı büyük karışımın sonucunda ortaya çıkacak, beklenen Mesih benim" imajını veriyordu.

Gülen, Nasihlerin Mesih'le aynı olduğunu Mesih'i temsil edeceklerini söylüyordu. Fetullah'ın kitaplarında büyük bir övgüyle bahsettiği Abdullah Yeğin'in "Yeni Lügat" adlı sözlüğünde yer alan bilgilere göre Nasih'in anlamı ise nasihat veren, içi temiz adam, ikaz edici bir mürşittir. Daha açıkçası bir tarikatın lideridir.

Gülen'in "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 2. cildinin 13. sayfasında bu konudaki hayallerini okuyorduk:

"Mesihiyetin bir diğer yanı da nasihattir. Aslında, Hz. Mesih'in bir adı da "Nasih"dir. Bu itibarla denilebilir ki,

bir zaman gelecek, bu hususta da Hz. Mesih'i temsil eden büyük Nasihler yetişecek...

Ve bunlar camilerde yeni bir va'zu nasihat sistemiyle, çağın idrak ve şuuruna göre, Kur'ani ve kevni ilimleri, cami kürsülerine taşıyacak, Ma'bedleri kendi hususiyetlerinin yanında, birer mektep; birer medrese haline getirerek, Hz. Bediüzzaman'ın nüvelerini attığı o büyük terkibi, Kur'an-ı Kerim'rn "Sehl-i mümteni" üslubuyla her seviyedeki insana anlatacaklardır."

Babası

Fetullah Gülen'in babası Ramiz Efendi 1905 doğumlu. Onun en çok etkilendiği kişilerden biri. O halde babasını da Gülen'in açıklamalarından tanıyalım:

"... Babam dikkatli yaşardı. Namazlarına çok dikkat ederdi. Onun da gözü yaşlıydı. Vaktini hiç zayi etmezdi. Tarladan eve geldiğinde ayağının çarığıyla, yemek hazırlanıncaya kadar, hemen bir kitap açar ve okurdu. Onda kitap okuma bir zevkti.

Yolda gidip gelirken de ağzı boş durmaz, ya Kur'an okur ya da yeni ezberlediği Arapça veya Farsça bir beyiti tekrar ederdi.

Gayretliydi. Okuma-yazmayı kendi şahsi gayretleri ile öğrenmişti... Sahabe efendimize cinnet derecesinde bir sevgisi vardı.

Onun sahabeden bahseden kitapları hep aşınmış ve yer yer yırtılmıştır.

Kimbilir, her birini kaç defa okumuştur. Diyebilirim ki, sahabe sevgisini bana ve kardeşlerime babam aşıladı. Biz, küçüklüğümüzden beri, onları kendi aile fertlerimizden birer parça gibi kabullendik ve öyle de sevdik. Babam sahabeden bahsederken, gözleri hep bir meçhule doğru kayar ve anlattığı sahabenin hayaline dalar giderdi..."

Fetullah Gülen, babasının sahabelere olan sevgi ve muhabbetlerini anlatırken, insanın aklına hemen şu soru geliyordu. Bu kadar sahabe aşkına sahip birisi çocuklarına taktığı isimleri, sahabe adlarından seçmez miydi?

Oysa, sahabe için cinnet derecesinde bağlı olduğunu iddia ettiği babasının çocuklarına verdiği isimler bu gö-

rüşü desteklemiyordu. Fetullah, Sıbgatullah, Hasbi, Fakirullah, Fazilet, Nurhayat, Salih bu isimlerden hiçbirisi bildiğimiz Sahabe isimlerinden değildi. Gülen'in sahabe aşkıyla yanan babasının çocuklarından birine verdiği bir isimse oldukça ilginçti; Mesih!...

Gülen, babası Ramiz'in sahabeleri cinnet derecesinde sevdiğini söylüyordu ancak Ramiz bu sevgisini çocuklarına koyduğu isimlere yansıtamıyordu. Ancak, hemen hemen hiçbir samimi Müslüman ailesinin çocuklarında rastlanmayan bir isim de son derece dikkat çekiyordu. Mesih!..

Mesih, Hıristiyan inancında tanrının oğlu, tanrıyla öz ve aynı olan, insanların günahlarının bedellerini ödeyerek onlara cennet kapılarını açan kimsedir. Yani İsa'ya Mesih olarak inanan, onu tanrı oğlu olarak kabul eden hiç kimse yargılanmayacak ve doğrudan cennete gidecektir.

Nurculuğun kurucusu Ermeni Said ve Fetullah da Nurcuların cennete gideceklerini sürekli olarak işliyorlardı. Fetullah Gülen'in üstadı Said risalelerinde; kendisine inananların, nurculuğa hizmet edenlerin imanlarını

kurtardığını, cennete gittiklerini ve gideceklerini "Sikke-i Tasdiki Gaybı" adlı kitabında ve diğer yayınlarında defalarca vurguluyordu.

Said; din tüccarlığını öyle bir noktaya taşıyordu ki, hâşâ sanki Allah'ın Özel Kalem Müdürü edasıyla canının istediğini cennete, istemediğini cehenneme gönderiyordu.

18. Yüzyılda İran'da ortaya çıkan Bahaîliğin kurucusu Hüseyin Mirza Ali'de kendisini "Mesih" olarak ilan ediyordu.

Fetullah nüfus kâğıdında yer almamasına rağmen, kitaplarında ve özel hayatında isminin önüne "M" harfi koyarak "ben de varım" diyordu.

Fetullah'ın babası Ramiz'in diğer oğluna koyduğu isim; 1913 yılında Bitlis'te Kürt ayaklanması gerçekleştiren Şeyh Şıhabettin ile Seyyid Ali'nin dedeleri Arvasilerden geliyordu; Sıbgatullah!...

Daha önce de Fetullah'ın "Küçük Dünyam" adlı kitabından aktardığım gibi, dedeleri Bitlis'in "Ahlat" bölgesinden kovulmuşlardı.

Kürtçü Nakşı' şeyhlerinden, Muhammed Emir Kürdi'nin babası Kadiri Şeyhlerinden Fetullah bir başka isyancı şeyhti.

Bütün bu gerçeklere rağmen, Fetullah Gülen babasının sahabeleri cinnet derecesinde sevdiğini söyleyebiliyor, "Küçük Dünyam" adlı kitabında da babasının Sünni olduğunu vurgulamak ihtiyacını duyuyordu, izleyelim:

"Babam sünniydi. Sünnilik yanı çok kuvvetliydi. Bütün imamlara son derece saygı duyardı. Sahabe efendilerimize cinnet derecesinde bir sevgisi vardı. Onun sahabeden bahseden kitapları hep aşınmış ve yer yer yırtılmıştır... Kimbilir; her birini kaç defa okumuştur. Diyebilirim ki; sahabe sevgisini bana ve kardeşlerime babam aşıladı. Biz küçüklüğümüzden beri, onları aile fertlerimizden birer parça gibi kabullendik ve öyle de sevdik...

Babam sahabeden bahsederken, gözleri hep bir meçhule doğru kayar ve anlattığı sahabenin hayaline dalar giderdi..."

Fetullah Gülen'in, **"babam sünniydi, Sünnîlik yanı çok kuvvetliydi"** demesi hemen akla; "acaba Fetullah Gülen kendisinden kuşkulanıldığı şüphesi içinde mi, ya

da bir şeyleri mi gizlemek istiyor?" sorularını getiriyordu. Çünkü, Türkiye gibi, halkının çok büyük bir çoğunluğunun Sünni olduğu bir ülkede alışılmışın dışında, bir takım şüpheleri izale eder gibi **"Babam Sünniydi, Sünnilik yanı çok kuvvetliydi"** şeklinde ifadeler kullanmak pek de normal gözükmüyordu. Örneğin ülkemizde Müslümanlar itikadi açıdan Sünni olduklarını söylemek bir yana, hangi mezhepten; Hanefi, Safi, Maliki ya da Hanbelî olduklarını dahi söyleme gereği hissetmezler.

Gülen, babasını övmeye doyamıyordu:

"Babamın kıvrak bir zekâsı vardı. Hafızası da çok kuvvetliydi. Otuz beş yaşından sonra kendini bir ilim adamı gibi yetiştirebilmesi bunu gösteriyor..."

Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabının 26. sayfasında babasının 35 yaşından sonra kendisini bir ilim adamı gibi yetiştirdiğini söylüyor, ancak yine aynı kitabın 24. sayfasında 30 yaşında Kur'an okumayı öğrendiğini belirtiyor, askerde ise başkalarına okuma yazma öğretsin diye çavuş yapıldığını iddia ediyordu.

Gülen babasını övmeye devam ediyordu:

"O, çok şey olmaya müsait bir tohum gibiydi. Fakat Kuvve-i imbatiyesi sağlam bir zemin bulamamış; o da bulunduğu yerde yeşermeye boy atıp meyve vermeye çalışmıştı..."

Herşeyden önce Ferit Develioğlu'nun Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügatinde "Kuvve-i İmbatiye" adlı bir söz yer almıyordu. "Kuvve-i inbâtiyye" vardı, onun da konuyla alakası yok. Gülen doğru dürüst ilk mektebi bitiremediğinden olacak kendi cemaatine yakın ve mensup insanlarla yaptığı konuşmalarında bol bol Osmanlıca kelimeler kullanarak kompleksini tatmin etmeye çalışıyor, ancak yetersizliğinden olacak kelimeleri yerli yerinde kullanamıyordu.

Gülen, "babam bulunduğu yerde yeşermeye, boy atıp meyve vermeye çalışmıştı" diyordu. Öyle ya babası nasıl meyveler veriyorsa, gittiği her yerden özellikle Alvar'dan kovuluyordu.

Şapka ve Annesi

Fetullah Gülen, şapka düşmanlığını "Küçük Dünyam" adlı kitabında çok ustaca (!) işliyor, kitlelerin sevgisini

sarığa yönlendirmeye çalışıyordu. Bu arada her zaman olduğu gibi yine birçok çelişkileri de sergiliyordu. Nasıl sergilemesin? Sipersiz keplerle bir Mekke devrinin hayaline gidiyor, bir Amerika'ya!. Sipersiz kepleri, bir sarığa benzetiyor, bir Amerikanvari keplere!... "Amerika nire, Mekke nire, ne alaka" derseniz, Gülen tipi Müslümanlıkta ikisi bir arada oluyor.

Ancak;

Allah'ın emirleri ile CIA ve ABD'nin kanunları çatıştığında ise Fetullah Gülen, kıbleyi ABD'den yana döndürüyor, böylece meseleleri ılımlıca hallediyordu.

Kur'an-ı kaç yaşında öğrendiğini ve hatmettiğini (!) hatırlayamayan Fetullah, üç yaşında gerçekleştiğini iddia ettiği şapka ile ilgili bir olayı şapka düşmanlığı adına oldukça net hatırlıyordu.

"Küçük Dünyam" adlı kitabın 42. sayfasında yer alan bu olayı kendi ağzından dinleyelim. Dinleyelim de Gülenin olağan üstülüğüne (!!!) bir defa daha tanık olalım:

"... Sene 1941. Üç yaşındayım. Damın üzerinde oturmuş gelip gidenleri seyrediyorum. Bu arada askerler

de gelip gidiyorlardı. Aralarında konuşuyorlar ve şakalaşıyorlardı. O devirlerde askerlerin başına taktıkları kep siperliydi. Fakat yeni yeni sipersiz, Amerikanvari kepler de vardı.

Ben sebebini bilmediğim bir çağrışımla bu sipersiz keplere daha bir sempati duyuyordum.

İlk gördüğüm sipersiz kepin bendeki hatırasını ve derin izini ise hiç unutamam. İşte ben böyle damın üzerinde oturup seyre koyulmuşken, birisinin başında dediğim gibi sipersiz bir kep gördüm.

Bu diğerlerinden onu ayıran en belirgin özellik. Birden sipersiz kep giyen asker gözümde başkalaşıverdi. Bütün tecessüsümü insiyaki bir cebrilikle üzerinde topladı. Sanki o anda ondan başka kimseyi gözüm görmüyordu.

Neden ve niçin bu asker dikkatimi bu kadar çekmişti? Fizyonomisinde bir seçkinlik mi söz konusuydu? Yoksa o asker kıyafeti tümünde diğerlerinden ayrı mıydı? Hayır! Sadece başındaki kep sipersizdi. Ve benim dikkatimi çeken de sadece bu hususiyeti olsa gerekti. Ama bir kepteki siper meselesi niçin bu üç yaşındaki çocuğu bu kadar meşgul ediyordu. Veya siperli kepe onun bu ka-

dar tepkisi nedendi? Bütün bunları o yaşımda çözebilmem elbette mümkün değildi. Bir ara bu ere hitaben birisi Ebu Talip, diye seslendi. İşte o zaman bu er benim gözümde büyük bir kahraman oluverdi. Tepeden tırnağa değişmiş ve seçkinleşmişti..."

Bu arada bir hatırlatma yapayım. Gülen, bu düşünceleri daha üç yaşındayken; sümükleri burnundan akarken, çişini bile söyleyemeyip altına yaparken gerçekleştiriyor. 60 yaşında bol bol ağlayan birinin üç yaşında bu düşüncelere sahip olmasını beklemek, hele bir de bunları 60 küsur yaşında bu denli net hatırladığına inanmak saflık ötesi bir şey olurdu.

Gülen; laik, demokratik cumhuriyetin kazanımlarına olan düşmanlıklarını dile getirmek için her yolu mubah görüyordu. İzleyelim:

"Babam evde Ebu Talip'den bahsediyordu. Ondan bahsederken hep saygılıydı. Babamın dilinde dolaşıp duran bu isim elbette büyük bir insan ve büyük bir kahraman olmalıydı. Gerçi Ebu Talip hakkında adından başka hiçbir şey bilmiyordum. Fakat babama olan saygım, Ebu Talip'e de saygımı besliyordu.

Evet, demek ki babamın bahsettiği o büyük insan Ebu Talip işte benim karşımda duran bu adam, diye düşündüm. Elbette Ebu Talip'in on dört asır evvel yaşamış olduğunu o yaşta bilmem imkânsızdı. Zaten söylediğim gibi Ebu Talip'in kimliği de benim için o anda mühim değildi. Sadece hayalime yerleşmiş bir kahramandı o kadar, meğer o kahraman yaşıyormuş hem de bizim köye gelmiş...

Ebu Talip'i görmüş olmanın mutluluğunu yaşıyorum. Ve hiçbir şeyden habersiz arkadaşlarının arasında gideceği yere doğru gevşek adımlarla ilerleyen bu askere hayran hayran bakıyorum. Ve onu kahramanlaştırıyorum..."

Gülen, üç yaşında gördüğü kepli asker masalıyla içindeki kini bakın nasıl döküyordu:

"Çünkü onun başındaki kep ki, ben onu bere olarak düşünüyorum bütün diğer siperli kep giyenlere karşı bir baş kaldırışın ifadesiydi. Ve bu kahraman bunun kavgasını veriyordu.

O anda dedem Şamil Ağa'nın başından hiç çıkarmadığı sarığı ile bu bere birbirine karışıyor. Jandarma kor-

kusundan dolayı başına siperli şapka giyen köylülerle dedem arasındaki farkı bu askerlere tatbik ediyorum.

Babamın da daima sarıkla dolaşması bu çağrışıma ayrı bir buud kazandırıyor ve ben sarıklı ve sipersiz kep giyenlerin safında yer alıyorum... Ve bunun liderliğine de Ebu Talip'i oturtuyorum."

Fetullah Gülen, bu ince tahlilleri bir dam üzerinde ve üç yaşında yapıyor. Ve dam üzerinde üç yaşında yapmış olduğunu söylediği bu değerlendirmeler, Fetullah Gülen'de olağanüstü görünme gayretlerinin ne denli bir saplantı halinde olduğunu da açık bir biçimde ortaya koyuyordu.

Ve gene ayrıca "...ben sarıklı ve sipersiz kep giyenlerin safında yer alıyorum" şeklindeki sözleri de Türkiye Cumhuriyeti'nde, devrim kanunlarına bakışı, Atatürkçülüğe ve jandarmaya olan kini hakkında da bir gösterge oluyordu.

Gülen'i olağanüstü olarak tanıtmak amacıyla kaleme alınan ve cemaat tarafından basılıp dağıtılan kitaplarda, yalanlar yalanlara karışarak adeta bir yalan galerisine dönüşüyordu.

Gülen'in bu kitaplarda, Anne tarafından Kurt İsmail Paşa'nın torunu olduğu vurgulanıyordu. Oysa Kurt İsmail Paşa dedikleri, gerçek kimliğini gizlemek için Kürtlüğe sığınan Kürt İsmail'di. Kaldı ki, paşalığı ise kim kaybetmişti ki O bulsun.

Fetullah Gülen de, annesi Refia hanımı ve dolayısıyla kendisini olağanüstü biri olarak göstermeye şöyle devam ediyordu:

"Benim ilk Kur'an hocam validemdir. Kendi anlattığına göre bana dört yaşında Kur'an okumayı öğretmiş. Bir ay içinde de hatmettiğimi söyler. Ben, hatmettiğimi hatırlamıyorum. Ancak bütün köylüye yemek verdiler. Birisi de bana "Senin düğünün oluyor" dedi. Utandım, ağladım. O günden hatırımda kalan sadece bu hatıra var..."

Daha üç yaşındayken sözde yaşadığını söylediği siperli-sipersiz şapka ile ilgili olarak akıllara durgunluk verecek bir hafıza ve zekâ örneği sergileyen ve böylesi bir değerlendirmeyi yapabilmek için **bir** yaşında, birçok siyasi ve felsefi kitap okuması gerekiyordu. Ancak, yakında **bir** yaşında Tolstoy'dan Sartre'a kadar birçok yazarın kitabını da hatmettiğini, **iki** yaşında Arapça'yı sök-

tüğünü de açıklayabilecek kapasitede olan Gülen, her nedense Kur'an'ı **dört** yaşında öğrendiğini ve hatmettiğini annesinin sözleri ile hatırlayabiliyor ve bu sözleriyle de esasen, üç yaşında çok çok olağanüstü bir zekâ ve hafıza örneği veren kendisini, yine kendisi yalanlamış oluyordu. Gülen, bu haliyle kendi kendisinin Brütüs'ü haline geliyordu. Gülen anlatmaya devam ediyordu:

"O devirde Kur'an okutmak yasak olduğu için, annem beni gece yarısı uykudan kaldırır ve bana Kur'an öğretirmiş. Zaten bütün köyün kadın ve kızına Kur'an'ı validem öğretmişti... Esasen tek başına bir kadının 15-20 kişinin sofraya oturduğu bir evin bütün işlerini yaptıktan sonra bir de Kur'an öğretmeye vakit bulabilmesi hakikaten zor bir meseledir. Hem o günkü kadına ait işler, sadece ev işleriyle sınırlı değildir. Davarların sağımını yaptığı gibi, kadınlar tarla ve bahçede de çalışırlardı. İşte bir taraftan idari baskı, diğer taraftan kendisine ait yapması gereken zor işler, buna rağmen gündüz boş vakitlerinde köyün kadın ve kızına geceleri de bana Kur'an öğretmesi hakikaten şaşılacak bir gayret ve çalışma örneğidir..."

Fetullah Gülen'in anlatımlarından anlıyoruz ki annesi de; dedeleri, babası ve kendi gibi olağanüstü biri... Ev-

de her gün 15-20 kişiye yemek pişiriyor, çamaşırlarını bulaşıklarını yıkıyor, tarlada çalışıyor, hem de her gün üstelik beli ve ayaklarından rahatsızlığı ve ağrıları olduğu halde!... Ve gene tüm bunlara rağmen Fetullah'ın atmada sınır tanımayan yüksek ufkundan doğan anlatımlarına göre o devirde Kur'an okutmak yasak olduğundan bir de O'nu gece yarısı kaldırarak Kur'an'ı hatmettiriyor, hem de Gülen, dört yaşındayken ve bir ay içinde de hatim indiriyor. Üstelik Fetullah'ın anlatımlarına göre tüm hastalıkları bünyesinde toplamış ve şu haldeyken;

"Ben bildim bileli annemin hayatı çileli geçmiştir. Bir kere, onun bel ve ayaklarının ağrımadığı hiçbir devreyi hatırlamıyorum. Ayrıca tifo dahil bir çok ağır hastalık geçirmiştir. Ve yine bildiğim kadarıyla, belli bir devrede vücudunun tamamı Hz. Eyyüb gibi yara-bere sarmıştı. Bütün bunların yanında bakım ve görünümünü yapması gereken, hayatta kalmış sekiz çocuğun anasıydı. Bütün bunlar da elbette onu fiziki olarak yıpratıp sarsmıştı..."

Anasının hayatının bütünüyle çileli geçtiğini anlatan Fetullah, koyun ve ineklerin sağımının da annesine kaldığını söylüyordu.

Fetullah'ın annesi köyün kadın ve kızlarına da gündüzleri Kur'an öğretiyor. Bu durumu da yine Fetullah'ın Küçük Dünyası'ndaki şu sözlerinden öğreniyoruz:

"Gündüz boş vakitlerinde köyün kadın ve kızına Kur'an öğretirdi..."

Fetullah bu sözleriyle zor bir dönemde, çok olağanüstü şartlarda gece yarıları uykudan kaldırılarak gizli gizli Kur'an öğrendiği şeklindeki açıklamalarını yine kendisi tekzip ediyordu, öyle ya Devletin baskı ve zulmünden annesi Fetullah'a Kur'an öğretmek için gece yarısını bekliyor ve öğrenimi Gülen'i uykudan kaldırarak sürdürüyordu. Yine aynı anne, yine aynı hükümetin baskısı ve zulümlerinin olduğu aynı gün köyün kadın ve kızlarına gündüz Kur'an öğretiyordu. Fetullah bu sözleri ile yüzyılın dâhisi olamayacak, ancak olsa olsa kendi kendini tekzip etmede yine kendisi ile yarışan bir Brütüs ama kendi kendinin Brütüs'ü olacaktı.

Gülen, kendi kendinin Brütüs'ü olmakla kalmıyor, birbiriyle çelişen açıklamalarıyla; sözlerinin güvenilirliği, doğruluğu ve ruh sağlığı konusunda ciddi şüphelere neden oluyordu.

Fetullah Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabının 25, sayfasında yer alan dört yaşında gizli gizli gece yarıları Kur'an okumayı öğrendiğini belirten sözleriyle, bu sefer de aynı kitabın 33. sayfasında 6-7 yaşlarında okula gitmesiyle ilgili olarak kaç sene okula gittiğini, kaçıncı sene okulu bitiremeyerek okuldan kovulduğunu net olarak hatırlayamayarak yine kendi kendisiyle çelişkiye düşüyordu, izleyelim:

"Yaşım tutmadığı için ilk sene beni okula almadılar. Okula gittiğimde yaşım yine tutmuyordu; fakat devam ettim. İki veya üç sene okula gittim."

Fetullah Gülen, 6-7 yaşlarında kaç sene okula gittiğini anımsayamıyor ama üç yaşında siperli sipersiz şapkalarla ilgili yaptığı tehlikeli değerlendirmeleri en ince ayrıntılarına kadar hatırlıyordu.

Gülen, küçük dünyasında okul ile ilgili anılarını anlatmaya şöyle devam ediyordu:

"Öğretmenlerimden birisi aşırı din düşmanıydı. Benim teneffüslerde dahi namaz kılmamı hazmedemezdi. Ancak ben yine bir sıranın üzerine çıkar ve namazımı kılardım. Adımı molla koymuştu. Bütün sebep de namaz kılmam."

Gülen, yine bu sözleri ile kendi kendinin Brütüs'ü olmaya devam ediyordu. Gülen'in anlatımlarına inanacak olursak 40'lı yıllarda Korucuk gibi en ücra bir köyde ilk mektebe ders vermek için bir kaç tane öğretmen geliyordu. Oysa, o dönemlerde köylük yerlerde tüm okula bir öğretmen bile zor düşüyordu. Kaldı ki çok büyük yerleşim bölgelerinde bile ilk mektebin birinci sınıfında derslere giren öğretmen beşinci sınıftan mezun edene kadar devam eder. Gülen, ne kadar küçük yaşta namaz kıldığını vurgulamak için böyle garip bir açıklamanın ardına sığınıyordu. Bakın Gülen, namaz masallarına nasıl devam ediyor:

"Benim namazım çok erkendir. Sonra bir kısmını yanlış kılmışımdır diye kaza ettim. Ama zannediyorum namaza dört yaşında başladım ve bir daha hiç aksatmadım."

Fetullah Gülen, kitabının 25. Sayfasında görüleceği üzere 1942 yıllarında yani kendi ifadesiyle dört yaşlarında, tek parti döneminde Kur'an'ı gizli gizli gece yarısı uykudan kaldırılarak öğreniyor, ama ne kadar ilginçtir ki, yine aynı Fetullah Gülen Küçük Dünyam adlı kitabının 33. Sayfasına gelindiğinde, aynı dönemlerde namazını

okulda, hem de sıraların üzerinde kıldığını anlatmakta, din düşmanı öğretmeninin de kendisine "Molla" dediğinden bahsetmektedir.

Gülen'in çelişkileri bitecek gibi değil, dört yaşında namaza başladığını belirtip, o dönemlerde hatalı kıldığı namazları kaza ettiğini söylerken dini bilgisi hakkında da şüpheler doğuruyordu. **Oysa, en cahil Müslüman dahi bilir ki, namaz "baliğ" olduktan sonra farzdır.** Ve baliğ olmadan önce alışmak niyetiyle kılınabilecek namazların hata şüphesiyle "Kaza"sının kılınması söz konusu değildir. Bu durum gene maalesef Fetullah Gülen'in sahip olduğu din bilgisi yönünden ciddi kaygıları beraberinde getiriyordu.

Fetullah Gülen'in annesi de Kur'an aşığıymış ama nasıl oluyorsa çocuğuna İslami veya Türk ismi değil de, Hıristiyan inancına ait isim veriliyor; Mesih!

Murat Alptekin tarafından kaleme alınan ve cemaatin yayınevi olan Muştu yayınlarınca basılan "Gurbetteki Öğretmen M. Fetullah Gülen" adlı kitabın 26. Sayfasında, yine cemaate ait Işık Yayınevince yayınlanan ve Ertuğrul Hikmet tarafından yazılan "Himmeti Milleti Olan

İnsan M. Fetullah Gülen" adlı kitabın 25. Sayfasında yine bir "kaza namazı" kazası yer alıyordu, okuyalım:

"Daha çocuk yaşlarında ibadetlerine verdiği önem, Hocaefendi'nin başka bir yönüdür. Daha oniki yaşındadır. Bir gece eve geç gelir. Annesi: "Oğlum neredeydin, bak seni merak ettim" diye sorunca Hocaefendi: **"Anne mesciddeydim. 70 rekat namaz kıldım"** Bunun üzerine annesi: **"Oğlum ne namazı kıldın"** diye tekrar sorunca **'Kaza namazı kıldım'** cevabını verir."

Bazı kitaplarda Fetullah'ın dört yaşında bazılarında ise beş yaşında namaz kılmaya başladığı ve bir daha asla bırakmadığı da vurgulanıyor, kaza namazı kıldığı yaş da 12 olarak gösteriliyordu. Hadi Fetullah kaza namazı ile ilgili hiçbir şey bilmiyor, annesi deseniz bu durumdan o da habersiz, peki koskoca cemaatten bu yayınlardaki bu büyük hataları düzeltecek hiç kimse neden çıkmıyor, çıkamıyordu. Müridlerin böyle bir vahim durumda bile konuşma, uyarma hakkı ve cesareti bulunmuyor muydu?

Kerametler İncil'den

Gülen'in anlatımlarına dayanan bu kitaplarda böyle vahim hataların yapılmasının kaynağını Gülen'in ilişkilerinde aramak gerekiyordu. Gülen, CIA ajanı ve Türkiye ve Ortadoğu Masası Şefi Graham Fuller'in yakın arkadaşıydı. Fuller, Gülen'in ABD'de sürekli oturmasından, Yahudi cemaatleriyle olan ilişkilerine kadar baş destekleyicisi ve organizatörüydü. Bir başka CIA şefi Abromowitz Gülen'i Papa ile buluşturuyordu. CIA'nın Balkanlar Masası Şefi Rum kökenli George Fidas da Gülen'e ABD'de kalması için kefil oluyordu.

1964 yılında ülkemize gelen ve Ilımlı İslâm denilen, Protestan İslâmı yaymak ve hâkim kılmak için hep Gülen'i destekleyen Graham Fuller, Gülen'in kerametlerini de İncil'den seçiyor, Gülen de onları gerçekmiş gibi afyonlanmış müritlere anlatıyor, sorgulama kültürü ve cesareti olmayan müritler de bütün bu saçmalıkları yutmak zorunda kalıyordu.

Elin Hıristiyanı "baliğ" ne demek, kaza namazı şartları nasıl oluşur bilmeyince, İncil'den aldıkları bazı bölümleri, Amerikano İslâm'a uyarlamaya kalkınca çelişki-

ler yumağı ortaya çıkıyordu. Luka İncil'i 2. Bab 41 ve 52. ayetlerde İsa'nın dine yönelişinin en yoğun ve net olarak tanımlanmasındaki yaşı 12'dir. Öyleyse Amerikano İslâm'ın Hocaefendisi de 12 yaşında böyle bir olay gerçekleştirmelidir. Ufak bir ayrıntı olan **"baliğ"** durumunu CIA nereden bilsin.

Luka İncil'i 2. Bab 41 ve 52. Ayetlerde; İsa 12 yaşındayken anne ve babası ile Yeruşalime gelirler, bayramlarını burada geçirirler, sonra geldikleri grupla beraber eve dönmek için yola çıkarlar, bir günlük yol gittikten sonra İsa'nın yanlarında olmadığını anlarlar. Bu nasıl hikâye demeyin, ben uydurmuyorum İncil'de yazıyor. Bir günlük yoldan geri dönüyorlar etti iki gün, bir gün de Yeruşalim'de arıyorlar oldu üç gün!.. Üçüncü gün Kilise'ye baktıklarında O'nun orada olduğunu görürler... İsa'ya "neden bize böyle ettin" diye sorduklarında O'ndan; "neden beni aradınız? Bilmiyor mu idiniz ki, benim yerim mabed'dir. Babamın evidir" cevabını alırlar...

Şimdi İsa'nın başına böyle bir olay 12 yaşında gelir de, Fetullah'ın neyi eksik O'nun da 12 yaşında İslâm'ı versiyonda bu tür olayı olması gerekmez mi?.. Gerekir! CIA ne için var?

Fetullah da camiden eve geç gelir? Neden; dört yaşında başladığı ve bir daha kendi deyimi ile "asla" bırakmadığı namazları için 12 yaşında **70 rekât kaza namazı** kılmasıdır. Yerseniz tabi!..

Gülen, şeytanla da sıkı ilişki içindedir. Zaman zaman sohbet ettikleri de olur. Küçük Dünyam adlı kitabının 119. sayfasında şeytanla arasında şu konuşma geçiyordu. Gülen'in kendi anlatımlarından okuyalım:

"Bir gün sabah namazı için yine ikinci kat mahfile çıkmıştım. Sabah namazını aynı duygular içinde kıldım. Namazdan sonra evrad ve ezkar ile meşgul oluyordum. Ansızın, kendini görmedim fakat sesini bütün baskısıyla vicdanımda duydum, şeytan bana: "Hele buradan aşağıya bir kendini at" diyordu..."

Gördünüz mü? Şeytan, Gülen'i nasıl kandırmaya çalışıyor? Gülen bu, yer mi? Şeytan'a kahramanca (!) direnir. Nasıl mı? Hadi, onu da yine Fetullah'tan dinleyelim:

"...Israrla birkaç defa bana: 'Kendini buradan at' dedi. Ben; 'Kendimi buradan atmamın ne faydası var ki' dedim. 'Olsun sen at' diye cevap verdi. 'İyi ama niçin diye tekrar sordum.' O yine, 'Zararı yok. Sen kendini bura-

dan at' diye ısrar etti. Ne olur ne olmaz, düşüncesiyle geri çekildim."

Gülen'in başına gelen sözde bu olay, İsa'nın da hayatında yer alıyordu. Luka İncili 4. Bab 7-13. Ayetlerde, Matta İncili 4. Bab, 5 ve 7. Ayetlerde, Gülen'in şeytan ile macerasının benzeri Hz. İsa'nın da başına geliyordu. Ne yani siz şimdi Gülen'in CIA'cı dostları ile beraber bu olayı buradan kopyaladığını mı düşünüyorsunuz? Olur mu? Hz. İsa, Gülen'den yürütmüştür. Neyse İncil'den ilgili bölümü okuyalım:

"O zaman iblis onu mukaddes şehre götürdü ve mabedin kulesi üzerine koyup kendisine dedi: Eğer sen Allah'ın oğlu isen kendini aşağıya at; çünkü yazılmıştır:

Meleklerine senin için emredecek ve ayağını bir taşa çarpmayasın diye, elleri üzerinde seni taşıyacaklar.

İsa ona dedi: Sen Allah'ın rabbi denemeyeceksin."

Görüldüğü gibi İncil'de geçen bu olay, kötü bir kopyalama ile Fetullah Gülen'in ağzından cemaat tarafından yayınlanan kitaplarda insanlarımıza yutturulmaya çalışılıyordu.

Hz. İsa'nın İncil'de anlatılan hikâyesine göre en önemli özelliği hastaları iyileştirmesi, körlerin gözlerini açarak görmelerini sağlamasıydı. CIA İstasyon Şeflerinin en yakın arkadaşı olan Gülen de Hz. İsa gibi şifacılar arasına katılıyordu. Ancak bazı farklar da olmuyor değildi. Hz. İsa'nın iyileştirdiği hastalara tüm Filistin tanık olurken, Gülen'in ki ne ise sadece Gülen'in kendisi şahit oluyordu. Hz. İsa körlerin gözlerini açarken, Gülen ise gören gözleri bile kapatıyordu.

Hayatı, İncil'den bazı bölümlerle paralellik gösteren Fetullah Gülen, kendisinden bahsederken birçok hastalıkları okuyarak iyileştirdiğini iddia ediyordu, "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının 161. sayfasında doktorlara göre bir hafta ömrü kalan bir hastayı iyileştirdiğini anlatıyordu. Okuyalım:

"Arkadaşlarımızdan biri, yaşlı bir kadının dua isteğini getirdi. Bu kadıncağız için doktorlar, "Kanser metestaz yapmış ve her yanını kaplamış bir hafta kadar ya yaşar ya yaşamaz... Götürün son günlerini evde geçirsin" demişler. Kadıncağızın şahsıma büyük hüsn-ü zannı varmış; arkadaşlarımızı araya koyup ısrarla; "Dua etsin şifa bulurum" demiş, O masumeye nasıl dua ettiğimi şimdi

hatırlayamıyorum. Altı ay kadar sonra arkadaşıma, 'O kadın ne oldu' diye sordum. 'Yaşıyor' dedi. Sonra aradan iki yıl kadar bir zaman geçti. 'Ne oldu' diye yine sordum; Hacca gitti geldi, torunlarını büyütüyor' cevabını aldım."

Fetullah'ın bu olayda tanığı kim? Tabii ki sadece kendisi! Ne arkadaşının ismi cismi var, ne de kadının... Fetullah bu olayda nasıl bir şark kurnazı olduğunu da belgeliyor, "Nasıl dua ettiğimi hatırlamıyorum" diyordu. Öyle ya biri çıkar da "benim de aynı hastalığa yakalanmış yakınım var. Bize de dua eder misiniz" şeklinde istekte bulunursa; işte o zaman yandı gülüm keten helva. Gitti şifacılık masalı...

İsa Mesih, İncil'den okuduğumuza göre insanların içine giren cinleri kovuyordu. O cinleri kovar da M. Fetullah ondan aşağı kalır mı Fetullah da cin kovmuş, hem de kendini Hz. Hamza ile aynı sayarak, Gülen "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının son sayfasında Cinleri kovduğunun reklamını yapıyor, kendini Hz. Hamza olarak şöyle ilan ediyordu:

"Çok sevdiğim bir arkadaşımın hanımında evlenir evlenmez cinnet emareleri baş göstermişti. Kaskatı keşi-

lip, gözleri dönüyor ve "geldiler" diyordu! Gitmedikleri hekim kalmadı. Prof. Ayhan Songar da bir hayli meşgul oldu. Sonra? Allah (cc) başka bir yerden kapı açtı ve böyle arızalı, malûl kimselere okuyan bir hocaefendi, bir ay gelip, bu kadına okudu ve biiznillah hasta belli ölçüde ifakat buldu.

Bir defasında Ashab-ı Bedr'in isimlerini de yanıma alarak, hastanın beyi olan arkadaşımı ziyaret etmek istedim. Ben daha merdivenlerden çıkarken kadın, "Hoca geliyor, onun da İflahını keseceklermiş" diye bağırmaya başladı. Ben içeriye girmedim! Ashab-ı Bedr'in isimleri bulunan kâğıdı arkadaşa verdim ve o da götürüp onu kadının üzerine bırakıverdi.

Sesi aşağıya kadar gelen hemşiremiz şöyle diyordu:

"Niye kaçıyorsunuz? Hz. Hamza geldi diye mi?" bunu nasıl izah eder ve hangi maddi sebebe bağlarsınız, bilemeyeceğim!.. O mübarek hemşiremiz, şu anda tamamen iyileşmiş durumdadır."

Eski seyyar vaiz Fetullah Gülen, kendi hayatını anlatırken Hocaefendiliğine soyunduğu dinin özüne aykırı bir tutum içine giriyordu. Hiç haddi olmadığı halde ken-

dini Allah'ın aslanı olarak bilinen Hz. Hamza ile eş gösteriyordu. Hz. Hamza hayatı boyunca hiçbir şeyden korkmadı. Hep inandığı değerler uğruna savaştı ve o yolda canını verdi.

Gülen ise hayatını hep korkuyla geçirdi. Sürekli olarak kaçtı. Kendince tehlike olarak gördüğü hemen hemen her ortamda **"İnandım"** dediği değerleri inkâr etti. Korku onda psikolojik sorun haline geldi. Ve Gülen bu korkularını rapora bile bağlattı. Hz. Hamza yaşamı ile Allah'ın aslanı olduğunu kanıtlarken, Gülen'in kanıtladığı ise ürkek bir **rüzgar gülü** olduğuydu.

Gülen, üfürükçülükle iyileştirdiğini iddia ettiği arkadaşının eşi için hiçbir samimi Müslüman'ın kullanmadığı bir terimi kullanıyordu: **Hemşire!**

"Hemşire" tanımlamasını Masonlar birbirlerinin eşleri için kullanıyorlardı. Yani hemşire, masonlarda, mason biraderlerin eşlerine verilen bir tanımlamaydı.

Böylece Gülen, kendi kendinin **Brütüs'ü** olma yolunda bir merhale daha kat ediyor, kendini överken yine birçok açık veriyor, kendi kendini yakalatıyordu.

"Siyah Beyaz" yayınlarından çıkan, "Kuşatma" adlı kitapta Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı **"Gülen Mesih mi"** başlığı altında şunları anlatıyordu:

"Gülen, esas büyük maksadını ustaca gizlemeyi başarıyor. Yaptığı işleri, ülkenin aleyhine bile olan işleri allayıp, pullayarak takdim etme becerisine sahip. Kendisini kesin olarak "Mesih" gördüğü kanaatindeyim. Etrafındakilere hitap ederken "Havari" gibi ifadeler kullanır. Yani, "Siz benim havarimsiniz" demeye getirir. Hitap ettikleri **"Havari"** olursa, eh o da herhalde Mesih olur..."

Gülen, İsa Mesih gibi inananlara şifa verdiği propagandasını sadece geçmişte yapmıyor, bugün de reklamını yapmak için aynı senaryoyu sahneye koyuyordu.

Gülen Üfürüyor

Jinekolog Dr. Alp Nuhoğlu'nun 6,5 aylık doğan bebeği sağlık sorunları yaşıyordu. Nuhoğlu, bebeği için; "Bebeğimiz Ali'nin kafasında kanama riski var, öyle olursa bebek sakat kalır. Bu durumda bebeği yaşatmamakta yarar var" diyordu.

Alp Nuhoğlu, bir iş için Amerika'ya gidiyor, tabi yanında İhsan Kalkavan'la!.. İhsan Kalkavan, "Buraya kadar gelmişiz, hadi kalk Fetullah Hoca'nın yanına gidelim" şeklinde teklifte bulunuyor. Gidiyorlar, yemek yiyorlar, sosyetik jinekologu baş köşeye oturtuyorlar. Böyle olunca Nuhoğlu, hemen Gülen'in çok özel bir adam olduğunu anlıyordu, özel bir adam yani Gülen, kendi duasının yazılı olduğu bir "altın"ını Nuhoğlu'na veriyor ve şöyle diyordu:

"Bunu al oğluna tak. Merak etme iyi olacak"

Jinekolog şaşkınlık üzerine şaşkınlık yaşar, çünkü millet, Gülen ile görüşmek için iki-üç ay sıra bekliyormuş. Ama kendisi anında görüşür. Bakın şu Allah'ın işine ya da Gülen'in gidişine!...

Nuhoğlu asıl şaşkınlığı yurda döndükten sonra yaşar, bir de bakar ki bebeği iyileşmiş, karısı bebeğe süt vermiş, bebek de o sütü rahatlıkla yutmuş. Daha başka kimler yutmuş hep beraber izleyelim.

Şaşkınlığı geçen Nuhoğlu, hemen teşekkür etmek için Fetullah'ı aramaya başlar, ancak ulaşamaz. Ulaşa-

mayınca da Gülen'in yardımcılarına bebeğin sağlıklı olduğu müjdesini verir ve teşekkürlerini sunar.

Ve ardından bebeğin Fetullah'ın üfürüğü ile geçtiği muştusunu basına üfler.

Fetullah'ın okuyup, üfleyerek verdiği altın sadece bebeği iyileştirmekle (!) kalmıyor, uzun zamandır Kıbrıs'ta sürüncemede olan ruhsat işlerini de hallediyordu. Nuhoğlu'nun Kıbrıs'ta açmak istediği tüp bebek merkezinin önündeki engelleri de kaldırıyordu...

Üstelik Nuhoğlu, daha altını bebeğine takamadan bu kadar faydasını görüyor ve şöyle konuşuyordu:

"Şu an bebek hastanede olduğu için orada kaybolmasın diye üzerine şimdilik takmadım. Biri gider bebeğin üzerinden alır ondan sonra üzülürüm. Bu yüzden bebek eve gelince hemen takacağım."

F Tipi Doktor

5.12.2007 tarihinde Akşam Gazetesi yazarlarından Oray Eğin, bu üfürükçülük olayı ile ilgili şunları yazıyordu:

"Medyatik Jinekolog Alp Nuhoğlu'nun son numarası eşi Zeynep Tokuş'tan olan bebeğinin Fetullah Gülen tarafından iyileştirildiği haberini yaymak oldu. Bebeği altı buçuk aylık doğurmak zorunda kalmışlardı. Amerika'da İhsan Kalkavan'la buluşan Alp Nuhoğlu da, ünlü işadamının yönlendirmesiyle Fetullah Hocaefendi'nin huzuruna çıkmış, ondan okunmuş bir altın almış ve solumayan bebeğinin bu sayede güçlendiğini açıklamış.

Bir tıp adamından tıbba aykırı bir açıklama...

Duyduğum kadarıyla Alp Nuhoğlu bu haberi basına bilinçli sızdırmış. Kendisinden bahsedilmesinden hoşlanan doktorlar arasında yer aldığı için, bunu da bir PR çalışmasının devamı olarak aktarmış."

04.12.2007 tarihli Vatan Gazetesi birinci sayfasında Nuhoğlu'nun Tabip Odası tarafından savunmasının isteneceğini yazmış. Bugüne kadar da pek çok kişi, bir bilim adamının böylesi bir batıl inancın bayraktarlığını yapmasının yanlış olduğunu savundu.

İyi hoş da ya Alp Nuhoğlu bu açıklamayı bilinçli yaptıysa?

Düşünün, Fetullah Gülen cemaati milyonlarca insanı kapsayan bir hareket. Bu bir doktor için de, bir işadamı için de fethedilmesi gereken bir "pazar" anlamına gelebilir.

Çeşitli meslek gruplarından insanların Fetullah ile yakınlaştıktan sonra kendi alanlarında büyüdüklerini, sivrildiklerini görüyoruz. Mesela o günlerde adı Sabah ihalesi için geçen, ancak ihaleden çekildiğini açıklayan Akın İpek. Bundan birkaç sene öncesine kadar adını dahi duymadığımız biriydi. İpek, defalarca Fetullah Gülen'e bağlılığını açıkladı ve bugün Sabah'ın talibi olabilecek kadar güçlü bir konuma geldi.

Yahut dünyaya yayılan, Türkiye'nin turistik bölgelerine de damgasını vuran Rixos otellerinin sahibi işadamı Fettah Tamince. Onun da adını birkaç sene öncesine kadar bilmiyorduk. Rixos bir anda büyüyünce, Tamince de ortaya çıktı ve Fetullah Gülen'e yakınlığını anlattı.

Futbol dünyasında da Fetullah ve cemaatine sırtını dayayan oyuncularımız yok mu?

Müritlerinin kendilerini F tipi olarak tanımladığı bu hareket ekonomik alanlarda da çok güçlü. Yurt dışına ya-

yılan yüzlerce okulun maliyetini Anadolu'dan işadamlarının bağışları karşılıyor ve bu insanlar sorgusuz sualsiz harekete maddi katkıda bulunuyor.

Milyonlarca dolarlık bir Pazar bu... Dahası, bu insanların da çocukları doğuyor ve Alp Nuhoğlu da yaptığı açıklamayla bir anlamda F tipinin yeni doktoru olmaya aday olduğunu söylemiyor mu?

Her ne kadar tıp dünyası ayağa kalksa da, tepkiler oluşsa da Alp Nuhoğlu'nun bundan hiçbir sıkıntısının olduğunu zannetmiyorum. Bilakis mükemmel bir reklam oldu onun için. Artık halk arasındaki imajı Fetullah Gülen'in tuttuğu doktor olarak kaldı. Uzun vadede belki de bunun maddi geri dönüşümünü görecek. Sadece sosyetik bebeklerin doğumunu sağlayan biri değil, dönemin rengine uygun bir jinekolog olarak da dolup taşacak randevu defteri...

Cemaat bu haberleri "olumlu" okur, Nuhoğlu'na "bizden biri" unvanını verir hemen.

Fetullah'ın yakınında olmak, ona yanaşmak bu dönemde özellikle güç anlamına geliyor. Belki de Nuhoğlu'nu da aldığı kokudan dolayı tebrik etmek gerekiyor. Bir ticari zekâ örneği değil mi?

Fetullah'ı iki kere kutlamak gerekiyor, zira üfürüğünün reklamını yapacak en medyatik ismi bulup, kendine "ne nefesi var" dedirttiği için.

Ancak ortada garip bir durum var. Fetullah her önüne geleni üfleyerek iyileştiriyor da, kendisinde şekerden kalp hastalığına, kalp hastalığından romatizmaya, romatizmadan prostata kadar birçok hastalık varken, kendine şifa sağlayamaması biraz garip kaçmıyor mu?

Ne demişler?..

Kelin merhemi olsa önce kendi başına sürermiş...

Sosyetik Jinekolog Alp Nuhoğlu, Gülen cemaati ile birlikte kurguladıkları senaryo sonucu Fetullah'ın bir üflemeyle bebeğinin hayatını kurtardığının reklamı ile insanları yanıltırken, bu olaydan kazanacağı rantların hayalleriyle ellerini ovuşturuyordu.

Nuhoğlu Gülen cemaati ile beraber sahneye koydukları oyunla; dokuz aylık yolu altı buçuk ay gibi kısa bir sürede adeta ekspres hızıyla dünyaya gelen bebeğinin kendilerini ele vermesinden de kurtarıyorlar, böylece bir taşla birçok kuşu vuruyorlardı.

Ancak;

Alp Nuhoğlu, daha Gülen'in üfleme esintileri sürerken, bir başka üfleme sonucu eşinden oluyor ve ondan boşanmak zorunda kalıyordu. Nuhoğlu'nun bir defa daha üfletmek için Fetullah'ı araması da hiçbir fayda sağlamıyordu. Böylece Nuhoğlu'nun bebeğinin sağlığına kavuşması reklamından duyduğu keyif de son buluyordu.

Anne ve Babasının Dini Bilgisi

Gülen cemaatinin Gülen'i parlatmak amacıyla yayınladığı kitapları okuyunca ilk göze çarpan olgu şu oluyordu.

Fetullah Gülen ve sülalesi mitolojik "bir efsanenin olağanüstü yeteneklerle donatılmış kahramanları, dini efsanelerin ermişleri gibi...

Kur'an öğrenmek ve hatmetmek için sıradan bir cami hocası dahi bilir ki, önce mahreç, ardından da tecvid ilmini bilmek gerekir. Yani Kur'an, mahreç ve tecvit ilminin ışığı altında okunur, hatmedilir ve hıfz edilir. Aksi

mümkün değildir. Çünkü ayetler kesinlikle yanlış okunur, yanlış okumak günah olduğu gibi kılınan namaz da doğru olmaz.

Fetullah Gülen'in "Küçük Dünyam" adlı kitabındaki anlatımlarından anlaşılıyor ki, ne annesi ne de otuz yaşından sonra Kur'an öğrendiği belirtilen ve hayatında sarıksız gezmediğini söylediği babası Ramiz, mahreç ve tecvid ilmine vakıf değillerdi. Bu durumda Fetullah Gülen'in anne ve babasının yeterince Kur'an bildiğine inanmak mümkün olabilir mi?

Tabii ki olmaz!...

Fetullah, Küçük Dünyası'nda diyor ki;

"Bana hafızlığımı babam yaptırdı. İlk Arapça Hocam da babamdı. Bana Emsile ve Bina'dan bir miktar okuttu. Ev işleri yapıyor, hayvanlara bakıyor, bu arada da günde on sayfa Kur'an ezberliyordum. Bir kış içersinde hafızlığımı tamamladım. Hafızlığımı tamamladıktan sonra da talim ve tecvid okumak üzere oturduğumuz Alvar'dan 7-8 kilometre uzaklıktaki bir zata gönderildim. Her gün kilometrelerce yolu kat ederek talim ve tecvid öğreniyordum."

Niçin?

Çünkü, cevabı çok basit. Babası bilmiyordu. Tabii annesi de...

Babası gene kendi anlatımlarına göre 30 yaşından sonra? Kur'an öğrenmiş ve Alvar'a imam olmuştu.

Ve bu imam, **"Talim"** ve **"Tecvit"** bilmiyordu. O nedenle oğlunu her gün 7-8 kilometre uzaklıktaki bir yere, hem de imam olmayan bir hacıefendiye göndererek hemi de şanlı şöhretli bir hafızlıktan (!) sonra talim ve tecvit ilmi öğrenmeye yolluyordu.

Burada şu açıklamayı bir kere daha yapalım. Talim ve tecvit hafızlıktan sonra öğrenilmez, önce talim ve tecvit ondan sonra Kur'an okuma ve hafızlık gelir. Hiç kimse bu usulün aksini söyleyemez.

Talim; Arapça harflerin nereden çıktığını gösteren bir ders iken, Tecvit'te; harflerin mahreç ve sıfatlarına uymak suretiyle, Kur'an-ı Kerim'i hatasız okumayı öğreten ilimdir.

Buradan şu sonuç çıkıyor ki; Fetullah Gülen'in babası Ramiz'in, Emsile ve Bina gibi Arapça'nın dilbilgisi kurallarına giren ilmi de yeterince ve hatta hiç bilmediği anla-

şılmaktadır. Çünkü; Emsile ve Bina da, Talim ve Tecvit ilminden sonra gelir.

Kısaca, Fetullah'ın dedeleriyle ilgili anlatımlarında olduğu gibi, anne ve babası ile ilgili söylemlerinde de çelişkiler içerisinde bulunmaktadır. Daha açıkçası, mitolojik bir olayın kahramanları gibi tasvir ettiği ailesinin her ferdinin, daha sonra yine kendi anlatımları ile sıradan birer insan oldukları anlaşılmaktadır.

Fetullah, böylece bir nevi kendi kendinin Brütüs'ü olma yolunda emin adımlarla yürümeye devam ediyor, hayatının bir çelişkiler galerisi olduğu bir kere daha ortaya çıkıyordu.

Dini Eğitimi

Fetullah Gülen ne kadar din eğitimi aldı? Daha açıkçası Fetullah Gülen'in küçücük bir köy camiine bile imam olabilecek bir kapasitesi var mı?

Bu sorunun cevabını da yine Fetullah Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabında satır aralarına sıkışmış bir cümlesiyle cevaplıyordu:

"Ciddî şekilde bizi Osman Hoca okuttu diyebilirim. Bütünüyle iki sene okudum."

Bu cümle içinde geçen iki kelime oldukça ilginçti: "Ciddi şekilde."

Bir bakıma bu iki kelime Fetullah Gülen'in anne ve babasından ne derece ciddi (!) bir eğitim aldığını da ortaya koyuyordu. Fetullah, tarihin kendi kendisiyle çelişkiye düşme konusunda yetiştirdiği ender şahsiyetlerden olduğunu bir kere daha yılmadan kanıtlıyordu. Gülen, sürekli olarak kendi sözleri ile kendini yalanlıyor, yalanlamakla da kalmıyor, oldukça sıkıntıya sokuyordu.

"Talebeliğimin hepsini toplasanız iki sene ancak yapar" diyen Fetullah Gülen, daha sonra Edirne'ye gittiğini, orada hocalığa başladığını anlatıyordu.

Halbuki, İslamiyetin ne yüce bir din olduğunu kavramış alimler, Kur'an-ı Kerimi anlamak ve anlatmak yani kürsülere çıkmak için 72 yardımcı ilmi ve sekiz temel ilmi öğrenmek lazımdır" diyorlardı. Ve yine âlimler, istidatı çok olanın en az on sene ilim tahsil etmekliğinin gerekli olduğuna işaret ediyorlardı.

Fetullah'ın gerekli eğitimi almadan ortaya çıkışı, kendini sıkıntıya sokuyordu. Erzurum'da barınamayan Fetullah, annesinin memleketi olan Edirne'ye dayısının oğlu Hüseyin Top'un yanına gelir. 1959 yılında dayıoğlu Hüseyin Top ile birlikte, müftü İbrahim Efendi'nin yanına giderler. Müftü, Gülen'i formaliteden sınav eder. Gülen'i öven kitaplarda sınavın çok başarılı geçtiği, Müftünün kendisini takdir ettiği anlatılır.

Oysa;

Dayı oğlu Hüseyin'in de yardımını aldığı sınav, hiç te reklamı yapıldığı gibi başarılı geçmemişti. Diyanet İşleri Reisliği, Müçavere ve Dini Eserler İnceleme Heyeti'nin 196 sayılı belgesine göre; Ayet-i Kerime'den zorlanarak anca altı alabiliyor, Kelam'dan ise beşi zor buluyordu. Gerçi Gülen'e o notları da vermezlerdi ancak o zaman vaizlik güme giderdi.

Çünkü;

Gülen, Küçük Dünyası'nda dört yaşında Kur'an-ı hatmettiğini ve aynı yaşta namaza başladığını büyük bir kibirle anlatıyordu. Ancak ortaya çıkan bu gerçekler karşısında Gülen'in mumu yatsıya kadar bile yanmıyordu.

1966 yılında asaletinin tasdik edilmesi için kendisinden Cumanın faziletini anlatan bir risale yazması isteniyordu. Her türlü kaynaktan yararlanması serbestti. Konunun uzmanlarına danışma hakkı da sonsuzdu. Süre ise bir aydı.

Gülen müthiş bir alimdi ya!.. Bir ay tamamlanınca istenen risaleyi kendince hazırlıyordu. Risaleyi okuyan adeta şoka giriyordu. Çünkü Risale baştan sona hatalarla doluydu, risalede yanlışlar ve hatalar adeta vals yapıyordu. Gülen, baka baka, yardım ala ala yazdığı risalesinde ilk mektep talebelerinin dahi yapamayacağı yanlışlara düşüyor ve Allah'ın sıfatlarını dahi eksik yazıyordu. Tabii ki; bu hatalarla dolu risale geçer not alamıyordu.

Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı'nın 28.04.1966 tarih ve 57 numaralı kararında, Fetullah Gülenin risalesinin yetersizliği hakkında şu açıklamalarda bulunuluyordu:

"Yüksek Başkanlıkça 25.03.1966 tarih ve 21820 sayı ile kurulumuza havale buyurulan Kırklareli vaiz adayı Fetullah Gülen'in risalesi incelendi:

Bu evrakın müzakeresinde Kurul Başkanı Ali Rıza Hakses, Üyelerden H. Hüsnü Erdem, M. Şehit Oral, İsmail Ezherli, İbrahim Eken, Dr. Esat Kılıçer, Ahmet Baltacı, Hasan Ege hazır bulunmuşlardır."

Sekiz kişiden oluşan ilmi heyet Fetullah'ın dini yetersizliğini şu cümlelerle açıklıyordu:

"...Adı geçen vaiz adayının gönderdiği risale tamime uygun bir şekilde olmadığı, mevzu ile alakalı ayeti kerime ve hadisi şerifleri risalesine almadığı gibi konu ile ilgisi bulunmayan sözleri de zikrettiği cihetle ilmi kifayetini belirtecek mahiyette bulunmadığından adaylığı müddeti sonuna kadar tamime uygun yeni bir risale göndermesinin kendisine bildirilmesinin uygun olacağına karar verildi..."

Peki Fetullah Gülen, Cuma'nın faziletini anlattığı, herkesten ve yine her kaynaktan yararlanmasının serbest olduğu risalesinde neden Ayet ve hadislerden yararlanmamıştı?

Nedeni oldukça basit!..

Çünkü;

Ayet ve hadis bilmiyordu

Gülenin bilgisizliği sadece bu kadar mı? Tabii ki hayır!

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Fetullah Gülen'den asaletinin tasdik edilmesi amacıyla istediği ve bir aylık süre verdiği, istediği kaynaktan, kişiden, kurumdan yararlanma kolaylığı sağladığı "Cuma'nın fazileti" ile ilgili risalesi, Gülen'in dini yetersizliğini ortaya koyması bakımından tam bir ibret belgesiydi.

Ülkemizde genellikle ilk mektep çağındaki çocukların bildiği dini bilgileri, Gülen'in, müftülük başvurusu yapmasının ardından asaletinin tasdik edilmesi için kendinden istenen risaledeki anlatımları sonucunda bilmediği açık ve net bir şekilde kanıtlanıyor ve bu durum İslam dininin ehliyetsiz ve bilgisiz ellerde ne hale geldiğinin de bir göstergesi oluyordu.

Gülen bir sayfalık risalesinde Cuma'nın faziletinden başka her şeyi anlatmaya çalışıyor, ancak dini konularda tam bir cahalet abidesi olduğu görünüyordu. Bakın Gülen İslam'da mezhepleri nasıl anlatıyor. Gramer devrimleri de Gülen'in marifetidir:

"İtikada mezhep sahipleri ikidir. Ebu mansuru matürudi ebul hasanil eseri matüridi haz. hanefi itikad imami Aşeri hz. Şafii itikad imamı"

Evet, yukarıdaki bu cümleler, noktası noktasına ve virgülüne kadar hiçbir değişiklik yapılmamış haliyle, Edirne Müftülüğü'ne talip olmasının ardından asaletinin tasdik edilmesi amacıyla Diyanet'in istediği risaleyi yazan ve başta CIA ve yan kuruluşları olmak üzere en büyük dini âlim olarak milletimize yutturulmak istenen Fetullah Gülen'e aitti.

Gülen yukarıdaki cümlelerle gerçekleştirdiği gramer devriminden başka, dinde de devrim (!) yapıyor, itikattaki mezhep sayısını önce ikiye çıkarıyor, ancak daha sonra fikir değiştiriyor üç mezhepte karar kılıyor, itikatta ve amelde mezhepleri birbirine karıştırıyordu. Gülen, Safi Mezhebinin imamının adını ise, bilmediği ve kimseden de öğrenemediği için risalesine yazamıyordu.

Gülen'deki bilgi eksikliği sadece bu kadar mı?

Olur mu hiç !...

Gülen'in "yazdım" dediği risaleye bakınca, Hanefi Mezhebinin imamı, İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin kim

olduğu konusunda hiç bir fikri olmadığı görülüyordu. Bu nedenle bu mezhepte de devrim yapıyor, Hanefi mezhebinin başına bir başkasını atıyordu.

Gülen, kendi cılız bilgisi daha doğrusu bilgisizliği ile Hanefi mezhebinin başına şu ismi atadığı görülüyordu: "Ebul hasenil eseri maturidi." **"Büyük âlim"** diye insanlarımıza tanıtılan, propagandası yapılan Fetullah'ın bu bilgisizliğine ilkokul çağındaki Müslüman çocukları bile gülüyordu. Öyle ya, 873 yılında Basra'da doğan, 936'da Bağdat'ta ölen Hanefi değil, Eş'ariyye mezhebinin kurucusu olan ismin tam ve doğru adı İslam ilmihallerinde, namaz hocalarında şöyle geçiyordu:

"Ebül - Hasan Ali b. İsmail el - Eş'ari"

"Gülen, dördüncü mezhep olan "Hanbeli" ile ilgili ise kalem oynatamıyordu. Peki "Maliki" mezhebi ile ilgili bir şey yazmış mı diye sorarsanız, bu mezhebin adını o günlerde duymamış bile.

İslami ilimler dahil bu kadar yayını çocukluğundan beri okuduğunu söyleyen Gülen'in, bir ayda yazdığını belirttiği ve daha doğrusu yazamadığı risalesi, O'nun hiçbir zaman kitap okumadığını belgeliyordu.

Öyle ya, Fetullah Gülen bugün bile her yerde neredeyse bedava dağıtılan namaz hocalarından birine göz atsaydı, mezheplerle ve risalesinde yer verdiği konularla ilgili doğru bilgilere ulaşabilirdi.

Fetullah "Küçük Dünyam" adlı kitabında üç yaşında Kuran'ı hatmettiğini, daha çocukluğunda İslami ilimleri öğrendiğini iddia ediyordu. Daha ilk mektebi bile bitiremeyen Fetullah Gülen, 14 yaşında yani halkın yoksulluktan kırıldığı, ekmeği bile bulamadığı günlerde pipo içtiğini söylüyor, felsefe ve fizik dalında Descartes, Kant, Sir James Jean'ı okuyarak onlara hayranlık duyduğunu anlatıyordu.

Fetullah'ın engin kültür hazinesinden, Shakespeare, Hamlet ve Romeo ve Jülyet'iyle nasibini alırken, Victor Hugo, Tolstoy, Dostoyevski ve Puşkin de Gülen'in çocukluğundan beri okuduğu masallarını anlattığı yazarlar arasında yer alıyordu.

Fetullah Gülen, yalan yanlış yazdığı Cuma'nın şartları arasına, haccın şartlarından olan Tavafı da karıştırıyordu. Ne denli Engin (!) bir din bilgisine sahip olduğunu bir kere daha kanıtlıyordu.

Fetullah risalesinde Allah'ın sıfatını bile yanlış yazıyor, Cuma'nın şartlarından bile bihaber olduğu ortaya çıkıyordu. Gülen, bu dini olumsuzlukların yanında rüyalarına dayanarak Nurcuların cehenneme gitmeyeceğini iddia edebiliyordu. Fetullah müftü olamamıştı, ama haşa "Allah'ın Özel Kalem Müdürlüğü'ne" soyunmuştu.

Fetullah Gülen olayının en trajikomik taraflarından biri de, bu denli dinden uzak ve bilgisiz bir insanın, başta CIA ve onun işbirlikçileri tarafından en büyük dini âlim, en yaman entellektüel havalarına sokulmasıydı. Gülen de tam bir şark kurnazı edasıyla bu rolünü çok güzel oynuyordu.

Gülen'i övme kitaplarında, Gülen'in kendisinden övgü ile bahsedilmesinden nefret duyuyor olması, kendisinin methedilmesinden tiksinmesi, iğrenmesi gibi gerçek dışı bilgiler yer alıyordu .

Kendisinin övülmesinden iğrendiğini, tiksindiğini, nefret ettiğini söyleyen Gülen, Cumhuriyet tarihinde adına gerçek dışı kitapları yazılan, gazete röportajları yayımlanan, seminerler düzenlenen isimlerin en başında yer alıyor, bu etkinliklerin masrafları ise ülkemizin kandırılan

fakir insanlarından toplanan paralar ile gerçekleştiriliyordu.

Gülen, yıllardır kendini övdürmeye öyle kaptırmış ki, bu övgü kitaplarına abartılı ve gerçeklerle bağdaşmayan demeçler vermekten başka işlerine zaman bile ayıramıyordu.

Bakın, kendisini ve ailesini adeta peygamber gibi üstün olarak gösterdiği "Küçük Dünyam" adlı kitabında, kendisinin övülmesi konusunda nasıl takiyye yapıyordu:

"Ben kendimden bahsedilmesinden nefret ediyorum, tiksiniyorum, iğreniyorum. Halbuki siz benim hakkımda bir başkasından bile duymaya dahi tahammül edemeyeceğim bu işi bana yaptırmak istiyorsunuz. Anlatılması gereken bunca ulvi hakikat varken benim kendimi anlatmam ve bunca önemli işler dururken benim böyle kıymetsiz bir işe vakit ayırmam katıyyen doğru değildir."

Kitabın girişinde bunları söyleyen Gülen, bir sonraki sayfadan başlayarak 260 sayfaya yakın kitabın tamamında, dedelerini, ailesini ve kendisini mitolojik bir efsanenin kahramanları peygamberler üstü olarak göstertmek için gerçek dışı birçok olay anlatıyor, kendini övmede yine kendiyle yarışıyordu.

Neyse Gülen'i bu bilgisizliği ve takiyyeleri ile baş başa bırakıp, O'nun vaizlik serüvenine dönelim.

Fetullah'ın Erzurum'da barınamayacağı anlaşılınca anne tarafından yakın akrabası olan ve Edirne'de imamlık yapan Hüseyin Top'un yanına gönderiliyordu. Fetullah "Küçük Dünyam" adlı kitabında bu olayı şöyle anlatıyordu:

"Annemin de muvafakati ile Edirne'ye gitmeme karar verildi. Edirne'de anne tarafından akrabamız Hüseyin Top Hoca vardı, zannediyorum, bu ilk gurbetimde o bana sahip çıkar düşüncesi bu kararda etkiliydi.

Edirne'ye giderken, yol güzergâhı olmasından da faydalanarak önce Ankara'ya uğradım...

Bu arada Diyanetin açacağı vaizlik imtihanının tarihini de öğrendim. Bir gece de Mustafa Zeren Bey beni Bahçelievler'deki evinde misafir etti. Uzun süre Türk Hava Kurumu'nun Başkanlığı'nı da yapan bu zat, babamın yakınlarındandı ve o sıra Milletvekiliydi..."

Gülen, ertesi gün İstanbul'dan trene biniyor ve Edirne'ye varıyordu. Gelin o günleri de Gülen'den dinleyelim:

"Enteresandır, ilk defa geldiğim bu yerde ilk geleceğim yer Üç Şerefeli Camii'nin karşısındaki han oldu. **Daha sonra da bu camiiye imam olacaktım.**

Sabah kalkınca Hüseyin Top'u buldum. Bana kendisi müftü ile görüşene kadar geçici olarak Yıldırım Camii'nde bir yer hazırladı. Müftülüğe İbrahim Akın vekalet ediyordu. Hüseyin Top Hoca ise, hem Yıldırım Camii'nde imamlık yapıyordu hem de vaizdi. O dönemlerde iki vazife birden veriliyordu."

Hüseyin Top, Fetullah'ı müftü vekiline götürüyor, orada usulen bir sınav yapılıyor ve bu sınavın (!) ardından, Akmescid'de görevlendiriliyordu. Verilen görev neydi derseniz, Gülen'in açıklamalarına göre imamlık!...

Ancak sürekli kendi kendinin Brütüs'ü olma konusunda rakip tanımayan Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabının aynı sayfalarında, **"Bir iki ay sonra, vaizlik imtihanına gitmek için Ankara'ya gittim. 15 gün kadar kalıp tekrar Edirne'ye döndüm"** diyor ve imam değil vaiz olduğunu ağzından kaçırıyordu.

Gülen'in vaizlik sınavının sonucunu akrabası olan Milletvekili Mustafa Zeren Edirne Müftülüğü'nü telefonla arayarak veriyordu.

Böylece hadis ve ayet bilmeyen Gülen, akrabalarının desteği ile vaiz oluyordu. Gülen'in vaizlik serüvenine geçmeden önce bir iki konuya daha açıklık getirelim. Gülen önce İbrahim Akın'ın kendini imam olarak atadığını söylüyordu.

"Sınav sonucunda da Üç Şerefeli Camii'ye ikinci imam olarak atandım." Şeklinde konuşuyordu.

Oysa,

Gülen, Diyanet İşleri Başkanlığındaki özlük dosyasına göre, hayatının hiç bir döneminde imam olamamıştı. Sadece imamın mazeretleri olduğu günlerde vaiz olarak görev yapabilmişti.

Bir başka gariplik de, Hüseyin Top'un ta Erzurum'lardan gelen yeğenini evinde misafir olarak kabul etmeyip, O'nu cami avlusuna bırakmasıydı. Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı bu konuda oldukça ilginç bir açıklama yapıyordu.

"En yakın akrabası Hüseyin Top, Gülen'i evine kabul etmedi."

Bu iç karartan durum üzerine Diyanet İşleri Başkanlığı 20 Mayıs 1966 tarih ve 27559 sayılı bir yazıyla ikinci defa risaleyi yazmasını istemek zorunda kalıyordu.

Fetullah Gülen, ilmi seviyesine bakmadan akrabası yani dayısının oğlu olan Hüseyin Top'un girişimleri ile Edirne'de vaiz olarak göreve başlamasının ardından, kendisine vaizlik yolunu açan müftünün makamına göz dikiyor, Müftülüğe de talip oluyordu. Bunu da kendisinden izleyelim:

"Bir iki ay kadar Akmescid'de namaz kıldırdım. Vaaz verdim. Zaten bu arada Ramazan ayı da gelmişti. O sırada vaazlık imtihanına girmek için Ankara'ya gittim.

On beş gün kadar Ankara'da kalıp tekrar Edirne'ye döndüm, imtihan neticeleri daha sonra belli olacaktı. Ve bir gün Edime Müftülüğü'ne Ankara'dan bir telefon gelmiş, arayan Mustafa Zeren'di. "Yeğenimin gözlerinden öperim, imtihanı kazandı" diye mesaj bırakmış. Hüseyin Top yine çok sevinmiş. Çarşı Pazar beni aramaya başlamış, nihayet beni buldu, caddenin ortasında müjdeyi verdi, boynuma sarıldı: "İmtihanı kazandın" dedi.

Gülen'in hırslarına ve hayallerine kurşun atsanız yetişemezdi. Vaizlik sınavını kazanır kazanmaz, 17 yaşın-

da Edirne müftülüğüne talip oluyordu. Gülen bu arzusunu şöyle dile getiriyordu:

"Bir dilekçe yazdım ve Edirne müftülüğüne talip oldum. Diyanet'ten gelen cevap olumsuz oldu. 'Askerliğinizi yapmadığınız için sizi müftü yapamıyoruz' diyorlardı."

Gülen, Milletvekili akrabasına öyle güveniyordu ki, o günlerde aklı bir karış havada geziyor, müftülüğü de çantada keklik görüyordu. Bu nedenle hiç vakit kaybetmeden, Edirne Devlet Hastanesi Baştabipliği'ne müracaat ediyor, müftülük yapmaya engel halinin olmadığının belirtilmesi için sağlık raporu istiyordu.

Edirne Devlet Hastanesi Baştabipliği'nin 13.04.1959 tarihli ve 959/130 heyet nolu raporunda şu bilgiler yer alıyordu:

"Vilayet Yüksek Makamından Hastanemize havaleli 8.4.1959 tarihli dilekçesi ile sıhhi durumunun tespitini isteyen Fetullah Gülen'in yapılan muayenelerinde: Devattio septi nasisi vardır. Bu durumu ile müftülük yapabileceğine karar verildi."

Ancak, her ne kadar Edirne Devlet Hastanesi Baştabipliği müftülük yapabilir diyorsa da, son sözü Diyanet

İşleri Başkanlığı Gülen'in babasının dostu Mustafa Zeren'e şöyle söylüyordu:

"O'nda hiçbir zaman müftü olacak ilmi ve dini kabiliyet, ilmi ve dini bilgi yok. O nedenle kim araya girerse girsin bu iş olmaz."

Ve Fetullah Gülen, hayatı boyunca değil müftü, müftü yardımcısı ve hatta imam bile olamıyordu.

Diyanet'teki sınav ve risale sonuçlarından ve en önemlisi kendi anlatımlarında verdiği çelişkili bilgilerden ve açıklardan da kolayca anlaşılacağı üzere, Fetullah Gülen son derece eksik ve yine o kadar şaibeli bir dini eğitiminden sonra, dayısının oğlu Hüseyin Top'un torpili ile kendisini vaiz olarak kabul eden müftünün koltuğuna göz dikiyor, bu makam için yetersizliğine aldırmadan müftülüğe talip oluyordu.

Oysa dini, hele İslamiyet gibi bir dini bir parça içine sindirmiş, bir parçacık anlayabilmiş olsaydı; herhalde müftülük gibi her açıdan kendisini çok aşan bir makama talip olmazdı. O makama son derece uygun bir zat ise, edep gereği yine böyle bir makama talip olmaz, bunu ihsas dahi ettirmezdi. Çünkü, İslamiyet'te görev istenmez, verilir.

Fetullah Gülen, 17 yaşındaki bu davranışından çekinmeden bahsetmekle, hem **"Görev istenmez, verilir"** şeklindeki İslami kuralı bilmediğini, hem de nasıl bir büyüklük kompleksinin içerisinde olduğunu ortaya koyuyordu.

Vaaiz

Gülen, Kocatepe Camii'nde vaaz vermek istediğine dair 30 Ekim 1977 tarihinde Diyanet İşleri Başkanlığı'na verdiği dört satırlık tarihsiz dilekçesinde gaf üzerine gaf yapıyordu.

Gülen dilekçesinde, "Ankara Kocatepe camii'nde vaaz ve hutbe vermek istiyorum" diyor, sıfatını yazarken de "Bornova müftülüğünde **vaaiz"** şeklinde bir cümle kullanıyordu.

Oysa, dinle uzaktan yakından ilgisi olan herkes bilir ki, İslamda "Vaaiz", "Vaizan", "Vaizin" gibi adlarla anılan meslek grubu, "İbadet yerlerinde dini öğütlerde bulunan" anlamına gelir.

İslam'da **"vaaiz"** şeklinde bir meslek grubu olmadığı gibi, böyle bir tanımlama da dini terminolojide yer almıyordu.

Gülen'in her yanı dökülen dilekçesinden çıkan bir sonuç da şunu gösteriyor ki, Gülen, ne iş yaptığının bile bilincinde değildi. Ama 17 yaşında ilmi yetersizliğine bakmadan müftülüğe soyunabiliyordu.

Kendisini vaiz değil, **"Vaaiz"** sanan Fetullah Gülen Diyanet İşleri Başkanlığı'na verdiği dilekçede, bir gariplik daha sergiliyor, **"Vaaz ve hutbe"** verme işine talip oluyor, ancak Cuma namazı kıldırmak istemiyordu.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı tarihte İlmi Müşavere ve Redaksiyon Heyeti içinde Hayrettin Karaman, Ali Bardakoğlu ve Yunus Apaydın'ın olduğu **"İlmihal"** kitabının 1.cildinin 302.sayfasında, Cuma namazını hutbe okuyan kişinin kaldırmasının sünnet olduğu vurgulanıyordu. Yine aynı sayfada, "Hutbenin mekruhları" başlığı altında, hutbenin sünnetlerini terk etmenin mekruh olduğu belirtiliyordu. Cenaze namazından başka namaz kıldırdığı görülmeyen Fetullah, kendisine "Vaaiz" sıfatın; yakıştırdığı dilekçesinde sedece vaaz verme ve

hutbe okumaya talip oluyor, Cuma namazı kıldırmaktan ise kaçınıyordu.

Fetullah namaz kıldırmaktan, hem de vaaz ve hutbesini okumaya hevesli olduğu Cuma namazını kıldırtmaktan kaçınıyordu. Fetullah'ın Cuma namazını kıldırmaktan kaçınmasının nedenleri ne olabilirdi?

Fetullah'ın Cuma namazını kıldırmak istememesinin nedeni olarak, namaz kıldırmayı bilmemesini düşünmek varlık nedenine aykırı olurdu. Fetullah, öğrendiği bir iki tane sahabe hikayesine biraz arapça sözler, biraz farsça lakırdılar, bol miktarda gözyaşı ve feryad-ı figan katarak insanları etkilemeye çalışıyor, onların beyinlerini iğdiş ediyordu.

Fetullah'ın namaz kıldırmaktan kaçınmasının diğer sebebi de, asıl inancı gereği mecbur kalmadıkça ve çevresinde etkileyeceği insanlar olmadıkça secde etmemesiydi. Gülen'in vaaz verirken, cenaze namazı kıldırırken yüzlerce görüntüsü varken, secde ederken bir tane görüntülenmiş pozu yoktu.

Gülen'in izinden gittiğini sürekli olarak tekrarladığı Ermeni Said, sürekli olarak kendisinin şafi olduğunu

söylüyordu. Şafilerde ise hatibin imamlığının sahih yani geçerli olması, hutbenin şartlan yani olmazsa olmazları arasındaydı. Yani imam olmayan, Cuma namazı kıldıramayan biri asla hutbe okuyamazdı.

Kıtmir

Oysa aynı Gülen "Kırık Mızrap" adlı şiir kitabının 70 ve 72. sayfalarındaki kimi mısralarda kendisi için şöyle tanımlamalarda bulunuyordu:

"Vuslatın, bu garip kıtmirin (...) her dem hülyası"

"Aç lütfunla bağrını aç ki, kıtmir kulundur."

Fetullah Gülen bu mısralarda da ilk bakışta büyük bir tevazu örneği verir gibi görünse de, maalesef böyle bir tevazunun yani insanın kendisini İslâmi hiçbir yükümlülüğü bulunmayan bir köpek seviyesine indirmenin de yine İslâmla telifi mümkün değildir.

Fetullah Gülen, namaza başlama yaşını kimi yerde üç-dört, kimi yerde dört, kimi yerde de beş olarak anla-

tıyordu. Hayatındaki her konu çelişkiler yumağı olan Gülen, kendisini Kıtmir'e yani köpeğe benzetirken tam bir istikrar sağlıyordu. Önce namaz çelişkisini ardından kendini Kıtmir'e benzetmesini görelim. Gülen, Küçük Dünyam adlı kitabın 35. sayfasında namaza başlama yaşını şöyle açıklıyordu:

"... Benim namazım çok erkendir. Sonra bir kısmını yanlış kılmışımdır diye kaza ettim. Ama zannediyorum, namaza dört yaşında başladım bir daha hiç aksatmadım...

Öğretmenin baskılarına ve benimle istihza etmeye çalışmasına rağmen o devrede de namazımı hep kıldım..."

Fetullah Gülen'in alçak gönüllülüğü de dikkat çekici, ancak alçak gönüllülüğünü sergilerken bile kendisine övgü üzerine övgü yağdırıyor, göklere çıkarıyordu. Kendini överken, kıtmire benzetirken namaza başlama yaşını "Sonsuz Nur" adlı kitapta bu kez "beş" olarak gösteriyordu. İzleyelim:

"... Ancak, acaba biz, o sultanlara sultanlığı öğreten Gönüller Sultanını istenilen ölçüde bilebildik mi? Sizi ne

diye karıştıracağım? Beş yaşından beri başını secdeye koyan ve O'nun boynu tasmalı, kapısının "Kıtmir"i olduğunu söyleyen ben, O'nu tam anlatabildim mi?..."

Fetullah Gülen, burada bir yandan kendini Yedi Uyurlar da denilen Ashab-ı Kehf ile mağarada yedi sene kalan köpekleri Kıtmir'e benzeterek kendisine alçak gönüllü dedirtmeye çalışırken, bir yandan da "beş yaşından beri alnı secdede" olduğunu vurgulayarak kendini yüceltme oyunlarına giriyordu.

Fetullah'ın kendini benzettiği Kıtmir'e Necip Fazıl'ın "Son Devrin Din Mazlumları" adlı kitabında rastlıyorduk. Necip Fazıl, Menemen İsyanını anlattığı kitabında isyana katılan Derviş Mehmet ve arkadaşlarının sürekli olarak yanlarında dolaşan köpeklerinin ismini şöyle açıklıyordu:

"Kıtmir"

Fetullah, kendini değerli bir köpek olan Kıtmir'e benzetirken, beraberce hapis yattıkları, Nurcuların "Yazıcılar" grubundan Ali Osman Yüksel'in oğlu tarafından ise "Kelp"e yani alelade bir köpeğe benzetiliyordu. Bu ilginç benzetmeyi yine Fetullah'ın yazdıklarından okuyalım:

"O devreye ait unutamadığım vakalardan biri de Ali Osman'ın küçük oğlu Hüsrev'in durumuydu. Daha ilko-

kula dahi gitmeyen bir çocuktu. Beni Kelp, etrafımdakileri de maymun şeklinde gördüğünü söylüyordu. Diğerleri de hep onu tasdik ediyorlardı. Bir gün tel örgüden içeriye aldılar. Ali Osman oğluna sormaya başladı:

"Oğlum birinci kat semayı görüyor musun?"

Çocuk cevap veriyor:

"Görüyorum."

O yine soruyor:

"Peki birinci kat semada ne var?"

Cevap:

"Misvak var."

Ve babası; "Görüyor musun nasıl bildi?" manasında bana bakıyor ve çocuk ikinci kat semada da seccade olduğunu söylüyor. Zaten onlar da bu ikisine çok ehemmiyet veriyorlar.

Yine bir ara tel örgüye bir kuş kondu ve birkaç kere öttü. Ali Osman oğluna kuşun ne dediğini sordu. O da 'Annen seni merak ediyor, artık eve dön' diyor, dedi. Ve onu annesinin yanına gönderdiler.

İşte Hüsrev böyle saçma sapan şeyler söylüyordu. Ama yazıcı denen grup bu çocuğa kesin olarak inanıyorlardı. Hatta bu çocuğun anlattıklarıyla komünistlere tesir etmeye çalışıyorlardı.

Hüsrev'i Türkeş ve Erbakan'la da görüştürmüşler... Belki çocuğa cinler musallat oluyordu, bilemiyorum. Ama onun bir çocuk olduğunu unutup meseleyi bu kadar büyütenleri anlamak mümkün değildi..."

Teyzesi ve Cinnetleri

Fetullah Gülen'in, hayatında bir veya iki defa delirdiğini açıkladığı bir teyzesi vardı. Fetullah Gülen, Şemsettin Nuri kod adıyla yazan Latif Erdoğan'ın kendisiyle yaptığı röportajda; teyzesi bir gece tespih çekerken kendiliğinden yerden bir metre kadar yükseliyor, yani uçuyormuş.

Bunun üzerine eniştesi, teyzesini bacağından tutup geri çekiyor. Gülen'e göre teyzesinin delirmesine, bu olayın yanlış ele alınması neden olmuştur. Gülen, "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının 162. Sayfasında da teyzesi ile ilgili şunları söylüyordu:

"Bir misal daha arz edeyim; teyzem, cinnet getirdi ve her şeyi yakıp yıkmaya başladı. Zincirlerle ancak

zapdedilebiliyordu. Kendisini hastanenin dördüncü katından aşağıya attı. Bir şey olmadı. Kocası bir hocaefendiye gitti, bir şeyler yazdırdı ve bıraktı. "Beni niye böyle zincirlerle bağladınız" dedi, sızlanmaya başladı... Hayret teyzem iyileşmişti..."

Gülen, kendisine yöneltilen; "teyzenizin cinnet geçirmesinin psikolojik bir tahlili var mı?" şeklindeki soruyu, yine kendisi ile ilgili şu tahlillerde bulunarak yanıtlıyordu:

"Bende iki defa bu hale yakın bir hal oldu. İlki Seyyid Kutup'u anlatırken oldu. Hani Hamide Kutup, Nasır'ın köpekleri tarafından ırzına tasallut edildiği zaman; (tecavüze uğradığı zaman) "Ağabey" diye bağırıyor!.. O da "katlanacağız buna kardeşim" diye cevap veriyor. Tam bunu anlatırken, beynim preslenip kafatasıma yapıştırılıyor gibi bir hal yaşadım.

Bir başka zamanda böyle olmuştu. Ender bir hadisedir. Bunu biraz ileriye götürdüğünüz zamanda zannediyorum ciddi bir kontak atması olur."

Fetullah Gülen, kendisinin de cinnet geçirdiği anları; beyninin preslenip kafatasına yapıştırıldığı anı, Hamide Kutup'un tecavüze uğramasını anlattığı anın haricinde "bir başka zaman" diyerek geçiştirmiştir. Fetullah'ın an-

lattıkları ve vaazlarında sebepli sebepsiz sık sık ağlayıp inlemeleri, onun ya çok hassas ve kırılgan bir yapıya da sahip olduğunu gösteriyor ya da çok iyi rol yaptığını kanıtlıyordu.

İnkar Ettiği Raporu

Fetullah Gülen, hakkında istihbarat birimlerince hazırlanan ve Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı gibi makamlara da iletilen bilgi notunda yer alan, Psikiyatri Kliniğinden aldığı raporunu sürekli olarak reddediyor ve "böyle bir rapor varsa ortaya çıkarın" diye iddialı bir şekilde konuşuyordu.

Gülen'e kendine olan yakınlığı ile bilinen "Aksiyon" dergisinin 6-12 Haziran 1998 sayılı nüshasında yine kendi ağzından; "Allah aşkına ve lütfen bu raporu ibraz etsinler!..." şeklindeki açıklamalarıyla psikiyatri kliniğinden aldığı raporu inkar ediyordu. İnkâr furyası bununla da kalmıyor, Lynne Emily Webb isimli biri tarafından kaleme alınan ve Zaman Gazetesi tarafından da okuyucularına dağıtılan "İftiranın Değişmeyen Mantığı" adlı kitabın 129. Sayfasında ve İ. Adil tarafından yazılan

"Fetullah Gülen Gerçeği" adlı kitabın 260. Sayfasında yine aynı sözler ve yine aynı imla hatalarıyla bu rapor inkâr ediliyordu.

Oysa, "dürüst, namuslu, güvenilir din adamı" v.s., vs. olarak tanıtılan Fetullah Gülen bu raporu almış, rapor eski tarihli olduğu için "İmha edilmiştir" şeklindeki düşüncesiyle de gerçeklere takla attırmaya çalışmıştı. Şimdi Gülenin "Allah aşkına ve lütfen bu raporu ibraz etsinler" şeklindeki isteğini de kırmadan bu raporu ibraz edeyim:

Eyüp Hükümet Tabipliği, 27.2.1981 tarihinde Gülen'de gördüğü patolojik bozukluklar üzerine kendini Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Psikiyatri Kliniğine sevk etmişti. Burada Uzman Doktor Müfit Uğur ekibi ile birlikte Gülen'in şikayetleri doğrultusunda kendisine "Reaktif Ankisiyete hali" teşhisini koyarak, 20 gün istirahat veriyor, ilaçlarını düzenli olarak kullanmasını ve tedavisini aksatmamasını söylüyordu.

Gülen'in hastalığının Türkçesi; "Sürekli olarak tekrarlayan korku"dur. Gülen, bu nedenle olacak adının MİT raporunda geçtiğini haber alır almaz sağlık nedenlerini

bahane ederek Amerika'ya uçuyor, döndükten bir süre sonra bu defa hakkında açılan soruşturmanın ardından yine sağlık sorunlarını bahane ederek sanki ülkemizde doktor kalmamış gibi, Amerika'ya bir kere daha hicret ediyordu.

Hocaları

Fetullah Gülen, Küçük Dünyası'nda hayatını anlatırken, etkilendiği ve ders aldığı hocalarından bahsederken Alvar İmamı olarak bahsettiği kişinin, kendisi üzerindeki etkilerinin çok derin ve kalıcı olduğunu vurguluyordu. Gülen anılarında;

"Bu arada ailemin dışında Alvar İmamı'nın da tesiri büyüktür... Benim o zatla bütünleşmem için bütün sebepler ortadaydı." diyordu:

Fetullah Gülen, Alvar İmamı'nın tesirinin ne gibi bir dini eğitimle biçimlendiğini, bu bütünleşmenin hangi konu ve konularda olduğunu açıklamıyordu. Fetullah'ın anılarından, Alvar İmamı'na karşı tutku yüklü bir eğilimle bağlı bulunduğunu ve aralarında çok derin bir duygusallık bağı kurulmuş olduğunu anlıyorduk.

Fetullah Gülen, Alvar İmamı'nın dini seviyesinden, eserlerinden bahsetmek yerine, İmam'ın hakkında yazdığı uzun ve heyecan dolu pasajlarla, aralarındaki ilişkinin olağandışılığı konusunda belli bir fikir veriyordu:

"Efendimize benziyordu. Kaşıyla mı, gözüyle mi, yüzüyle mi? Bu deruni hisler içinde O'na hayranlık duyuyor.... Onun cazibe-i kutsiyesi ve benim şuuraltı mükte ebatım sık sık kesişir, kucaklaşır ve bana rengarenk anlar yaşatırlardı...

Her başımı okşayışında, o günkü hislerimle kendimi sağlam bir emniyet noktasına ulaşmış hisseder, ruhumu bir inşirahın sardığını duyardım. Aradan bunca zaman geçmiş olmasına rağmen hala onun ipekten ellerini kulaklarımda hisseder, ruhumu bir inşirahın sardığını duyardım..."

Fetullah, 16 yaşına geldiğinde Alvar İmamı'nın öldüğünü duyuyor, tabiri caiz ise dünyası yıkılıyor, yaslara ve matemlere giriyordu. Bu olayı da kendisinden dinleyelim:

"Ben sabah namazından sonra biraz uzanmıştım. Birden "efe öldü" diye bir söz duydum (...) gittim (...)

Efe hazretleri vefat etmişti... İnleme ve ağlamalar günlerce, aylarca sürdü. Sessiz ağlayışımız ise hala devam etmektedir."

Bu açıklamaların ardından doğal olarak insanın aklına şu soru geliyordu. Acaba, Gülenin vaazlarında sık sık rastladığımız sebepli-sebepsiz gözyaşları ile meydana gelen çığlık ve feryatları, bu sessiz ağlayışın dışa vurumu mudur?

Fetullah Gülen'in hayatını etkileyen ve onda derin izler bırakan bir diğer hocası da Vehbi Elmalı'lıdır. Onu da yine Gülen'den dinleyelim::

"Burada söylemeden geçemeyeceğim bir isim de Vehbi Elmalı'lıdır. Yaş olarak Alvar İmamından büyüktür ve onun öz kardeşidir. Ancak onda sükutilik hakimdir."

Açıklamalarından kolayca anlayacağımız gibi Fetullah, Hocalarının dini ve ilmi seviyesinden çok, baş okşamalarının etkisinde kalıyor ve bunun sonucunda bulutlara uçuyordu. Bu durumu hazmedemediklerinden mi yoksa başka nedenlerden mi bilinmez, Alvar İmamı'nın torunu tarafından mescidden kovulmasının ardından, daha sonra gittiği Taş Mescid'den de yine Alvar

İmamı'nın oğlu ve onun bacanağı tarafından bir kere daha kovuluyor, ancak bu kovulmaların nedenlerini açıklıyor veya açıklayamıyordu.

Fetullah Gülen'in kovulmak kaderiymiş gibi, gittiği hiçbir yerde yakasını bırakmıyordu. İzmir'de merkez vaizi iken il sınırları içinde vaizlik yapma isteği; İzmir Valiliği tarafından 22.1.1972 tarihli 7-4722/22 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderilen bir yazıyla **"Muzur"** faaliyetleri görüldüğü gerekçesiyle kabul edilmiyordu.

Valilik; Gülen'in bu **"Muzur"** faaliyetlerinden dolayı İzmir'de görevine devamı sakıncalı görerek il dışına atanmasını istiyordu.

Gülen ve Kadınlar

Hocaları için "Onun cazibe-i kutsiyesi ve benim şuuraltı müktesabatım sık sık kesişir, kucaklaşır ve bana rengarenk anlar yaşatırlardı" diyor. Onlara adeta büyük bir aşkla bağlı olduğunu anlatıyordu.

Hocasının **"talebem"** şeklindeki sözüyle her başını okşayışında ruhunu ferahlığın sardığını anlatıyordu. Aradan çok uzun yıllar geçmesine rağmen hocasından Fetullah'a kalan, yine Fetullah'ın anlatımlarıyla hocasının ipek gibi elleriyle kulaklarını yumuşatması oluyordu.

Gülen, hocasından ayrılıp, başka birinden Arapça öğrenmek istemesini kırk yıllık sevgililerin ayrılması gibi anlatıyordu; okuyalım:

"Hususiyle onun aydınlık ikliminden ayrılıp, Arapça okutan bir başka Hocaefendinin yanına gitmeye karar verdiğim zaman, huzuruna celp edip, kendine mahsus, **insanın içine ürperti salan, o lahuti soluklarıyla** "Gitseydin **Vallahi de, billahi de, tallahi de parça parça olurdun!"** dediğini hala ruhumun derinliklerinde duyar ve irkilirim. O sahabet nedendi? Niçin öyle demişti? Neden o zattan uzak kalmam mevzuunda bu kadar şiddetli tembihlerde bulunmuştu? Bunları bugün dahi vuzuhuyla anlamış değilim."

Alvar İmamı'nın abisi Vehbi Efendiydi. Fetullah; Vehbi Efendi'den aldığı dini bilgi ve terbiyeyi anlatmak yerine, onun da başını okşamalarından değişik şekildeki

şakalarına kadar ruhunda meydana getirdiği dalgalanmaları anlatıyordu.

Gülen Kadınları Sevmiyo

Erkek hocalarıyla olan ilişkilerinde bulutlarda yüzen Fetullah, kadınlar karşısında saklanacak delik arıyor, onları vebalı gibi görüyordu. Gülen, Küçük Dünyam adlı kitabının 49 ve 50. Sayfalarında, kızların yanından geçtikçe kendisini ter bastığını söylüyor, kızların da kendisine laf attığını ekliyordu:

"Üç şerefeli camiye imam olarak tayin edildim. Bu benim memurluğa ilk başladığım tarihtir. İlk işim bir ev bulmak oldu. Ev çıkmaz sokaktaydı. Mahallenin kız ve kadınları gecenin geç saatlerine kadar vakitlerini sokak ortasında oturarak geçiriyorlardı. Evime varmak için onların arasından geçmek zorundaydım. Her geçişte hamama girmiş gibi terliyordum. Birkaç kız ben gelip geçerken laf atmaya başladılar. Bunun üzerine sabah namazına çıktıktan sonra bir daha gece yarısı olmadan eve dönmedim..."

Fetullah, kızların laf atmaları üzerine evini boşaltıp üç şerefeli caminin penceresine yerleşiyordu. Bu hususu da kendi ağzından dinleyelim:

"Karar verdim bundan böyle caminin penceresinde kalacaktım. Ve askere gidinceye kadar, tam iki buçuk yıl pencerede kaldım."

Fetullah Gülen, caminin penceresinde tam iki buçuk sene yattığını söylüyordu. Oysa bilinir ki, cami pencerelerinin tabanı taştır. Peki Fetullah Gülen tabanı taş olan bu pencerelerde hangi şartlarda yatıyordu? Yine kendisinden dinleyelim:

"Altıma bir battaniye alıyor, üstüme bir battaniye örtüyor ve Edirne'nin o insanı donduran soğuk günlerini ve hele gündüzün soğuğuna rahmet okutan gecelerini böyle geçiriyordum..."

Fetullah Gülen de tıpkı dedeleri gibi; yemeyen, içmeyen ve uyumayan olağanüstü biri (!)... Üstelik her konuda peygamberlerin başlarına gelen ilginç olayların kendi başına geldiğini de söylüyordu. Fetullah bu "söyler söyler" demeyin, bakın Hz. Yusuf'un başına gelen onun başına da nasıl gelmiş.

Hz. Yusuf da kadınlardan az çekmemişti. Hz. Yusuf'a da kadınlar saldırıyor, sarkıntılık ediyorlardı. Fetullah'ın neyi eksik?.. Fetullah, kadınların sarkıntılık etmesinden namusunu cami penceresine sığınarak da olsa koruyamıyor, ancak kendini caminin içine atarak zorda olsa iffetine halel getirmiyordu.

Fetullah, cami penceresinde kadınların tecavüz etmek üzere kendisine saldırmalarını "Küçük Dünyam" adlı kitabının 62. Sayfasında bakın nasıl anlatıyordu:

"Ayrıca, vazife yaptığım caminin arka maksurelerinin birinde otururken, tıpkı Hz. Yusuf'a (a.s.) olduğu gibi, birileri tarafından taharruza uğradığımı ve Rabbimin inayetiyle kendimi içeri attığım ve mütecarrizenin arzusunu yüzüne çarptığım için, 'Burada öyle perişaniyetinle kal, geber' diyen birisini de hayal meyal hatırlıyorum."

Fetullah, bu tür benzetmeler kurmaya neden kendini mecbur hissediyordu. Yaralanmış, travmaya uğramış kırılgan ruhunun acılarını dindirebilmek için mi, kendisini peygamberlerle aynı seviyede göstermek ihtiyacını duyuyordu. Kendisini peygamberlerle aynı düzlemde gördüğü, gösterdiği ölçüde sükûnet bulacağını mı umuyor,

hatta dedelerinde olduğu gibi, kendisini efsanevi kahramanlarla eş görerek komplekslerinden sıyrılmayı mı amaçlıyordu? İnancın Gölgesinde adlı kitabının 169. Sayfasında, cinlerin musallat olduğu bir kadını kurtarmaya giderken cinlerin kaçtığını kendisi için "Hz. Hamza geldi" diye bahsettiklerini anlatıyordu.

Fetullah Gülen'in bu olağanüstülüğünü de gene ne gariptir ki, kendi ağzından öğreniyorduk. Gülen, meydanı boş buldukça kendisini ve ailesini mitolojik efsanelerin kahramanları gibi göstermek için olağanüstü bir çaba sarfediyordu. Fetullah Gülen, yukarıdaki açıklamasında görüldüğü üzere; "Edirne'nin o insanı donduran soğuk günlerini ve hele gündüzün soğuğuna rahmet okutan gecelerini böyle geçiriyordum" diyordu.

Fetullah Gülen'in açıklamalarından anlaşılan; Edirne'nin o dondurucu soğuğunda, pencere kenarında, taş zemine battaniye seriyor, üstüne de tek battaniye almış bir vaziyette ve çoğu zamanda hiç bir şey yemeden yatıyor ve bu şartlar altında bir de, günde bir veya iki saat uyku ile yetiniyormuş.

Eğer Gülen'in aklından bir zoru yoksa, böyle olağanüstü görünme gayretlerinin önemle irdelenmesi gere-

ken bir açıklamaları olsa gerek. Yoksa bu olağanüstü görünme gayretleri gerçekte ileriye dönük bir takım gizli projeleri gerçekleştirme yönünde lider, önder, şeyh, konumuna gelme ya da o konumda rakipsiz kalmak istemesinin altyapılarını oluşturma çalışmaları mıdır?

Ya da:

Lider olma, şeyh olma yolunda tek kalmanın yanında bir diğer gerçek de, dedelerinden bu yana yakalarını bırakmayan "kovulma" vakalarının devamı mı?

Öyle ya, Gülen Edirne'nin bıçak gibi kesen ayazlarında caminin taş betonuna sığmıyor, yine kendi anlatımlarına göre aç bi ilaç burada günlerini geçiriyordu. Halbuki, Edirne'nin sayılı zenginlerinden birisi kendi dayısı Abdürrezzak Top'du. Onun birçok evi vardı. Hemen hemen yaşıtı olan Hüseyin Top da dayısı oğluydu. Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşının açıklamalarına göre akrabaları Gülen'i evlerine kabul etmemişlerdi. Böylece Gülen, günlerini camii'nin taş penceresinde geçirmek zorunda kalmıştı.

Gülen ve Evlilik

Hayatında hiç evlenmemiş olan Fetullah Gülenin bu konudaki kararını, İslam dininin emirlerini ayaklar altına alma pahasına da olsa bir arkadaşının rüyasında gördüklerine dayanarak verdiğini yine kendinden öğreniyoruz.

Yaşamı boyunca evlilik konusunda beliren ihtimalleri şiddetle reddetmiş, gerçekleşmesine karşı çıkmıştır, örneğin, Rasim Baba ismindeki şeyhinin tekkesine devam ederken, şeyhinin Fetullah'ı kendisine damat yapmak istemesi üzerine, oradan soğumuş ve bir daha o tekkenin yanından bile geçmemiştir.

Ya da, buradan da kovulmuş yine aynı bahanenin ardına sığınmıştı."

Fetullah, kendi anlatımlarına göre zor da olsa Edirne'de kendisine kızını vermek isteyen bir aileyi ziyarete ikna ediliyor, anılarını aktardığı: "Küçük Dünyam" adlı kitabında o günü şöyle anlatıyordu:

"Ancak ben buram buram terledim. Kafamı kaldırıp etrafıma bakamadım, hemen sarfı nazar ettim.

Ve bir daha böyle bir şeye teşebbüs etmeme kararı aldım."

Fetullah Gülen, neden evlenmediği konusunda İslam kurallarını elinin tersiyle bir kenara itiyor, kendi tavrına İslam da yeri olmayan bir garip ruhaniyet katmaya çalışıyordu:

"...Dinin emirlerine kılı kırk yararcasına riayet etmek mahfuz. İşte size, O'nun tilmizlerinden biri ve asrın dertlisi!.. Kendisine niçin evlenmediği sorulunca, cevap verir:

'Ümmet-i Muhammed'in bunca dert ve ızdırabını düşünmekten, evlenmeyi düşünmeye hiç vaktim ve fırsatım olmadı.'

Evet, işte Nebi ve Nebi'ye varis olanların hali!. Zannediyorum bugün dünyada bu türlü dertlileri beklemektedir..."

Fetullah, Şeyhini göklere çıkararak kendine de bir böbürlenme payı ayırırken bir şeyi unutuyordu. Hz. Muhammed (sav) gerek hocaları tarafından gerekse Abdülhamit tarafından "Deli" teşhisi konulan Said'den milyon kere fazla insanların dertlerini düşünüyordu. Ancak bu

düşünceler ve çözüm bulma çabaları onun evlenmesine engel olmamış, yaklaşık 11 kez dünya evine girmişti.

Fetullah'ın Şeyhi Said'in amcasının oğlu Abdurrahman Nursi tarafından kaleme alınan ve Said'ce de onaylanan "Bediüzzaman'ın Hayatı" adlı kitapta kendisinin en önemli özelliklerinden biri olarak; soyut olmak yani hiç evlenmemek olduğu önemle vurgulanıyordu.

Hayatı boyunca Katolik Papazları gibi bu prensibe bağlı kalan Said, doğal olarak hiç dünyaevine girmiyordu.

Fetullah Gülen evlenmeme konusundaki açıklamalarında, kurnazca bir taktik kullanarak şeyhini ve kendisini Hz. Peygamberin varisleri olarak gösteriyordu.

Gülen'in rüyasında kendisine bildirilen "evlendiği gece ölür, **ben de cenazesine gelmem"** şeklindeki açıklamasının altında o gece karşılaşacağı durumun yattığı açıktı.

Öyle ya, Hz. Peygamber tüm Müslümanlara;

"Evlenin, çoğalın! Ben de çokluğunuzla ve sizinle övüneyim" derken; Fetullah'a niye tersi uyarıda bulunsun.

Ancak, Hıristiyanların kutsal kitapları olan İncil'in vahiy bölümünde yüz kırk dört bin kişinin Tanrı kuzusu olduğu ve bunların en önemli özelliklerinin ise İncil'in deyimi ile 'kadınlarla lekelenmemiş" yani elleri bir kadına değmeyenler olmaları şeklinde vurgulanıyordu. Böylece kadınla temas etmemek, günahsızlığın ve kutsallığın baş şartı sayılıyordu. İncil, Vahiy Bölümü Bab 14, 3-4 ayetler:

"Ve tahtın önünde ve dört canlı mahlukun ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ilâhi terennüm ediyorlar; ve yeryüzünden satın alınmış olan yüz kırk dört bin kişiden başka kimse o ilâhiyi öğrenemez. **Kadınlarla lekelenmemiş olanlar bunlardır. Çünkü masumdurlar.** Bunlar kuzu nereye giderse, ardınca gidenlerdir. Bunlar Allah'a ve kuzuya turfanda olmak üzere insanlar arasında satın alındılar..."

Kuzu'ya yani İncil'deki İsa'ya turfanda olmanın baş şartının soyut olmak, evlenmemek ve hatta kadınlardan tamamen uzak durmak olduğu İncil'de yer alıyordu. Gerek Said'in gerekse Fetullah'ın evlenmekten şiddetle kaçınmalarının nedeni, İncil'deki bu ayetlerin ihtiva ettiği emirlerden mi kaynaklanıyordu.

Fetullah Gülen, Hıristiyanlığın Katolik papazlarının inançlarına uygun, ancak İslam dininin gerçeklerine taban tabana zıt bir açıklama ile "evlenmeme" olayını anlatıyordu. Gülen, bu tür açıklamaları ile saf insanlarımızın dini duygularını sömürmekle kalmıyor, onların hissiyatlarını kendi çıkarları doğrultusunda ve dini öğretinin de aksi bir istikametinde kullanıyordu.

İslam dininin peygamberi Hz. Muhammed (sav) insanlara evlenmeyi emrederken, nasıl olur da Gülen'e rüyada, hem de bir arkadaşının rüyasında bu emrinin tam tersini bildirirdi. Öyle ya; Hz. Muhammed (sav) Yeni Rehber Ansiklopedisi'nin 7. cildinin 68. sayfasında yer alan hadisinde evlenmeyen insanları ümmetine almadığını şu sözleri ile bildirmiyor muydu:

"İslamiyet'te ruhbanlık yoktur ve nikah yapmak benim sünnetimdir. Sünnetimi yapmayan kimse benim ümmetim değildir..."

Kaldı ki, Fetullah Gülen'in "yazdım" diye bildirdiği, ancak Şemsettin Nuri kod adlı Latif Erdoğan'ın takdim yazısının 3. sayfasında yer alan açıklamaya göre; Gülen'in elinden çıkmadığı yani onun yazmadığı ve değişik

yerlerde verdiği vaaz ve konuşmalardan derlendiği belirtilen "Sonsuz Nur" adlı kitabın 258. sayfasında evlenmeyle ilgili şöyle deniliyordu

"Onun içindir ki, Allah Resulü 'Evlenin, çoğalın. Zira ben sizin çokluğunuzla diğer ümmetlere karşı iftihar ederim' buyuruyor. Zira Allah Resulü, diğer ümmetlere karşı kendi ümmetinin çokluğu ile övünecektir."

Bütün Alem-i İslam'a bu şekilde çağrı yapan Hz. Peygamber, Gülen'in iddialarına göre sadece kendisine tam tersi bir haber yolluyordu. Üstelik, Gülen'in Sonsuz Nur adlı kitabındaki bu söylemlerinin aksine... Tabii ki böyle bir durumun gerçekleşmesi imkansızdı. Gülen, burada Katolik rahiplerinin yolundan gitmesini kamufle etmek için, açık ve net olarak Hz. Peygamberin emirlerine aykırı davranıyordu.

Nasıl mı?..

Gülen'in hayatını anlatan ve Sonsuz Nur adlı kitaptan sadece bir yıl sonra kendisi ile söyleşi tarzında yapılan ve yayınlanan "Küçük Dünyam" adlı kitapta, "evlenme" konusunda anlattığı, ancak İslam gerçeklerine taban tabana zıt olayı yine O'nun açıklamalarıyla aktaralım:

"1978 yıllarıydı. Çamaşırlarım iyice birikmişti. Akşam yıkarken bayağı canıma tak etti. Bir ara içimden "Acaba evlense miydim" diye geçti. Katiyen düşünme şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir"

İslam dininden zerre kadar nasiplenen bir kişinin evlenmeyi, çoluk çocuk edinmeyi, İslam'ın emrettiği bir yaşam biçimi olarak görmesi dinin gereğidir. Yanlış olan; evlenmenin son derece kötü bir şeymiş gibi ve "evlenme" olayının Gülen tarafından "katiyen düşünme şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir" olarak açıklanması ve yine bu açıklamanın İslam'ın ruhuyla hiçbir alakası olmayacak bir şekilde Hz. Peygamber'e iftira atıp, yalanına ortak etme gayretleriydi.

Gülen'in İslam'la hiçbir ilgisi olmayan, ancak Katolik rahiplerinin sığınacağı türdeki gerçek dışı rüya anlatımını kendisinden dinleyelim:

"Ertesi gün erken vakitlerde bir arkadaş geldi ve bana şunu nakletti; "Akşam rüyamda Efendimizi gördüm. Size selam söyledi. **Evlendiği gün ölür ve cenazesine de gelmem"** buyurdu. Bu bir rüyaydı. Rüya ile amel edilmeyeceğini de biliyordum ama şahsım adına bu işarete saygılı olmaya çalıştım."

Durumu görüyor musunuz?.. Fetullah Gülen'in aklından sanki çok kötü bir şeymiş gibi şimşek hızıyla evlenme fikri geçiyor, yine aynı süratle bir arkadaşı rüya görüyor, bu İslam'a ve İslam peygamberinin sünnetine aykırı emri getiriyor.

Haşa sümme haşa, Fetullah Hz. Peygamberin mesai arkadaşı ya!... Anında peygamberden ona cevap geliyor;

"Sakın evlenmesin"

Bu işte Fetullah'ın deyimiyle tam bir katakulli dönüyordu. Öncelikle burada anımsanması gereken husus, İslam dininde peygamberimize tanınmış olan yerdir. Hz. Peygamber, İslamiyet açısından asla herhangi bir insan değildir; "Fahri kâinat'tır; yani evrenin gururudur. Âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Müslümanlar tarafından, böylesi üstün bir yere ve misyona sahip bir varlık olduğu kabul edilen peygamber, öldükten sonra öbür âlemden Fetullah'ın evlenme işiyle uğraşmaktaysa, bu durum; uydurduğu masallara bakınca Fetullah'ın da olağanüstü bir varlık olduğunu göstermez mi? Zaten Fetullah'ın da akılları iğdiş edilmiş müritlerine anlatmak istediği bu olsa gerekti.

Fetullah'ın hayatı hep katakullilerle geçiyordu. Evlenme fikri 40 yaşındayken aklından geçer geçmez, hemen arkadaşı o akşam rüyasında Hz. Peygamberi görüyor ve Peygamber'den Gülen'e haber getiriyordu. Hz. Peygamber niye evlenme konusunda Fetullah'la direk irtibata geçmemiş de aracı kullanmıştır. Yoksa burada anlatılmak istenen Fetullah'ın peygamberler üstü olduğuna inanma sapkınlığı mıydı.

Gülen'de masal biter mi;

Peygamberimiz, Fetullah'ın çocukluğunda, yine Fetullah'ın anlatımlarına göre sık sık ziyaretine geliyormuş. Nasıl mı? Gülen cemaatinin yayınevinde basılan ve Fetullah'a övgü niteliğinde olan "M. Fetullah Gülen" adlı kitabın 24. sayfasında Fetullah'ın, Hz. Peygamber ile görüşme asparagası şöyle yer alıyordu:

"Çocukluğunda yaşıtlarından farklılığı, sadece tavır ve davranışlarında değil, yaşanan bazı olaylarda da kendini gösterir. Hocaefendi yedi-sekiz yaşlarında iken bir gece "Lebbeyk ya Resulallah" diyerek uyanır. O esnada yanında bulunan annesi bu duruma şahit olur. Ve çok şaşırır. Hocaefendi'nin bu şekilde aniden 'Lebbeyk

ya Resulallah' diyerek uyanması birkaç gün devam eder. Bu hal, Refia Hanım'ı hem çok şaşırtır hem de korkutur."

Gülen, Nur cemaatinin oyları ile kendini dünyadaki **"yüz entelektüel"** arasında görüyordu. Sanırım, kitapta yer alan bu bilgiyle, "Şeyh uçmaz, mürit uçurur" sözü bile eksik kalıyordu. Gülen'in kitapta yer alan ve gerçek olması düşünülemeyecek anlatımlarına göre, uykusundan "Lebbeyk Ya Resulallah" diyerek uyanması karşısında annesinin hem şaşırıp, hem de korktuğu vurgulanıyordu.

Gülen, annesinin kendisine dört yaşında Kur'an-ı öğrettiğini ve bir ayda hatim ettirdiğini, köyün kadın ve kızlarına da Kur'an okumayı bellettiğini söylemiyor muydu?..

O halde Gülen'in uykusundan uyanırken söylediği iddia edilen sözlerin her Müslüman'ın tekrarladığı "Huzuruna geldim. Ya Muhammed" olduğunu bu denli Kur'an aşığı ve Hocası olan annesi nasıl bilmez?

Her zaman tekrarladığım gibi Gülen, yüzyılda bir görülen, kendi kendisi ile çelişen, bir önce dediğini bir son-

ra yine kendisi farkında olmadan tekzip eden, yani kendi kendinin Brütüs'ü olan bir kimsedir.

Kitabın devamında anlatılanlar ise, komedi üstü olmasının yanında insanların nasıl enayi yerine konduğunun bir başka göstergesiydi. Fetullah'ı övme kitabından okumaya devam edelim:

"Bu durumu kocası Ramiz Efendi'ye de anlatır. Bir gece Refia Hanım'la Ramiz Efendi oğullarının başında beklemeye başlarlar. Hocaefendi uykudayken aniden konuşmaya başlar. Ancak konuştuğu dili, her ikisi de anlayamaz. Hocaefendi uyandığında kendisine bu durumu sorunca herhangi bir şey söylemeden konuyu kapatır."

Saf insanlara "Vay be" dedirtmeyi amaçlayan bu gerçek dışı bilgilerin Fetullah Gülen'i uçurtmayı amaçlayan "tr.fGulen.com" adlı sitede yer alması, Gülen'in kerametinin kendinden menkul olmasının bir başka kanıtıydı.

Gülen, babasının Arapça ve Farsça beyitleri elinden düşürmediğini söylüyor, Annesinin ise nasıl bir Kur'an öğretmeni olduğunu öve öve bitiremiyordu. Oysa, Hz. Muhammed (sav) Arapça'dan başka bir dil bilmiyordu.

Bir an için Fetullah'ın Hz. Peygamber ile görüşüp, konuştuğunu kabul edelim. Fetullah'la mecburen Arapça konuşacaklardı. Her ne kadar Fetullah yeterli düzeyde Arapça bilmese de!..

Bu durumda Fetullah'ın annesinin ve babasının da bir kelime bile Arapça bilmediği ortaya çıkıyordu. Öyle ya "lebbeyk ya resulallah" cümlesinin ne anlama geldiğini bilmeyen insanların Arapça veya Kur'an bildiği söylenebilir mi? Böylece Gülen, her zaman yaptığı gibi bir kere daha kendi kendini yalanlıyordu.

Neyse biz yine dönelim Gülen'in evlenme hikayesine...

Sahabeden yani peygamberimizin yakınından bir çok insan **"Biz evlenmeyeceğiz, evlenerek kaybedeceğimiz zamanı İslam dininin yayılması için var gücümüzle kullanacağız"** deyince, Hz. Peygamber şu sözleri ile onları uyarıyordu. Hz. Enes (ra) dan aktaran Buhari-Müslim:

"Şöyle şöyle söyleyen sizlersiniz değil mi?.. Fakat Allah'a and olsun ki, hem iftar ederim, hem namaz kılarım, hem uyurum ve kadınlarla evlenirim.

Artık kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir..."

Hadislerde evlilik ile ilgili söylenenler bu denli açıkken, Fetullah'ın rüya oyunu onun aslında İslam dinine ne kadar uzak olduğunun da kanıtıydı. Kaldı ki, Fetullah'ın üstadı Said de Tarihçe-i Hayatı'nda kendisinde 60-70 erkeğin gücü olmasıyla övünürken, en önemli prensiplerinden birinin de "evlenmemek" olduğunu iftiharla söylüyor, aslında Müslüman olmadığını bu sözleri ile kanıtlıyordu. Gülen'de Said gibi gücüyle övünüyor, ancak o kudretini (!) 20 erkekle sınırlıyordu. İslam maskesine bürünen Ermeni Said, kendini besleyen Amerikalıların ve İngilizlerin inancına sahip olduğu için evlenmiyordu. Çünkü Hıristiyanların Katolik mezhebinin ruhban sınıfına dahil olanlar asla evlenemiyorlardı. Papazların bu özellikleri herkesin bildiği gerçeklerken, bu sözler de Hz. Muhammed (s.a.v.)'ye ait değil mi?...

"Kim evlenmek için zengin bulunuyor, sonra da evlenmiyorsa o benden değildir."

"Evleniniz nesil meydana getirerek çoğalınız, çünkü gerçekte ben kıyamet günü sizinle diğer ümmetlere karşı iftihar ederim."

Öyle ya, Ermeni Said ya da nam-ı diğer Kürt Said de yaşadığı devirde sayılı zenginler arasındaydı. Türk devletinin hemen hemen birçok birimlerinde en lüks (!) araçlar tenteli jeeplerken, otomobil bulunmazken, yine Tarihçe-i Hayatı'na göre; hiçbir işte çalışmayan, yardım almayan, hediye de kabul etmediğini lanse eden Said'in Mercedes ve Chevrolet marka iki arabası vardı. O devirde Türk başbakanları bile Mercedes arabasına binemiyorlardı.

21.07.2008 tarihli Zaman Gazetesi'nde Abdullah Aymaz, Said'in Chevrolet marka aracı ile ilgili şunları yazıyordu:

"1958'de Isparta'da birbirinin aynı olan iki adet Chevrolet taksi vardı. İkisi de aynı renkti. Birisi Üstad'ın, diğeri Tugay Komutanı paşaya aitti."

Neyse biz yine dönelim İslam'da evliliğin yerine.

Hadislerden sonra birkaç da ayet verelim. Böylece Fetullah ile onun Üstadı Said'in Müslümanlığı hakkında biraz daha fikir sahibi olalım. Nahl Suresi 72. Ayet:

"Allah size kendinizden eşler verdi ve eşlerinizden size oğullar ve torunlar sundu. Sizi pak ve helâl şeylerden

rızıklandırdı. Buna rağmen batıllara inanıyorlar da Allah'ın nimetlerini inkâr mı ediyorlar."

Rum Suresi 21. Ayet:

"O'nun açık belgelerinden biri de sizi kendinizden eşler yaratmasıdır ki, onlarla sükunet bulup huzura kavuşursunuz. Aranızda sevgi ve rahmet meydana gelmiştir. Şüphesiz ki bunda düşünebilen bir millet için öğütler, ibretler ve deliller vardır."

İslâm dini evlilik için bunları hükmederken Fetullah Gülen, Katolik papazları gibi evlilik kurumuna ve hepsinden önemlisi İslâm'ın bu konudaki emirlerine; Fasıldan Fasıla 1. Cilt 87. Sayfasında adeta isyan ediyordu:

"...Ayrıca, hizmet insanı kendisini davasından alıkoyacak her şeyi elinin tersiyle itmesini bilmelidir. Ev mi, çoluk-çocuk mu, iş mi? Her neyse ayağına pranga olan hiçbir şeyin esiri olmamalıdır. Esasen bir kısım özel durumlar dışında, dava adamının şahsi hayatı yoktur."

Gülen, aynı kitabının 117 ve 118. sayfalarında sosyal hayatın gelişimine karşı olan bir portre çiziyordu.

Fetullah, evlilik kurumunu "düşman" olarak tanımlarken, mensuplarını tam bir esir kampı motifi ile idare etmek düşüncesi bulunan bir teşekkülü hayata geçiriyordu. Böyle bir cemaatin varlığını kabul etmek mümkün değildir.

Fetullah, evlilik ve çocuk edinmeyi şu sözleri ile düşman sınıfına sokuyordu:

"Bir diğer düşman ise, adeta gaye haline getirilmiş evlad-ü lyal arzusu yani evlenmektir."

Gülen, sadece sözleri ile değil davranışları ile de evlilik kurumuna olan hınç ve düşmanlığını sergiliyordu.

Fetullah, dört yaşında Kur'an'ı hatmettiğini bu nedenle köylüye yemek verildiğini söylüyordu. Yemek yiyenlerden birisinin "Senin düğünün oluyor!" şeklindeki konuşması üzerine de, "Utandım, ağladım" diyor, düğünün "utanılacak" bir şey olduğunu vurguluyordu.

Fetullah, ders aldığı Kadiri Şeyhi'nin kızını kendisine vereceği şeklinde dedikoduları duyunca, Şeyhin yanından kaçıyordu; yine kendisinden okuyalım:

"Rasim Baba, yaşım çok genç olmasına rağmen beni hemen sağında oturturdu. İlgi ve alakası son derece fazlaydı. Fakat müritler arasında bir laf dolaşmaya başladı; Şeyhin beni kendisine damat yapmak istediğinden bahsediliyordu. Bu söylenti soğumama sebep oldu. Bir daha oraya gitmedim."

Gülen, Edirne'de iken evlenme ihtimali beliriyor, ancak burada son anda fikir değiştiriyordu. Bakın o olayı nasıl anlatıyor:

"Edirne'de bulunduğum ilk dönemde Hüseyin Top aklıma iyice girdi. Edirne eşrafından, temiz ve zengin bir ailenin benimle ilgili bir taleplerinin olduğunu söyledi. Bir bayram günü ikimiz bu aileyi ziyarete gittik. Ancak ben buram buram terledim. Kaşımı kaldırıp etrafa bakamadım. Sonra da talepteki teknik bir yanlışlıktan dolayı canım çok sıkıldı... Hemen sarfı nazar ettim; kararımı da verdim..."

Fetullah'a kadınlar sadece sözle ve elle sarkıntılık yapmakla kalmıyor, tecavüze de yelteniyorlar, o da Hz. Yusuf gibi kaçarak kendisini kurtarmaya çalışıyordu. Valla ben değil Fetullah anlatıyor:

"Doğrudan aldığım teklifler de oldu. Ama hiçbirine meyletmedim. Hatta, bir defasında vazife yaptığım caminin arka maksurelerinden birinde otururken, tıpkı Hz. Yusufa (a.s.) olduğu gibi, bir duruma maruz kaldım. Rabbim'in inayetiyle kendimi pencereden içeri attım ve camları kapattım. O pencerelerin dışında kaldı. Bana "Burada perişan ol!..." deyip gitti."

Fetullah'a ailesi de evlenmesi için teklif yapıyor, onları da reddettiğini Küçük Dünyası'nda şöyle anlatıyordu:

"Askerden gelmiştim. Babam, annem, ablam ve bir de Enver amcam bana ısrarla evlenmem gerektiğini anlattılar. Annem, "Oğul, hayatta iken senin başını da bağlayalım" dëdi. Ben "Ana, benim ayaklarım davama bağlı, siz de başımı bağlayacak olursanız ben nasıl hareket ederim" dedim. Ve ardından kesin kararımı tekrar ettim. Biraz da acı konuştum."

Fetullah'a evlenme teklifleri çığ gibi yağıyordu. Bir teklif de Yaşar Tunagür'den gelir, ama o bütün bu önerilere karşı hep Katolik papazları gibi direnir:

"Kestanepazarı'ndaydım. Yaşar Tunagür Hocaefendi İzmir'e gelmiş ve bana uğramıştı. O da İzmir eşrafından

birinin adını vererek, böyle bir teklifte bulundu. Çok da ısrar etti. Ancak daha önceki kararımdan dönmeyeceğimi söyledim. Boynuma sarıldı, "Sen de beni dinlemeyeceksen beni kim dinleyecek" dedi, ağladı..."

Mahcup Gülen

Fetullah Gülen, erkek arkadaşları ile aynı odada kalmaktan büyük bir telâş ve korkuya kapılıyor, gerek asker gerekse hastane muayenelerinden panikliyor ve kaçıyordu. Gülen'in hayatını anlatan cemaat yayını "Fetullah Gülen" adlı kitabın 62. Sayfasında bu konu şöyle işleniyordu:

"Odaya nikelaj bir karyola koymuştuk. Karyolayı ben hocaefendiye ayırdım. Ben de yere bir yatak yaptım, yere yatacağım. Hocaefendi bir türlü yatmayınca 'Hocam saat kaç oldu, artık yatalım, yatmanın zamanı geldi, ben yatacağım' dedim. Siz karyolaya, ben yere yatacağım dedim. Yok yatmaz. Karyolada yatmak istemiyor. Kenarda oturuyor.

Derken yerdeki yatağa yatmaya razı oldu amma tam yatacak, yorganı çekecek üstüne. Ben de karyolanın

kenarında oturmuşum her halde. Bir türlü yorganı üstüne çekip, uzanıp yatamıyor. Bir baktım yüzü kıpkırmızı, alnındaki damarı çatlayacak gibi. Ikınıyor, sıkılıyor, öte kıvranıyor, beri kıvranıyor, bir türlü uzanıp yatamıyor.

Hemen farkına vardım, durumu anladım. Benden çekiniyor. Aynı yerde yatmayı, benim yanımda ayaklarını uzatıp yatmayı edebine sığdıramıyordu. Dedim hocam bir dakika! Siz burada karyolada yatın, ben de yerdeki yatakları alayım dedim. Ve yatağı yorganı kaptığım gibi diğer odaya geçtim. Allah dedim. İnşallah rahat yatmıştır. O'nu o odada bıraktım."

Bir insanın arkadaşıyla aynı odada, farklı yataklarda yatmaktan dolayı; yüzünün kıpkırmızı, alnının damarlarının çatlayacak gibi olması son derece ilginçti.

Yine aynı kitabın 50. sayfasına göre Gülenin askerde banyo yapması da bir kâbus halini alıyordu. Bu oldukça garip durumu da şöyle anlatıyordu:

"Banyolarda askerler dikkatsiz yıkanıyorlardı. Onun için onlarla yıkanmaya da gidemiyordum. Çok defa tuvalette saklanır, başımı biraz ıslatarak, sanki yıkanmış gibi yapar ve çıkardım..."

Küçük Dünyam adlı kitabının 71. sayfasında, askerliğini yaparken belli dönemlerde gerçekleştirilen umumi kontrolden duyduğu korku ve telaşı, had safhaya varıyor, o günleri hala yaşıyor gibi anlatıyordu:

"Bir defasında umumi kontrol yapılacaktı. Muayeneyi çıplak yapıyorlardı. Sıra bana gelince doktora: 'Komutanım, benim dizimden yukarısını annem dahi görmemiştir' dedim. Komutan insaflıymış 'Geç' dedi ve kurtuldum."

Faruk Mercan'ın kaleme aldığı, "Fetullah Gülen" adlı Fetullah'a övgü kitabının 57. sayfasında 12 Eylül döneminde tutuklu olduğu günlerde, Gülen'in kâbusu yeniden depreşiyor, arkadaşları ile banyo yapmaktan kaçıyor, banyoyu tek başına yaptığı şöyle anlatılıyordu:

"Tutuklular için haftada bir banyo imkanı vardı. Gülen, herkesin topluca yıkandığı bu banyo saatine gitmiyordu. Yatak çarşaflarıyla etrafını kapattığı bir yerde banyosunu yalnız yapıyordu."

Gılman Da Ne Ola Ki

İslam'ın emirlerine takla attırmaya kalkarak evlenmemesine kılıflar hazırlayan, bu davranışını maskelemek için dinin kurallarını kendi çıkarları doğrultusunda değiştirmeye kalkan Fetullah Gülen, 1990 ve 1991 yıllarında Hisar ve Yeni Camii'de verdiği vaazlarında inciler döktürüyordu:

Gülen, Allah'ın kendilerini yine kendi açıklamaları ile "Öte"de, o "öte" neresiyse, Behçet'e, Nedret'e ve en ilginciyse Gılmanlara uyaracağını üzerine basa basa vurguluyordu.

Behçet ile Nedret'i bir kenara bırakıp, **"Gılman da ne ola ki?"** diye yine kendi cemaatlerinden yani bir Nurcu'nun yazdığı "Yeni Lügat" adlı sözlüğe bakalım.

Yeni Lügat adlı sözlükte Gılman'ın karşılığında: "Bıyığı terlememiş erkek çocuğu" şeklinde bir açıklama yer alıyordu.

Ve asrın imamı olarak lanse edilen Fetullah'a soralım: "Tüyü bitmemiş erkek çocuklarına uyarmak dinin ne tarafına düşüyor?.."

Asrın din adamından bu cevabı beklerken onun ev toplantılarında yaptığı şu konuşmayı hatırlarsak, sanırım sorunun cevabının ne olduğunun bir anlamı kalmayacaktı. Gülen buyuruyor:

"Emre itaati Adem'den, aşkı da şeytandan öğrenmek lazım" diyen Fetullah Gülen, "Ölçü veya Yoldaki Işıklar" adlı kitabının 2. cildinin 95. sayfasında "İnhiraf yani "dönme, sapma, doğru yoldan çıkma" başlığı ile karşı cinsten biri ile konuşmayı, dertleşmeyi bile zaaf eseri, tabiat bozukluğu veya o cinse ait karakteri taşıma emaresi olarak nitelendiriyordu. Ama Gılmanlara yani tüyü bitmemiş erkek çocuklarına uyarmayı da "ulvilik" olarak görüyordu."

Gülen, vaaz ve sohbetlerinde, "Allah insana, Huri, Gılman ve Perdedarlarla donatılmış cennetler sunacaktır" diyordu. Fetullah'ın cennette beklediklerini açıklarsak;

Huri; Ahu gözlü çok güzel kızlar!..

Perdedar; bir şeyin görünmesine ve bilinmesine mani olan kişi!..

Gılman; Bıyığı terlememiş delikanlılar, gençler!...

Görüldüğü gibi Fetullah, hiç bir şeyi eksiksiz bırakmıyordu. Cenneti ala sanki...

Tövbe tövbe!..

Fetullah Gülen, Ankara DGM Başsavcılığınca hakkında soruşturma başlatıldığında, kendi kendine **"tehlike anında tüymek mubahtır"** şeklinde fetva vererek soluğu Amerika'da alıyordu. Gülen Amerika'da bulunan Mayo kliniğine bazı şikayetleri olduğundan bahisle müracaat ediyordu.

Fetullah'ın belirttiği rahatsızlıkları arasında **prostat** da yer alıyordu. Doktor, Fetullah'ı muayeneye davet edince, korku ve telaşa kapılıyor ve muayeneden kaçıyordu.

Gülen, prostat muayenesinden neden korkmuş, niçin telaşlanmıştı? Ortaya çıkmasından çekindiği bazı durumlar mı vardı? Neyse şimdilik bunlar sır!..

Ama sır olmayan bazı gerçekler de vardı. F tipi yapılanmanın Atatürkçülüğü yok etmek amacıyla tezgahladığı Ergenekon senaryosunun **Başoğlanı Tuncay Güney,** Fetullah'ın en yakınındaki isimlerden biriydi. Sa-

manyolu Televizyonunda **"Doruktakiler"** adlı bir program yapmıştı.

4.3.2001 tarihinde Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nde ifade veren, Fetullah Gülen'in en yakınındaki isim olan Tuncay Güney, askerlikten çürüğe ayrılmasının nedeninin homoseksüelliği olduğunu şu sözleri ile açıklıyordu:

"5 Mayıs 1997 tarihinde askere gittim. Dört ay kadar askerlik yaptıktan sonra cinsel yönden bozukluğum nedeni ile yani halk dilinde GEY olarak söylenen cinsel sapmam olduğundan dolayı askerlikten muaf tuttukları için terhis ettiler..."

Fetullah Gülen'in kanatları altında yetişen ve Fetullah Gülen'in Özel Kalem Müdürlüğü'nü de yapan haham yamağı Tuncay Güney, Atatürkçü, laik, demokrat düşüncedeki insanlara Nur Tarikatınca beslenen F tipi örgütlenmeye dahil devlet ve millet düşmanları ile beraber tuzak üzerine tuzak kuruyorlardı.

Okyanus ötesinde ABD'den aldıkları talimat gereği yurtsever insanlara 'iftiralar yağdıran, onları cezaevlerinde çürütme yeminleri eden, Emniyet, MİT ve Adliye

içindeki tarikatçı yapılanmanın Tuncay Güney'den sonraki en büyük dayanakları Osman Yıldırım oluyordu.

Osman Yıldırım, Atatürk'e hakaretten kız kardeşini öldürmeye, kendi öz yeğenini para ile satmaktan Danıştay'a saldırı olayına kadar bir çok suçtan hüküm giyen biriydi.

Ergenekon savcıları Osman Yıldırım'ı öyle benimsiyorlardı ki, ona **"Osmanım"** derken, önce normal tanık, daha sonra gizli tanık yapıyorlar, ardından **"Tanık Osman Yıldırım ile gizli tanık 9'un beyanları örtüşüyor"** diyorlardı.

Ergenekon soruşturmasında, Apo'ya kadın sağlayan teröristler bile gizli tanık yapılıyordu.

Ermeni Said'in izdüşümleri, kurdukları tuzakları TV'lerinde ağızlarından köpükler saçarak anlatıyor, çakma savcının rehberliği ve desteğinde salyalarını akıtarak iftiralarına her gün yeni bir boyut kazandırıyorlardı.

Fetullah ve Aids

Alpaslan Işıklı, "Said Nursi, Fetullah Gülen ve Laik Sempatizanları" adlı kitabının 73. sayfasında Gülen'in İslam adına fetvalar uydurmasını şöyle yorumluyordu:

"Fetullah Gülen, İslam'ın özgün ve geçerli kaynaklarında bulunmayan pek çok kural icat etmiştir.

örneğin, islam'da kime şehit denileceği bellidir. Gülen, buna bir ilave yapıyor ve diyor ki: "AİDS virüsü gayrı meşru yollar dışında kaza ile kan nakli gibi endirek yollarla bulaşırsa ve insan da bundan ölürse, şehid olur." Hadi bunu kabul ettik diyelim, bu takdirde birisi çıkıp "hepatitten, difteriden ölenlere haksızlık olmuyor mu, AİDS'e niçin ayrıcalık tanınıyor" derse, buna ne yanıt verilecektir.

Kaldı ki, her AIDS'li kan nakli gibi yollardan kaptım yalanına sarılırsa, sonuç ne olacaktır?

Gülen, Işıklı'nın 1998 yılındaki AİDS ile ilgili sorusunun etkisinde kalmış olacak ki, 2008 yılında Faruk Mercan ile röportaj benzeri bir tarzda çıkan Fetullah Gülen adlı kitapta; **"AİDS'e ve kansere çare bulanlar cenne-**

te gider" diyordu. Böylece hepatit ve difteri cennet kapısına alınmasa da kanser, AİDS'in hatırına cennete gitme vasıtası oluyordu.

Gülen, homoseksüel Haham yamağı olan yardımcısı Tuncay Güney'in AİDS riski taşıması dahil kendince bazı nedenlerle dinde devrim yapıyor, AIDS'lileri direk cennete gönderiyordu. Herhalde Tuncay Güney'i gönderirken, "Ergenekon Şırınga ile AİDS bulaştırdı" yalanının ardına sığınmanın alt yapısı, böylece bizzat Gülen tarafından hazırlanıyordu.

Kadın ve Türban

Fetullah Gülen, önce Abdülfettah Şahin daha sonra M. Fetullah Gülen adıyla yazdığı ve TÖV yayınlarından çıkan ve pırlanta kitap serisi olarak sınıflandırılan, "Ölçü veya Yoldaki Işıklar" adlı kitabında kadınları üç gruba ayırıyordu:

"Üç çeşit kadın vardır. Sokak kadını, zevk kadını, ev ve hizmet kadını. Hafif meşrep sokak kadını çamura düşmüş cevhere benzer. Zevk kadını göz bağ-

ci iblislere... Ev ve hizmet kadını ise sonsuzluk soluklayan cennet hurilerine...”

Fetullah Gülen, kadınları bu şekilde sınıflandırırken, ikinci dirilişi gerçekleştirmek amacıyla faaliyet gösteren ışık evlerinde kalan gençlere sabah namazından sonra, eller aşağıya doğru çevrilerek, şu dua yaptırılıyordu:

“Allahümme ecirna min şerri nisa, Allahümme min belain nisa, Allahümme ecirna min fitnetin nisa... Yani; **Allahım kadınların şerrinden, Allahım kadınların belasından, Allahım kadınların fitnesinden bizi koru ve esirge!..”**

Peki, Fetullah'ı medyada pompalayan hatun kişiler, bu sınıflamalardan ya da korunulması gerekenlerden hangisine giriyor derseniz, onun cevabı hiç yok.

Fetullah Gülen, gerek dini düşünceleri gerekse prensiplerinden dolayı kadınlarla hiçbir şekilde muhatap olmadığını her ortamda beyan ediyordu. Hatta bu özelliğini Küçük Dünyam adlı kitabının 111. sayfasında şöyle anlatıyordu:

“...Bu arada İmam-Hatip Okulu'nun yapımına başlandı. Taban döşemelerini toplamaya Ali Rıza Güven Bey'le

ikimiz gittik. İstemediğim halde bir kadınla da muhatap olmak zorunda kalmıştık. Hatta Ali Rıza Bey, dönüşte bana şöyle demişti: 'Hocam sizi çok takdir ettim. Prensipleriniz, dini düşünceleriniz...Fakat burada yaptığınız fedakarlık... Doğrusu bizi çok mütehassıs etti.'

Fakat ben İmam Hatip Okulu hatırına o gün bana zor gelse de prensibimden taviz vermiştim. Bu da Ali Rıza Bey'i duygulandırmıştı. İşin garibi o kadından hiçbir şey alamamıştık..."

İmam Hatip Okulu için bile, kendisini son derece zorlayarak, güçlükle bir kadınla muhatap olan ve ondan hiçbir şey alamayan Fetullah Gülen; 1. Amerika hicretinde iken Nevval Sevindi'den, duygularını açıkladığı bir mektup alıyor, bu mektupta Nevval, sadece duygularını iletmiyor aynı zamanda görüşmek istiyordu.

Nevval Sevindi'nin duygularını kaleme dökerek görüşmek istediği kim?.. Ders verirken bile erotik çağrışım yapmasın düşüncesiyle sakal bıraktığını söyleyen, kadınlara yüzüne bakmamalarını ihtar eden Fetullah Gülen!..

Böyle bir görüşme gerçekleşir mi? Olur mu hiç!... Ben de öyle düşünmüştüm. Aaa bir de ne görelim? Bu kere

bu kadından bir şey alacağına inanmış olacak ki, Nevval'e "gel gayrı" diyordu.

O da bu cevap üzerine uçağa atladığı gibi soluğu New York'ta alıyordu. Bu mutlu anı Nevval'den dinleyelim:

"Uzun süredir yaptığım ve Türkiye'de gerçekleşemeyen görüşme talebini nihayet kabul ettiğini söyleyince hemen New York'a uçtum. 'Kendimi zihnen buna hazırlamıştım' dediği için heyecanlanmış ve hemen gitmek istemiştim. Kendisiyle iki gün sohbet edip birlikte zaman geçirdim..."

Nevval Sevindi, "Fetullah Gülen ile New York Sohbeti" adlı kitabının 13. sayfasında bunları anlatırken, 1. sayfada ise "Sıcak ve soluklu ilişki günden güne gelişti tanıştık" diyordu.

Bu tanışmanın, sıcak ve soluklu ilişkinin başlamasının ardından Fetullah'ta birçok değişim göze çarpmaya başlıyordu. Bunların en çarpıcı olanlarından birisi de, baş örtüsü konusunda gelişiyordu. Gülen, "Sonsuz Nur" adlı kitabında baş örtüsü için ağlayıp feryad ederken çığlıkları arz-ı alem'e yayılıyordu:

"Ah benim Türkistan'daki kardeşlerim, ah benim Afganistan'daki kardeşlerim! Kim bilir yine hangi bacımın başörtüsüne el uzatıldı."

Gülen'in "Fasıldan Fasıla" adlı kitabında ise Türban hakkındaki düşünceleri şöyleydi:

"Türbana çağdışı diyorlarmış. Eğer bununla baş örtüsünü kast ediyorlarsa doğru. Neden? Çağları aşan bir kıyafette ondan. Günümüz dünyası ondaki hikmet harikasını kimbilir ne kadar sonra idrak edecek."

Fetullah Gülen, Bahçelievler Camii'nde gerçekleştirdiği Pazar sohbetlerinde yaptığı konuşmalarında ise şu görüşleri savunuyordu:

"...Bir bacımızın türbanını çıkarttıklarında kıyamet kopar. Çünkü çok alışmış ve onunla bütünleşmiş **onu dinin bir** emri olarak **saymaktadır. Onu çıkardığı** zaman, dinin bir **yanının yıkılacağına inanır.** Çünkü türbanı **İslam şuuruyla, İslam anlayışı** ile **takar..."**

Daha önceleri böyle konuşan ancak karşısında Nevval'i görünce "Dinin emri", "Dinin bir yanının yıkıl-

ması", "İslam şuuru", "İslam aşkı" gibi kavramları unutan, bu kavramlara ters parante attıran Gülen, çark üstüne çark ederek bir rüzgar gülü edasıyla ona şu cevabı veriyordu:

"Başörtüsü de aynı şekilde üzerinde durulacak usul, yani imanın ve İslam'ın esaslarından, şartlarından değildir."

Bunlardan dolayı, insanın adeta dinin **dışında tutulması dinin, ruhuna** aykırıdır. Bu **konuda dayatmalar,** ısrarlar ifrattır ve zorlamadır. Gönülde sevgi önemlidir."

Fetullah'tan bu şekilde fetva alan ve yan yana fotoğraflar çektiren Nevval hızını alamayarak, hiç de estetik olmayan vücudunu bir dergide sergiliyordu. Nevval'in fotoğraflarının yayınlamasının ardından kısmeti açılıyor ve hakettiği yere Samanyolu TV'ye geçiyordu. Nevval, Gülen cemaatinin yayın organı görünümünde olan Samanyolu'nda haber yorumu yapıyor ve bazı programları sunarak cemaatin eğitilmesinde önemli katkılar sağlıyordu.

Ergenekon'dan Sonra Fetullah

27 Nisan 2009 tarihli Star Gazetesi'ne demeç veren Zaman Gazetesi yazarı ve Gülen'e en yakın isimlerden Hüseyin Gülerce, cemaatin eylemleri için, "Fetullah Gülen'in **"biz yapmıyoruz. Allah yapıyor"** şeklindeki sahtelik kokan sözlerini aktarıyor, **Fetullah ile Hz. Muhammed'in ölümünün İslamiyet açısından aynı etkiyi yaratacağı** şeklinde **densizce** bir yakıştırma da bulunuyordu.

Gülerce, Fetullah'ın hakkında hiçbir dava kalmadığını hatırlatan ve onun ne zaman döneceğini soran Fadime Özkan'a;

"Ergenekon davasının sonuçlanmasından sonra"

Diyordu.

Öyle ya; Emniyet, MİT ve Adliye içindeki Fetullahçı yapılanma cümle Atatürkçüleri sindirecek, yok edecek ancak o zaman Gülen kendinde Türkiye'ye dönme cesaretini bulacaktı.

Ergenekon tezgahının en önemli amaçlarından birini böylece Fetullah Gülen Cemaatinin en önemli ismi Hüseyin Gülerce açık bir şekilde itiraf ediyordu.

Neyse konumuz başörtüsü! Dün başörtüsü için feryad-ı figan ağlayıp, "bacılarımızın başından başörtüsü çıkarılırsa kıyamet kopar" diyen Fetullah'ın, Nevval Sevindi'nin karşısında bu sözlerinden hicap duyarak çark etmesini Hüseyin Gülerce'ye soran Fadime Özkan, O'ndan da Gülen gibi cevap alıyordu. Bu yanıta veryansın eden Habertürk Gazetesi'nin türbanlısı Nihal Bengisu Karaca;

"Bizi niye yediniz. Bizi niye kandırdınız" diye soruyordu.

"Oysa;

Gerçek bir din adamı, tarikatların oynak tavırları karşısında; **bizdeki tarikatlar Allah'ın emri ile CIA'nın buyrukları arasında kalınca kıblelerini varlıklarını borçlu oldukları ABD** ve **onun talimatları doğrultusunda değiştirmek zorundadır"** şeklinde bir tespitte bulunuyordu.

Nihal Bengisu Karaca, kandırılmışlığın verdiği ızdırapla feryatlarını şöyle sürdürüyordu:

"Keşke hepimiz Nazlı Ilıcak gibi olsaydık"

Ve, Bengisu isyanına devam ediyordu:

"Gülerce, Fadime Özkan'ın Fetullah Gülen'in 28 Şubat döneminde başörtüsü ile ilgili yaptığı 'Fürüattır' açıklaması üzerine sorduğu soruya şöyle bir cevap veriyordu:

"Füruat demek, öncelikli değil demektir, İslam'ın şartı beş, İmanın şartı altı. Burada başörtüsü var mı? Yok!.." Sayın Gülen, bu minval üzerine konuşunca toplumdaki tansiyon düşüverdi. Hiç unutmuyorum, Nazlı Ilıcak, gazetesinde "Sayın Gülen'i tanımıyorum, bu sözü ilk defa duydum ve ilk defa kendimi İslam dairesinde hissettim" diye yazdı.

Şimdi ben günlerdir, bir din; hem de halis bir dindar tarafından, nasıl bu kadar "İndirgenebilir" hale getirilebilir ve Gülen'in 28 Şubat döneminde belki bir takım toplumsal endişelerle yaptığı bir açıklama, nasıl bu kadar hoptirilaylom bir tefsire maruz kalır, onu düşünüyorum ve anlamakta zorlanıyorum.

Sormazlar mı, "Sayın Gülerce, 'emri bil maruf nehyi anil münker' yani dini tebliğ 'iyiliği yapma, kötülükten caydırma'da İslam'ın beş şartı arasında değil, ama Kur'an da çok anlam yüklenen bir meseledir, nasıl yani?" diye.

Sormazlar mı, "Allah'a şirk koşmak, yani dünyevi mevzuları, dünyevi arzu ve tamah nesnelerini, dünyevi otoriteleri Allah'ın ilahlığı ile yarışacak denli önemli saymak imanı yer bitirir, ama elimize tutuşturulan bu imanın altı şartı adlı reçetede şirk'ten bahsedilmez bile" diye.

Sayın Gülerce'ye sormazlar mı, "Dünyanın dört bir yanında okul açmak da İslam'ın, ya da İmanın şartlarından biri değil, o zaman niye yapıyoruz ki bunları" diye."

Nihal Bengisu bu soruları soruyordu ya, yanıt gelecek diye, oysa duvarlardan ses geliyordu da Gülerce'den çıt çıkmıyordu. Ne yani Gülerce ortaya çıkacak, **"Amerika'nın yüz senede yüz milyar dolar harcasa yapamayacağı bir organizasyonu onlar adına gerçekleştirip altın bir tepsi içinde onlara sunduk"** mu diyecekti.

Öyle ya;

ABD eskiden sömürmek istediği ülkeye yerleştireceği yöneticiyi o ülkede köy köy kasaba kasaba arıyor, bulduğunda ABD'ye götürüyor, orada eğitiyor, sonra da ülkesine gönderiyordu. Bu Amerika için milyarlarca dolara mal olurken sayısız insan gücüne de gereksinim duyuluyordu.

ABD şimdi bu görevi Gülen grubuna vererek, hiçbir masrafa girmeden derenin kuşlarını derenin taşlan ile vuruyordu.

Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı Nurettin Veren geldikleri son safhayı şöyle açıklıyordu:

"Fetullah ve ekibi olarak, ABD'nin akıncıları ve conileri olduk."

Neyse biz yine dönelim Bengisu'nun feryatlarına:

"Gülerce'nin Emevi-Abbasi döneminde uydurulan ve ümmete kakalanan, Kur'an'ın mesajını hükümden düşürüp İslam'ın yaşanışını bir kaç kalem ibadetle ve bir kaç temel esasla sınırlama amacı güden bu yaklaşımı benimsemesi çok tuhaf. Çünkü bu argüman, Türkiye'de, Gülerce'nin röportaj boyunca şikayet ettiği kesimin, din-

den ve dindardan nefret eden ve dini yaşantının kısıtlanmasını talep eden kimselerin kullandığı argümanın aynı.

Onlar da "İslam'ın şartı 5, bunların arasında başörtüsü yok" diyorlar. İleri gidip, Kur'an'da başı da örtmeyi gerektiren bir tesettür emrinin olmadığını da söylüyorlar, ilahiyatçı olmadığım için emin olduğum bir şey var: Nur suresi 30-31. ve Ahzap suresi 59. ayetler "Baştan aşağı örtünme" konusunda yeterince açık.

"Efendim, ben başımı boynumun altından başlatıyorum, demokrasi var" gibi çocuksuluklar teskin edicidir, insanı rahatlatır, ama gerçek değildir. İnanın buna, çünkü dini modernizme uyduracağız diye tepinip duran ilahiyatçılardan değilim. Acı gerçekleri görebilen herhangi biriyim.

Kur'an emrediyor, inkar etmemek şartıyla bu emri yerine getirmeyebilirsin; emri yerine getirmemen, bu satırların yazarı gibi nefesinin kıytırıktan tesettüre yetiyor olması ya da her türlü bahanen olabilir. "Allah affetsin" dersin ve kendinden umudu kesmeden devam edersin. Doğru, Allah'ın rahmeti sonsuz, dilerse hayatı boyunca her melaneti işleyen, ama tek bir kere içtenlikle, samimiyetle

"Allah" diyeni affedebilir. Ama bu durum ayrı bir şey; bu durumdan yola çıkarak, "Hem zaten İslam'ın şartları arasında yok" şeklindeki hava boşluğunu "rasyonalize etmek" bu tutumu "akılcılaştırmak" başka şey.

Kaldı ki; bu ülkede inandığı gibi yaşamak, örtünebilmek isteyenlere engel olanlar herhalde "Allah'ın rahmeti" gerekçesiyle yapmadılar bunu. Yüzbinlerce genç kızın hayatı mahvoldu" olmaya da devam ediyor.

Bir Nihal Bengisu Karaca'nın şimdilik "yırtmış" gibi görünmesi, bir kaç babadan kalma sermayenin, işyerinin başında durup hasbelkader "İşkadını" görüntüsü veren baş örtülünün "bakan karısı" filan olmuş olması, yüzbinlerce kadının içe dönük, kocaya bağımlı, eğitimsiz ve ekonomik özgürlükten "muaf bir hayata mahkum kaldığı gerçeğini hükümden düşürecek değil. Haa tabi, sonuçta bu "kadının meselesi", öyle değil mi?"

Başörtüsü olayını sadece kendi çıkarları için kullanan, işlerine geldiği zaman "başörtüsü İslam'ın olmazsa olmazı" şeklinde fetvalar veren, ancak menfaatlerinin aksini gerektirdiği durumlarda ise "Başörtüsü teferruattır" diyen başta Gülen cemaati olmak üzere bir takım

dincilere, N. Bengisu Karaca tarafından şu soru yöneltiliyordu:

"Her şey bir yana, bu kızlar çıkıp demezler mi, 'madem hiç te şart değildi bu başörtüsü, o zaman beni niye yediniz, niye kandırdınız? Bıraksaydınız o zaman, hepimiz Nazlı Ilıcak gibi olsaydık, derdiniz neydi?' diye..."

Fetullah ve Sinekler

Latif Erdoğan'ın Şemsettin Nuri takma adıyla daha önce cemaatin yayınevinden çıkardığı "Küçük Dünyam" adlı kitapta, Gülen'in Suudi Arabistan gezisi sırasında, her tarafta bol miktarda olmasına rağmen Arap sineklerinin kendisini sokmadığı, yine aynı Arap sineklerinin bir tanesinin bile rahatsızlık vermediği özellikle vurgulanıyordu. Arap sinekleri Gülen'in karşısında adeta el pençe divan duruyorlardı.

Oysa;

12 Mart hapishanelerinde yatarken, Arap sineklerinin Gülen'e gösterdiği saygıyı, yerli sinekler göstermiyor,

cezaevini Fetullah'a dar ediyorlardı. Gülen o günler aklına geldiğinde yerli sineklerden şöyle yakınıyordu:

"Sinekler, ah onlardan öyle rahatsızdık ki... Pencereyi kapasan boğuluyorsun, açsan onların istilasına uğruyorsun."

Gülen'in yine birbiri ile çelişen ve üstelik aynı kitapta yer alan bu açıklamaları, ister istemez insanın aklına bazı soruların gelmesine sebep oluyordu. Öyle ya Gülen iki sinek grubunun arasındaki davranış farklarını anlatmış, ancak bu farklılığın nedenleri üzerinde durmamıştı.

Kendisi ile ilgili her olaya ilahi anlamlar yükleyen Fetullah'ın kerameti eksildiğinden mi yerli sineklerin istilasına uğramıştır. Yoksa Arap sinekleri doğuştan Nurcu takımdandı da o nedenle mi saygıda kusur etmemişlerdi. Yerli sinekler ise Ergenekoncu muydu?

Fetullah Gülen'in anılarında, birbiri ardından sıraladığı sayısız kerametleri yer alıyordu. Gülen, tam anlamıyla kerameti kendinden menkul biriydi.

Fetullah Gülen, hacca gitmek için Allah'a ve Resulüne mektuplar yazdığını; bu mektupların yerlerine ulaşmasının ardından ilahi bir mucizenin gerçekleştiğini, böylece kutsal toprakları ziyaret ettiğini söylüyordu.

Ancak;

Gülenin bu açıklamalarının da doğru olmadığı, Gülenin saf insanlar üzerinde "Keramet" havası yaratmak, onların beyinlerini iğdiş etmek amacı taşıdığı, yine Gülenin Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği **"Yurt dışı izin isteme"** dilekçeleri ile kanıtlanıyordu.

Gülen, senelik 30 gün olan izinlerini Suudi Arabistan'da geçirmek istediğini Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği dilekçelerinde belirtiyordu. Yani Gülen arzuhalini Allah ve Resulü'ne değil Diyanet İşleri Başkanlığı'na ve başkanlıkta kendilerine yakın olan cemaat üyelerine torpil amaçlı olarak duyuruyordu.

Fetullah Gülen, 1978 yılına kadar dört defa eğitim için gittiği hacca beşinci defa gitmek istiyor ve bu nedenle Diyanet İşleri Başkanlığı'na 1978 yılına ait senelik iznini Suudi Arabistan'da geçirmek istediğini belirten bir dilekçe gönderiyordu.

Diyanet İşleri Başkanlığı adına Bornova Müftüsü Rasim Arslan, bu istemi 30.05.1978 tarihinde Kaymakamlık'a sunuyor, aynı tarihte Kaymakamlık da Gülen'e olumlu yanıt veriyor ve bu yolla Gülen 1978 yılında beşinci defa Suudi Arabistan'a gidiyordu.

Fetullah'ın torpil isteme amaçlı dilekçelerine ara verelim ve Fetullah'ın keramet masallarına devam edelim.

İlk hacca gidişinde bir arkadaşının adressiz olarak Fetullah'a gönderdiği mektuplar geliyor, Arabistan'da kendisini buluyordu. Gülen, bu konuda biraz fazla övünmüş olacağını ve inandırıcı olamayacağını düşünmüş olacak ki, Oral Çalışlar ile yaptığı mülakatında mektup olayının kendisinin değil de arkadaşının bir kerametinin sonucu gerçekleştiğini belirtmeyi ihmal etmiyordu.

Gördünüz mü Fetullah'taki mütevaziliği, hadi Gülen ile ilgili bir başka keramete (!) daha tanık olalım.

Fetullah'ın çocukluğunda kazları varmış. Kazlar, komşuları olan Necip Ağa'nın bahçesine sürekli zarar verirlermiş. Necip Ağa da tabiri caizse kazlara bir meydan dayağı atmış. Dayak sonucu kazlar epeyce hırpa-

lanmış. Manzara Gülen'i oldukça üzmüş ve başlamış ağlamaya...

Gülen'in gözyaşlarına destek çok gecikmeden gökyüzünden gelir, ama ne gelir... Şiddetli bir dolu yağışı başlar, hikmetin kerametine bakın ki bu şiddetli dolu yağışı o yöreye değil sadece Necip Ağa'nın bahçesine yağar. Ve bahçedeki ekinleri, bitkileri dağıtır.

Gülen'in kazlarına karşı, Necip Ağa'nın ekinleri... Peki kazları Necip Ağa mı dövdü. Ekinler mi? Bu nasıl adalet derseniz, bunun yanıtı yok. Peki Allah, sadece Gülen'in sorunları ile mi meşgul oluyor derseniz, bunun yanıtı var ama tazminatlar çok ağır. Kaldı ki bunları valla ben söylemiyorum, Gülen söylüyor.

Rüyalar ve Fetullah

Fetullah Gülen'in anlatımlarına bakıldığında, yaşamında rüyaların önemli bir yer tuttuğu anlaşılıyordu? Kendince önemli, önemsiz bir çok kararını bazen kendi gördüğü bazen de başkalarının kendisi hakkında gördüğü rüyalara dayandırarak verdiğini anlatıyordu.

Evlenmeme kararını nasıl aldığını "Küçük Dünyam" adlı kitabında şöyle anlatıyordu.

"Bir ara içimden 'acaba evlense miydim' diye geçti. Katiyyen düşünmek şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir."

İlahi hikmete (!) bakın ki, evlenme fikri aklından şimşek gibi geçmesine rağmen ertesi gün bir arkadaşı geliyor ve Fetullah Gülen'e akşam gördüğü rüyayı şöyle naklediyordu:

"Rüyamda efendimizi gördüm. Size selâm söyledi. Ve 'evlendiği gün ölür ve cenazesine de gelmem' buyurdu. Bu bir rüya idi. Rüya iîe amel edilemeyeceğini biliyordum, ama şahsım adına bu işarete saygılı olmaya çalıştım."

Fetullah Gülen, "Küçük Dünyam" adli kitabının 14. Sayfasında, Hz. Peygamber'in dört halife ile köylerine ziyarete geldiğini, Hz. Ali'nin elindeki kazığı köye çaktığını ve bir daha köyün sallanmayacağını, yani depremden korunacağını anlatıyordu.

Gülen, sürekli olarak Hz. Peygamber'in kendisi ile meşgul olduğuna dair rüyalar anlatıyordu. Söylediğine

göre, gençlik yıllarında bir gün arkadaşı ile risaleleri okuduğu günlerde Peygamber Efendimiz kendisiyle ilgilenmiştir. Gülen'den dinleyelim:

"Bir gün bu arkadaşlardan biri rüya görüyor. Hatice Validemiz kapının dışında, Efendimiz de içeride oturuyor. Ders yaptığımız bu dört-beş kişiyi kast ederek, Hatice Validemiz Efendimize: 'Ya Resulallah' bunlar 'bizden hoşnut musun Ya Resulallah' diye soruyorlar' diyor. Ve Efendimizden cevap geliyor: 'Evet hoşnudum. Hele birisi, hele birisi!..' diyor."

Allah için Fetullah Gülen'deki tevazuya bakın!.. Burada bahsedilen birisinin kendi olduğunu açıklamıyor. Ya ne yapıyor? Okuyan anlasın diye kendi ile ilgili uydurduğu bu durumu vurgulamaktan kaçınıyor (!!!)

Gülen, üstadı Ermeni Said gibi işkembe-i kübra'dan atmaya doyamıyordu. Gülen, ders vermesinin yasaklanacağını yine rüyasında Hz. Peygamberin bildirdiğini şu şekilde açıklıyordu:

"Ben Kestanepazarı'ndan ayrılınca, Güzelyalı'da bir camide İmam Hatip ve Yüksek İslam Enstitüsü talebeleriyle hadis okumaya başladık. Dersler ikindiden sonra olduğu için de iştirak fazla oluyordu.

Bu dersler bir müddet devam etti. Son gün bir rüya gördüm. Rüyamda ben bu camide ikindi namazı kıldırıyorum. Sağ tarafıma selâm verince baktım ki, Efendimiz de orada bulunuyor. Ancak mübarek yüzü yağmur yüklü bulut gibi dopdolu... Ben içimden 'Acaba efendimizi üzen bir şey mi oldu' diye geçiriyorum ve uyanmışım.

Bu rüyayı gördükten sonra bir daha o camide hadis dersi yapmamız mümkün olmadı. Anladım ki, Efendimiz'in mahzun olmasının manası buymuş."

Fetullah Gülen; hapishaneye gireceklerini de, tahliye olacaklarını da rüyalarla açıklıyordu:

"Hapishaneye giderken, tatlı bir burukluk içinde girmiştik. Çıkarken de öyle çıkacaktık ve çıkıyorduk da. 12 Mart'ı müteakip hadiselerin iç-içe girdaplaşıp derinleştiği, gayyalaşıp korkunçlaştığı o sisli-dumanlı günlerde, Allah-u Alem sadık bir rüyada; Hazret-i Sahip kıran, sırtında siyah bir cüppe, hapishanenin önünde durmuş, bizleri bir kaleye dolduruyor gibi birer birer tutup içeri attığı görülmüştü.

Tahliyeden bir müddet önce de, inilmeyecek gibi alabildiğine bir zirveden, hem de umulanın üstünde bir emniyetle kayıp Kabe'ye ulaştığımız görülüyordu..."

Neredeyse rüyalarla kutsandığını iddia edecek olan ve Allah'ın koruması altında olduğunu sürekli vurgulayan Fetullah Gülen, yine de rüyalara ve Allah'ın korumasına güvenemediğinden olacak ki, her önüne gelenden yardım umuyordu. Gözaltındayken Albaylardan kendilerine aracılık yapmasını şu sözleri ile istiyordu:

"Harun Reşit Hocaefendi'yi de salmışlardı. Bir Albay onun için tavassutta bulunmuş. Giderken kendisine, ne pahasına olursa olsun bizim için de tavassutta bulunmasını rica ettik. Harun Reşit Hocaefendi durumu Albay'a bildirmiş, o da gidip yetkililerle görüşmüş. Fakat, onların durumu ağır, cevabını alınca aracılıktan vazgeçmiş..."

Gülen, rüyaları istediği gibi kullanıyordu. Bazı rüyalarda yani evlenmesini istemediklerinde bu emri aynen uyguluyor, sakal bırakması talep edilince bu defa tersten yorumlatarak sakal bırakmama kararı alıyordu. Fetullah, rulet masasındaki top gibi dönüp dönüp istediği yerde duruyordu. Hele çıkarı ne taraftaysa, izleyelim:

"Çok erken yaşlarda Hz. Peygamberi örnek almak arzusuyla sakal bırakmayı düşündüm. Bir rüya görmüş-

tüm. İtimat ettiğim bir kişi sakal bırak dedi. Hakkında iyi düşüncelerim olan birine: "Bu rüyanın tabiri nedir" diye sordum. O kişi de 'Bırakmamak manasına gelir' dedi. O gün bu gün kestim..."

Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, "Fetullah Gülen ve Laik Sempatizanları" adlı kitabında, Gülen'in rüyalarına şöyle yorumda bulunuyordu:

"Peygamberi rüyamda gördüm diyen herkesin söylediklerine inanacak olursak, bunun sonu nereye varır? Bu durumda, peygamberi rüyamda gördüm, seninle evlenmemi istiyor, diyerek Fadime'yi iğfal etmiş olan, sözde tarikat şeyhi Ali Kalkancı, bir bakıma çok masum kalmaktadır. O, bu yolla bir genç kızı ikna etmiştir; Fetullah Gülen ise bütün bir ulusu iknaya kalkışıyor."

Fetullah Gülen, Amerikalıların Irak'ta camileri bombalamaları karşısında sesiz kalırken, yine Amerikan askerlerinin Kur'an-ı Kerim'i nişangâh yapmalarını görmezden geliyordu. Türkmenlerin Telafer'de katledilmeleriyle, tecavüze uğramalarıyla hiç ilgilenmiyordu.

Gülen, Irak'ta sakat bırakılan, öldürülen binlerce çocuk için hiçbir zaman gözyaşı dökmüyor, Filistinli çocuklar için ağlamıyordu.

Fetullah, ne yaman bir Yahudi dostu olduğunu, Hz. Peygambere de iftira atarak görmediği rüyalardan birini daha öğrencilerine anlatarak kanıtlıyordu:

"Savaştan önce Resulallah'ı rüyamda görmüştüm. Tebessüm ediyordu. Sevinçli bir hali vardı. Savaştan sonra tekrar gördüm. Başının üzerinde Scud Füzeleri uçuyordu. O füzeler çocukları öldürüyordu. Bu sebepten dolayı çok üzülmüştü, hatta bu sebepten saçları ağarmıştı. Vallahi saçları ağarmıştı."

Yüzbinlerce Iraklı çocuk katledilirken sessiz kalan Fetullah, Saddam İsrail'e iki füze gönderince Yahudi dostları zarar görecek diye feryad figan ağlıyor, Yahudi çocukları için dövünüyor, ağlama ve inlemelerinde Hz. Peygambere de iftiralar atıyordu.

Öyle ya Iraklı bebeler katledilirken, kadınların ırzlarına geçilirken, çoluk - çocuk, yaşlı - genç binlerce Iraklı, ve Türkmen katledilirken Fetullah'ın rüyasına gelmeyen peygamber Yahudi çocukları riske girince mi rüyalarına uğruyordu?..

Fetullah Gülen yine meydanı boş bulduğu ortamlarda desteksiz atıyor, ardındaki cemaatinin tamamına

cennet müjdesi veriyor, cennet muştusunu da rüyalarına dayandırıyordu. Fetullah rüyasında haşa Allah adaletsizlik yapmış gibi cehenneme atılmak üzere yola çıkarılmış insanların cehenneme atılmasına mani olduğunu söylüyordu.

Gülen bu arada bakıyor ki, cehennemlikler arasında cemaatinden bir tek kişi bile yok. Üstelik bu açıklamayı yeminle yapıyor. Oysa, kısaca hatırlayacak olursak, Peygamberimiz gökteki yıldızlara benzettiği sahabelerden ancak onuna cenneti müjdeliyordu.

Çok enteresan! Peygamberimiz öve öve göklere çıkardığı sahabelerinden ancak onuna cennet müjdesi verebiliyordu. Fetullah Gülen ise arkasındaki tüm cemaatine bu müjdeyi veriyordu. Fetullah Gülen kim? mürşit mi, müçtehit mi, yoksa yeni bir dinin peygamberi mi?

Fetullah Gülen, 25 Ocak 1995 tarihinde Sabah Gazetesi'nden Nuriye Akman ile yapmış olduğu söyleşide, haşa sanki Allah'ın Özel Kalem Müdürü imiş gibi cemaatine topyekün cenneti şu sözleri ile vaat ediyordu:

"Ben cehennemin önünde kollarımı açmış, sel gibi akan insanları durdurmaya çalışıyorum. Sonunda

dayanamadım kenara çekildim. Vallahi bu cemaatten hiç kimse onların içinde yoktu."

Gülen bu rüyasını açıklarken haddini de aşarak Allah'ın insanlara adaletsizlik yaptığını da ima ediyor, Allah'ın cehenneme atılmak üzere yola çıkardığı insanların cehenneme atılmasına mani olmaya çalıştığını söylüyordu. Üstün gayretleri sonucu yorgun düşmesinin ardından bir de bakıyor ki cehennemlikler arasında cemaatinden hiç kimse yok!

Niye öyle garip garip bakıyorsunuz? Fetullah bu garantiyi bir de yeminle veriyordu.

Ne zannettiniz? Fetullah sadece cemaatini mi cennete gönderiyor? Tabii ki hayır. Kendi çıkarlarına hizmet eden herkese de Ortaçağ papazları gibi, cennette tapu çıkarıyordu.

Fetullah, Milliyet Gazetesi'ne verdiği röportajda 12 Eylül darbecisi Kenan Evren'i de cennetlikler arasında gösteriyor, haşa sümme haşa O'na da cennetin kapılarını ardına kadar açıyordu.

Hani Gülen ve Gülenciler darbe ve darbecilere karşıydı gibi anlamsız bir sorunun cevabı; 28 Şubat'a en

önemle desteği Gülen ve cemaati vermedi mi olacaktır. İnanmayan Erbakan'a sorsun.

Hadi bunu Erbakan'a bırakmadan 28 Şubat'ta Gülen'in darbecilere verdiği aklı ibretle izleyelim:

"Ben olsam, haklarında kapatma davası varken erken seçime gider, RP'yi sandıkta yenerdim."

Bu sözlerin sahibi, bugün hiç yüzü kızarmadan darbecilere ve darbeye nasıl karşı olduğunu söyleyebiliyordu. Hatta söylemekle de kalmıyor, bir de kendini 28 Şubat'ın mağduru olarak gösteriyordu.

29 Mart 2009'da yapılan yerel seçimlerin sonucunda AKP'nin oy kaybetmesinden büyük bir korkuya kapılan Fetullah Gülen, o panik ve telaşla 6 Nisan 2009 tarihinde daha önceleri fikir babalığına soyunmaya kalktığı 28 Şubat'ı eleştiriyor, TSK'yı hedef alarak, Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanmanın uydurduğu İrtica ile Mücadele Eylem Planı'ndaki gibi kendilerinin terörist şeklinde gösterilebileceğini öne sürüyordu.

Gülen, sözde eylem planı tezgahının ortaya çıkmasından aylar önce şöyle konuşuyordu:

"Dün olduğu gibi bundan sonra da, beslenen bazı şer şebekeleri en samimi müminleri ve hakiki Müslümanları terörist gibi göstererek yeni bir irtica yaygarası koparabilirler."

Gülen'in bu açıklamasının ardından harekete geçen Emniyet ve Adliye içindeki Fetullahçı yapılanma hemen bu doğrultuda bir belge düzenliyor, kurban olarak da yine madalyalı bir asker seçiliyor ve senaryo hazırlandıktan sonra "Millete İhanet Planı" yalanlarıyla bir bardak suda fırtınalar koparılıyordu.

Kapitalist Melekler

Fetullah Gülen, "Yeni Dünya Düzeni" ve onun bir parçasını oluşturan neo liberal bir anlayışla tümüyle uyum içindeydi. Bu yüzden dinsel kavramlara da, bu tutumuna ve yaklaşımına uygun bir anlam ve içerik yüklüyordu.

1964 yılında ülkemize gelen CIA Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in, Gülen'in en eski ve en sadık dostu olduğunu yargılanmakta olduğum Ergenekon davasında

belgelemiştim. Bir dönem MİT ile yakın ilişkide olan Gülen, daha sonra Graham Fuller ile diyalogunun ardından CIA ile işbirliğine giriyordu.

Bu nedenle Gülenin "yazdım" dediği kitaplarında Hıristiyan ABD'nin kapitalist rüzgarları esiyordu.

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Basım 3. Cildi 13. sayfasında melekleri adeta kapitalistleştiriyordu, okuyalım:

"Melekler rantabl çalışırlar, daha doğrusu çalıştırılırlar."

Gülen, bu yazısıyla sadece melekleri değil, aynı zamanda Allah'ı da haşa kapitalist sınıfına sokuyordu.

Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, Fetullah'ın Laik Sempatizanları adlı kitabında meleklerin rantabl çalışması konusunda şunları yazıyordu:

"Bilindiği üzere, "rantabl çalışma" ifadesi, bir mal veya paranın emek verilmeden sağladığı geliri ifade eden rant kavramı ile ilintilidir. Meleklerin rantabl çalışmasından söz etmek, onların da birer mal veya para gibi görülmesinden başka bir anlama gelmez. Dolayısıyla işçiyi

ve emeği metalaştıran kapitalist anlayış, bu ifadeyle yeni ve çok değişik bir boyuta sıçramış olmaktadır."

Fetullah Gülen, bütün bunlardan sonra tarihi maddecilere akıl vermeyi de ihmal etmiyordu.

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 1. cildi 234. sayfasında bu derin (!) görüşlerini şöyle aktarıyordu:

"Tabii hiç bir hadise ayniyle yaşanmamaktadır. Çünkü hiç bir hadise ayni olarak cereyan etmez. Tarihi maddecilerin bu mevzudaki yanılmalarını hatırlayıp geçelim."

Işıklı, Gülen'in bu sözlerini şu şekilde değerlendiriyordu:

"Ne Marks'ın, ne Engels'in, ne de bir başka tarihsel maddeci filozofun, olayların aynen cereyan ettiği anlamına gelen bir görüş ortaya koyduğunu bilmiyorum. Ancak, Marks'ın Napolyonlaria ilgili olarak söylediği bir sözü bu noktada hatırlamak gerekiyor. Marks "Tarihte her şey iki defa cereyan eder, birincisi trajedi, ikincisi komedi olarak'" demiştir. Bu tespit, Nurculuğun iki dönemi (Nursi dönemi, Gülen dönemi) bakımından da yanlış görülmüyor."

Fetullah'a Göre Bilim ve Akıl

Taassubun bilim ve felsefeyi reddeden geleneksel tutumu, Fetullah Gülen'de bütün ağırlığıyla devam etmektedir. Gülen'e göre, Bediüzzaman dediği akıl sağlığı bakımından yaya kalan Said'in yine kendi deyimi **"enfes"** tespitlerinden biri de, "kalbi ve ruhi hayata yelken açmamış kimselerin, akli ve felsefi meselelerle iştigal etmesinin hem bir hastalık emaresi, hem de hastalık yapan bir virüs olduğu" gerçeğiymiş.

Gülen bu uçuk görüşünü güçlendirmek için imza atmasını bilmeyen Said'in yazdığı iddia edilen nur külliyatından 'Otuzuncu Söz ve Lemaat'ından şunları aktarıyordu:

"Demek ki manevi hastalıklar insanları akli ilimlere sevk etmekte...ve akliyat ile iştigal edenlerde emraz-ı kalbiye'ye müptela olmaktadır. Yani, akıllarını kullanmayı gerektiren bilimsel çalışmalarda bulunanlar, manevi anlamda kalp hastalıklarına yakalanmaktadırlar."

Kuşkusuz, dinle ilgili konular, esas olarak kalp ve iman alanına girerler. Ancak, hiçbir konu ve uğraş; aklın, mantığın ve muhakemenin tümüyle rafa kaldırılmasına haklılık kazandırmaz.

Fetullah Gülen, "Karşılaştığınız her görüşü Kur'an ve Hadis süzgecinden geçirin mutabakat varsa alın. Yoksa "yerler gökler ayetlerle doludur" diyen bir dinin, gerçeği bulmanın kaynaklarını böylesine bir çerçeve ile sınırlandırmış olması elbette düşünülemez. Eğer öyle olsaydı, İslamiyet açısından, insanın deneyimler kazanması, olgunlaşması için böylesine bir dünyada yaşamak üzere yaratılmasına gerek olmazdı.

Kaldı ki, mantık ve muhakemeden yararlanmaksızın, Kur'an ve Hadisleri doğru bir biçimde anlamak da mümkün olamaz" der.

Nitekim, bu yüzden olacak ki, Fetullah Gülen'in de Kur'an-ı Kerim'i yorumlamakta, İslam'ın tarihinde sayısız örnekleri görülmüş bulunan yüzeysellikten kendisini kurtaramadığını görmekteyiz. Bir örnek vermek gerekirse, Gülen'in, Kur'an da geçen "azabın müjdelenmesi" ifadesinin, "İstihkar ve tehekküm" yani "aşağılama ve alay" anlamı taşıdığını ileri sürmesini gösterebiliriz.

Oysa;

Din felsefesinin özüne herhangi bir yolla birazcık yaklaşmış olan ve akıl, mantık ve muhakemeye sırt çevir-

memiş olan herkes bilir ki, İslamiyet'e göre, **"esirgeyen ve bağışlayan"** Tanrı, kullarıyla asla alay etmez ve onları aşağılamaz; zaten onları yaratmış olan O'dur. Bu ifadede sözü edilen "müjdeleme"nin anlamına, "azap"ın İslami düşünce açısından amacı düşünülmeden varılamaz.

İslamiyet'e göre her türlü **"hayır ve şer"** gibi, **"azap"** da Tanrı'dandır; Tanrı'nın kullarına azap vermesi daha iyi, daha mükemmel olmalarını sağlamaya yöneliktir; dolayısıyla azap, onu hak etmiş olanlara, sonunda sevinmelerini gerektirecek kazanımlar sağlayacağı için müjdelenmesi gereken bir lütuftur.

Fetullah Gülen, çağdaş bilimin ışığında; akıl, mantık ve muhakeme yoluyla çözülmesi gerekli ve mümkün olan pek çok sorunu, geçmişte yaşamış, önemli bulduğu bir kısım dinsel otoritelere atfen aktardığı hükümlerle çözmeye çalışmaktadır.

Bunların bazıları şöyle sıralanabilir:

"Diş kalıplarının altından olması, İmam Ebu Hanefi'ye göre mahzurluymuş."

"İstimna caiz midir?

Yusuf El Kardavi, İmam Ahmed İbn Hanbel, İstimna caizdir der. Başka bazıları demiyormuş."

"Cünüp iken ölen ne olur?"

"Kan aldırmak, sakal bırakmak sünnet mi değil mi?"

Halkımızın ham sofuluk dediği olgunun gündeme getirdiği bu tür sorunlar ve tartışmalar, asırlar önce, Nasrettin Hoca, Bektaşi, İncili Çavuş, fıkralarıyla gerekli yanıtlarını fazlasıyla almış bulunuyorlardı.

"Yeni Dünya Düzeni" ile birlikte yeniden kabaran bu tür eğilimler, bilinen bir Nasrettin Hoca fıkrasını anımsamamızı zorunlu kılıyordu.

Hoca'ya bir gün sormuşlar;

"Hela'da sakız çiğnemek günah mıdır?"

"Bana ne soruyorsun aklını kullan" dememiş, ama aynısını daha etkili olacak bir biçimde şöyle ifade etmiş:

"Günah değildir, günah olmasına ama görenler başka şey sanırlar..."

Yağmurcu

Gülen, hakkında Ankara DGM tarafından soruşturma açılınca sağlık sebeplerini bahane ederek tüydüğü Amerika'da bir ilki gerçekleştiriyor, yağmur duasına çıkardığı arkadaşları ile ABD'yi kuraklıktan kurtarıyordu (!?)

Gülen, dua etmeye kendisinin gitmediğini belirtiyor, arkadaşlarını gönderdiğini ilk gün yağmur yağmayınca "üç gün devam edin yağacak" dediğini söyleyerek, gaybdan haber verdiğini, "Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez" kuralını tanımadığını şu sözleri ile ilân ediyordu:

"Geçen yıl burada (ABD) kuraklık vardı. Uzun süre arkadaşlara yağmur duasına çıkmalarını söyledim. Kendim gitmedim, neme lazım ben çıksam yağmayabilirdi... Arkadaşlar çıktılar, ilk gün yağmur gelmedi. Kendilerine, "İlk gün hemen gelseydi bunu kendinizden ve duanızdan bilebilirdiniz. Üç gün duaya devam edin dedim. Üçüncü gün yağdı."

İsmail Ünal tarafından yazıldığı ileri sürülen ve Işık Yayınlarından çıkan Fetullah'ın seyir defteri düzeninde yazılmış, "Fetullah Gülenle Amerika'da Bir Ay" adlı kitapta da bu yağmur yağdırma işi Fetullah'ın dilinden anlatılı-

yor, bu kitaptan alıntı yapan Milliyet Gazetesi ise ne hikmetse bu bölümün altındaki ayrıntıyı es geçiyordu.

Fetullah'ın yağmur yağdırma masalının anlatıldığı kitabın 51. sayfasının sonunda onun bu saçmalığı anlattığında, şekerinin 40 düzeyinde olduğu belirtiliyordu. Gülen, kendi kendinin Brütüs'ü olduğunu bir kere daha belgeliyordu.

Çünkü;

Şeker hastalığı ile uzaktan yakından ilgili olan herkes bilir ki, şeker seviyesi 40 ve 40'ın altına düşünce beyinde zedelenmelerin, hafıza kaybının oluşmasının yanında en önemli unsurun da **"hayal görme ve uydurma"** gibi davranış bozukluklarının meydana geldiği gerçeğidir.

18 Nisan 2009 tarihli Sözcü Gazetesi'nde "Doktorunuz diyor ki" adlı köşesinde, Prof. Dr. George Lexington şeker düşmesi konusunda şu bilgileri veriyordu:

"Şeker yüksekliği kadar şeker düşmesi de önemli sonuçlar doğurabilir. Şeker düşmesi beyinde hasara ve hatta ölüme yol açabiliyor..."

Saygı Anlayışı

Fetullah Gülen, kendi anlatımlarına göre herkese, her şeye karşı sonsuz bir saygı içindeymiş. Fetullah Gülen, her ne kadar böyle iddialarda bulunsa da yakınlarının söylemlerine ve hayat çizgisine baktığımızda, bu konuda gerçeklerin oldukça farklı bir durumda olduğunu görüyorduk.

Gülen'in anlatımları ile yaşadığı olaylar karşılaştırıldığında ortaya adeta bir çelişkiler yumağı çıkıyordu.

"Küçük Dünyam" adlı kitabında Gülen, ne denli saygılı bir insan olduğunu şöyle anlatıyordu:

"...Sadi Efendi'nin yanından ayrılınca Kemhan Cami-i'nin yakınındaki medreseye gittim. Zaten eşya olarak sadece bir sandığım vardı. Bu medresede isimleri aklımda kalan bir Halisle Muhyiddin var. Halis bize çok iyiliği dokunan Alvar ağalarından birinin oğluydu. Yine beş-altı arkadaş kalıyorduk. Eğer birinin misafiri gelirse, yatacak yerimiz kalmazdı. Çok dar bir yerdi. Burada unutamadığım bir hatıram şudur:

Yatmak istediğimde baktım ayağımı arkadaşlardan birine doğru uzatmam gerekiyor; saygısızlık olur düşün-

cesiyle ona doğru ayağımı uzatamadım. Diğer tarafta kitaplarımız duruyordu. Kitaplara doğru da ayağımı uzatmam mümkün değildi. Beri taraf kıbleye denk geliyordu. Ayağımı uzatabileceğim tek yön vardı; orası da Korucuk istikametini gösteriyordu. Ve ben babam Korucuk'ta olabilir ve ona karşı saygısızlık etmiş olabilirim düşüncesiyle o tarafa da ayağımı uzatamadım. Bir kaç gece böylece hiç uyumadan oturdum..."

Gördünüz mü Gülen'deki saygı anlayışını? Şimdi haklı olarak diyeceksiniz ki, böyle bir saygılı tavır evliyalarda bile yok'... Ben de bir ara öyle düşünmüştüm.

Ama;

Çok geçmeden böyle düşünmemin ne denli yanlış olduğunu, "halt etme" der gibi bizzat Fetullah'ın kendisi kanıtladı. Gülen'in Hisar Camii'nde verdiği pazar konferansını izliyordum. Konferansın sonuna doğru konuşma boyunca sümüklerini sildiği mendiline iyice ve defalarca sümkürerek doldurduğu sümüklerini o mendille birlikte elinde tutarken, izleyenlerden biri "mendili bize at" dedi. Gülen, tam kendine yakışacak saygılı bir tavırla "değmezsiniz" şeklinde cevap verdi. Dinleyici bir kere daha

talebini yineledi, Gülen'in yanıtı yine "değmezsiniz" oldu. Üçüncü yalvarışta Gülen insafa geldi ve sümüklü mendilini cemaatin üzerine fırlattı. Cemaat ise o mendili "Allah, Allah" feryatları içinde kapıştı.

Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı Nurettin Veren ondaki insan sevgisini (!) kavramış, o sevgiyi şöyle anlatıyordu:

"Fetullah Gülen her gelişen hadiseden kendisine malzeme çıkarmayı bildi. Yani Fetullah Gülen tanıştığı bir insanın neresinden nasıl faydalanacağını ilk tanıştığı andan itibaren düşünür. İnsana insan olarak değer vermez. Sevgi ve muhabbetinden değil, onun neresinden ne çıkaracağını düşünerek sever..."

Bomba Korkusu

İlhan İşbilen, Gülen cemaatinde önde gelen isimlerden biriydi. Cemaate bağlı birçok kurumda görev almış, daha sonra bunları Nurettin Veren'e devretmişti. Bundan sonrasını Nurettin Veren'den dinleyelim:

"...Kendisi bu görevi bana teslim ettiğinde bir evi dahi yoktu. Elli yaşın üzerinde olmasına rağmen evlenme-

mişti. Bu derece sadık ve dürüst bir insan olmasına rağmen Fetullah Gülen tarafından sürekli ajan olarak itham edilmiştir.

Fetullah Gülen, kendi usulüyle insanları birbirine koç gibi tokuşturarak, arkadaşları birbirine düşman haline getirirdi. Fetullah Gülen, beni İlhan İşbilen'den bu görevi almaya zorladı. O arkadaşım da ceketini aldı, arkasına bakmadan bu görevi bana teslim edip gitti. Sadece kendisine ait, 68 model tek kapılı bir Anadolu vardı. O araç, gerçekten müzeliktir. Anadolu'yu 2 milyon kilometre karış karış dolaşmış bir Anadol otomobildir o. Buna rağmen Fetullah Gülen, cemaatin içersinde bunun odasına dinleme cihazları koydurdu. Bütün arkadaşların odalarına da dinleme cihazları koyduruyordu..."

Yatarken arkadaşlarının olduğu yöne ayaklarını uzatamayacağını söyleyen Gülen'in bu sözlerinin sadece reklâm olduğu, yol arkadaşlarının açıklamalarıyla ortaya çıkıyordu. Nurettin Veren, Gülen'in arkadaşlarını dinlettiğini, arkadaşlarını birbirine düşürdüğünü şu sözleri ile açıklıyordu:

"Bütün FEM dershanelerinde ve misafirhanelerinde dinleme cihazları vardır. Dinleme raporlarını da benim

elime verdi. Bu raporlar da benim elimdedir. Kendi arkadaşlarını dinletecek kadar vehim sahibidir...

...Fetullah Gülen bütün arkadaşlarını dinletir. Beni ona, onu bana, ötekini diğerine dost olamayacak konuma getirir.

Bakın aynı mahallede on arkadaşı sayıyorum. Bu işin içinde önder nitelikli kişiler. Bir sene içinde birbirlerini bir defa olsun ailece ziyaret etmemişlerdir. Muhalif bir potansiyel oluşturur diye..."

Fetullah Gülen, Müslüman bir insanda olmaması gereken ölüm korkusunu, tüm iliklerinde hissederek çok büyük bir panik havasında yaşıyor, bu nedenle en yakınlarına bile güvenemiyordu. Gülen'in bu korkuları ile ilgili Nurettin Veren Hikmet Çetinkaya'ya şunları anlatıyordu:

"Hep öyle bir panik hali var... Daha Altunizade'de oturduğumuz zaman, hava alanlarındaki güvenlik sistemlerinin en gelişmişi vardı kapıda. İçeriye giren de bizleriz. Biz girerken dahi o turnikeden arama bandından geçerek...ve arkadaşlar buna çok tepki koydular. Kurşun geçirmez araba alındı.

Opel araba vardı o zaman. Ama, büyük zırhlı 3 tonluk bir araba, şimdi orada da gene çok lüks, yüzlerce araba var kapısının önünde ve bu giriş çıkışlarda, üst arama, çanta arama, aynen havaalanlarındaki gibi, buradayken gitmeden...Hatta bütün arkadaşların odalarında dinleme cihazları var. Normal Altunizade'de misafirlerin gelip kaldığı odalarda..."

Nurettin Veren, telefonlarının bile dinlendiğini söylüyor, ABD'de daha çiftlik girişinde telefonların toplandığını da anlatıyordu. Veren, Gülen'in korkularından dolayı başlarına gelenler ile ilgili şöyle konuşuyordu:

"Sadece Amerika'da değil, İzmir'de, Bozyaka'da, burada Ankara'da hep x-ray cihazları vardı. Hadi dışarıdan gelen ayrı da beraber kalan arkadaşlar dahi, İlhan İşbilen'in dahi o turnikeden geçmesi gerekiyordu...

Orada kalıyor adam 24 saat, evi yok, işi gücü o. Bir sefer bana bile, "Ağabey, cihazdan geçeceksin" dediler. Bir daha bana böyle bir teklif eden olursa, burada bir şey olur. Sakın bir daha... "Ağabey hocaefendinin emri babam bile gelse arayacaksın" dedi. "Ben babası değilim" dedim. "Babası gelirse ararsınız."

Çok büyük tepki koyunca çekildiler. Beraber hareket etliğin adam da oradan geçecek. Hergün 3 defa giriyorsun, kimseye güveni yok. Yanında Cevdet kalıyor, onun çayını ilacını veren birisi. Anahtar cebinde odası şurası. "Gözlüğümü getir" anahtarı veriyor, gözlük geliyor. Kilitleniyor, anahtar yine kendinde. "Gözlüğü götür" anahtarı gene veriyor. Yani bu derece bir güvensizlik hastalığı var. Hiç kimseye güvenmez..."

Fetullah Gülen'in en büyük korkularından biri de bomba ile öldürülmek, adeta bir şizofren gibi bu konuda saplantıları vardı. Onu da Nurettin Veren'den izleyelim:

"...Bozyaka'da Yamanlar'da kaldığı yerleri hep tel örgülerle kapattırdı. Niye bu denildiği zaman, "Bomba atılırsa camdan, kırılır içeri girer ama tel örgüden girmez..."

Yufka Yürekli Fetullah

Gülen'in hayatını kaleme alan cemaate yakın yazarlar, onun nasıl merhametli, nasıl yufka yürekli olduğunu anlata anlata bitiremiyorlardı. Faruk Mercan da

"Fetullah Gülen" adlı kitabının 295. Sayfasında böceklere, haşeratlara bile ne denli sevgi taşıdığını (!) şu sözlerle anlatıyordu:

"1960'lı yıllarda bir kamp sırasında yakaladığı yılanı tutup sallayarak belini kıran Davut ismindeki öğrencisine, "O hayvanı öldürmeye ne hakkın vardı?" deyip, ceza olarak bu öğrencisiyle bir süre konuşmayan kişi Gülen'di. Yine bir kamp yerinde etrafı kuşatan bir tür haşerata karşı önlem için ilaç kullanılacağı zaman Gülen, "Bu hayvanların canına kıymaya hakkımız yok" diyerek kampın yerini değiştirdi. Kampın yerini değiştirmek demek, çadırların sökülüp yeniden kurulması, tuvalet çukurlarının yeniden kazılması demekti. Yeni kampın bu zorluklarına rağmen, Gülen o böcek ve sineklerin yaşamasına öncelik verdi."

Yine aynı kitabın 98. Sayfasında ise Gülenin insan sevgisi ile ilgili masallar anlatılıyor, bu anlatılanlar Gülen'in gerçek yaşantısının yanında komik ötesi oluyordu. Bakın Gülen'de nasıl bir insan sevgisi varmış:

"Gülen, 'size biri bıçakla saldırıyorsa, kollarınızı açın, ona sarılın. Onun yaka cebine gül kondurmak için okunuzun ucuna gül takın' diyordu."

Gülen atmada sınır tanımıyordu. Kendini evliya gibi göstermek için söylediği sözler evliyaları yattıkları yerlerde ters döndürüyordu.

Gülen, bir gün kürsüde vaaz ederken şöyle demiş:

"Şayet bir gün beni kürsüde öldürürlerse, cesedimi bir kenara atın ve başınız önde asayişin, emniyetin temsilcileri olarak evlerinizin yolunu tutun. Eğer böyle bir anda kalkıp bana saldıranlara karşılık verirseniz size hakkımı helâl etmem. Allah'ın huzurunda iki elim yakanızda sizinle hesaplaşırım."

Fetullah Gülen, Ankara DGM Başsavcılığının kendisi hakkında soruşturma yaptığını öğrenince 21 Mart 1999 tarihinde Amerika'ya kaçıyor, bu firarı, "Sağlık Sorunları" bahanesiyle maskelemeye çalışıyordu.

Haziran 1999'da Show TV'de Reha Muhtar'a yaptığı bir saatlik açıklamayla 14 gün sonra Türkiye'ye döneceğini taahhüt eden Fetullah Gülen, aradan 260 tane 14 gün geçmesine rağmen bu sözünü tutmuyor, tüm insanlarımızı kandırıyor, ülkeye dönemiyordu.

12 Eylül döneminde arandığı sırada fellik fellik kaçıyor, her gün bir başka müridinin evinde saklanıyor, dev-

let büyüklerine "Kurtarın beni" diye yalvarıyordu. Sonunda bu yakarışlarını duyan Turgut Özal'ın araya girmesiyle paçayı kurtarıyordu.

5 Mart 2009 tarihinde Amerika'da malikhanesinde gazetecileri ağırlayan Fetullah Gülen, Ergenekon operasyonu nedeniyle hayatını kaybeden, hastanelik olan insanlarla dalga geçiyor, "bu işte Gatakulli var" diyebiliyordu. Böylece; böcekleri, sinekleri bile öldürenlere tepki gösterdiği iddia edilen, bol bol reklamı yapılan Fetullah'ın böcek, sinek sevgisinin, nasıl bir kandırmaca olduğu bir kere daha kanıtlanıyordu.

9 Mart 2009 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde M. Yılmaz, bu konuda şöyle yazıyordu:

"Fetullah Gülen, Amerika'da bir koru içindeki villalardan oluşan, "kampusunda" bazı gazetecilerle görüştü. Gazeteciler geceyi "kampus" içindeki villalardan birinde geçirip, 50 kişinin katıldığı bir sabah kahvaltısında "huzura" kabul edilmişler! Fetullah Hoca, o kahvaltı sohbetinde sözü Ergenekon Davası'na getirmiş.

Bazı tutukluların "hastalık" gerekçesiyle Gülhane Askeri Hastanesi'nde yatmalarını "Gata-kulli" olarak nitelemiş.

Kelime oyunlarındaki bu yaratıcılığa bakınca "Zaman gazetesinin başlıklarını neden Hoca'ya attırmıyorlar" diye merak ettim. Hoca, başlıkları kendisi atsa o gazete daha eğlenceli olur, bu açıkça görülüyor.

Ama belli ki, ABD ile Türkiye arasındaki saat farkı buna engel oluyor.

Hoca'nın bu dava ile ilgili yorumlarındaki genel havaya bakılırsa, kendisi zaten hem savcı hem de yargıç olmuş! Evet, onun özlemini duyduğu günlerdeki gibi olsaydı, bu makamı hak ederdi ama laik demokrasi devrinde bu hayalini gerçekleştirmesi mümkün değil.

Hoca'nın görüşlerinin daha vahim olan yönü, tutukluluk halini bir adli süreç olarak değil, bir yöntemi olarak algılıyor olması.

Bu davada bugüne kadar cezaevinde ölüm bile gerçekleşti. Bazı sanıkların yaşlan itibariyle, cezaevi şartlarında hastalanıp, tıbbi yardıma ihtiyaç duymalarında da şaşılacak bir şey yok. Asıl şaşılması gereken, bu en temel insan hakkının kullanılmasının, kendisi de yaşlılık hastalıklarından mustarip bir kişi tarafından olumsuz bir bakış ile karşılanıyor olması.

Bir de o kişi için "yüreği insan sevgisi ile dolu" diye reklam yapıyorlar. Allah korusun bir de öyle olmasaymış, kimbilir neler diyecekti!"

Gatakulli

Ankara DGM'nin hakkında soruşturma başlattığını savcının yakınındaki Fetullahçı polislerden öğrenen Gülen, 22 Mart 1999 tarihinde apar topar Amerikaya kaçıyor, o tarihten bu yana bir daha ülkeye geri dönmeye yüreği yetmiyordu. Herkesi kendi gibi zanneden Gülen, 8 Mart 2009 tarihinde Amerika'dan Ergenekon davasına dahil olan insanların hastalıklarını diline doluyor, onlarla insafsızca alay ediyor, ne denli bir hoşgörü simsarı olduğunu bir kere daha kanıtlıyordu.

Fetullah Gülen yıllardan beri her an tutuklanıp sorgulanacağı korkusu ile yaşıyordu. Gizli faaliyetlerinin, örgütsel çalışmalarının deşifre olacağı endişelerini sürekli taşıyordu ve Altunizade'de cemaatine bağlı insanlarla toplu olarak otururken şunları söylüyordu:

"Beni içeriye alsalar bir gün yaşayamam, ölürüm. Ben ilaçlarımı dahi Cevdet olmazsa içemem."

Gülen aşırı rehin ve hapse girme korkusu ile ABD'den Türkiye'ye dönemiyordu. 1967 yılında tanıştığı Graham Fuller ve CIA ile işbirliğini zirveye taşıyordu. AB, ABD, AKP ve F tipi örgütlemenin Atatürkçüleri sindirme tertibinden aldığa sınırsız keyifle gerçek yüzünü sergiliyordu.

12 Eylül darbesi sonucu, Diyanet İşleri'nde Nurcuların hâkimiyeti bir anda yek ile yeksan olmuştu. Bu bahar ortamının bitmesinin ardından Gülen Çanakkale'ye tayin oluyordu.

O günlerde Çanakkale'de Nurculuk hemen hemen hiç yoktu. Gülen Çanakkale'ye tayini çıkınca, bu vilayette dini bilgisizliğinin yetersizliği nedeniyle barınamayacağını anlıyor, rapor üzerine rapor alarak tayinini durdurmak için torpil peşlerinde koşuyordu.

Çanakkale Müftülüğü 10.03.1981 tarih ve PS/5-581 sayılı yazısı ile 6406 sicil numaralı Fetullah Gülen hakkında, Diyanet İşleri Başkanlığı'na şu yazıyı gönderiyordu:

"İzmir Bornova merkez vaizi iken ilimiz merkez vaizliğine atanan Fetullah Gülen ilgi (a) yazımızla bildirildiği

gibi 8.12.1980 gününden itibaren 20 gün tek tabip raporu almış bu raporun bitiminden sonra da 2 aylık sağlık kurulu raporu almıştır.

İki aylık raporun da 28.02.1981 günü bitmesine rağmen yine görevine başlamamış tekrar tek tabipten almış olduğu ve sureti ekte bulunan 20 günlük raporu Müdürlüğümüze göndermiştir.

Son almış olduğu rapor tabipten olup mevzuata uymadığı gibi 6 Şubat 1981 gün ve 17243 sayılı resmi gazetede yayınlanan "memurların hastalık raporlarını verecek hekim ve resmi sağlık kurulları hakkında Yönetmelik'in 5. maddesinde belirtilen tıbbi zorunluluk raporunda belirtilmemiş, hastalık iznini görev yerinden başka bir yerde geçirmesi için aynı maddede belirtildiği şekilde kendisine izin de verilmemiştir.

Mezkur yönetmeliğin 9. maddesinin son bölümünde hastalık izni verilmediği halde izinsiz ve özürsüz olarak görevine başlamayan memurlar görevini terk etmiş sayılarak haklarında 657 sayılı kanunun ilgili hükümlerinin uygulanacağını belirttiğinden adı geçen hakkında gerekli işlemin yapılmasını arz ederim."

Pabucun pahalı olduğunu gören Fetullah Gülen, adına yakışacak bir şekilde "katakulli" yapıyor ve Çanakkale Müftülüğü'ne gönderdiği dilekçe ile kalp hastalığı masalını anlatarak istifa ettiğini bildiriyordu. O günlerde kalbi sağlam olan Gülenin isteği, Çanakkale Müftülüğü'nün Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği 27.03.1981 tarih ve PS/-725 sayılı Vali Muavini **M. Mahir Şellaki** imzalı yazıda şöyle yer alıyordu:

"İlimiz merkez vaizliğine atanan Fetullah Gülen'in kalp hastalığı nedeniyle görevine devam edemeyeceğini beyan eden 20.03.1981 tarihli istifa dilekçesi ilişikte sunulmuştur. Gereğini arz ederim..."

İlmi ve dini yetersizliği nedeniyle foyasının ortaya çıkmasından korkan ve bu nedenle Çanakkale'ye gidemeyip kalp rahatsızlığı gerekçesine sığınarak istifa eden Fetullah Gülenin ilmi ve dini yetersizliği, istihbarat örgütlerinin desteği ile gelişen cemaati tarafından sürekli olarak gizleniyor, askeri yönetimin Gülen'e vaaz imkanı tanımadığı şeklindeki gerçek dışı açıklamalarla zihinler bulandırılmaya çalışılıyordu. Yine Gülen'i cilalama amaçlı yazılan kitaplarda, Gülen'in istifası gerçek dışı olarak şöyle anlatıyordu:

"Askeri yönetim, sıkıyönetim uygulamaya başlar. Bu çerçevede birçok keyfi uygulama hayata geçirilir. Hocaefendi'nin görev yapmasına imkân verilmez. Sıkıyönetim uygulamaları resmi olarak vaaz vermesine imkân bırakmadığından, 20 Mart 1981 tarihinde vaizlikten istifa eder..."

Gülen'in özlük dosyasındaki istifa dilekçeleri ortadayken, kendi eliyle yazdığı dilekçelerindeki beyanlarının aksine yapılan propagandalar incelendiğinde, yine karşımıza birbiriyle çelişen ve bir söylediği bir söylediğini tutmayan bir Gülen portresinin çıkmasının yanında, cemaat tarafından yayınlanan kitaplarda yer alan hayat hikayesinin yalanlarla dolu olan bir Gülen tiplemesini de ortaya çıkarıyor, Gülen'e övgü kitapları adeta bir yalan destanını andırıyordu.

Gülen, Diyanet'ten istifa ettikten sonra ve yeniden İstanbul'a atanmak için ne kadar uğraştıysa da bir daha asla bu kuruma geri dönemiyordu. Ama avukatları Gülen'in davalarında O'nun Diyanet'ten emekli olduğu beyanında bulunabiliyorlardı.

Fethullah Gülen, "Küçük Dünyam" adlı kitabında kendini överken şöyle diyordu:

"Kestanepazarı'nda beş senelik zaman zarfında, yaptığım görev karşılığında bir kuruşluk karşılık almadım, talebeye ait bir lokma ekmeği yemedim, bir kaşık yemeğe el sürmedim ve bir tek eşyayı kullanmadım. Hatta abdest için kullandığım suyun ve sabunun parasını dahi mutlaka ödedim. Rabbime sonsuz şükürler olsun ki, bu prensibimi şimdiye kadar da hep korudum; O'nun lütuf ve inayetiyle ömrümün sonuna kadar korumaya da kararlıyım. Bizim hizmet anlayışımız budur, böyle olmalı ve hep böyle kalmalıdır..."

İster istemez insanın aklına şöyle bir soru geliyor; Küçük Dünyam adlı kitabında böyle konuşan Fetullah Gülen, Çanakkale'ye gitmemek için kendi deyimi ile adeta "Gatakulli" yaparak rapor üzerine rapor alarak geçirdiği ve hiç çalışmadığı bu günler için de haketmediği maaşını aldı mı?

Tabi ki aldı. İnanmayan Gülen'in dosyasına baksın.

Rapor ve hastane konusunda "gatakulli yapmak" Nurcuların mayasından geliyordu. Gülen'in izinden gittiğini her daim iftiharla belirttiği Ermeni Said de hakkında soruşturma açılınca "Rapor rapor" diye dört dönüp tabiri

caiz ise adeta delleniyordu. Bu olayı Said'in "yazdım" dediği risalelerinden Emirdağ Lahikası'ndan okuyalım:

"Ben sekiz sene Kastamonu'da bir tek defa valinin ısrarı ile yanına ve iki defa da polishaneye gittim. Ben daha gidemem. **Hem doktordan bir rapor alınız;** yoksa şehre maddi ve manevi bir zarardır..."

Görüldüğü gibi Gülen'in rehberi Said, Gatakulli yapmakla da kalmıyor, koca bir şehri haksız yere rapor almak için tehdit bile ediyordu.

Dinci ve Gülenci basın, günlerce Albay Dursun Çiçek'in sahte imzasına dayalı "kağıt parçası" üzerinden spekülasyon yapıyor, bir bardak suda fırtınalar koparark lağım çukurunu andıran televizyon kanalında iftira üzerine iftiralar yağdırıyorlardı. Oysa Gülen de farklı ve hatta öylesine farklı ve birbirine benzemeyen imzalar atıyordu ki, gören değişik imza atma konusunda O'nu "üstat" zannederdi.

Gülen 30 Eylül 1977 tarihinde Kocatepe Camii'nde vaaz vermek istediği dilekçesinde öyle bir imza atıyor ki, 1978 tarihinde hacca gitmek istediği dilekçedeki imzasına bakılınca, ikisinden birinin sahte olduğu şüphesi

anında insanın aklına geliyordu. İmzaların ve yazıların birbiriyle hiçbir benzer tarafı yoktu.

Ya diğer imzaların!...

İşte onları hiç karıştırmayın. Dedim ya; değişik imza atmada olağanüstü bir isim aranacaksa, bu sahada "Üstat"lık sadece Gülen'e yakışırdı.

Fetullah, Milliyetçilik ve Askerlik

Fetullah Gülen'in milliyetçilik ve askerlik anlayışına gelmeden önce, üstadının bu konudaki görüşlerine bakalım. Ermeni Said; Risale-i Nur okumanın askerlikten ve kutsal savaştan bile daha üstün olduğunu iddia ederek şunları söylüyordu:

"Risale-i Nur öyle bir kitaptır ki; Kuran'ın onda yansıyan nurlarına hizmet etmek, askerlikten ve kutsal savaştan bile daha üstündür. Benim elimde fırsat ve para olsa, Risale-i Nur hizmetinde olan değerli kardeşlerimi askerlik hizmetinden kurtarmak için, bin lira karşılığında olsa bedeli öder ve kurtarırım onları."

Said'in, aynen İsrail'de olduğu gibi, radikal gruplara mensup olanların askere gitmeme yerine, sürekli olarak din eğitimi almaları ve kutsal kitaplarını okumalarına benzer bir tavsiyede bulunması anlamlıdır.

Nurcular Ermeni Said'den aldıkları öğretiyle askerliği bir vatan görevi olarak görmüyorlardı ve askere gitmeyi bir ceza, bir tokat olarak kabul ediyorlardı.

Tabi, Said'in talebesi olan Fetullah, TSK'yı müridlerine hep yabancı bir kurum gibi anlatıyordu. Çıraklığını ve tilmizliğini tamamlayamamış, Üstat ve Hocaefendi olamamış Fetullah Gülen, askerlik görevini zulüm günleri olarak tanımlıyordu.

Askerlik görevini yaparken rahat günler geçirmek amacıyla torpiller arıyor, adamını bularak kendisini himayeye aldırmak istiyordu. Askerin karavanasını yemediğini, eğitimden kaçtığını övgüyle anlatıyordu.

Askerlik görevi sırasında ısrarla zamanlı zamansız abdest alıp, namaz kılıyor, ibadetleri askerliğe karşı bir araç gibi kullanıyordu. Bu kaytarma ve suistimaller sonucu, çok sıkışınca da arkadaşları aracılığı ile komutanlarına kendisini; milliyetçi, yurtsever gibi lanse ettiriyor-

du. Bazen bu konularda takıyyesi sınır tanımıyor ve vaaz vermek için askerden kaçtığında komutanlarına şirin görünmek için milliyetçilik yalanlarına sığınıyordu.

Gülen, İskenderun'da asker iken yine kaçıp nurculuk propagandası yapmaya gittiğinde milliyetçilik maskesi takıyordu. Gülen'in düşüncesine göre nabza göre şerbet vermek gerekiyordu. Fetullah "Küçük Dünya"sında bu olayı şöyle anlatıyordu:

"Bana, 'Cemal Tural milliyetçi bir insan. Hiç olmazsa bir iki kelime de ondan bahset, biz de bunu değerlendirelim' dediler.

Bir vaazımda, yumuşakça bu hususta bahsettim. Tural Paşamız milliyetçi diyorlar. Türk askeri milliyetçi olmayacak da ne olacak? Allah milliyetçilere uzun ömür versin' bu veya benzeri ifadeler kullandım. O gün telsiz arabasına binerken ayağımı boşluğa atmışım. Römorkun üzerine düştüm. Ve kaburga kemiklerim kırıldı.

Nihat Karakum ve bazı arkadaşlar, Tümen komutanına çıkmışlar. Tümen komutanı milliyetçi bir insandı. O'na 'Efendim, bu arkadaş onların dediği gibi değildir. Biz vatanımızı, milletimizi, bayrağımızı ondan öğrendik' demişler."

Fetullah Gülen'in milliyetçiliği buydu. Yani komutanın milliyetçi bir insan olması ve bu konuda uyarılması üzerine bir anda milliyetçilik söylemlerine başlamıştı.

Gülen'in komutanını kandırmak için vaazında milliyetçiliği anlatmasından sonra kaburgalarının kırıldığını iddia etmesi oldukça ilgi çekiciydi. Ve adeta bir mesaj niteliğindeydi.

Yani demek istiyordu ki, "Milliyetçilik yalanını Allah bile affetmemiş ve kemiklerim kırılmış, iki ay o tarafımın üzerine yatamamışımdır."

Gülen'e övgü kitaplarından Ertuğrul Hikmet tarafından kaleme alınan "M. Fetullah Gülen" adlı kitabın 54. sayfasında, komutanların Gülen'in asker maaşına el koyarak içki aldığı ve sarhoş olduğu iftiraları anlatılıyordu.

Milliyetçiliği bir veba gibi gösteren Fetullah Gülen'in kaçtığı ABD'den **"Ulusalcı dalga aşılacaktır"** sözlerinin ardından, Emniyet, Adliye ve MİT içinde yuvalanan F tipi yapılanma tarafından Ergenekon iftiralarıyla **"yurtsever"** avı başlatılıyor, Atatürkçüleri ve Türk Silahlı Kuvvetleri bir düşman olarak gösteriliyordu.

Fetullah Gülen, müridlerine el rehberi olarak hazırlattığı "Küçük Dünyam" adlı kitabında, askerlik günlerini bir korkulu rüya olarak tanımlıyor ve şunları söylüyordu:

"Hayatımın en zor günleri sona ermişti. İki sene ihtilaller ve ihtilal teşebbüsleri ile yüzyüze yaşadığım ve 'korkulu rüya görüyorum, uyanınca geçecek' diyerek kendimi ikna ettiğim ve bu ikna ile sabredebildiğim askerlik artık bitmişti."

Babası Yanında Sigara İçmezmîş

Fetullah Gülen, kendi anlatımıyla babasının kendisine karşı duyduğu hüsn-ü zan yani iyi fikir beslemesi nedeniyle, yanında sigara içmediğinden birçok yerde bahsediyordu. Kaldı ki gerek ülkemizde, gerekse yeryüzünün her bir köşesinde çocuğuna karşı Fetullah'ın tanımlaması ile "Hüsn-ü zan" ya da açık bir deyişle "İyi düşünce" beslemeyen baba yoktur. Bu sebeple, Fetullah'ın böyle bir böbürlenmeye girmesinin anlamı da bulunmamaktadır.

1996 yılında Fetullah'ın hayatını dizi olarak yayınlayan Zaman Gazetesi'nde sigara olayı kendi ağzından şu şekilde yer alıyordu:

"...Diyebilirim ki, benim hakkımda ilk hüsn-ü zan besleyenler, arkadaşlarımdan da evvel, aile efradım olmuştur: Mesela babamın bana çok hüsn-ü zan'nı vardı. Hep bahsettiğim gibi yanımda sigara dahi içmezdi. O ki, bana Arapça okutmuş, bana hafızlık yaptırmıştı..."

Çocukların babalarının yanında sigara içmemelerinin bir saygı göstergesi olduğunu biliyorduk. Demek ki Fetullah Gülen'in ailesinde bunun tersi yaşanmış, diyecektim ki; Gülen yine yaptı yapacağını. AD yayınlarından çıkan ve Gülen'in hayatını anlatan "Küçük Dünyam" adlı kitapta Fetullah yine kendi kendisinin Brütüs'ü oluyor, Zaman Gazetesine yaptığı açıklamayı unutup Küçük Dünyam adlı kitabında daha farklı bir şey söyleyerek yine kendi kendisini yalanlıyordu:

"...14-15 yaşlarında idim. Bir ay kadar sigara içtim. Hatta pipo içmeye başladım. Babam bunun farkına varmış. Beni karşısına alıp ta bir şey demedi.

Sadece yastığımın altından aldığım paketi cebinden çıkarttı. Ayak ayak üstüne attı. Ve benim çakmağımla sigarasını yaktı. Çok utandım yer yarılsa da içine girsem diye temenni ettim. O kadar terlemiştim. Ve bu hadise benim derhal sigarayı bırakmama neden oldu..."

Fetullah Gülen, Küçük Dünyam adlı kitabının 27. sayfasında 14 yaşında yani halkın yoksulluktan kırıldığı, ekmeği bile zor bulduğu dönemlerde pipo içebildiğini söylüyordu. Gülen yine aynı kitabın 40. Sayfasında o günler için en fakir insanların bile gidebildiği hamamlara parasızlıktan gidemediğini anlatıyor, soğuk kış günlerinde tuvaletlerde ayaklarının buza yapışa yapışa banyo yaptığını anlatıyor, yine kendisiyle çelişkiye düşüyordu. Okuyalım:

"Sadi Efendi, Erzurum'da Kurşunlu Camii'nde ders okutuyordu. Burada ders verilen yer; tavanı ahşap, küçük bir yerdi. İki kilim kadar ancak olan bu daracık yerde beş-altı talebe kalırdı. Babam beni ilk defa oraya vermişti. Kolumda bir sandık vardı ve bütün eşyam da bu sandıktan ibaretti. Bir gaz ocağımız vardı. Yemeğimizi onunla pişirirdik. Bu mekân bizim hem mutfağımız, hem yemekhanemiz hem de yatakhanemizdi. Yemeğimizi orada yapar, orada yer ve orada yatardık.

İmkânı olanlar, Kırk Çeşme Hamamına gider, yıkanırlardı. Bazı fakir talebeler de, bedeli varlıklı insanlar tarafından ödenen fişler verilirdi. Onlar da bu fişlerle gidip yıkanma ihtiyaçlarını görürlerdi. Fiş olmadığı zaman ise, hayli sıkıntı çekilirdi.

Ben de o sıkıntıyı çekenlerden biriydim. O soğuk kış günlerinde helalarda çok yıkanmışımdır. Ayaklarım buzlara yapışırdı. Bir ayağımı yıkar, sonra onu yere kor, diğerini de öyle yıkardım. Başımdan aşağıya döktüğüm o dondurucu soğuk suların hatırasını hiç unutamam. Ciddi mahrumiyet içindeydik..."

Gülen, babasının imkânlarının kalmadığını anlatıyor, kendisine sadece bir ekmek parası verebildiğini söylüyordu. Günde sadece bir ekmek parası bulabildiğini açıklayan Gülen, o günler için son derece lüks olan pipo parası nasıl bulduğunu ifade edemiyordu.

İfade edemedikleri sadece bunlarla mı sınırlı?

Tabii ki hayır!...

Hamam parası bulamayan Fetullah, piposunu tüttürürken, Felsefe ve Fizik dalında; Descartes, Kant, Sir James Jean'ı okuyarak onlara hayranlık duyuyordu.

Fetullah'ın engin kültür hazinesi (!) sadece bu kadar mı? Olur mu hiç!.. Edebiyatçılardan Shakespeare, Victor Hugo, Tolstoy, Dostoyevski ve Puşkin de bu furyadan nasibini alıyordu.

Her ne kadar 1949-50'lerin Erzurum'unda bu kitapların bulunması imkânsız gibi bir şey ise de ve bir de Gülen'in ilk mektep ikiye bile gelemeden peş peşe sınıfta kalması dolayısıyla okulu terk etmek zorunda bırakılması nedeniyle yine bu yüzden okumasının ve yazmasının kıt olduğu gerçeği karşısında gülüp geçelim ve Gülen'in seyir defterine devam edelim:

Sümüklü Mendil

Davranışlarının aksine neredeyse bir saygı abidesi olduğu iddia edilen Fetullah Gülen, Camii'de yaptığı bir konuşmanın ardından burnundaki sümüklerini sildiği mendilini cemaatinin içindeki bir sapkının **"onu** bize at" şeklinde bağırması üzerine "değmezsiniz" diyordu.

Bu diyalogun üç defa tekrar edilmesi sonucu sümüklü mendilini minberden cemaatin üzerine atıyor, oradakiler de bu sümüklü mendili kapmak için birbirlerini çiğniyorlardı.

Sümüklü mendil atma olayını; yazdığım dergiden alıntı yapan Cumhuriyet Gazetesi geniş bir şekilde işli-

yor, ertesi gün Zaman Gazetesi'nde bu mendil hadisesine özetle şu şekilde cevap veriliyordu:

"Cumhuriyet Gazetesi'nin dünkü nüshasında yeni bir ele geçirme ve gerçek yüzü ortaya çıkarma haberi - masalı yayınlandı. Gazetenin Ankara Bürosu tarafından hazırlanan haberde, Ergün Poyraz'ın bulgularına dayanılarak Fetullah Gülen hakkında yeni iddia ve iftiralara yer verildi..."

Özetle bu minvalde verilen haberin sonunda sümüklü mendil olayı garip bir şekilde şöyle savunuluyordu:

"...Hem de cami kürsüsünde, müminlerle bütünleştiği ve tepeden tırnağa uhrevileştiği özel bir anda ama yine de ah ne olurdu? Demeden edemiyorsunuz, çiçek atmayı, mendil vermeyi anlasalar, en azından anlamaya çalışsalar..."

Bu yazı üzerine ben de hayretimi gizleyememiş şu açıklamalarda bulunmuştum:

"...Vallahi ben, peygamber makamı olarak kabul edilen bir yerde ve bir de Allah'ın evinde, burnundaki sümükleri mendile boşaltarak, müminlerin üzerine atma-

daki kerameti hala kavrayamadım. Sorduğum hiç kimse de kavrayamamış. Fetullah Hocam bi yol zahmet edip, o olaydaki hikmetin kerametini açıklasa da biz de öğrensek!.."

Fetullah Gülen, bebekliğinden bu yana aşkı ile yetiştiğini, sevdaiarıyla kavrulduğunu iddia ettiği sahabeler hakkında nasıl bir saygı (!) içerisinde olduğunu şu sözleri ile ifade ediyordu:

"Allah'ın resulü kendi çömezleri ile istişare ediyor..."

Yine bir başka yerde;

"...Hz. Ebubekir Allah Resulü'nün çırağıdır..."

Şeklinde masonik tanımlamalarda bulunuyordu.

Fetullah Gülen, Sahabe'den bahsettiği bir diğer bölümde de "Onun sadık çırak ve tilmizleri" demektedir ki, en düşük seviyede Arapça bilen biri bile "Tilmiz"in, çıraklığın bir üst seviyesi "Kalfa"lık olduğunu bilir.

Bilindiği üzere Hz. Muhammaed (sav), Kur'an-ın beyanına göre "Âlemlere rahmet olarak" gönderilmiştir.

Ancak Fetullah ilminin (!) seviyesi gereği, onu sadece "İslam peygamberi" olarak tanımlıyordu.

Gülen, Hz Peygamber ile Hz. Zeynep'in evliliği konusunda da Allah'a ve Peygambere olan saygısını (!) doruğa çıkarıyordu:

"...Şimdi bu evliliği doğrudan doğruya Allah (cc) emrediyordu. Zeynep'le evlilik iki cihan serverine çok ama çok ağır gelmişti. Ne var ki, emir yukarıdandı..."

Fetullah, hakkında yayınlattığı bütün kitaplarında adeta kendisini yüzyılda bir gelen saygı abidesi olarak betimliyor, tarladaki böceklere bile ne denli saygılı olduğunu destanlaştırıyordu. Ancak sürekli kendi kendinin Bürütüs'ü olan Fetullah bu olayda da açık veriyor ve bîrakın saygı abidesi olmayı, saygıdan nasibini almamış kenar mahalle imamı edasıyla Peygamberimizin eşi Hz. Zeynep'ten asker arkadaşıymış gibi "Zeynep" diye bahsediyordu.

Gülen, bu yazısında gaf üzerine gaf yapıyor, kenar mahalle imamının bile yapamayacağı saygısızlığı sergileyerek, "Emir yukarıdandı" diyebiliyordu.

Fetullah Gülen din adına saygı kavramını toz duman ediyor, Allah'ı haşa Patrona, Sahabeyi ise çömez ve çırağa benzetirken, Hz. Peygamberi de adeta akü gibi görüyor ve gösteriyordu:

"...Ey gecede örtüsüne bürünen dost! Peygamberlik gibi ağır bir yük seni bekliyor, kalk ibadet yap! Zira Sen'in Allah tarafından şarj olman gerekmektedir..."

Gülen, yazdım dediği kitapta falsoları ile dini bilgisi hakkında okuyanları çok büyük tereddütlere düşürüyordu:

"Peygamber olarak düşünüyor ve peygamber olarak hareket ediyordu ki, hiçbir teşebbüsünde falso görülmüyordu."

Gülen, fiyaskoları ile de güvenilir din adamı portresinden oldukça uzak kalıyordu. Okuyalım:

"...Şimdiye kadar hiç fiyasko görmemiş, Hz Muhammed (sav) mektebine koşuyorlar..."

Allah Resulü sevgisini, Medine'de eşekler gibi yerlerde yuvarlanmak zanneden Fetullah, cemaatini ne duruma koyduğunu bir de gözyaşları ile anlatıyordu:

"...Siz bu noktaya gelmişken bir hatıramı daha arz edeyim: O günlerde milletvekili olan Arif Hikmet Bey'le Hac'da beraberdik. O, daha önceleri kendi kendine 'Medine'ye gidersem bir eşek gibi o mübarek topraklarda yatıp yuvarlanacağım' diye söz vermiş.

Medine topraklarına ayağını basar basmaz, sözünü yerine getiriyor ve o büyük ruh, kendini yere atıyor ve Medine topraklarında yuvarlanıyor. Orada ve burada ne zaman bu tabloyu hatırlasam gözlerim yaşlarla dolar..."

Medrese Eğitimli Fetullah

Fetullah Gülen, Cumhuriyet okullarında okumayarak, tercihini Medrese ve Tekkelerden yana kullandığını açıklıyordu. Ancak bu eğitiminin de (!) eksik, yanlış ve Cumhuriyet aleyhine olduğu her olayda ortaya dökülüyordu.

Fetullah Gülen, Molla Cami'de okuduğunu övünçle anlatıyor ancak Molla Cami hakkında bilgi vermiyordu. Ermeni Said'in amcasının oğlu tarafından kaleme alınan "Bediüzzaman'ın Hayatı" adlı kitapta Molla Cami hakkında kısaca şu bilgiler yer alıyordu:

Molla Cami: Kafiye adlı nahiv (Syntaxe = Söz dizimi) kitabına yapılan şerh. Bu şerh Molla Cami tarafından yapıldığı için Molla Cami adıyla anılmıştır. Molla Cami, Herat yakınlarında Harcit kasabasında doğmuş, Herat'ta vefat etmiştir."

Gülen, Edirne'ye gidene kadar "Buhari"yi de okumadığını söylüyordu. Oysa Buhari; Hadis ilminin babası sayılır ki, Buhari'yi okumayanı değil Hoca, talebe olarak bile kabul etmezler. Bu konuda yine Fetullah'ı izleyelim:

"Bende Kastalani vardı. Döndüğümde hocama söyledim. Bana; "Sen kim Buhari okumak kim?" dedi. Tabii Hoca'nın kendisi de Buhari okumamıştı.

Fakat Fıkıh'ta üstat diye bilinirdi. Herkes fetvayı ondan alırdı."

Fetullah Gülen, derin dini bilgisini (!) de; "kapısının kıtmiri yani değerli bir iti olaydım" dediği Peygamber efendimiz ve kızı Fatma (ra) ile ilgili olayı, "Sonsuz Nur" adlı kitabında da yanlış sergiliyordu. Sonsuz Nur adlı kitabının 1. cildinin 250. sayfasında yaşanan bir olayın Hz Fatma'nın kolundaki **bilezik** nedeni ile geliştiğini anlatırken, aynı kitabın 2. cildinin 31. sayfasında boynundaki **gerdanlık** yüzünden meydana geldiğini söylüyordu.

Hafız mı

Gülen cemaatine ait Işık yayınlarından çıkan "M. Fetullah Gülen" adlı kitapta Gülen'in anlatımlarına dayanılarak hayat hikayesi işleniyordu. Kitabın 27. sayfasında Gülen'in 1951 yılında hafızlığını tamamladığı yazılıyordu. Arapça ve Farsça derslerini babasından aldığı vurgulanıyordu.

Fetullah Gülen'in hafızlığı, babasından aldığı eğitimle tamamladığı anlatılırken, dört yaşında Kur'an okumayı annesinden öğrendiği bir ayda da hatim ettiği ilan ediliyordu.

Gülen'in en küçük kardeşi Kutbettin Gülen, askerdeyken komutanının annesi için Kur'an okuması istenir. Faruk Mercan tarafından yine Fetullah Gülen'i övme işlevini görmesi amacıyla kaleme alınan ve Doğan Yayıncılık'tan çıkan "Fetullah Gülen" adlı kitabın 184. sayfasında yer alan bilgiye göre; kendisinden Kur'an okuması istenen Kutbettin Gülen, **"Ben hafız değilim. Hafız olan asker var"** deyip, başka bir askerin adını veriyor, Kur'anı o asker okuyordu.

Kendisini Sezar olarak ilan eden, kendisinden başka herkesi de Brütüs olmakla suçlayan Fetullah, yine kendi kendisinin Brütüs'ü oluyordu.

Öyle ya;

Arapça, Farsça ve Hafızlık eğitimini babasından aldığını büyük bir gururla söylüyor, ancak kardeşi Kutbettin'in hafız olmadığı gibi Kur'an okumayı bilmediği yine kendi hayatını anlattığı, yayınlanmadan önce yine kendi onayından geçen kitapla ortaya çıkıyordu.

Sadece bu kadar mı?

Tabii ki hayır!...

Fetullah, annesinden dört yaşında Kur'an okumayı öğrendiğini, bir ayda da hatim indirdiğini, köyün kadın ve kızlarına yine annesinin Kur'an okumayı öğrettiğini söylüyordu, söylemesine de ancak kardeşi Kutbettin'in Kur'an okumayı bilmemesi bizde; Fetullah'ın yukarıdaki açıklamalarının sıhhati konusunda kuşkular uyandırıyordu.

Fetullah Gülen, vaizlik sınavında birinci olduğunu "Küçük Dünyam" adlı kitabında anlatıyordu.

Ancak,

Daha önce de belirttiğim gibi Fetullah girdiği sınavda Ayet-i Kerime'den zorlanarak anca **"Altı",** Kelam'dan ise "Beş"i zor alıyordu. Hem de onca torpile rağmen.

Bütün bu gerçeklere rağmen ne diyor, Fetullah?..

"Sınavlarda birinci oldum"

Ne diyelim bu kadarı **Makyavel'e** de nasip olmazdı.

Gülen'in "yazdım" dediği kitapların önsözlerinde ilginç bir cümle yer alıyordu; "Bu kitap Gülen'in vaaz ve sohbetlerinden derlenmiştir."

Neden?

Nedeni oldukça basit. İlkokula ancak "İki" sene devam edebilen ve başarısızlık sebebiyle ayrılmak zorunda kalan Fetullah, asaletinin tasdik edilmesi için kendisinden istenen risaleyi bile baka baka doğru dürüst yazamıyor, risalesi kabul edilmiyordu

Hürriyet Gazetesi'nden Murat Bardakçı, Fetullah Gülen'in eski başbakanlardan Şemsettin Gülaltay'ın kitaplarından **"İntihal"** yani **"aşırma"** yaptığını belgeliyordu.

Fetullah'ın izinden gittiği Said ise istihbarat örgütleri tarafından "büyük **bir** alim" olarak sunuluyor, Risale-i Nurların yazarı olarak takdim ediliyordu.

Oysa;

Ermeni Said, bırakın kitap yazmayı imza bile atamıyordu. Said, Nurcuların ihanetlerini, bu ülke için ne denli tehlike olduğunu "Turkey in My Time" adlı kitabında anlatan Ahmet Emin Yalman'ı 16.02.1957 yılında savcılığa şikâyet ediyor. Dilekçesinin altına imza atması istendiğinde okuma yazma bilmediği ortaya çıkıyor, bunun üzerine dilekçesine parmak bastırıyorlardı.

Fetullah ve Halüsinasyon

Rüyalarla hareket eden, rüyalarla yaşantısını yönlendiren ve ilk mektebi bitiremeyen Fetullah Gülen, hayallenip halüsinasyon halleri geçirdiğini de açığa vuruyordu:

"Arkadaşlarla işaret-ül icaz kitabını okumaya başladık. Gece geç vakit bazı arkadaşlar yattılar. Muazzam

Bey ile okumaya devam ettik. Tam Ey Habibi Şefik! Ey Şefik'i Habibi'ni okurken evin duvarlarından inilti sesleri gelmeye başladı. **Ben beş defa aynı inilti ve hicran dolu sesi işittim. Ses; of! Of! diyor ve duvar adeta vuslat hasretiyle inliyordu."**

Fetullah olan şeyleri olduğundan başka gösterme maharetiyle üstat olduğu gibi, olmayan olayları da olmuş gibi anlatmakta da üstad-ı azamlığı hiç kimseye bırakmıyordu.

Ermeni ya da nam-ı diğer Kürt Said'in hayatına baktığımızda bu ucuz senaryoyu hemen hatırlıyorduk. Gülen'in halüsinasyonunun hemen hemen aynısının Said'in de başından geçtiği, onun baştan sona uydurma ve gerçek dışı anlatımlara dayanan hayat hikâyesinde de yer alıyordu.

Bu üçüncü sınıf yeşilçam senaryolarını andıran hikâyede farklı olan tek yan; aktörlerin kimliğiydi.

Asker Tayını Yememiş

Gülen, hayatını anlatan kitaplarda hak ve adalete ne kadar saygılı olduğunun kendince reklamını yapmak amacıyla, askerdeyken verilen yemeği, Kestanepazarı'nda talebelere ders verdiği süre içersinde abdest aldığı suyun parasını bile ödediğini söylüyordu.

Faruk Mercan tarafından kaleme alınan "Fetullah Gülen" adlı kitapta askeriyenin yemeğini yememesi şöyle yer alıyordu:

"Gülen, askerliği sürerken 1962 yılı sonbaharında hastalandı. Edirne yıllarında zaten çok az gıda alan Gülen, Ankara'daki askerlik günlerinde askerin karavanasından yemek yememişti.

Telsizci yapıldığından, "Diğer askerler düzeyinde askerlik yapmıyorum. Bana helâl olmaz" gerekçesiyle askeriyenin yemeğini İskenderun'da da yemiyordu. Hatta bu yüzden giydiği asker elbisesini de bir askeri öğrenciden satın almıştı. İskenderun'daki yiyeceği sadece zeytin, ekmek ve bazen küçük ispirto ocağının üzerinde haşladığı patatesti. Bu yemeğini yediği mekân telsiz arabasının içiydi."

Fetullah Gülen, günün 24 saatini geçirdiği Kestanepazarı'ndaki kursta 5 yıl boyunca çalışıyor, bu süre zarfında bir kuruş bile para almadığını, talebeye ait bir lokma ekmeği yemediğini, bir kaşık yemeğe el sürmediğini, abdest için kullandığı suyun ve sabunun parasını bile ödediğini iddia ediyor, şunları anlatıyordu:

"Kestanepazarı'nda görev yaptığım beş senelik zaman zarfında, yaptığım görev karşılığında bir kuruş karşılık almadım, talebeye ait bir lokma ekmeği yemedim, bir kaşık yemeğe el sürmedim ve bir tek eşyayı kullanmadım. Hatta abdest için kullandığım suyun ve sabunun parasını dahi mutlaka ödedim. Rabbim'e sonsuz şükürler olsun ki, bu prensibimi şimdiye kadar da hep korudum..."

"Peki Gülen, geçinmek için parayı nereden buluyor" derseniz onun cevabı yok!.. Gerçi Gülen'in 1964 yılında tanıştığı ve bugüne kadar çok samimi bir şekilde süren ilişkilerinde hiç ara vermediği CIA Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'e sorsak, o bu durumu aydınlatabilir!... Ancak Fuller'e benim ulaşma olanağım yok.

Müslüman tebası da onun "Hocaefendi" olduğunu her fırsatta söylüyordu. Müslümanlığın kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'de yer alan Bakara Suresi der ki;

"Faiz yiyenler mahşerde ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar..."

Sadece bu kadar mı?.. Niye bu kadar olsun ki, bakın daha neler var!..

"Kim faizciliğe dönerse, işte onlar cehennemliktir; onlar orada temelli kalacaklardır..."

Faiz yediği, faiz peşinde koştuğu, mahkeme kararlarında, mahkemelere verdiği dilekçelerde sabit olan Fetullah Gülen, öteki dünyada şeytanın çarptığı gibi kalkıp cehennemde temelli kalacaktı. Bunu ben demiyorum Kur'an-ı Kerim diyor!.. Kur'an'a göre faizcilik; helal değildir... Yasaktır!... Haramdır!... Kebair'dendir. Yani büyük günahlardandır.

Fetullah, vatani görevini yaparken askeriyenin yemeğini yemediğini, Kestanepazarı'nda çalışırken beş yıl boyunca hiç maaş almadığını, abdest suyunun parasını bile ödediğini, askerde kendisine verilen harçlığı on beş

yirmi yıl sonra geriye ödediğini söyleyerek, helal-haram konusunda kendisini evliya üstü gibi gösteriyordu.

Oysa, mahkemeye verdiği gazeteci ve yazarlardan daha fazla para koparabilmek için gerçek dışı bilgiler veriyordu.

Fetullah Gülen, "Gülen'in Gerçek Yüzü" adlı kitabımda kendisine hakaret ettiğimden bahisle beş milyar lira tazminat talep ederken, faiz istemini de ihmal etmiyordu. Ancak, mahkeme Gülen'in istemlerini reddediyor, bu reddi Yargıtay da onuyordu. Böylece Gülen'in benden beş milyar ve faiz alma hayalleri suya düşüyordu.

Gülen, Necip Hablemitoğlu'ndan Hikmet Çetinkaya'ya kadar kimden tazminat istediyse, İslam'ın büyük günahlardan saydığı faizi de talep etmeyi unutmuyordu.

Fetullah, sadece faiz istemekle de kalmıyor, daha çok para koparabilmek için, Amerika'da olmasına rağmen, jet hızıyla 11 saatlik mesafedeki İzmir'de faaliyet gösteren Nil Yayınları'nda "Redaktör" olduğunu iddia ediyordu.

Gülen'in bu davranışını "Kanla Abdest Alanlar" adlı kitabımda şöyle yazmıştım:

Redaktör Fetullah

Bir insan Amerika'da sözde tedavi olurken aynı zamanda İzmir'de faaliyette bulunan bir yayınevinde redaktör olarak Cumartesi-Pazar dahil haftanın yedi günü çalışabilir ve milyarlarca lira kazanabilir mi?

Bu zat Fetullah Gülen olursa cevap biraz karışıyordu. Zira Fetullah Gülen dava ettiği insanlardan haksız yere daha fazla tazminat yani para koparabilmek için, akıllara durgunluk veren bir buluş yapıyor, kendini İzmir'de basım ve yayın işleri ile uğraşan ve cemaatına bağlı olan Nil Basın Yayın ve Dağıtım Ambalaj Sanayi ve Ticaret A.Ş'de "Redaktör" olarak gösteriyordu.

Şirketten Gaziemir-İzmir'de bulunan Sarnıç Karakol Amirliği'ne gönderilen yazıda, Fetullah Gülen'in firmalarında "Redaktör" olarak çalıştığı açıklanıyor, aylık net ücret olarak da 500 milyon lira aldığı bildiriliyordu. Şirketin yazısında belirttiğine göre Gülen, 2000 yılında toplam 11 Milyar 700 milyon lira kazanıyor, bu parayı hak etmek için de hafta içi 20 saat çalıştığı şeklinde gerçek dışı bir açıklamada bulunulurken, Cumartesi ve Pazar günleri de beşer saat çalıştığı bildiriliyordu. Gülen'i dava ettiği in-

sanlardan sebepsiz yere almayı hayal ettiği paraların hırsı öyle sarmıştı ki, Amerika'da villalarında keyif sürerken İzmir'de bulunan bir şirkette, güya çalışırken yıllık izin, sosyal izin kullanmadığını da vurgulatıyordu.

Fetullah'ın Müslümanlığının alâmetlerinden olacak, haksız yere suçladığı insanlardan mahkemeleri de yanıltarak haksız yere daha fazla üstelik faizi ile birlikte maddi menfaat temin etmek için böyle "Yalan" beyanların ardına sığınmayı mubah saymak... Üstelik bu beyana 2001 yılı Haziran ayına kadar da 500 milyon lira maaş kazandığını eklemek...

Fetullah Gülen dava ettiği insanlardan faizi ile birlikte en yüksek miktarlarda tazminat koparmayı hayal ederken yine bir hata yapıyor, Amerika'da geçirdiği günleri dakikası dakikasına anlatan ve Cemaatına mensup Işık Yayınlarından çıkan ve Ali Ünal tarafından kaleme alınan, "Fetullah Gülen'le Amerika'da Bir Ay" ismini Nil Yayınlarındaki çalışmasında bir cümle ile de olsa geçmiyordu.

Faruk Mercan tarafından yazılan ve Doğan Kitap tarafından yayınlanan Gülen'in ABD'de geçirdiği Dokuz Yılın Hikayesi adlı kitapta da, her nedense Nil Yayıne-

vinde insan üstü gayretle gerçekleştirildiği bu çalışma ile ilgili hiç bir bilgi yer almıyordu. Üstelik kitabın her sayfası Fetullah'ın onayından geçmişti.

Açtığı Davaları Hep Kazanmış

Cemaat tarafından basılıp dağıtılan ve Gülen'i yere göğe sığdıramayan kitaplarda; Gülen'in insan sevgisi olduğu masalı, gerçekler ters yüz edilerek ve insanlar adeta enayi yerine konularak anlatılıyordu. Yine bu kitaplardan Ertuğrul Hikmet tarafından yazılan ve cemaate ait Işık Yayınları'ndan çıkan, "Himmeti Milleti Olan İnsan Fetullah Gülen" adlı kitapta şöyle deniliyordu:

"Hocaefendi, hakkında yazılan suçlamaların hepsini avukatları aracılığıyla mahkemeye taşımış ve hepsinde de haklı çıkmıştır..."

Oysa;

Fetullah Gülen bu satırların yazarına; "Fetullah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitabı için beş milyarlık tazminat davası açmış, üstelik parayı faiziyle birlikte istemiş, ancak

mahkeme Gülen'i haksız bularak bu istemini reddetmiş, yerel mahkemenin kararı Yargıtay 4. Hukuk Dairesi tarafından da onanmış ve kesinleşmişti.

Dr. Necip Hablemitoğlu da Fetullah tarafından faiz istemli olarak mahkemeye verilenler arasında yer almış, ancak Fetullah O'na açtığı davayı da kaybetmişti.

Gülen, Çağdaş Eğitim Vakfı ile Başkanı Gülseven Güven Yaşer'i "Hoca'nın Okulları" adlı kitap nedeniyle dava etmiş, ancak oradan da eli boş dönmüştü.

Gülen'in eli boş döndüğü dava sayısı sadece bu kadar mı?

Kim demiş!..

Ne diyordu, Gülenciler?..

"Hocaefendi, hakkında yazılan suçlamaların hepsini avukatları aracılığıyla mahkemeye taşımış ve hepsinde de haklı çıkmıştır..."

Herhalde; insanın böyle büyük bir yalanı söylemesi için sadece Nurcu olması da yetmiyor, bazı değerlerini de yitirmiş bulunması da gerekiyordu.

Fetullah'ın kaybettiği davaların tamamı tek başına bir kitap olacağından ve bunların sıralanması da Ergenekon mağdurlarının sayısının artmasını sağlayacağından, bu örneklerle yetinerek Gülencilerin yalanlarını yüzlerine vuralım.

Entellektüel Fetullah

2.5.2008 tarihli Zaman Gazetesi "Dünyanın 100 entellektüeli listesinde tanıdık bir isim" başlıklı yazıyla; Foreiqn Policy adlı derginin internet sitesinde başlattığı ve insanların internetten oy vererek katıldığı kampanya sonucu Fetullah Gülen'in 100 entelektüel arasına girdiğini duyuruyordu.

Gülen Cemaati, 2. Cumhuriyetçiler, masonlar, Gay dernekleri el ele vererek, Foreiqn Policy'nin kampanyasına katılıyor ve Gülen'e oy vererek destek sağlıyorlardı.

Gülen'in destekçileri arasında PKK'lılardan Hizbullahçılara kadar birçok örgüt de yer alıyordu. Ancak bunların başını da misyonerler çekiyordu.

Cemaat, Hıristiyan misyoner okullarıyla sıkı işbirliği içindeydi. Fetullah Gülen Cemaati Amerika'nın en eski misyoner okuluna 2 milyon dolar para bağışlıyor, bu yardım BBC tarafından duyuruluyordu.

Misyonerlere maddi-manevi her türlü desteği veren Gülen Cemaati ve onların yayın organları Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne "misyonerlik propagandası yapıyorlar" şeklinde suçlamalarda bulunuyorlardı.

Papa'nın ayağına gidip ona sadakatini bildirip, biat eden Fetullah Gülen, 16 Mayıs 2009 tarihli Akşam gazetesinde Nagehan Alçı'nın yazısından öğrendiğimize göre, Almanya'nın en önemli Protestan kiliselerinden biri olan Dresten'deki Frauenkirche'nin onarım masrafları olan 110 milyon Euro'nun en büyük bölümünü karşılıyordu.

Nagehan Alçı, bu bilgiyi kiliseyi tamir eden vakfın yöneticisinden aldığını, daha sonra Gülen'in yakın çevresine bu durumu sorduğunu, onlardan da Gülen'in bu tip yardımları gizli tuttuğunu, ABD'de bazı kiliselere de maddi destek verdiğini, bunun kamuoyunda bilinmediğini söylüyordu.

Fetullah Gülen, cemaatinin gerçekleştirdiği bu ve bu gibi maddi yardımların karşılığını, derginin internet sitesinde kendi adını tıklattırılarak alıyor, böylece **"tıklama entelektüeli"** oluyordu.

Fener Rum Patriği Bartholemeos'un **"en yakın arkadaşım"** dediği Gülen, Patriğin bu sözlerini her fırsatta onaylıyor, beraber iftar yemekleri düzenliyorlardı.

Gülen, Papaz yetiştirmeyi amaçlayan Ruhban okulunun açılmasını isteyerek Patriğe destek verirken, Patrikhanede kapalı bulunan ve üzerinde "Bir Türk büyüğü asılmadan açılmayacaktır" yazısı olan kin kapısı hakkında bir tek laf edemiyordu.

Nagehan Alçı'nın yazısından sonra Gülen cemaatini büyük bir telaş alıyor, Alçı'yı hakaretler ve saldırılarla hayatından bezdiriyorlardı. Cemaatin saldırıları ve hakaretleri karşısında "pes" eden Alçı, kinayeli bir yazıyla sözlerini geri alıyor gibi yapıyor, şunları yazıyordu:

"Bana mail atmış yüzlerce okur! "Sen Müslüman değilsin!" mesajları yollayan onlarca kişi! Gizli ajandalarımdan tutun, ailemin köklerine kadar beni baştan yaratan düzinelerce "hayalgücü sahibi!"

Hepinize diyorum ki: Sevinebilirsiniz!

Cumartesi günü yazdığım yazıda yer verdiğim iddia gerçek değildir!

Almanya'nın Dresten kentindeki Frauenkirche'ye Fetullah Hoca maddi yardımda bulunmamıştır. Beni Alman haber kaynağım yanıltmış ve "Türk dini lider olsa olsa Gülen olur" mantığı ile telaffuz etmiştir."

Nagehan Alçı, Ergenekon soruşturmasına da dahil olma tehdidinde de yılmış olacak ki, bu yazısında yardımın yapıldığını onaylattığı cemaat yetkililerinden bahsedemiyordu. Neyse biz yine dönelim Alçı'ya:

"Ancak son dört günde gördüklerim beni endişelendirmiyor değil.

Gülen'in bir kiliseye yardım ettiği iddiası, yanlış bile olsa böyle topyekün bir başkaldırıyı gerektirecek bir iddia var mıdır? Bu, Fetullah Gülen'i karalamak anlamına mı gelir?

"Dinlerarası Diyalog" kavramının sahibi Fetullah Gülen'in kendisi değil midir? Başka inançlara saygıyı bünyesinde barındırmaz mı bu kavram?

Bu soruların cevabı belli. Gülen'in felsefesi Müslüman olmayanlara da saygıyı içeriyor. Diğer dinlerin ileri gelenleri ile bir araya gelme, ortak sorunları belirleme ve yakınlaşma çabaları bu yüzden.

Bu yüzden 2004'de Mardin'de önce Kasımiye Medresesinde ardından Deyrüzzafferan Manastırı'nda din büyüklerini buluşturdu.

Bu yüzden 2005'de Moskova'da üç dinin önde gelenlerini bir araya getirip beyaz güvercinler uçurttu.

Ve bu yüzden aslında Gülen'in inancına kiliseye yardımda bulunmak ters değildir.

Ancak yine de böyle bir iddia bile ortalığı ayağa kaldırmaya yetiyor!..."

Erzurum gibi bir yerde bile ilkokulu ikinci sınıfa kadar okuyabilen, üst üste sınıfta kalarak okul defterini kapatmak zorunda kalan Fetullah Gülen; bu açığını, bu ezikliğini kendini mitolojik bir efsanenin kahramanı olarak sunmayla yenemiyordu.

Yaşadığı bu eğitim eksikliği kendisinde bir kompleks haline geliyor bu nedenle kendini engin bir birikim ve

kültür sahibi olarak göstermek suretiyle tatmin etme yoluna gidiyordu.

Faruk Mercan tarafından kaleme alınan ve Fetullah Gülen'in Amerika'da yaşadığı dokuz yılını anlatan kitabın 87. sayfasında Gülen okuduğunu iddia ettiği doğulu ve batılı yazarları söyle anlatıyordu:

"Doğu klasiklerinin yanı sıra, hemen hemen önemli bütün Batı klasiklerini de okudum.

Mevlana, Sadi, Hafız, Molla Cami, Firdevsi, Enveri, gibi doğu klasiklerinin üstadlarmı tanımaya çalıştığım gibi, Shakespeare'i, Balzac'ı, Voltaire'i, Rousseau'yu, Kant'ı, Zola'yı, Goethe'yi, Camus'ü, Sartre'ı da böyle tanımaya gayret ettim. Bunlardan başka, Bertrand Russell'ı, Puşkin'i, Tolstoy'u, ve daha başkalarını da okudum..."

Gülen, 1998 yılı Nisan ayında Fransız Le Monde gazetesi muhabiri Nicole Pope'a verdiği röportajda şöyle diyordu:

"Victor Hugo'ya çok ciddi saygı duyarım. Beğendiğim yanları vardır. Aslında bana ters gelen başkaldırı edebi-

yatının ustaları diyebileceğimiz Camus'e, Sartre'a da saygı duyarım. Aynı şekilde Tolstoy'a, Dostoyevski'ye saygım vardır."

Gülen, ilkokulu bitirememiş ama aynı günlerde Shakespeare'in Romeo ve Jüliet'ini, Victor Hugo'yu, Tolstoy'u okuyup, hatim ettiğini yine kendisinden şu sözleri ile öğreniyorduk:

"Rus yazarlardan Tolstoy ise erken tanınan yazarlardan. Komünizmin karşısına milliyetçiliği çıkaran mütalaalarından dolayı Dostoyevski'ye ve Puşkin'e karşı ona hayranlık duymuşumdur. Ama şimdilerde, o mevzularda farklı düşündüğümü de ifade etmeliyim. Bir Rus milliyetçisinin, milletimize karşı belli bir tavrı vardır. Komünizm ortaya çıkınca nispetler perspektifinde, bütün düşünceler yer değiştirdi. Bir ateiste karşı, hiç olmazsa dindar bir Hıristiyan'ın yanında yerini alıyorsun. Dengeler değişince, tavırlarda değişime uğrayabiliyor..."

Rus yazarlardan önce, Gülen'in bu sözlerindeki başka bir noktaya dikkat çekmek gerekir. O da, "Dengeler değişince, tavırlar da değişime uğrayabiliyor" ifadesidir. Bu söz, aslında kendisinin yakın zamandaki bir tespiti

gibidir. Çünkü kendisi de sadece Küçük Dünyam'dan Ufuk Turu'na kadar geçen sürede bile epeyce ağız değiştirmiştir.

Küçük Dünyam'da İskenderun'da askerlik görevini yerine getirirken, milliyetçilik takıyyesi yaptığını söylemesine karşılık, Ufuk Turu'nda doğrudan milliyetçi tutumlar sergilemeye çalışıyordu. Tabii bunun sebebi, aslında yine kendi deyimi ile devletle çatışarak bir yere varılamayacağı düşüncesindendi. Hatta bu, düşünceden daha çok bir taktikti.

Gerek Gülen'i gerekse cemaatine bağlı Emniyet, MİT ve Adliyedeki müridlerinin bitleri kanlanınca, Şıhlarının 2005 yılı Ekim ayının ilk haftasında, ABD'deki villasında, "Ulusalcı dalgayı aşacağız" şeklindeki fetvasını yaşama geçiriyorlardı. Ne de olsa, avukatının başvurusu ertesinde Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, kendisi hakkındaki davanın düşmesine gerekçe kılınacak yazıyı teslim etmişti.

Fetullah'ın yeğeni Kemalettin Gülen'in yakın arkadaşı Şeriatçı Alpaslan Aslan'ın düzenlediği Danıştay saldırısının hemen ardından, Anayasa Mahkemesi'nin kara-

rında laikliğe aykırı fiillerin odağı olduğu kabul edilen Tayyip Erdoğan, 19 Mayıs 2006 tarihinde MİT Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü ve sicilinde "Fetullahçı" yazan Emniyet İstihbarat Daire Başkanı ile yaptığı toplantıda, "Ulusalcıların üzerine gidilmesi" talimatını veriyordu.

Emniyet Genel Müdürlüğü, Eylül 2007 tarihinde İçişleri Bakanı Beşir Atalay'a verdiği birifingin 21. sayfasında terör örgütleri sınıflamasında Ulusalcılığı "aşırı sağ" faaliyetler kapsamında gösteriyordu.

Neyse biz yine dönelim Fetullah'a; Fetullah Türk Cumhuriyetlerinde okullar açabilmek için her yolu deniyordu. Bu uğurda hiç bir sınır tanımıyor, hatta Milliyetçilik takıyyesi yaparak, Türk Cumhuriyetlerinde olumlu bir etki yaratmak istiyordu. Çünkü bu tutum, oralara girmek için gereken en önemli bir vizeydi. Gerçi bu kadar işleri düşünen ve örgütleyen, ilkokulu bile bitiremeyen Fetullah Gülen midir, değil midir? Orası kuşkuludur!..

Gülen, Batı'dan ve Doğu'dan bol bol adlar verirken bunların hepsini de okuduğunu iddia ediyordu. Kim bilir belki okumuştur. Ona bir diyeceğim yok. Ancak, bu kişilerin düşüncelerinin Gülen'in düşünceleriyle hiçbir ilgisi bulunmuyordu.

Mesela; bir Tolstoy'un din hakkındaki düşüncelerine baktığımızda, adeta dincileri yerin dibine batırırcasına eleştirdiği görülüyordu. Tolstoy bir Hıristiyan'dı. Fakat bugün anlaşılan klasik anlamda bir Hıristiyan değildi.

O, Gülen'in aksine insanların eşitliğine inanıyor ve dinlerin bu yanının yine din adamları tarafından tahrif edildiğini söylüyordu. Tolstoy'un bu konudaki görüşleri şöyleydi:

"Bütün insanların eşitliğinin kabulü bütün dinlerin asli ve zaruri özelliğidir. Gerçekte, hiçbir yerde ve zamanda bu eşitlik var olmadığından, hep şu yaşanmıştır: Bütün insanların eşitliğini kabul eden yeni bir dini öğreti ortaya çıkar çıkmaz, eşitlikten kazanç sağlayamayanlar hemen bu temel özelliği örtmeye çalışmışlar, böylece gerçek akideye yanlış anlamlar yüklemişlerdir.

Eşitsizlikten kazanç sağlayan yöneticiler ve zenginler, kendi konumlarının sarsılmaması amacıyla akideye eşitsizliği kabul eden bir anlamı aşılamak için ellerindeki her imkanı kullanmış ve kendilerini yeni dini öğretinin gözünde meşrulaştırmaya çalışmışlardı. Dinin bu tahrifi, diğerleri üzerinde hakimiyet kurmuş olanların bu yaptık-

larını meşruymuş gibi hissetmelerine fırsat verdiği gibi, kitlelere geçtiği zaman da onlara, efendilere boyun eğmelerinin ikrar ettikleri dinin gereği olduğu fikrini aşılamışlardı..."

Gülen'in eserlerini okuyarak hayranlık duyduğunu ifade ettiği Tolstoy'un görüşlerini okudukça, Gülen'in, Tolstoy'un bırakın kitaplarını, kendisini bile hiç tanımadığı, fikirlerini hiç bilmediği gerçeği ortaya çıkıyordu, öyle ya Gülen, gerçekten Tolstoy'un din ve din adamları hakkındaki düşüncelerini bilse ente! olma amacıyla da olsa onun adını hiçbir zaman ağzına almazdı.

Bakın Gülen'in hayran olduğu Tolstoy neler söylüyor:

"Tahrif başladığı an, telkin çok daha fazla kuvvetlenir ve duygu ile aklın eylemleri zayıflar...

Bir din ne zaman bozulmaya başlamışsa, bu dinin koruyucuları, akli eylemlerini zayıflattırmış oldukları insanları kendi istedikleri şeye inandırmak için her türlü aracı kullanmışlardır.

Din adamları ve din adamı olmayanların arasındaki eşitsizliğin yanı sıra, zengin ve yoksul, efendi ve köle

arasındaki eşitsizlikte kilise hayranlığı tarafından keskin çizgilerle tesis edildi.

İndilere ufacık bir ilave yapıldı. Bu ilave şöyle diyordu;

Hz. İsa semaya çıkarken belli kişilere, insanlara kutsal hakikati talim etme yetkisinin yanı sıra, insanları kurtarma ve lanetleme ve daha önemlisi bu yetkiyi başkalarına ihsan edebilme yetkisi verdi...

Bunun sonucunda, kilise fikri yerleşir yerleşmez, Kilise hem aklın, hem de kutsal sayılan kitapların üstüne çıkarıldı. Akıl bütün yanlışların kaynağı olarak gösterildi. Ve İnciller aklıselimin ışığında değil, kilise mensuplarının istediği şeklinde yorumlandı.

Mısır firavunları piramitleriyle gurur duyuyorlardı. Biz de onların inşasında milyonlarca kölenin canının kurban edildiğini unutarak onlara gıpta ile bakıyoruz.

Her türlü aldatma ve hipnoz gücünü kullanan papazlar ve din adamları insanlara şu fikri yerleştirmişler; Hıristiyanlık bütün insanların eşitliğini ilan eden ve dolayısıyla günümüzün putperest hayat yapısını bir bütün olarak parça parça eden bir din değil, bilakis bu yapıyı destek-

leyen ve bize bir yıldızla diğeri arasındaki farkı görür gibi, insanlar arasında farklılık gözetmemizi öğreten bir dindir.

Bize bütün gücün Allah'tan alındığını ikrar ve o güce de mutlak anlamda itaat etmemizi buyuruyor. Mazlumlara bu durumlarının Allah'ın bir takdiri olduğunu, dolayısıyla ona tevazu ve yumuşaklıkla tahammül edip, zalimlere boyun eğmelerini tavsiye ediyor, imparator, Kral, Papa, Piskopos ve her türlü dünyevi ve ruhani otorite mevkilerine kurulmuş bu zalimlerin mütevazı ve yumuşak olması gerekmediği gibi, kendileri debdebe, zevk ve sefa içinde yaşarken, başkalarına bu hayatın şartı olan 'itaat'i öğretiyorlar ve icabında cezalandırıyorlardı.

İnsanlık, ancak kendisine hükmeden papazların hipnotik etkisinden ve okumuşların onu sevk ettiği yoldan kurtulduğunda felaketten azade kılınabilir..."

İşte Tolstoy, "Din" ve "Din adamları" hakkında böyle diyordu. Gülen ise büyük ihtimalle Tolstoy'un bu düşüncelerinden habersiz bir şekilde, sırf entelektüel bir etki yaratmak için Tolstoy'un adından bahsediyordu.

Aksi halde adını anması kesinlikle mümkün değildi. Askerliği sırasında Milliyetçiliği ile tanınan komutanını

övdü diye kaburgasının kırıldığını söyleyen Fetullah'ın, Tolstoy'u bilerek ağzına alınca çarpılacağı muhakkaktı.

Peki niçin, Tolstoy'un bu düşüncelerini bilse onun adını anması mümkün değildi dedim, bunu biraz daha açalım:

Fetullah; "İnancın Gölgesinde" adlı kitabında ne diyordu:

"Eşitsizlikler tanrısal bir irade ve tanrısal bir dengedir."

Buna karşılık Tolstoy ise; **bu eşitsizlik düşüncesini, egemen olanların ve din adamlarının dinlere soktuğunu** söylüyordu. Ama tabii Tolstoy'dan haberi olmayan insanlar, Gülen'in, Kant'tan, Tolstoy'dan bahsetmesi karşısında onu adeta bir derya sanacaklardı, insanları sürekli olarak bir takım dini doğma edebiyatına boğmanın amacı da buydu. Yani okusun Said'i, okusun Fetullah'ı gözü açılmasın hesabıydı.

Ve tabii bunlar, olan işlerle birlikte düşünüldüğünde karşımıza "Emperyalizm" çıkıyordu. Unutulmasın ki, **"İtaat"** sömürgeciliğin baş ilkeleri arasında hatta olmaz-

sa olmazları arasında yer alıyordu. Yoksa, Milliyetçi ve İslamcı söylemlerin yanında İngilizce'nin, İngiliz ve Amerikan kültürü ile eğitimin başka ne işi, ne amacı olabilirdi?..

Fetullah Gülen'in "okudum" diyerek, yere göğe sığdıramadığı isimler arasında, İbn-ül Kayyim'ul Cevziyye ile İbn-i Teymiyye'de yer alıyordu.

Gülen'in öve öve bitiremediği, Suudi şeriatının kaynağı olan Vehhabiliğin fikir babası Teymiyye şu görüşleri ile biliniyordu:

"Türkler ve Frenklerle savaş yapılmadan kıyamet kopmayacaktır."

Varoluşçu Fetullah

Fetullah Gülen, Le Monde Gazetesi muhabiri Nicole Pope'a verdiği demeçte "Sartre'a saygı duyarım" diyordu. 9 Mart 2008 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Özdemir İnce, Zaman Gazetesi'nin yazarı Ali Ünal'ın Jean-Paul Sartre ile Fetullah Gülen'i özdeşleştirmesi karşısında adeta isyan ediyordu:

"Zaman Gazetesi'nin Fetullahçı yazıcıları, şeyhleri konusunda iyice azıttılar. Bunlardan Ali Ünal 1 ve 2 Mart 2008 tarihinde Jean Paul Sartre ile Fetullah Gülen'in sorumluluk anlayışlarını özdeşleştirmeye kadar vardırıyor işi. Bu iddia doğru (!) ise, o zaman, AKP'nin sadaka ekonomisini İslamcı Komünizm olarak tanımlayabiliriz artık!

Fetullahçı değil mi, uydurur uydurur Fetullahça söyler!

Zırvalamak konusunda Fetullahçının Türk'ü, ecnebisi fark etmiyor, hepsi zırvalıyor! Ecnebiler para karşılığı kitap yazdıkları, konferans verdikleri için zırvalamak umurlarında bile değildir. Türkler de "Taliban" ve "Mürit" zaten.

Örneğin, Belçikalı bir profesör, Rik Coolsaet bir kitabında Fetullah Gülen'i "Türk Milletini 'Yenileyen' liderlerden biri olarak tanıtıyormuş (Zaman, 03.03.2008). Bu gidişle "yaratan"da olur, olacak. Parasıyla değil mi?

Ama asıl ilginci, ABD'nin Texas Eyaleti'nin Houston Rice Üniversitesi'nden karşılaştırmalı Dinler Hocası Jill Carrol'un, "Medeniyetler Diyaloğu: Gülen'in İslâmi Öğretisi ve Hümanist Söylem" adlı kitabı. Mürit yazıcılardan Ali Ünal almış sazı eline, felsefi terminoloji (!) de kulla-

narak kitabı öve öve bitiremiyor. Yazısında bir yığın ad; Mevdudi, Karl Popper, İmmanuel Kant, John Stuart Mill, Konfüçyüs, Eflatun ve Jean-Paul Sartre... Fetullah'ın bu insanların hepsiyle akrabalığı varmış...

Ötekilere karışmam ama Jean-Paul Sartre benim alanıma girer. Bu nedenle biraz varoluş (Existpentialiste) felsefesine değinelim.

Sartre'cı Fetullah Gülen zırvasını anlatabilmek için, "Öz mü varlıktan önce gelir, yoksa varlık mı özden önce gelir" sorusunu yanıtlamak zorundayım. Zaten Sartre'cı tanrı tanımaz varoluşçuluğun temel sorusu, temel sorunsalı da budur.

Sartre varlığın, varoluşun özden önce geldiğini söyler. Oysa tek tanrılı dinler bunun tersini ileri sürer: Öz, varoluştan önce gelir. Bunun anlamı şudur: Tanrı insanı tasarlamış ve buna göre yaratmıştır. İnsan yaratılmadan Tanrı'nın kafasında bir insan düşüncesi, fikri vardır.

Daha harbi söylemek gerekirse, varoluşçuluğa göre, insanı tanrı değil, kendisi yaratmıştır, yaratabilir, yaratmak zorundadır. İlkin insan vardır; yani insan önce dünyaya gelir, var olur, ondan sonra tanımlanıp belirlenir, özünü ortaya çıkartır.

İnsan kendini nasıl yaparsa öyle olur! Varoluşçuluk, Tanrı'nın yokluğunu kanıtlamakla uğraşmaz, daha doğrusu onun varlığı - yokluğu ile ilgilenmez.

Fetullahçıların kiraladığı bir yazar Jill Carroll, özgürlük, sorumluluk, sorumluluk bilinci, ahlak, ideal gibi varoluşçu kavram ve birimleri "Hoca Efendi"nin metinlerine yamayarak ona Jean-Paul Sartre'ın yanında modern bir felsefi makam icad etmiş anlaşılan.

Fetullah Gülen, Allah ve Hazreti Muhammed'i inkâr etmeden Sartre'ın yanında oturamaz. Ya Allah ve Hz. Muhammed, ya Sartre! Bu işlerde öyle abrakadabra avantası yok!

Pek yakında, Fetullah'ın müzik konusunda ileri fikirleriyle Stravinski ve atonal müzikçilerle aynı çizgide olduğunu ileri süren kitaplar yayınlanırsa hiç şaşırmam. Dahası içinde Giacometti, Salvador Dali, Picasso ve Miro'nun yapıtlarının yer aldığı bir "Hocaefendi Kataloğu"da yayınlanabilir. Parasıyla değil mi, bastırırlar parayı!"

Fetullah ve Mozart

Gülen cemaatinin yayımladığı "Kozadan Kelebeğe" adlı kitapta Fetullah Gülen ile yapılan bir röportaj yayınlanıyor, kendisine "Batı müziği ve Batı klasikleriyle bir ilginiz oldu mu?" şeklinde bir soru yöneltiliyordu. Doğru dürüst ilkokulu bile bitirememiş bir seyyar vaiz, bir din adamı (!) olan Fetullah'ın bu soruya verdiği cevap oldukça ilginçti:

"O müziğin bazı ustalarına da hayranlık duymuşumdur. Bunu daha başka soranlar da oldu; 'Mozart'ı tahlil edebilir misiniz?' dediler.

Hakkında bazı şeyler söylesem bile, buna tahlil denmez. Sonra, onun yarım bıraktığını Beethoven'in tamamlamasını da söyleyebiliriz. Batı klasik musikisinin konçertoları, senfonileri, daha olgun, daha ciddi, daha vakur, daha zengindir. Bunları söylemek, tabi tahlil demek değildir. Ama her dahiye hayranlık duyduğum gibi, Allah onları da belli kabiliyetlerde yaratmış, hayranlık duyarım."

Gülen hareketine finansal destek sağlayan Ülker grubunun ilan vb. şekilde desteklediği Andante Dergi-

si'nin Ocak-Şubat 2006 tarihli 20. sayısının 14. sayfasında Bu şarkıyı Hampson'dan Dinleyin" başlığı altında, Mozart'ın, zil ve davul gibi Türk enstürmanlarını da kullanarak, "İmparator olmak istiyorum" adlı bir Alman savaş şarkısı bestelediğini, bu parçayı Osmanlı'ya savaş açmaya hazırlanan İmparator II. Jozeph'in ısmarladığını anlatıyor ve şarkının ilk dörtlüğünü şöyle veriyordu:

"İmparator olmak istiyorum
Silkelemek istiyorum Doğu'yu,
Titretmek istiyorum Müslümanları,
Kostantinapolis benim olmalı..."

Aynı zamanda Üstad Mason olan ve Masonlarca adeta kutsanan Mozart ne diyor?

"Silkelemek istiyorum Doğu'yu"

Bu sözlerin sahibi Mason Mozart'ı Gülen nasıl tanımlıyor?

"Dahi"

Mozart devam ediyor;

"Titretmek istiyorum Müslümanları"

Gülen, ağzı açık cevap veriyor:

"Hayranlık duyarım"

Gülen'in entel olma yolunda ya da maskesini düşürdüğünde Mozart'a hayranlığı onun, "Kostantinapolis benim olmalı" sözleri karşılığında bir kat daha artıyor, "Allah onları belli bir kabiliyette yaratmış" diyordu.

Gülen, Türk ve İslâm düşmanı Mozart'a, dahi diyerek, saygı duyduğunu açıklıyor, "Batı'dan alınacak birçok güzellikler var" şeklinde konuşmayı da ihmal etmiyordu.

Gülen kim?

Din yenileyicisi etiketi taşıdığı iddia edilen, Müslüman bir alim olduğu söylenen, entelliğinin reklamı yapılan bir seyyar vaiz.

Biz de hıyarız ya yedik!..

Batı'ya ve Batı klasiklerine, müziklerine övgüler yağdıran Fetullah; "Günler Baharı Soluklarken" adlı kitabın-

da ise Batı'yı "kanlı kâbus" olarak niteliyor, insani değerler, ahlâk ve fazilette hep geri kaldığını söylüyor, 'papazların, kin, nefret ve düşmanca gayretleriyle batılı insan, Müslümanları birer gulyabani, Müslüman idarecileri de adeta birer Neron gibi görmeye başladı' şeklinde konuşuyor, Batı'nın medeniyet ve demokrasi havariliğinin bir aldatmaca olduğunu vurguluyor ve şöyle devam ediyordu:

"Batı, medeniyet ve insanlık adına ne kadar iddialı olursa olsun, biz onu; güçlü olduğu hemen her devirde gayet zalim ve hunhar, zayıf düştüğü zamanlarda da başkalarının ayağını öpecek kadar zelil ve sefil olarak biliyoruz."

Fetullah Mason mu

Masonlukta mertebe; çıraklık, kalfalık ve üstatlık olarak sıralanıyordu. Fetullah Gülen'de, kendi cemaatinde sınıflandırmayı yaparken masonik derecelendirmeyi esas alıyor, çıraklık, tilmizlik yani kalfalık ve nihayet üstatlık olarak tamamlıyordu.

Masonlar çalışmalarında aralarına kesinlikle bir kadını kabul etmiyorlar, kendi eşleri bile senede bir kere derneklerine girebiliyor, oda masonik çalışmaların yapıldığı bölümden bağımsız bir yerde kahvaltı şeklinde oluyordu.

Son zamanlarda Light masonluk şeklinde ortaya çıkan ancak Hür masonların tanımadıkları özgür masonlar bünyelerine kısıtlı da olsa kadınları kabul ediyorlardı.

Fetullah Gülen de hayatında kadınlarla muhatap olmama gibi bir prensibinin olduğunu defalarca ilan etmiş ama Nevval Sevindi'ye dayanamamış röportaj yaparken ona helvalar pişirmiş beraberce sevindirik olmuşlardı.

Gülen'in "Üstadım" dediği Said'in kendini peygamber olarak göstermeye çalıştığı ve bu saçma iddiasını kanıtlamak için "Kur'andaki ayetler benden bahsediyor, Hz. Ali beni müjdeliyor" diyerek ortaya attığı, cifir ya da ebced hesabı da bir Yahudi inancı, Yahudi uydurmasıydı. Harflerden anlamlar çıkarma işine Hurafilik deniyordu.

İbni Haldun, "Terceme-i İbni Haldun" adlı yapıtında Hurafilik'i şöyle açıklıyordu:

"Hurafilik; büyücülük ve tılsımcılıktan doğmuştur. Kökü Yahudi uydurmalarına kadar gider."

Prof. Fuat Köprülü de "Hurafiliğin doğmasında, Yahudiler tarafından ortaya atılan akımların en başta rol oynadığına" işaret ediyordu.

Nurcular ise kendilerine kutsallık payesi vermek amacıyla, sürekli olarak bu hesaplamalardan medet umuyorlardı.

5 Eylül 2000 tarihinde Hürriyet Gazetesi'ndeki köşe- ' sinde Fatih Altaylı, "Neo İslamic Masonlar" başlıklı yazısında Gülen yapılanmasının masonlara benzediğini anlatıyor ve Fetullah Gülen'in masonlara bakışını şöyle aktarıyordu:

"... Birkaç yıl önce Fetullah Gülen cemaati peşimde.

Benim elimde Gülenle ilgili bir kaset olduğunu düşünüyorlar ve bu kasetin içeriğini merak ediyorlar.

Hiç ummadık kanallardan bana ulaşmaya çalışıyorlar.

Sonunda ulaştılar.

Gülen'in bir yemek istediğini söylediler.

Olur dedik ve buluştuk.

Altunizade'de bir dershanenin üst katında, Gülen'in yaşadığı ve televizyon programları çektiği yerde buluştuk.

Benim yanımda Teke Tek ekibi, onun yanında başta İhsan Kalkavan ve kendi ekibi.

Güzel bir yemek yedik.

Onlar da kendi bakış açılarından yaptıkları işleri anlattılar.

Okulları nasıl kurduklarını, neden kurduklarını, nasıl yürüttüklerini.

Gülen, özellikle Türk Cumhuriyetleri ve Balkanlardaki faaliyetlerini anlattı.

Hepimizin bildiği şeyleri kendi açılarından görerek anlattılar.

Sohbetin sonunda Gülen'e izlenimimi aktardım.

Gülen, yurt içinde ve yurt dışında aynen bir mason teşkilatı gibi örgütleniyordu.

Masonların yüzlerce yıl önce yaptıklarını, şimdi adına "Mason" demeden yapıyorlardı.

Gülen'e "Bu, yapılanma açısından masoniktir" dedim.

Yüzüme uzun uzun baktı.

Sonra kendi adamlarına döndü ve "Masonların kötü bir şey yaptığını kim söyleyebilir" dedi.

"Sizin çevreler masonları pek sevmez" dedim.

"Biz o çevrelerden değiliz" dedi.

O zaman yazmaya değer bulmamıştım.

Ve bu konuda hazırladığım kitaba saklamıştım.

Ama yine Gülen konuşulmaya başlanınca aktarmak istedim..."

Altayh'nın yazısında görüldüğü gibi masonlara söz söyletmeyen, her fırsatta onlara methiyeler düzen Gülen, sürekli olarak masonlarla işbirliği yapıyordu.

Gülen'e Mason Desteği

Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanan Gülen'e en önemli destek yine masonlardan geliyordu.

Çetin Özek, 04.04.2001 tarihinde, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Usul Hukuku, Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi sıfatıyla verdiği 48 sayfalık raporunda; Gülen'i yere göğe sığdıramıyor ona iltifatlar yağdırıyordu.

Gülen'in "Şeriat'ın mutlaka geleceği" şeklindeki iddialarını, "Kanla abdest almayı, kelle alıp kelle vermeyi" müritlerine tek çıkar yol olarak gösteren, Hizbullah terör örgütüne övgülerini, Demokrasi için "şeytandan gelen rejim" şeklindeki ifadelerini; çağdaşlık, hoşgörü, diyalog, insani duyguların zirveye çıkması gibi komik ötesi tanımlamalarla izah ediyor ve Gülen'i hukuk adına kutsuyordu. Özek, Gülen'in kitaplarındaki ve konferanslarındaki' bu söylemlerinin suç olmadığını da iddia edebiliyordu.

Prof. Çetin Özek 33. dereceden Mason'du.

Gülen'in iftar ziyafetlerinin baş konuklarından ve Gülen'le samimi fotoğraflar çektiren, Gülen'i her zaman

destekleyen Yahudi cemaatinin başı Bensiyon Pinto üstad masonlardandı.

Gülen'in sürekli olarak Amerika'da kalması için ona kefil olan CIA istasyon şefleri Graham Fuller, Morton Abromowitz, Paul Wolfovitz, George Fidas'ta üstad masonlardandı.

Gülen'e övgü yarışında kimseden aşağı kalmayan Çetin Atlan mason biraderlerdendi.

Her zaman Gülen'in yanında olan isimlerden Üzeyir Garih ve İzak Alaton'da masonlar arasında üstadlık seviyesine yükselen isimlerdendi.

Gülen ve Gülen hareketine destek veren masonlar yazmakla bitecek gibi değil, Gülen okullarını yere göğe sığdıramayan "Barış Köprüleri" adlı kitabın yazarlarından Eser Karakaş'ta localarda konferans veren masonlardandı. Karakaş, aynı zamanda, Star ve Zaman gazetelerinde de yazıyordu.

Hadi gelin Gülen'e bir sobe daha yapalım.

Gülen, "İnancın Gölgesinde" adlı kitabının 169. sayfasında arkadaşının eşine "Hemşiremiz" tabirini kullanıyordu.

"Hemşire" masonların birbirlerinin eşleri için kullandıkları bir tanımlamaydı.

Rüzgar Gülü

Fetullah Gülen, kendi kendini tekzip etmede, kendi kendiyle çelişkiye düşmede, kendisine gerçek dışı payeler vermede yüzyılda bir yetişen nadir şahsiyetlerdendi. Adeta bir rüzgar gülü gibiydi. Rüzgarın istikametine göre yön değiştiriyor, sabah söylediğini öğlen, öğlen anlattığını akşam, akşam konuştuğunu da yatsıda değiştiriyordu.

"Günler Baharı Soluklarken" adlı kitabında önceki sayfalarda belirttiğim gibi Batı için, "Kanlı Kabus" deyimini kullanıp, Batı'ya hakaretler yağdırırken,' "Hocaefendi İle Ufuk Turu" adlı kitapta ise Batı düşmanlığını ve söylediklerini unutup, bu kere şunları anlatıyordu:

"Mutlak manada, bila kaydü şart bir Batı düşmanlığı, zannediyorum bizi çağın dışına iter. Ve zaman tarafından elenirsiniz...

Onlardan alacağımız şeyler ancak güzellikler olur. Ve Batı'dan alınacak birçok güzellik var. Mehmet Akif; "alınız Garbın ilmini" diyor. Üstad Bediüzzaman'ın bu şekilde yaklaşımları var. Ben bu anlamda bir Garplı, Batılı olmada hiçbir mahsur görmüyorum."

Hep merak ederim, rüzgârgülü mü daha hızlı dönüyor, yoksa Fetullah Gülen mi? Gülen, bir zamanlar saf ve temiz insanlarımızı yanına çekmenin yolunu Vatikan'a sövmekte görüyor, Vatikan'ı akıtılan Müslüman kanlarının sorumlusu olarak gösteriyor ve Vatikan'ı "Kobra Yuvası" olarak tanımlıyordu. Okuyalım:

"Bu güne kadar dünyanın dört bir yanında bütün vahşet tablolarının arkasında maalesef iştiyak vardır, misyoner teşkilatı vardır, Vatikan vardır. Kobra yuvası, Saraybosna'da akan kanın arkasında Vatikan vardır. Keşmir'de akan kanların arkasında Vatikan vardır."

Fetullah Gülen, Vatikan için söylediği bu sözleri unutuyor, Papa'nın ayağına gitmek, ona biat edip, bağlılığını bildirmek için, CIA İstasyon Şefleri başta Morton Abromowitz olmak üzere yalvar yakar oluyor, daha sonra bu hülyasına kavuşuyordu.

Gülen, Papa'nın karşısında, "sizin misyonunuzun bir parçası olmaya geldik" diyor, "İslâm yanlış anlaşılan bir din olmuştur ve bundan en çok suçlanacak olan Müslümanlardır" şeklinde konuşuyor, "Müsahamanıza sığınarak misyonunuzun hedeflerine hizmet etmeyi üstlenmek istiyoruz" şeklindeki sözleri ile safını belli ediyordu.

Papa II. John Paul 24 Aralık 1999 tarihinde Fetullah'ın, parçası ve hizmetkârı olmak için talepte bulunduğu misyonlarını şöyle açıklıyordu:

"Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hıristiyanlaştıralım."

Yine ilk defa 1962'de toplanan ve 2. Ve 3. Oturumu 6 Ağustos 1964 yılında yapılan II. Vatikan Konsili'nin bu iki oturumu arasında Papa VI. Paul'ün, temel konusu "Diyalog" olan "Ecclesiam Şuam" isimli genelgesinden sonra aynı çizgiyi takip eden Papa II. John Paul'ün 1991 yılında ilan ettiği "Redemptoris Missio" yani "Kurtarıcı misyon" isimli genelgesinde aynen şöyle deniyordu:

"Dinlerarası diyalog, Kilise'nin bütün insanları Kilise'ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır... Bu

misyon aslında Mesih'i İncil'i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir. Tanrı, Mesih vasıtasıyla bütün insanları kendine çağırmakta, vahyinin ve sevgisinin mükemmelliğini onlarla paylaşmak istemektedir... Bu açıklamalar yapılırken, kurtuluşun Mesih'ten geldiği ve diyalogun 'evangelizasyon'dan ayrılmadığı gerçeği göz ardı edilmemiştir."

Fetullah Gülen, Zaman Gazetesi tarafından okuyucularına dağıtılan "Şüpheler ve Çıkış Yolları" adlı kitabında, Papa ve Hıristiyanlar için şunları söylüyordu:

"Çünkü onlar, belli bir devreden sonra sapıtmış, delalete düşmüş ve kendi ufuklarını karartmışlardır."

Gülen, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 1. Baskı 1. Cildinde, "Batı'nın Çöküşü" başlığı altında; Amerika ve Avrupa'nın batıyı temsil ettiğini anlatıyordu. Fetullah Gülen, Batı'nın bizleri hiçbir zaman sevip kabul etmediğini, bizleri ezmek için her türlü entrikalar çevirdiğini, ülkemizde mezhep kışkırtıcılığı yaptığını, ülkemize misyonerler göndererek insanlarımızı Hıristiyan yapmak amacıyla bir kısım insanları satın alacağını söylüyordu. Şimdi onun bu söylemlerini okuyalım:

"Oysa ki, Batı bizi hiçbir zaman sevip kabullenmedi... O, güçlü olduğumuz zaman; tabassus riya ve entrikalarla, güçlendiği dönemlerde de bizi ezerek ve inleterek hep kendi hedeflerini takip etti. Tabii bu hedeflerin başında da İslam'ın sesini kesmek geliyordu.

Mezhep mülahazasıyla kıyam edenler, onun tahrikiyle kıyam ediyordu. Irkçılık düşüncesiyle başkaldıranların arkasında o vardı. Defaatla ülkemizi dört bir yandan sarıp tehdit eden aynı dünya, binlerce masum çocuğu, talihsiz genci, bedbaht ihtiyarı kendi topraklarında cellatlar gibi boğazlayanlar da aynı kanlı ellerdi. Evet, o elleri, şeytanları bile ürkütecek cinayetleri alkışlayanlar... Onlardı Ermeniye çanak tutup, Güneydoğu'daki eşkiyaya yeşil ışık yakanlar!.."

Amerika ve Avrupa'nın temsil ettiğini söylediği "Batı" için bu sözleri sarf eden Fetullah Gülen açıklamalarına şöyle devam ediyordu:

"Medeniyetin öncüsü olduğu iddiasını kimseye bırakmayan bu dost (!) dünya değil miydi ki, hemen her zaman bir kanlı kabus gibi başımıza dikildi ve bizi ezdirdi!..

Batı, Müslüman Türk dünyasında bir kısım canavarların kanlı pençeleri ve onların amansız-imansız elleri altında parçalanan, didiklenen binlerce masumun hak, hürriyet ve emniyetleri için bugüne kadar müspet manada hiçbir şey yapmadığı gibi bir kerecik olsun, erkekçe haykırma mertliğini dahi göstermemiştir..."

Bu mertliği göstermeyen Batı'nın yani Amerika ile Avrupa'nın Müslümanlara karşı yapılan, insanlık dışı hareketleri desteklediğini de ifade eden Gülen, Batı'nın ülkemize misyonerler göndererek insanlarımızı Hıristiyanlaştıracağını, bu amacına ulaşmak için ülkemizde satın alacağı insanları başımıza bela edeceğini sanki aynada görmüş gibi anlatıyordu;

"...Ülkemize misyonerler göndererek, Müslümanları Hıristiyanlaştırmaya çalışmayacağını, içimizden satın aldığı insanları başımıza musallat etmeyeceğini, hasılı bu kin ve nefret dünyası, bütün o eski huylarından vazgeçip Hz. Mesih'in yumuşaklık, müsamaha ve şefkat tavsiyelerine uyacağını beklemek apaçık bir gaflet ve aldanmışlıktır..."

Batılılardan yani kendi tanımlamasıyla; Amerikalı ve Avrupalılardan yumuşaklık, müsamaha ve şefkat bek-

lemenin gaflet ve aldanmışlık olduğunu savunan Fetullah Gülen, bu sözlerini unutarak bırakın halklar arası diyalogu bir de dinlerarası diyalog maskesi takarak insanlarımızı bir defa daha yanıltıyordu. Gülen, diyaloga girdiği insanları geçmişte şöyle tanıtıyordu:

"Biz nasıl düşünürsek düşünelim, o, bir zaman haçlı orduları ve işgalci güçleriyle dilediğini yapıp-yaptırdığı gibi şimdi de, içimizden kiraladığı bir kısım yabancılaşmış kimselerle kendi hedefini takip etmektedir."

Gülen'in bu açıklamaları karşısında ona sorulacak tek bir soru sanırım şu olmalıdır:

"Kıpti şecaat arz ederken, sirkatin söyler." Bu söz kimin boynuna yafta olarak yakışır?

Dinler Arası Diyalog

Hıristiyan misyonerlerin dört bir yanda cirit attığı ve alabildiğine Hıristiyanlık propagandası yaptığı bir dünyada yaşamaya mahkum ediliyorduk. "Dinlerarası diyalog ve hoşgörü" maskesiyle dünyayı Hıristiyanlaştırma

ve Batı'nın kayıtsız şartsız kölesi haline getirme projesi adım adım uygulamaya konuluyordu.

Papa II. John Paul'un 24 Aralık 1999 tarihinde yayınladığı mesajında da bu gerçekler tüm çıplaklığı ile göz önüne seriliyordu.

"Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hıristiyanlaştıralım."

Asya'nın Hıristiyanlaştırılmasında en büyük engel Iran, Irak ve Türkiye idi.

Irak, ABD, İngiltere ve İsrail'in operasyonu ile darmadağın edilip, milyonlarca vatandaşının katledilmesiyle saf dışı edildi. Ülkemizdeki din tüccarları, Irak'ta, binlerce bebek, çocuk, kadın, erkek ve yaşlı insanlar öldürülüp katledilirken, en ufak bir tepkide bulunmuyorlar, Kerkük'te, Telafer'de Türkmenler katledilirken adeta katillere destek veriyorlardı.

Iraklılar ve Türkmenler katledilip, tecavüze uğrarken ses çıkarmayan Fetullah Gülen, Saddam'ın Irak'a attığı iki füzenin ardından Yahudi çocukları zarar görecek diye ağıtlar düzüyor, salya sümük ağlıyordu.

Amerikalı askerlerin camileri büyük bir keyifle bombalamalarına, Kur'an-ı Kerim'i nişangâh haline getirip, kahkahalarla kurşunlamalarına kayıtsız kalıyor, aynı günlerde cemaati ile en yakın arkadaşı Bartholemeos başta olmak üzere Hıristiyan ve Yahudi din adamlarına iftar görünümlü ziyafetler veriyordu.

Tayyip Erdoğan ise, "İsa Mesih Bush'u korusun" derken, ABD'lilere şöyle sesleniyordu:

"Kahraman evlatlarınızın en az kayıpla vatanlarına dönmeleri için dua ediyorum."

1936 Selanik doğumlu Yorgo Andreadis Karadeniz'de yaşayan Müslüman görünümlü insanların birçoğunun Hıristiyan Rum olduğunu, din adamlarının gündüz İmam gece ise Papazlık yaptığını "Gizli Din Taşıyanlar" adlı kitabında belgeleriyle yazıyordu.

Yorgo Andreadis, kitabında, görünürde Müslüman olan, Müslüman kimliği taşıyan bu Hıristiyanların ve özellikle Rum kökenlilerin; gerçek hüviyetleri ve dinleri belli olmasın diye Müslümanlık konusunda aşırı dindar ve aşırı tutucu bir tavır sergiliyorlar diyordu:

"En yobaz, en bağnaz, en şeriatçı onlardı." Çünkü yıllardır yaşadıkları bu ülkede şunu da öğrenmişlerdi. Din Tüccarlığı burada en çok kazanç sağlayan bir davranıştı. Kim en fundamantalist, kim en radikal ise en iyi Müslüman, en pirim yapan dindar oydu.

Bunlar saf Müslümanlar arasında dini bütün gözüküyorlar, evlerinde ve gizli mabetlerinde ise, Musa'ya ve İsa Mesih'lerine ibadet ediyorlardı.

Andreadis kitabında 'kim en radikalse en iyi Müslüman oydu' şeklinde açıklamalarda bulunuyor, haçını koynunda saklayan haçlı seferlerinin Müslüman kılavuzlarının yüzlerine projektör tutuyordu.

Irak'ı silahlı güçleriyle parçalayan İngiltere, Amerika ve İsrail; İran'ı hedefliyor ancak gözlerine kestiremiyorlardı. Çünkü İran'da istedikleri kadar mezhep ve tarikat kuramamış, onları bölüp parçalayamamışlardı.

İngiliz Müstemlekeler Nazırlığı, kendilerine bağımlı hale getirmek istedikleri İslam ülkelerinde ya yeni birçok mezhep, yeni yeni tarikatlar, ya da yeni akımlar başlatıyorlardı. Böylece o ülke insanlarını cemaatlere bölerek kin ve düşmanlık tohumları ekiyorlardı. Bu şekilde güç-

süz bırakıp zayıflattıkları ülkeleri daha kolay bir şekilde sömürüyorlardı.

Suudi Arabistan'da Vehhabiliği kurarak ABD ile birlikte bu ülkeyi iliği kemiğine kadar sömüren İngiltere, bu kere yine Amerika ile beraber İran'da Bahailiği yaymak istiyorlar ancak burada başarılı olamıyorlardı. Amerika ve İngiltere rotayı Türkiye'ye çeviriyor, Bahailiğin bir diğer versiyonu olan Nurculuğu ajanlaştırdıkları Said ve türevleri ile ülkemizde yaymak istiyorlardı.

Hakkı Sunata, Türkiye İş Bankası Yayınları'ndan çıkan "Gelibolu'dan Kafkaslar'a, Birinci Dünya Savaşı Anılarım" adlı kitabının 546. sayfasında, İran'da faaliyet gösteren Bahailik hakkında şunları anlatıyordu:

"Bir ara Bahailikten söz açıldı. Birisi anlattı yine: 'Bizde Bahailikte yayılmaya başladı. Bu, bütün peygamberleri hak tanıyor. Bütün din kitaplarını müşterek kabul ediyor. Ve bu dine inananları, Müslüman, Hıristiyan, Yahudi, hepsini kardeş yine sayıyor. Aradaki düşmanlığı' kaldırıyor. İbadeti de yalnız, ayakta Allah'a saygı göstermek ve onu düşünmekten ibaret sayıyor."

Sunata, İran'da İbrahim Bey'in evinde misafir kaldığında, İbrahim Bey'in "Herhalde bizimkilerin içinde de

bu dini benimseyenler var" şeklindeki sözlerini de hayretle dinliyordu.

Fetullah Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı, Gülen'in çevresindeki müritlerin azat kabul etmez "bir kölelik yapma nedeninin, "Ne Allah'a iman, ne de insanlara Müslümanlık öğretmek olmadığını" şöyle anlatıyordu:

"Fetullah Gülen'in ahir zamanda Müslamanlığı, Hıristiyanlığı ve Yahudiliği harmanlayıp ortaya bütün dünyanın kabul edeceği bir din çıkarmasına yardımcı olmak."

Gülen, Prizma adlı kitabında "Kutb-ul Aktab" peygamberler üstü bir makamdan bahsediyor, adeta kendini tarif ediyordu. Bu Kutb-ul Aktab Hz. Muhammed'in, Hz. İsa'nın yapamadığını gerçekleştirecek, tüm dinleri birleştirecekmiş.

Kürt Said olarak bilinen Ermeni Said'in Nur Risaleleri, Bahailerin "Kitab-ün Nur"undan devşirme saçmalıklar yumağıydı.

Said'in "Yeni Asya" yayınlarından çıkan "Emirdağ Lahikası"nın 123. sayfasına baktığımızda, İslam dinini yozlaştırmak amacıyla kurulan Bahailiğin maçlarını taşıdığını görüyorduk.

Said, kendi açıklamalarına göre devlet tarafından sürekli zehirlenmektedir. Said bu zehirlenme yalanlarını bazı yerlerde "Yedi" bazılarında "dokuz", bazılarında "on" ve daha fazla sayılara çıkarıyor, adeta Mahmutpaşa seyyar satıcılarının taktiğini uyguluyordu.

Said, bu zehirlenme sayılarını atarken dinleyenlerin verdiği gazdan etkilenmiş olacak ki, kendisini zehirlenmekten, "Cevşen ile Evrad-ı Bahaiye"nin koruduğu iddialarına sarılıyordu. Said, Emirdağ Laikası'nın 123. sayfasında Evrad-ı Bahaiye'nin kendisini korumasını şöyle anlatıyordu:

"Kardeşlerim, merak etmeyiniz, Cevşen ve evrad-ı bahaiye bu defa dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devresi devam ediyor."

Emirdağ Lahikası'nın 152. sayfasında yer alan sayıklamalara göre Ermeni Said hastalanmıştır, şifayı aradığı yer ise yine "Evrad-ı Bahaiye"dir.

Nasıl mı?

Said'den okuyalım:

"Bu günlerde rahatsızlık için "evrad-ı bahaiye"yi ezber değil kitaba bakarak okudum."

Said'in yazdığı iddia edilen Emirdağ Lahikası'nın 467. sayfasında yer alan sözlükteki "Evrad-ı Bahaiye"nin tanımına baktığımızda şu karşılığı görüyorduk:

"19. yy. da İran'da ortaya çıkan reformcu bir cereyanın virdleri, zikirleri."

Fetullah Gülen'in üstadı ve izinden gittiği Said'e izafe edilen Emirdağ Lahikası'nda başına geldiğini ifade ettiği zehirlenmelerden kendisini Bahailerin zikirlerinin kurtardığını iddia ediyordu.

Said'in kendisi de Bahailere katılmış ve Bahailerin Kitabun Nur'unda yer alan batıl inançlara kendince taklalar atırarak, Risale-i Nur'ları piyasaya sürmüştü.

Fetullah Gülen'in "yazdım" dediği ve sohbetlerinden derlendiği belirtilen "Fasıldan Fasıla 3" adlı kitabın, önsözünün 1. bölümünde Gülen'in "Allah'ın İslami gelişmeler için Said-i Nursi'den sonra istihdam ettiği bir 'Bağban' olduğu" vurgusu yapılarak insanlar bir kere daha yanıltılıyordu.

Prof. Ethem Ruhi Fığlalı tarafından kaleme alınan, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından yayınlanan "Babilik ve Bahailik" adlı kitabın 47. sayfasında "Bahaullah'ın Hayatı" başlığı altında, asıl adı Mirza Hüseyin Ali olan Bahailerin Şıhı hakkında şu bilgiler yer alıyordu:

"...Mirza Hüseyin Ali 12 Kasım 1817 tarihinde Tahran'da doğmuştur. Babasının yedi çocuğundan ikincisi idi. Saraya mensup olmanın sağladığı imkanla, çocukluğunda iyi bir öğrenim görmüştür. Ancak Bahailerce "ümmi" olduğunu ispat için bir mektep ve medreseye gitmemiş olduğu: ama buna rağmen kelamcılarla, âlimlerle tartışacak ve onları şaşırtacak derecede hikmet ve ilimle donatılmış bulunduğu söylenir..."

Önceleri Bahailiğin yumuşak versiyonu olarak ortaya çıkan Nur Tarikatı'nın kılavuzu olan Ermeni Said'in de onayladığı hayat hikayesinde, doğru dürüst okuma yazma bilmediği, buna rağmen yüzlerce ciltten, binlerce sayfadan oluşan din kitaplarını bir bakışta ezberlediği, devrinin din âlimlerini tartışmalara davet ettiğini, ancak kimsenin karşısına çıkmaya cesaret edemediği işleniyordu.

Bahailerin lideri Mirza Hüseyin Ali, kardeşi Mirza Yah-

ya en- Nuri'nin kendilerine saldırmasını, Bahailiğin reisliğini ele geçirmek istemesini şiddetle eleştiriyor El-İkan adlı kitabının 112 ve 113. sayfalarında müritlerine onunla mücadele etmemeleri tavsiyelerinde bulunuyordu:

"Tanrı'nın sonsuz ilimlerine makes olan o zat ile mücadeleye girişmemelerini onlara tavsiye ederim. Bununla beraber, bütün bu tavsiyelere rağmen, lider geçinen tek gözlü bir şahsın bize karşı şiddetli bir karşı koymaya kalkıştığını görüyoruz..."

Mirza Ali 1850 yılında düşmanını "tek gözlü" olarak tanımlarken, her şeyi ondan kopyalayan Said de Atatürk hakkında "Tek Gözlü Deccal" iftirasını atarak, düşmanlığını sergiliyor, bu hainliği mahkeme kayıtlarına geçiyordu. Said de Islami ilimleri aynı Bahailer gibi mektep ve medrese görmeden, kendi kendine öğrendiğini iddia ediyordu.

Bahailerin "Kitab-un Nur"unu "Nur Risaleleri" olarak devşirip yürüten Fetullah'ın kılavuzu Ermeni Said, yine Bahailerin Şıhı Mirza Ali'nin "Kelimat-ı Meknune" yani "Saklı Sözler" adlı yayınını da "Sözler" olarak kendine mal ediyordu.

Bahailer'in merkezi Amerika'ydı. Chicago yakınlarındaki Wilmette şehrinde ilk Bahai mabedinin temel taşları konuyor, Bahailer başları her sıkışınca soluğu orada alıyorlardı.

Aynı Fetullah'ın "Tehlike anında tüymek sünnettir" prensibi ile sürekli olarak Amerika'ya sığınması gibi...

Prof. Dr. Ethem Ruhi Fığlalı tarafından kaleme alınan, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından 1994 yılında yayınlanan "Babilik ve Bahailik" adlı kitabın 92. sayfasında Bahailiğin "yıkıcı" yanı şöyle açıklanıyordu:

"Bahailik, İslamiyet'e karşı çevrilen tarihi entrikaların son merhalesini teşkil eder; çünkü görüldüğü gibi o, yıkıcı Batınilik hareketi ile başlamış, Siyonist ve haçlı dünyanın, emperyalistlerin aleti olarak vazife görmüş ve görmektedir. Hatta Bahaullah'ın, daha işin başında, bir Rus casusunun nasıl aleti olduğu ve onların emeline hizmet ettiği ekteki belgede görülecektir."

Ermeni Said ya da nam-ı diğer Kürt Said'de Nurculuk serüvenine başlarken, "Esir" dümeni ile birkaç yılını Rusya'da geçiriyor, Tiflis'te "Kürdistan" rüyaları görüyor, onun bu hayalleri Tayyip'in bayram kartları, Adalet eski

Bakanı Mehmet Ali Şahin'in kutlama mesajları, Maliye eski Bakanı Kemal Unakıtan'ın Umum Müdürü olduğu Al Baraka'nın ilan destekleri ile yayınlanan "Şeriat için silahlı mücadeleyi" esas aldıklarını ilan eden İBDA-C'nin **Taraf** Dergisi'nde sayfa sayfa yer alıyordu.

Neyse biz yine dönelim dinler arası diyalog hikayesine. 1964 yılında 2. Vatikan Konsili esnasında Papa VI. Paul'ün talimatıyla kurulan Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası'nın 1973 yılında sekreterlik görevine getirilen Pietro Rossano, Sekreterya'nın yayın organı Bulletin'deki bir yazısında Dinlerarası diyalogu şöyle anlatıyordu:

"Diyalogdan söz ettiğimizde, açıktır ki bu faaliyeti, Kilise şartları çerçevesinde Misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve Mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple diyalog, Kilise'nin İncil'i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır."

1984 yılından beri "Hıristiyan Olmayanlar Sekreterya"sının başkanlığını yapan Kardinal Francis

Arinze, geçmişten bugüne gelinen noktayı şöyle özetliyordu:

"Papa VI. Paul'ün vizyonu gerçekleşmektedir. Çünkü dinlerarası diyalog, kilise misyonunun normal bir parçası olarak görülmektedir."

Vatikan; "Dinlerarası diyalog, Kilise'nin insanları Kilise'ye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır" şeklinde açıklamalar yapıyor, Kilise bu açıklamaları yaparken, Gülen, Vatikan'a Papa II. John Paul'ün ayağına gidiyor, "Papalık misyonunun bir parçası olmaya geldik" diyordu.

"İbrahimi dinlerde buluşma", "üç büyük din" gibi teklif ve tanımlar, bugünkü Hıristiyanlık ve Yahudiliğin de, bugünkü İncil ve Tevrat'ın da hak olduğu düşüncesini doğurarak, özellikle İslam'ın hayat sunan mesajından mahrum bırakılmış gençlerimizin Hıristiyanlığa meyletmesine sebep oluyordu.

Zaten diyalogdan beklenen murat buydu: "Papalık misyonunun bir parçası olmaya geldik" şeklindeki sözlerin altında yatan gerçek de böylece ortaya çıkıyordu.

Dinlerarası diyalogun mimarlarına göre, diyalogun bir raconu da "Benim dinim son dindir" inancından vazgeçmekti. Her ne kadar racon böyleyse de Papa, diyalogdan amaçlarının ne olduğunu açık ve net olarak her fırsatta ilan ediyordu.

Papa, Diyanet İşleri Başkanı M. Nuri Yılmaz ile görüşmesinin ardından, 25 Haziran 2000 tarihinde San Pietro Kilisesi önünde Pazar günleri düzenlenen ayinde hedeflerini bir kere daha duyuruyordu:

"Kilise ile diğer dinlerarasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor."

Gülen ve cemaatinin bu açıklamaya desteği gecikmiyor, Aksiyon Dergisi kapaktan İsa'nın geleceği müjdesini veriyor ve "İnsanlık onu bekliyor" diyordu.

Hain Keklik

Gülen'in bu açıklamalarını dinlerken nedense aklıma şu hikaye geldi:

"Osmanlı Padişahı Yavuz Sultan Selim, tebdili kıyafetle Kuşlar Çarşısı'nı geziyormuş. Avcılar avladıkları kuşları, tuzakçılar yakaladıkları maharetli, eğitimli, güzelim kuşları satıyorlar. Bir ara gözü kekliklere ilişmiş padişahın. Bu grup kekliğin üzerindeki etikette "Tanesi 1 altın" yazıyormuş.

Hemen yanıbaşında asılı, adeta altın kafes içinde bir keklik daha varmış ki, fiyatı 300 altın. Padişahın gözü 300 altınlık kekliğe takılmış. "Hayırdır" demiş satıcıya, "Bunun diğerlerinden ne farkı var ki, bunlar 1 altın, bu 300 altın?" Satıcı "Bu keklik özel eğitimli, çok güzel ötüyor, ötmesi bir yana bunun ötüşünü duyan ne kadar keklik varsa hepsi onun etrafına doluyor" demiş. Sonra da eklemiş: "Tabi arada avcılar da o tarafa dolaşan keklikleri daha rahat avlıyorlar."

Padişah, "Satın alıyorum bu kekliği, al sana 300 altın" demiş.

Sultan Selim parayı verip aldığı kekliğin kafasını hemen oracıkta koparmış.

Satıcı şaşkın tabii, padişahı da tanımamış: "Be adam! Na yaptın? En maharetli kekliğin kafasını koparttın" diye dövünmeye başlamış.

Padişah bunun üzerine adeta gürlemiş:

"Bu kendi soyuna ihanet eden bir kekliktir. Bu gibilerin akıbeti er ya da geç budur."

Gülen'in İntihal'i

Hürriyet Gazetesinde yazılar yazan Murat Bardakçı, Fetullah Gülen'in "Buhranlar Anaforunda İnsan" adlı kitabının, eski başbakanlardan Şemsettin Günaltay'ın "Zulmetten Nura" adlı kitabından "İntihal" yani "aşırma" olduğunu belgeliyordu. Bardakçı İntihal konusunda şunları yazıyordu:

"Fetullah Gülen, İsmet Paşa'nın son başbakanından çok fazla etkilenmiş.

Hafta içerisinde Fetullah Gülen'in bundan dört ay önce yayınlanmış olan "Buhranlar Anaforunda İnsan" isimli kitabını okuduğum sırada 'Ben burada yazılı olanları bir yerlerden hatırlıyorum' diye düşündüm ve buldum.

Fetullah Gülen'in makalelerden oluşan kitabının ilk kısmı, İsmet Paşa'nın ve tek parti döneminin son baş-

bakanı olan; tarih, ilahiyat ve ahlak konularında çok sayıda eser veren Şemsettin Günaltay'ın 20. Yüzyılın ilk çeyreğinde Türk toplumunun düşünce yapısını derinden etkileyen "Zulmetten Nur'a" isimli son derece meşhur kitabı ile neredeyse kelime kelime aynıydı.

Kitabın ilk baskısı 1915'de üçüncü baskısı ise 1925 yılında yapılmıştı...

Gülen'e ait olduğu ileri sürülen kitabın "Giriş" yazısı bile bir başkasına aitti. Buhranlar Anaforunda İnsan'ın diğer makalelerinin menşei konusunda doğan şüpheleri gidermek de, artık Gülen meraklılarına düşüyor.

Gülen, Şemsettin Günaltay'ın makalesini toptan aşırıp kitabına koyarken, Günaltay'dan bir kelimeyle bile olsa bahsetmiyordu. Ama yine de Fetullah'ın hakkını yemeyelim! Yazdım dediği kitaba ufak da olsa kendinden bir şeyler katmış, Günaltay'ın yazılarında geçen **"Türk"** sözcüğünü değiştirip yerine **"Mümin"** kelimesini eklemişti.

Fetullah ve Alevilik

Fetullah Gülen, ömrü hayatının son günlerinde, Alevilere kucak açtığını söylüyordu. Gülen alevilere sempatik görünmek için, "Alevilerin Diyanet'te görev alması gerekiyor" diyor, "Aleviler cem evleri açmalı" şeklinde konuşuyordu.

Fetullah Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı ise, Gülen'in, "Türkiye için PKK'dan daha tehlikeli Alevilerdir" dediğini hatırlatıyor, onun söylemlerinde samimi olmadığını yine Gülen'in şu sözleri ile kanıtlıyordu:

"Türkiye'deki en tehlikeli akım, PKK'dan 100 kat daha şiddetli olan Aleviliktir."

Fetullah Gülen, Aleviler hakkında esip gürlemeye her zeminde devam ediyordu. Gülen, "Güneydoğu Meselesi" konulu ev toplantısında; Alevilik ve Sünnilik arasında bir fark olmadığını, bunu eskiden Fars yani Iran kendi adına bir farklılık olarak ortaya koyduğunu söylüyordu. Meydanı boş bulunca hızını alamayan Gülen, Alevilik adına hareket edenlerin Anıtkabir'i "Tavla" yani At Ahırı yapacaklarını şu sözler ile iddia ediyordu:

"Alevilerle Sünniler arasında bir farklılıktan bahsedilmemesine rağmen eskiden birileri Fars hesabına bir faklılık ortaya koyuyordu! İmaret hesabına, emirlik hesabına bir farklılık ortaya sürüyor, imaret farklılığını bir yönüyle alevilik gibi gösteriyor ve Sünniliği de düşman sayıyordu! Şimdilerde bu meseleyi din adına değil de dinsizlik hesabına ateistler sahip çıkıp, bu ülkede beraber yaşayan insanların bir kesimini diğer kesimiyle vurdurmak istiyorlar...

Tabii şimdiki biraz daha tehlikeli, bunlar laik görünüyorlar... Kemalist görünüyorlar, görünme; olmadan başka bir şeydir. Görünmeyi esas almadan insanın olması mümkün değildir...

Ve bir şey daha söyleyeceğim. Alevilik hesabına hareket ediyor görünenlerin ilk defa yapacakları şeyi söyleyeyim; **Anıt Kabiri tavla yapacaklar.** Şimdiye kadar demediğim şeyi diyorum. Ve buna kalıbımı basarım."

Gülen, konuşmasında; "Bir Ateist nasıl Sünni olamaz, alevi de olamaz" diyor, bu sözlerini de Dev Yol'cu, Dev Solcu, kendi deyimiyle Markscı ve diğerleri için de geçerli sayıyordu.

Yezid; Alevilerin Fırlatması

Fetullah Gülen, Alevilerin ileri gelenlerinden senatörlük yapmış biri ve çevresi ile kahvaltı ve yemekte buluştuklarını, onlara; **sizin cem evi, kütüphane ve benzeri yerler yapmanıza destek olalım, biz hiç gelmeyelim, görünmeyelim, bunları siz yapmış olun** dediğini anlatıyor, ardından da Yezid için **"Alevilerin fırlatması"** tabirini kullanıyordu.

Gülen, Alevileri "Müfrit"likle suçluyor ve şunları söylüyordu:

"Bu Allah'ın işlerine bakıyorum, o kadar, bazen hayranlık duyuyorum ki, neticede şeytana tapma vardı, Yezidilerde. Ama bu meselede mebde itibarıyla bu bizim meşhur Yezid ile başlamıştır. Bu Yezid de avamca bir ifade ile söyleyeceğim, ne kadar çirkin belki, o alevilerin fırlatması Yezid'dir. Onu o hale getiren Aleviler olmuştur... O da bir tepki insanıdır.

Bazı güzel işlerini görünce öyle küçük küçük başlamış, ona sahip çıkma başlamıştır. Mesela biz hep Yezid deyince, Allah Yezid'in canını alsın. Allah Yezid'in belasını versin falan demişlerdir.

Onun bazen böyle iyi yanları vardır. Arz ediyorum. Hep Hz. Müaviye Ukba Bin Naifin koluna zincir vurulunca gelin diyor. Hilafete babasından sonra açtırmış ona Afrika'nın Fatih'i demiş, zulüm olur hemen açın demiş. İşte böyle kadirşinas davrananlar, onun bu yanlarını gören insanlar da var.

Fakat gel gör ki, O müfrit Aleviler, hiçbir fazileti kabul etmiyorlar. Onlara göre tek fazilet Ali demek, Hasan demek, Hüseyin demek...

Ali, Hasan, Hüseyin, demedikten sonra sen Afrika'yı feth etsen, Avrupa'yı da feth etsen yerin dibine batsın o fetih... İşte bakın bu da ifratkar bir tarzı telakkidir..."

Gülen, Aleviler hakkındaki bu düşüncelerini yazıp kitap haline getirmek istediğini söylüyor, ancak diyalog sürecinde şunla bunla uğraşmak zarar getirir gerekçesiyle yazmadığını belirtiyordu.

Gülen, Aleviler için;

"Ali sevgisi onları kurtaramamış" şeklinde konuşuyor ve Alevileri şu şekilde suçluyordu:

"Sizin çoğalmanızdan hezeyanlara kapılıyorlar..."

Peki, Fetullah'ın "Ali" dediği kim?

Peygamberimizin amcasının oğlu, damadı ve cennetle müjdelenen on sahabe'den biri.

Başka;

Gülen'in özlemini duyduğu Hilafet makamının üç numaralısı...

Gülen, hiç bir samimi Müslaman'ın hitap edemeyeceği bir şekilde

Hz. Ali (ra) ye hitap ediyordu:

"Ali"

Gülen'e soralım: Hz. Peygamber'in torunları hakkında sanki mahalle arkadaşından bahseder gibi bahsetmek İslam ahlakının ne tarafına düşmektedir. Zerre kadar İslami terbiye alan biri onlar için herhangi biri gibi "Hasan, Hüseyin" diyebilir mi?

Gazi Olayları

Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanmanın saldırısı sonucu hayatını kaybeden Dr. Necip Hablemitoğlu, "Fetullah Gülen'in istihbaratçılara olan özel ilgisi" başlıklı yazısında şunları anlatıyordu:

"Fetullah Gülen, ABD'ye hicret etmeden önce, Aktüel dergisine verdiği demeçte, kendisinin devletin istihbarat birimleri ile ilişkisini açıklama gereği duyarak, bu birimlere yaptıkları hakkında önceden bilgi vermekte olduğunu söylemiştir. Tabii, bu bilgi alışverişini, kendi müritleri dururken, laik hukuk sistemini savunan Cumhuriyetçi istihbaratçılarla yaptığına inanmak safdillik olacaktır."

Gülen, Gazi olaylarının patlak vereceğini gösteren istihbarat raporunun aylar önce kendisine verildiğini, kendisinin de bunu devletin başındaki insanın en yakınına 1,5 ay önce sunduğunu söylüyor ve şunları anlatıyordu:

"...Hatta burada yine bir kısım istihbari raporlara dayanarak, demeye mezun muyum, değil miyim, bir hususun kapağını açacağım. Burada bir ukalalığımı da arz etmeme müsaade eder misiniz? Bunca, böyle bu işte saçlarını ağartmış adamların ukalalığı olabilir. Ben iyi bir insan değilim.

Gazi olayları olmadan evvel, Türkiye'nin her yerinde böyle bir patlama olacağını 1,5 ay evvel ben devletin başındaki insanın en yakınına verdim. Dedim, Türkiye'de bir şeyler planlanıyor, raporu okuyun, bana bir dostum verdi bunu. Aleviliği oyuna getirmek istiyorlar.

Türkiye'de bir kısım Alevi ocak ve bucaklarını kundaklayacaklar. Avrupa'da bu iş için çıkardıkları mecmualar var. 1,5 ay evvel ben bunu, raporu verdim, 25-30 sayfalık bir rapor. Alevilerden bazı yerleri vuracaklar ve Sünniler bizi vurdu diye Alevileri ayaklandıracaklar.

Verdim ve bekledim ki, devletin başındaki insanlar bu mevzuda çare ararlar. Sonra hata ettiğimi anladım. Mesela o, medyaya verilebilirdi. O mesele, o bir Samanyolu'nda bir Ayna programında benim de şahsen o arkadaşı bilmemden ötürü mütalaam alınarak değerlendirilebilirdi..."

Şayet Fetullah Gülen'i ve Fetullahçı yasadışı yapılanmayı tanımıyorsanız, bu kaseti izlediğinizde, mutlaka bir fikir sahibi olursunuz. Bir devlet düşünün ki, ulusal birliği ve bütünlüğü açısından tehdit altında. Bu, devletin istihbarat birimlerince saptanıyor ve raporlaştırılıyor.

Buraya kadar tamam; esas önemli olan buradan sonrası. Bu raporun, hiyerarşiye uygun bir biçimde makamlara sunulmasından sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'ne, oradan İçişleri Bakanlığı'na ve konunun aciliyeti ve önemi açısından da Cumhurbaşkanlığı ve Milli Güvenlik Kurulu'na gönderilmesi gerekmez mi?

Bu devlet, Türkiye Cumhuriyeti Devleti olursa, iş değişiyor. Raporu hazırlayan istihbaratçı, raporunu gereği için Fetullah Gülen'e gönderiyor ve ancak onun "durumun vehametini idrak etmesinden" sonradır ki, aynı raporun kopyası, yine gayrı resmi "en üst makam" ya da cemaat hiyerarşisinde "Kainat İmamı" Fetullah Gülen eliyle, bir başka mutemete, yani halk arasında "Başbakan'ın Gölgesi" olarak ünlenen şahsa iletiliyor. Bu arada, devlet adına yaşanılan bir çelişkinin de altının çizilmesi gerekiyor:

Cemaat hiyerarşisine göre, bir polis memuru, bir bekçi üst bir konumda ise, cemaat hiyerarşisinde daha altta bulunan bir Emniyet Müdürü'nün devlet ya da kurum hiyerarşisini dikkate almaksızın, o kişiye "biat" etmesi, bir başka ifadeyle onun emirlerine harfiyen uyması gerekiyor.

Aynı şekilde, mübaşirin ya da zabıt katibinin "İmam" olduğu bir sistemde, bu mübaşirin ya da zabit katibinin mürit hakime emir vermesi, karar dikte ettirmesi gibi bir sonuç doğuyor. İşte, tarikatların ya da cemaatların güçlenip devlete sızdığı noktalarda, devlet hiyerarşisi resmen çöküyor, Türk Devleti, en önemli zaafını bu noktada yaşıyordu.

Neyse dönelim Gazi olaylarına; Gazi Mahallesindeki provokasyonun olduğu dönemde Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkan Vekili koltuğunda Hanefi Avcı oturuyordu.

12 Mart 1995 tarihinde saat 20:40 sıralarında Alevi vatandaşların yaşadığı Gazi Mahallesi'nde bulunan kahvehanelere bir taksiden ateş açılıyor, altmış yaşındaki Alevi dedesi Halil Kaya hayatını kaybediyordu. Tam olaylar yatışmışken gece 03.45'de Polis panzerinden Cemevi'nin önünde bekleyenler üzerine ateş açılıyor, şakağından vurulan Mehmet Gündüz hemen orada yaşamını yitiriyordu.

Bu ölümün ardından olaylar patlak veriyor, çoğu polis kurşunu ile olmak üzere yirmi bir kişi hayatını kaybediyordu.

Gülen'in Davası

Gülen, gerek konuşmalarında gerekse kitaplarında, "Hilafet" özlemlerini sıklıkla dile getiriyor, Şeriat Devleti'nin eninde sonunda mutlaka kurulacağını iddia ediyor, demokrasiyi ise şeytandan gelen bir rejim olarak tanımlıyordu.

En büyük ideali "Büyük Ermenistan" olan ve bir dönem Said-i Kürdi, bir dönem Said-i Nursi kod adını kullanan Said, bu amacını gizlemek için kendine kürtçülüğü ve şeriatı maske yapıyordu.

Said'in takipçisi Fetullah Gülen'in cemaatine ait Zaman Gazetesi'nde; Ermenilere soykırım yapıldı iftirasına sarılan yazarların yer alması ve hemen hemen hepsinin ortak paydalarının Türklük ve Silahlı Kuvvetler düşmanlığı olması, bunların Müslümanlıktan ne anladıklarının da bir kanıtıydı.

Gülen, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 3. cildinin 57. sayfasında, davasının İslam davası olduğunu, bu davanın kendilerinden fedakârlık beklediğini şöyle anlatıyordu:

"İslam davası bugün bizden çok daha fazla fedakârlık beklemektedir."

Fetullah Gülen, "İnancın Gölgesinde 2" adlı kitabının 207, sayfasında, Medine döneminde İslam Devleti nasıl kurulduysa, yine o devletin gerçekleşeceğini şöyle açıklıyordu:

"Medine döneminde ise, iktisat ve içtimaiyata, hukuk ve muharebelere ait meselelerin gündeme geldiğini ve bir site devletinin kurulma çalışmalarının başladığını görüyoruz. Bütün peygamberler için değişmeyen bu kanun, başka hiçbir devirde de değişmeyecektir."

"Fasıldan Fasıla 3." adlı kitabının 181. sayfasında devlet kurma çalışmalarını "diriliş" dönemi olarak açıklıyor, şöyle diyordu:

"Şu anda... Anadolu topraklarında hızla öze dönüşün yaşandığı yeni bir diriliş döneminde sayılırız. Bu diriliş toplumun bütün ünitelerinde birlikte yürüyor."

Gülen, bırakın Türkiye'nin idaresini, dünyanın idaresine talip olduğunu Fasıldan Fasıla adlı kitabının 1. Cildi 112. sayfasında şu şekilde açıklıyordu:

"Zaman lehimize çalışıyor: Hiç şüpheniz olmasın zaman Müslümanların lehine işlemektedir. Şimdilik net

olarak keyfi ya da kemi bir budumuz yoksa da nasıl anne karnında ceninin doğmasına olağan üstü şartlar dışında kesin gözüyle bakılıyorsa, öyle bizim durumumuz da şu anda artık doğuma yaklaşmış bir cenin gibi kabul edilebilir. Evet bir millet, bugün olmasa da yarın, mutlaka sorumsuz insanların elinden dünyanın idaresini almak zorundadır."

Gülen, kitabında "kemi" yani yiğit, silahlı bir varlığımız şimdilik yoksa da dünyanın idaresini almak zorundayız" diyordu.

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildinde hedefine ulaşmayı kafasına koyuyor, insanların dini duygularını sömürmek için önce Hz. Peygamberimizin döneminden örnek veriyordu:

"Efendimiz Mekke'de peygamberliğiyle ilk zuhur ettiği dönemde bile etrafında boğazlanmaya hazır mücahitler vardı."

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cildine geldiğinde amaçlarına ulaşmak için ordusunu kurduğunu 97. sayfada şöyle açıklıyordu:

"Evet, Sezai Bey'in ifadesiyle fecr ordusu artık gün yüzüne çıkmıştır. Bu kutsi davaya omuz verecek genç ve dinamik kadro iş başındadır."

Fetullah aynı kitabın 98. sayfasında bu gençlerden oluşan ordunun yapacağı çok şeyler var diyor, onları Fütüvvet Ordusu şeklinde tanımlıyordu. "Asrın Getirdiği Tereddütler" adlı kitabının 2. Cildi 139. sayfasında dinin dünyaya hakim olmasının en büyük ideal bilinmesi gerektiğini şöyle anlatıyordu:

"Mümin'de gerilim, din ve dine ait şeyleri, dini duygu ve düşünce aşıkhane arzu etmesi, ızdırap çekmesi hatta bu hususta huzursuz olması... Dinin hayata hakim olmasını, başta kendi milleti olmak üzere, insanlığı dini duygu ve düşünceye uyarmayı en büyük emel, hatta hayatın gayesi bilmesidir..."

Gülen, "Prizma" adlı kitabının 1. Cildi 25. sayfasında; dinin hayata hakim olma mücadelesinde insanları asker olarak yetişme gayreti içinde olmaya çağırıyordu:

"Öyleyse geleceği kucaklamayı planlayanlar, oturup O'nu bekleyeceğine, kendilerini ona asker olarak yetiştirme gayreti içine girmelidirler. Tabi ki, geldiğinde hazır olan askerinin başına geçebilsin."

Gülen, hazır olan askerinin başına geçecek şahsı nedense belirtmiyordu. "Sonsuz Nur" adlı kitabının 1. Cildinde ve İnsanlığın İftihar Tablosu, sayfa 1'de kendinden olmayanların yok edilmesini istiyordu.

"Dosta itminan, mütehayyire ikna, düşman ve müfterilere ilzam (susturma) ve iskat (yok etme) mesajı..."

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 1. Cildinin 93. sayfasında kendisinden olmayanları Müslüman saymıyor, onları "kobra yılanı" olarak tanımlıyor, onların affedilmemelerini isteyerek, ne denli hoşgörü abidesi olduğunu şu sözleri ile bir kere daha belgeliyordu:

"Kobralara merhamet: Bu itibarla, Müslümanlara taarruz eden kimseleri affetme kobralara merhamet olsa da, insanlara zulümdür..."

Gülen, Fasıldan Fasıla adlı kitabının 3. Cildinin 82. sayfasında, "Bu dönem; diğer dönemlerde olduğundan fazla diyet ödenmesi gereken durum ile maanem yani düşmandan ele geçirilen malın eşit olduğu dönemdir" diyordu. Gülenin, diyet ödeyip, ganimet elde etmeyi hedeflemesinin altında "savaş" hazırlığı yattığının olduğu gerçeği açıktı.

Fasıldan Fasıla adlı kitabının 2. Cildinin 15. sayfasında, kendi kuşağının, hesaplaşma içerisinde olduğunu şu sözlerle anlatıyordu:

"Bir asrı aşkın zamandan beri çeşitli zulüm, mağduriyet ve haksızlıklar altında sürekli inleyen bu kuşak, öylesine bilenmiştir ki, çok yakın gelecekte o, Polatlaşan ruhuyla, kendine bu mezelletleri reva görenlerin karşısına dikilecek ve mutlaka onlarla hesaplaşacaktır..."

Gülen, Prizma adlı kitabının 1. Cildinin 35. sayfasında, sözün bitmesi ve ölüm göze alınarak aksiyonun göze alınması gerektiğini şu sözleri ile anlatıyordu:

"Evet, her ferd ben niye fiili mücahedenin önünde, ön cephede, ölüm ilk defa kendisine gelecekler arasında, yerimi alamadım dememesi ve bu teessürü vicdanında duymaması için şimdiden kendini şartlandırmalıdır. Evet, artık söz değil, hamle ve aksiyon devri."

Gülen, bu sözleri ile eyleme geçeceğini ilan ediyor, eyleme geçerken de planlı ve programlı olunacağını şöyle vurguluyordu:

"Halbuki gündem belirlemek ve hadislerin nabzını elde tutabilmek için, devamlı fikir ve düşünce üreten bir

beyin kadroya ve bu düşünceleri pratiğe dökebilecek dinamik insanlara ihtiyaç vardır. Tabii bütün bunlar, bir plan ve program gerektiren işlerdir..." (Fasıldan Fasıla-2. ss. 118-119)

Şeriatçı Değilmiş

Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, 31.08.2000 tarihinde, Fetullah Gülen hakkında; "Laik devlet yapısını değiştirerek yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasa dışı örgüt kurup bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak" iddiasıyla Ankara 2 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde dava açıyordu.

Davanın ardından başlatılan kampanyada Gülen'in ne kadar demokrasi aşığı, laik, Atatürkçü olduğu vurgulanıyordu.

Bu kampanyalarda yapılan propagandalara göre Said'i Nursi ile hiçbir alakası yoktu. Gülen, İzmir Sıkıyönetim Mahkemelerinde yaptığını bir kere daha gerçekleştiriyor, Nurculuğunu da inkâr ediyordu.

Faruk Mercan, "Fetullah Gülen" adlı kitabında dönemin MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'un Gülen'e verdiği desteği şöyle anlatıyordu:

"Yüksel'in Gülen aleyhine dava açmasından sadece iki ay sonra, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı Şenkal Atasagun, dört büyük gazetenin Ankara temsilcisini MİT'in Ankara'daki merkezine çağırıp röportaj verdi. MİT Müsteşarı şöyle diyordu:

"Muhtelif hesaplamalara göre Türkiye'deki şeriat isteyen kişilerin oranı yüzde 5-8 arasında. Türkiye'de bir şeriat devleti kurulmasının başarı şansı yüzde sıfır."

Müsteşarın bu sözleri o dönemde Hürriyet Gazetesi Ankara temsilcisi olan Sedat Ergin'in 28 Kasım 2000 tarihli köşesinde yer aldı.

2000 yılı itibariyle devletin istihbarat oranı, "Türkiye'de bir din devleti kurulması ihtimali yüzde sıfır" diyordu.

Türkiye'nin önde gelen birkaç üniversitesinden biri olan Bilkent'te Fetullah Gülen araştırması, "Fetullah Gülen'in görüşleri Türkiye'de demokrasinin yerleşmesine destek veriyor" sonucunu vermişti. Boğaziçi'ndeki tez aynı sonucu vermişti.

Demek ki, Üniversite ve MİT bulguları ile Savcı Yüksel'in iddianamesi örtüşmüyordu.

Halen görevde olan bir üst düzey MİT yöneticisi, Ankara'da görüştüğü gazetecilere şunları söyledi:

"Fetullah Gülen grubu Doğu'da, Güneydoğu'da köy köy dolaşıp insanlara kurban eti veriyor, köylülerin sağlık sorunlarıyla ilgileniyor. Terör sorunu böyle çözülür. Ne Fetullah Gülen'in aleyhinde olmaya ne de onun samimiyetini sorgulamaya hakkımız var."

• Üst düzey MİT yöneticisinin Fetullah Grubu ile et dağıtarak terörü çözme yöntemi, ne çare ki terörü daha da azgınlaştırıyordu. Karnı doyan, sırtı pekleşen PKK militanlarının bitleri iyice kanlanınca, askerlerimizi şehit etmeye hız veriyorlardı.

"Türkiye'de şeriat tehlikesi yok" diyerek Gülen'e sonsuz destek veren MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, o günlerde bir ilginçlik daha yapıyor, Gülen hakkında, "Şeriat devleti kurma" iddianamesini kendi tesislerinde bastırıyor, adeta kitap haline getiriyordu.

İddianame'ye MİT'in katkıları sadece bu kadar mı? Neyse onu da söylemeyeyim ayıp olmasın.

MİT Fetullah'ı Seviyoo

MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun 1 Ekim 1999 tarihinde Gülen cemaati hakkında şunları anlatıyordu:

"Bizim tespitimiz şu; Gülen Grubu demokrasiyi kullanarak iktidara gelmek istiyor, Milli Görüşçüler sandıktan gelmek istiyor. Böyle bir yöntem farklılıkları var."

Atasagun, Milli Görüşçülerin sabırsız olduğunu, bir an önce iktidara gelmek istediklerini anlatıyor ve konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Fetullahçılar ise daha uzun vadeye yayılmış durumdalar ve bu yüzden daha tehlikeliler. Maddi güçleri fazla. Yılda 60 trilyonluk bir parayı yönetiyorlar..."

Atasagun, Gülen Grubunun yurt dışında okul açma faaliyetlerinin de iyi organize edildiğini belirtiyor ve Gülencilerin bazı yerlerden destek almadan bunu başaramayacağını da söylüyor ve bu desteğin ABD olduğunu da açıklıyordu.

Atasagun, Fetullah cemaatinin örgütlü yapısı ile ülke için oldukça tehlikeli bir grup olduğunu da vurguluyor, bunlarla mücadele için şu tavsiyelerde bulunuyordu:

"Şimdi size ters gelecek bu söylediğim, ama şöyle yumruğu vurmadan bu temizlenmez..."

1999 yılında bu tespitleri yapan MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, ne hikmetse 6 Kasım 2001 tarih ve 15998 sayılı "Çok Gizli" MİT raporunda olduğu gibi, ülkemizin en büyük iç ve dış tehdit odağı haline gelen Fetullahçılan küçümseme, tehlikesiz gösterme, basite indirgeme çabasına giriyordu.

Atasagun, Gülen'den bu defa şöyle bahsediyordu:

"Fetullah'tan bir dönem bana söz ettiler. İşte kasetlerini seyret, etkiliyor, önemli şeyler söylüyor, diye. Seyrettim, ağlayan sümük çeken bir adam."

30 Mayıs 2003 tarihine geldiğimizde MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'da yine bir değişim gerçekleşiyor, Müsteşarlıkla misafir ettiği İlhan Selçuk, Mustafa Balbay ve İbrahim Yıldız'a Fetullah Gülen hakkında şunları söylüyordu:

"O'nu biliyorsunuz, ABD'nin yeşil kuşak projesinin bir ayağıydı. Olay hala odur. Bin Ladin'i de ABD yarattı, Afganistan'da Ruslara karşı besledi, sonucu

gördünüz. Bir terör örgütünü beslerseniz sonunda ne olacağını görürsünüz..."

MİT eski Müsteşarını çelişkileri ile baş başa bırakalım ve devem edelim hukukçu ve mason üstadı Çetin Özek'e...

Prof. Çetin Özek, bilirkişi edasıyla mahkemeye sunduğu raporunda Fetullah Gülen'in demokrasi aşığı, ulusal birlik ve beraberlikten yana, güç ve şiddet kullanmaktan uzak olduğunu söyleyerek, Gülen için neredeyse "Gökten inmiş bir melek" tabirini kullanıyordu.

Oysa;

Demokrasi aşığı denilen Fetullah Gülen Demokrasiyi **"şeytandan gelen bir rejim"** olarak tanımlıyor ve şöyle diyordu:

'"...Doğru yolu görseler onu yol yordam edinmeyecekler... Düzen yordam edinmeyecek, o yolu tutup gitmeyecekler... Şeytan saltanatına ait bir yol kendilerine gösterildi mi; komünizmdir, kapitalizm'dir, faşizm'dir. Bilmem ne izm'dir, ne izm'dir!.. Şeytana ait bir yol onların önlerine getirilip, onlara gösterildi mi; hemen yol olarak, yordam olarak onu benimserler, parlamento olarak

onu benimserler, Reis-i Cumhur olarak onu benimserler... **İnsan karihatından çıkan yolu, "Şeytan yolu"nu benimserler!..."**

Gülen, demokrasiyi **"bilmem ne gibi artık doğurma kapıları kendisi için kapanmış bir mahlûk"** şeklinde tanımlıyor, **"hizmetimiz için açıklarından faydalanmalıyız"** diyordu.

Fetullah Gülen'e övgü olarak Faruk Mercan tarafından kaleme alınan ve AD yayınlarından çıkan kitabın 300. sayfasında, Francis Fukuyama'nın Gülen'e methiyeler düzdüğü şöyle anlatılıyordu:

"Dünya çapında üne sahip ekonomi dergisi Forbes, 2008 yılı Ocak ayında portresini yayınladığı Fetullah Gülen hakkında, "Modern dünyada tüm Müslümanlara ilham veren vaiz" deyimini kullandı."

Fukuyama'nın Gülencilerin düzenlediği Abant toplantıları hakkında sarf ettiği övgüler de aynı kitapta şöyle yer alıyordu:

"Dünyada yaşayan 100 büyük entellektüel listesinde yer alan "Tarihin Sonu" adlı kitabın yazarı siyaset bilimci Francis Fukuyama, Washington'da yapılan Abant Top-

lantısı'nda şöyle diyor; "Bence Türkiye'nin bulduğu çözüm diğerlerine örnek bir model olabilir. Toplumun dindar olması, demokrasi ve laiklik ilkesiyle çelişmez. Türk toplumundaki evrim uzlaşma yönündedir."

Fetullah Gülen ise, gençlere yaptığı konuşmada, **Şeriat sisteminin Türkiye'nin idare şekli olacağını** şöyle ilan ediyordu:

"Bir gün gelecek semavat, zemin; bütün düzeniyle, nizamıyla İslâm'ın bembeyaz eline teslim olacak. Yedi Beyza İslam'a, yani Hz. Musa'nın harikalar meydana, getiren asayı taşıyan mübarek eli demektir. **Ak Şeriata, Ak Yola, Ak Sisteme Ak El!... Nasıl olsa olacak."**

Hizbullah ve Gülen

CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi, Fetullah Gülen'in yakın arkadaşı Graham Fuller, Gülen'i öve öve bitiremiyor, şunları söylüyordu:

"Fetullah Gülen'in radikal İslamcı olduğunu düşünmek bana zor geliyor. Kesinlikle değil, bu yöndeki görüşlere katılmıyorum..."

Prof. Çetin Özek Ankara DGM'ye sunduğu raporunda ve bu raporu kitabına alan Faruk Mercan, Gülen'i şöyle ululuyorlardı:

"İslâm dininin daha iyi anlaşılması ve daha fazla kabul görerek yayılması için çalışacak olanlara; kabalıktan, güç ve şiddet kullanmaktan, bu yolla kişisel çıkarlar elde etme düşüncesinden mutlak olarak arınmaları yönünde öğütler vermektedir..."

Çetin Özek'in bahsettiği Gülenin öğütlerine bakıp, Fullerin Gülen için "radikal İslamcı değil" şeklindeki sözlerini bir kere daha düşünmek için, Gülenin ülkemizdeki en kanlı terör örgütlerinden Hizbullah'ı övmesini izleyelim:

"Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammed Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah Ordusu... Hizbullah; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi!.."

2005 yılı kasım ayında ABD'nin Houston şehrinde yapılan Fetullah Gülen Konferansı'nın koordinatörü Dale Fickleman'dı. Konferans, "Çağdaş Dünyada İslam:

Düşünce ve Pratikte Fetullah Gülen Hareketi" başlığıyla yapıldı. Bu aynı zamanda Gülen'i konu alan ikinci uluslar arası konferanstı. CIA'nın desteklediği konferansların ilki "Gülen Hareketi" adını taşıyordu. 2001 yılı nisan ayında ABD'nin başkenti Washington'da Georgetown Üniversitesi'nde yapıldı. "İslami Moderniteler Fetullah Gülen ve Çağdaş İslam" başlığını taşıyan konferans hakkında bilgi veren Faruk Mercan, "Fetullah Gülen"in ABD'deki günlerini konu alan kitabında konferansın koordinatörü olarak Profesör John Esposito'yu gösteriyordu. Oysa konferansın koordinatörü Amerikan İstihbarat Servisi CIA'nın Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi, Graham Fuller'di. Maddi destek ise Gülen cemaatine ait Rumi Forum'dan geliyordu.

ABD yıllarca el altından desteklediği Fetullah Gülen'e güveninin tam olduğunu ispat için başkenti Washington'da, Ankara DGM'de yargılanmaya başladığı günlerde "Fetullah Gülen" konferansı düzenliyordu. Konferansta konuşanların çoğunun CIA'cı olarak tanınması da Gülen hareketinin sınırlarını gösteriyordu.

Aralarında Türkiye'de yakından tanınan CIA istasyon şefleri; Graham Fuller, Alan Makovski, George Harris

gibi isimlerle AKP Milletvekili Edibe Sözen'in eski eşi Dr. Hakan Yavuz ve Bekim Akai gibi isimlerin katıldığı konferans ABD'nin başkentinde yapılıyor, konferansın sponsorluğunu yine Washington'da bulunan Rumi Forum Dinler Arası Diyalog Vakfı yapıyordu.

26-27 Nisan 2001'de yapılan toplantının açılışını John Esposito gerçekleştiriyor ve şunları söylüyordu:

"Gülen olgusu, Türkiye'deki İslam karakterinin önde gelen heyecan verici örneğidir."

Gördünüz mü, Yahudi ve Hıristiyan kökenli CIA ajanları Gülen'in Müslümanlığından ve bu Müslümanlığı (!) yaymasından o denli memnundurlar ki, heyecanlarından kaplarına sığamıyorlardı. "O halde onlar niye Müslüman olmuyorlar" diye sorarsanız, bunun cevabını Gülen değil hiçbir Nurcu veremeyecekti. Çünkü onların da Gülen cemaatinin de İslam'la ve Müslümanlıkla ilişkileri Protestan bir Kur'an uydurup, İslam'ı Yahudiliğin ve Hıristiyanlığın kapı kulu seviyesine indirgemekti.

Yahudi ve Hıristiyanlar İslam dinini yozlaştırmak için yıllarca sinsi planlar uyguluyor, Dinlerarası Diyalog aldatmacasında etkin rol verdikleri tarikatlar, İslam'ın içine girmiş "Truva atı" görevi görüyorlardı.

Gülenin konferanslarına dönersek; Üçüncü Gülen konferansı Mart 2006'da ABD'nin Dallas kentinde, dördüncüsü Kasım 2006'da Oklahama'da, beşincisi Ekim 2007'de İngiltere'nin başkenti Londra'da, altıncısı Kasım 2007'de ABD'nin Teksas eyaletinde, yedincisi yine Kasım 2007 tarihinde Hollanda'da yapılıyordu.

Londra'da 25 ve 27 Ekim 2007 tarihleri arasında Gülen'i parlatmak amacıyla düzenlenen toplantıda konuşan Simon Robinson, aldığı parayı hak etmek için Gülen hakkında oldukça **"uydurma"** bir tanımda bulunuyor, **"İslam dünyasının Albert Einstein'ı"** diyordu.

Gülen taraftarları; inandırdıkları iş adamları ve yoksul halkın sırtından toplayıp, kullandıkları, kontrol ettikleri büyük mali güçlerinin önemli bir kısmını; Gülen'in reklamını yapabilmek amacıyla bu gibi toplantılar ve konferanslar tertip ederek harcıyorlardı.

Kanla Abdest Almak

CIA'nın organizasyonu ile "hoşgörü" abidesi olarak yutturulmaya çalışılan Gülen "İla-yı Kelimetullah veya

Cihad" adlı kitabının 5. sayfasında "can alıp can vermeyi" şöyle öğütlüyordu:

"Cihad sözcüğü; içinde bulunulan asrın şartlarına göre değişkenlik arz eden geniş kapsamlı bir kelimedir. Gün olur mal-mülk her şey feda edilerek bu vazife yerine getirilir, zaman gelir yollar gider bir can pazarına ulaşılır ve can alınır-verilir."

Gülen kitabının altıncı sayfasında, can alıp vermenin "kadın-erkek herkesin üzerine farz olduğunu" söylüyordu.

Gülen, Cihad'ı kendi içinde, katliamların olduğu "Hal" gibi sınıflara ayırıyordu:

"Cihad'ın çeşitli şekilleri vardır. Yerinde yazıyla, yerinde dille, yerinde arabayla, yerinde malla ve yerinde halle..."

Gülen, Cihad'ın hayat kaynağı olduğunu savunuyor ve "Hoşgörü" denilen kavramın ise aslında can alıp vermenin "Kamuflaj"ı olduğu, kitabının 45. sayfasındaki sözlerinden anlaşılıyordu:

"Cihad, bir müminin uğruna canını feda edebileceği en tatlı bir mefkure ve en yüksek bir idealdir. Zira mümin, kendi teri içinde bulunma veya kendi kanıyla abdest alma gibi bir payeyi ancak cihadla elde edebilir."

Gülen, öyle bir hoşgörü sahibiydi ki, müritleri için, "kendine düşeni en canlı ve kanlı şekilde yapma aşkıyla yanacak" diyordu.

Aynı zamanda Mason da olan Profesör Çetin Özek, Ankara DGM'ye sunulmak için Gülen'in avukatlarına verdiği, "Gülen Övgünamesi"nde, Gülen'i şu şekilde iltifatlara boğuyordu:

"İslâm dininin daha iyi anlaşılması ve daha fazla kabul görerek yayılması için çalışacak olanlara; kabalıktan, güç ve şiddet kullanmaktan, bu yolla kişisel çıkarlar elde etme düşüncesinden mutlak olarak arınmaları yönünde öğütler vermektedir..."

"Gülen'in kitaplarından bu sonuçları çıkardım" diyen Çetin Özek'in bu raporu Gülen'e övgü kitaplarında da yer alıyordu.

Gülen, Cihad için, "En kârlı bir ticaret" tanımlamasında bulunuyor, ancak Özek ne hikmetse Gülen'in kitapla-

rında bu bölümleri de göremiyordu. Göremedikleri bu kadar mı? Tabii ki hayır! Gülen'in "Can alıp, can verme" ile ilgili fetvalarını da es geçiyordu. Okuyalım:

"Cihad sözcüğü; içinde bulunulan asır ve şartlara göre değişkenlik arz eden geniş kapsamlı bir kelimedir. Gün olur, mal-mülk her şey feda edilerek bu vazife yerine getirilir, zaman gelir, yollar gider bir can pazarına ulaşılır ve can alınır, verilir."

Müridlerine kanla abdest almayı öğütleyen Gülen'in bu sözlerini görmezden gelen Özek, yine günahlardan temizlenmeleri için müritlerine kan dökmelerini de emreden fetvalarını ise hiç görmüyordu:

"Aslında günahlarımızın daha başka bir şekilde temizlenmesi de çok zordur... Allah bir kulunu çok beğenir; bu kul, Allah yolunda cihada çıkmıştır. Arkadaşları bozguna uğramış olmasına rağmen, Allah'a olan iştiyakından ve onun yanında bulunanlara arzusundan dolayı tekrar mevzilenmiş ve bu uğurda kanını dökmüştür..."

Gülen'in kitaplarında; can alıp, can vermek, kanla abdest almak, kanla temizlenmek gibi söylemler dört dönerken, Prof. Çetin Özek, Gülen'in kitaplarını şöyle

övüyor ve Gülen cemaati de Fetullah'ın reklamını yaparken Özek'in bu raporuna atıfta bulunuyordu:

"Bilgi toplumu olmak yolunda gayret edilmesi; terörün islam inancı ile bağdaşmadığı, İslam'da insanlara öğütlenen hedefin cennete gitmek ve Tanrı'nın rızasını kazanmak olduğu; şiddet kullanarak, kan dökerek mutlu bir dünya kurulamayacağı; insanlığa hizmetin sevgi, hoşgörü ve müsamaha ortamında gerçekleşebileceği; bilimin önemi; kamuoyunu meşgul ve rahatsız eden yolsuzluklar, mafya, gibi sorunlara karşı toplum-devlet işbirliğinin gerekliği, bu sorunların demokratik sistem içinde çözülmeye çalışılması, anti demokratik yollara başvurulmaması gerektiği; etnik ayrımcılık ve ırkçılığın insanlık için tehlikeli olduğu, Alevi-Sünni ekseni üzerinde mezhep çatışması oluşturmak isteyenlerin kötü emeller taşıdıkları ve bu tür konularda dikkatli olunmasını tavsiye eden kişisel düşünce ve dinsel öğütlerden oluştuğu görülmektedir...

Gülen tarafından yazılmış kitaplar, içerik yönünden anlam bütünlükleri zorlanmadan değerlendirildiğinde; din ve onun çerçevesinde tanımlanan bir ahlâk anlayışına ilişkin bireysel ve sosyal öğütleri pekiştirmeye yöneldikleri görülmektedir..."

Bir yanda kitaplarından kan fışkıran Fetullah Gülen, diğer yanda Hukuk (!) profesörü Çetin Özek'in pembe dizi kahramanı Fetullah Gülen!..

Mapusluk ve Gülen

Faruk Mercan tarafından kaleme alınan ve Fetullah Gülen'in Amerika'daki dokuz yılını anlatan "Fetullah Gülen" adlı kitapta, Gülen olduğundan farklı gösterilerek, yurduna, ülkesine, dinine büyük bir aşkla bağlı bir din adamı imajı yaratılmaya çalışılıyordu.

Gülen, Amerika'dadır. New York'ta bir gökdelende Hudson Nehri'ni seyretmektedir. Gülen'de vatan sevgisi öyle doruklardadır ki, ağzından şu sözler dökülür: "Korucuk köyünde iki kişiye bir iman hakikatini anlatmayı bu şehrin ihtişamına değişmem" der. Gülen bu sözleri 1996 yılında söylüyor, Ankara DGM tarafından Mart 1999'da kaçtığı Amerika'dan 2009 yılının sonlarına geldiğimizde hala dönemiyordu.

Kitabın 260. sayfasında Gülen İtalyan düşünür Companella'ya benzetiliyordu. Nasıl mı hadi okuyalım:

"Ben hizmet ederken ölmek istiyorum" diyen Gülen, ila-yi kelimetullah yolunda yürüyen insanları tanımlarken, "adanmış ruhlar" deyimini kullanıyor. Gülen'in dünyasında adanmış ruh, İspanya zindanlarında tam 27 sene çile çeken Güneş Ülkesi'nin yazarı İtalyan düşünür Tommaso Campanella gibi, elinin teriyle demir parmaklıkları çürütmeli ve düşüncelerinden zerre kadar taviz vermemelidir. Bu güçtür ki, Campanella'yı geleceğe taşımıştır..."

35 yıllık yol arkadaşları, kitaptaki söylemlerinin aksine Fetullah'ın hapsedilme korkusunun "kabus" boyutlarında olduğunu anlatıyorlar ve şöyle devam ediyorlardı:

"Bir gün toplu halde otururken Altunizade'de 'Beni içeriye alsalar bir gün yaşayamam, ölürüm. Ben ilaçlarımı dahi Cevdet olmazsa içemem' dedi. Aşırı rehin ve hapse girme korkusu... Sürekli, kendisine Türkiye dışından bir destek arama ihtiyacı hissediyordu."

Fetullah Gülen, 1986 yılında "aranıyorken" bir de sınır kapılarında resimleri asılıyken hacca gidiyor, Cidde'ye vardığında, dönüşte gözaltına alınacağı haberini alıyor, içinde o denli bir vatan aşkı, millet sevgisi var ki

(!), ayakkabılarını çıkarıyor, yalın ayak dikenlere basa basa, aynı anda da sürünerek sınırdan yurda girdiğini söylüyordu. Nevval Sevindi'ye hakkında açılan soruşturma nedeni ile kaçtığı Amerika'da şunları da anlatıyordu:

"1986'da, aranıyorum diye yakalanmıştım. Özal'ın demokratik centilmenliğiyle salıverildim. Ve o sene hacca gitmeye karar verdim.

Altı yıl çok sıkıntı çekmiştim, dolayısıyla buna ister deşarj olma, ister konsantrasyon deyin. Cidde'ye vardığımda havaalanında derdest edileceksin diye Türkiye'den haber verdiler. Ben de yolumu değiştirdim, Halep'ten geçeyim dedim. Annemin amcası da bir dönem kadıymış orada... Onbir gün kaldım. Ayakkabısız, sürünerek ve dikenlere basarak geçerken bir kere daha anladım ki, ben bu ülkeyi çok seviyorum. En sevdiğim efendimizin beldesi bile beni orada tutamadı.

Kurşun menzilinden geçiyoruz iki taraftan. Üç dört kilometrelik yeri, yedi sekiz saatte geçtik. Geçince, bir kayayı göstererek, şu kayanın dibinde 24 saat uyuyabilirim dedim..."

Gördünüz mü Fetullah'taki vatan aşkını? Çok sevdiğim dediği peygamberimizin beldesi bile bir gün onu orada tutamıyor, bu toprakların ve milletin aşkına kurşun menzillerinden ölüme meydan okuyarak çileler ve ızdıraplarla dolu bir yolculuktan sonra yurda giriş yapıyordu.

Amerika'ya niye mi kaçtı? Onu sormayın! Onu sorunca gerçekler meydana çıkıyordu. Saf müridleri uyutmak için kahramanlık masalı gerekirken Fetullah bunun en iyisini yapıyordu. Kendisi ile ilgili en ufak tehlike gördüğünde vatan aşkı, millet sevgisi ile bir gün bile duramadığını söylediği peygamber beldesinin aksine, Amerika'da on yıldır FBI ve CIA'nın koruması altında yaşıyordu.

Gülen'in söylediklerini davranışları ile tekzip etmesi, kendi kendinin Brütüs'ü olmanın yanında, yine kendisini takiyye sanatının üstadı azamı koltuğuna oturtuyordu.

Gülen, yağmur gibi yağan kurşunlara aldırmadan sürüne sürüne, dikenlere basa basa memlekete geliş nedenini şöyle anlatıyordu:

"Böyle bir duruma maruz kalmayınca meğer insan milletine bu kadar âşık olduğunu ve onu sevdiğini bilmiyor-

muş ve bir bayram yaşadım. Hatta sonraları o bayramı özlediğim zamanlar oldu, beni yine oraya götürün o bayramı yeniden hissedeyim dediğim oldu çevremdekilere..."

Gülen'in Vasiyeti

Gülen, "Asrın Getirdiği Tereddütler" adlı kitabının 3. Cildinde; Peygamberimizin köyü olarak adlandırdığı Kabe hakkında; "Kabe'ye gidersem beni yakamdan tutup, sürüye sürüye buralara geri getirin" şeklinde konuşarak ülkesini ne kadar çok sevdiğini şöyle anlatıyordu:

"Fakat benim arkadaşlarıma bir vasiyetim var. Eğer diyorum, bir gün buraları terk eder ve oraya gidersem, ben bunu şahsi fûyûzatım için yapmış olacağım. Beni yakamdan tutup sürüye sürüye buraya getirsinler. Aksi halde Rabbimin huzurunda iki elim iki yakanızdadır."

Kabe hakkında, Kabe'de bir gün fazla kalma hakkında böyle konuşan Gülen'in, kaçtığı Amerika'dan 10 yıldan beri gelmemesi, müritleri tarafından bile getirilememesi, O'nun ABD'ye olan hayranlığının, asıl Kıble'sinin ABD olduğunun en belirgin kanıtıydı.

Hayatını anlatan ve AD yayınlarından çıkan "Küçük Dünyam" adlı kitaba Kabe'de çekilmiş fotoğraflarını koymayan Gülen, Beyaz Saray'ın önünden müridleriyle beraber adeta tavaf edercesine geçerken çektirdiği fotoğrafını ekletiyordu. Daha sonra gelen tepkiler üzerine cemaata yakın yayınevinden çıkan Küçük Dünyam adlı kitabından bu fotoğrafı kaldırıyordu.

Gülen, seyyar vaizlik günlerinde cemaatini oluştururken yaptığı konuşmalarında, kitaplarında müritlerini sağlam durmaya, mevzilerini hiçbir şart halinde bile terk etmemeye şu sözleri ile çağırıyordu:

"Yerinde durup mevziini koruma, düşmanı alt-etme ve hedefe varmanın en birinci vesilesidir. Cepheyi terk edip ayrılanlar ise, yerlerinden ayrıldıkları andan itibaren kaybetme yoluna girmiş sayılırlar.

Her cephe firarisi, evvelâ kendi vicdanında, sonra tarih ve gelecek nesiller karşısında kendisini mahkûm etmiş, dolayısıyla maksadının aksiyle tokat yemiş sayılır.

Heryüce-davada, yerinde sebat edip cepheyi koruma bir yiğitlik nişanesidir.

Esintilere göre yüzüp, gezen nefsin azat etmez kulları bunu anlamasalar, anlamak istemeseler bile, insan olan insan bir kere hakikati anlayıp idrak ettikten sonra, menfaatler onun ayağına zincir vuramaz; korku yolunu kesip onu engelleyemez; şehvet onun önünü alamaz. O havada uçar gibi aşar gider bunların hepsini...

Hizmet insanı; gönül verdiği dava uğrunda, kandan irinden deryaları geçip gitmeye azimli ve kararlı; varıp hedefine ulaştığında da her şeyi sahibine verecek kadar olgun..."

Gülen'e "sen niye bu söylediklerini uygulamıyorsun kaçtığın ve sığındığın Amerika'dan ne zaman döneceksin diye sorsak vereceği cevap; "O sözlerime aldanmayın, davamın yüce olduğuna inanmıyorum!.." olacaktır.

Ve Keklendi İnsan

Ertuğrul Hikmet tarafından yazılan ve cemaate yakın olan Işık yayınlarınca basılan "M. Fetullah Gülen" adlı kitapta, Fetullah Gülen "Arkadaşım" dediği Kemal Erimez'i şöyle anlatıyordu:

"Aydınlı Hacı Kemal Erimez zengindi, yedi sülalesine yetecek zenginlikleri ve bir de elmas madeni vardı. Birkaç defa eğitimle alakalı konuşmalarımı dinleyince dükkanlarını ve hatta evini bile sattı...

Talebeye burs verme, okullar açma gayretine girdi. Doğru mu ettim bilemiyorum ama bir gün ona, "Hacı Kemal, seninle benim ev sahibi olmamamız lazım. **Gel, bir kulübeciğimiz bile olmadan yaşayalım bu dünyada.** Bu hayırlı işleri dünyalık menfaatler için yapmadığımıza, Allah'ın rızasını aradığımıza halimiz şahit olsun" dedim.

Ve bu fedakâr ve cömert insan hayatı boyunca kiralık bir evde, bir okulun mütevazı bir odasında yattı kalktı, dünya namına arkada bir şey bırakmadı."

Fetullah Gülen'in açıklamalarından açıkça görüleceği üzere trilyonluk servetini cemaate bağışlayan Kemal Erimez, ailesinin rızkını ABD'lilerin çıkarlarına hizmet için kurulan okullara aktarırken, kendisi de bir okulun küçük bir tahta kulübesinde hayatını kaybetti.

İzmir'e tahta bir bavulla gelen, tahta kulübelerde kalan Gülen ise bugün Amerika'da içinde son derece lüks

yedi adet villa barındıran 137 dönüm çiftlik içinde, ahçıdan şoföre, bahçıvandan hizmetçiye her ihtiyacını karşılayan 100 kişi ile zevki sefa içinde bir ağa, bir bey gibi yaşıyordu.

Aydınlı Kemal Erimez ise, Fetullah'ın böyle bir şatafat içinde günlerini gün ederken **"Gel, bir kulübeciğimiz bile olmadan yaşayalım bu dünyada."** şeklindeki sözlerini duyuyorsa, yattığı yerde ters dönmekten iflahı kesiliyordun

Fetullah Gülen'in 35 yıllık dava arkadaşı Nurettin Veren, Hikmet Çetinkaya'ya Fetullah'ın **"Padişah"** gibi saltanat sürdüğü çiftliğin alınış hikayesini şöyle anlatıyordu:

"Çiftliğin halktan toplanan, himmet ve talebe bursu adı altında, her vilayetten, her ay, kayıtsız ve makbuzsuz olarak toplanan paraların yüzde 15'i Kutsal Hoca'nın hakkı olarak örtülü ödenek tahsisiyle kendisine, bölge imamları aracılığıyla gidiyordu. Çiftlik böyle alındı."

Okullar ve Himmet

Fetullah Gülen'in 35 yıllık yol arkadaşı Nurettin Veren, Gülen yapılanmasının bir örgüt olduğunu, insanları kullandığını, yabancı istihbarat servislerine çalışıldığını, himmet yardımlarının nasıl toplandığını, okulların nasıl bir ihanet şebekesine döndüğünü Merdan Yanardağ'a şöyle anlatıyordu:

"Evet... Şimdi biz burada neden bahsediyoruz. Biz bir örgüt çatısı altında kullanıldık. Ama yıllar sonra bizim milletten vekalet alarak yaptığımız okulların, fakir öğrenci yurtlarının, efendim üniversite hazırlık kurslarının, daha sonra bir ihanet şebekesi haline geleceğini, bu mekanların en yetkili şahsının gidip Amerika'ya yerleşeceğini ve bunun ABD'ye ve Batılı insanlara, istihbarat servislerine ciro edilebileceğini düşünemezdik..."

Nurettin Veren, kendisine sorulan, "Peki sonuçta ortaya güçlü, geniş, yaygın, bürokrasi içinde, finans sektöründe, eğitim alanında, polis içinde, orduda, sağlık sektöründe, medyada örgütlenmiş kocaman bir imparatorluk çıkıyor. Nedir bu örgütsel yapı, bunun derinliği nedir, amaçları nelerdir? Siyasal bir amacın güdüldüğü ortada" şeklindeki soruyu şöyle yanıtlıyordu:

"Şöyle izah edersek halkımız daha rahat anlar. Biz bir çatal kaşık üretme fabrikası için ortaklık yaparken, yarı yolda bizim çatal bıçak fabrikası bir silah fabrikasına dönüştürülürse, bu; insanlarla yapılan anlaşmaya bir ihanettir.

Önce yola çıkılırken alınan sözler, açık ve net olarak değerlendirilmeli. Bu hizmet prensipleri içerisinde bakıldığında halka ne kadar faydalı şeyler var o hizmet çizelgesinde, ne kadar güzel yaklaşımlar var. Fakat aradan geçen zaman içerisinde bu çatal kaşık üretmek için kurulan fabrikanın, nasıl bir silah fabrikasına dönüştüğünü, ortaklık şartlarının tek taraflı değiştirildiğini milletimize anlatmak için ben bugün burada bulunuyorum. Bizim bu fakir insanlarımız, aldıkları bu burslarla zamanla yükselip çeşitli mevkilere geldiler. Kimisi polis teşkilatlarında, kimisi askeriye içerisinde, kimisi mülkiye içerisinde.

Biz bunu başlangıçta planlamamıştık. Bizim okuttuğumuz öğrenciler yarın bir gün doktor olacak, mühendis olacak, asker olacak, bununla iftihar ettik biz...

Ama bunu, devleti ele geçirmeyi, Fetullah Gülen'in planladığının başlangıçta farkında değildik, daha sonra

ortaya çıktı. İşin mahsurlu tarafı şu noktada başladı; bu çocuklar belirli mevkilere ulaşınca, Fetullah Gülen, bunlarla bir şeyler yapmayı planlamaya başladı. Çünkü mevki sahibi olmaya başlamalarından sonra, talebeliklerinde olanlardan daha farklı yöntemlerle, haberleşmelerle bilgi almak onların o mevkilerini nasıl kullanacaklarına dair talimatlar vermek ve onları belli hedeflere yönelik olarak organize etmek şeklinde gizli toplantılar olmaya başladı.

Ben bu gelişmeyi gördüğüm andan itibaren, bunun hem ülkeye zarar vereceğini ve bir tehlike oluşturacağını, hem bizim yola çıkış hedefimizden bir sapma olduğunu, hem de bu üst düzey görevlere gelmiş insanların kendi bağlı bulundukları bakanlara, birimlere ve kuruluşlara karşı Fetullah Gülen'in fikirleriyle amel etmelerinin iki başlılık yaratacağını, dolayısıyla ülkenin ve devletin bunu ihanet olarak ve bu tip bir örgütlenmenin illegal olduğunu düşündüm.

Hem o insanların uğrayacağı zararları hem de bizim kurmuş olduğumuz bu masum hizmetin, yani bir cami derneği, bir eğitim kuruluşu, bir sağlık kuruluşu gibi olan bir yapılanmanın gizli/illegal, devleti içten ele geçirecek

ve Fetullah Gülen tarafından yönetilecek bir örgüt haline gelmekte olduğunun farkına vardık.

Bizim 14-15 yaşlarında veya daha önceki yaşlarda elinden tuttuğumuz çocukların ileride kaymakam, vali, emniyet müdürü veya askeriyede bir göreve geldikten sonra Fetullah Gülen'in bunları yöneterek ülkeyi içten ele geçireceğini düşünmemiştik."

İşte bu noktada tepkimizi ortaya koyduk. Veren; 100'e yakın ülkede örgütlenen Fetullah Gülen'in mali kaynakları hakkında da şunları söylüyordu:

"Şimdi ilk etapta küçük yardımlar, küçük himmetler, samimi duygularla eğitim için verilen katkılar vardı. Daha sonra kurban derisi ve canlı kurban toplama gibi işler başladı. Bunlar büyük finansman sağladı. Belki insanlar tahmin edemiyor. Küçük bir yardımdan bir şey olmaz diyorlar ama kayıt dışı olan her türlü yardımın bir olumsuz etkisi mutlaka karşımıza çıkacak. Çünkü bu eğer hayır ise, bunun da mutlaka korunup kollanması lazım. Yani milletin iyi niyetle verdiği en küçük bir şeyin bile değişik amaçlara kullanılmaması lazım. Öncelikle bunlarla başlanıldı.

Daha sonra Ramazan ayında talebeye gizli burs toplantıları yapıldı. Şimdi bizim insanımızın en zayıf noktası, Allah rızası için şefaat ya Resulallah düşüncesi ile gözyaşı ile suistimal edilmeye açık bir yapıda olması. Yani verdiği iyiliğin Allah'a ulaşacağını ve karşılığında Allah'tan hoşnutluk alacağı düşüncesi her zaman halkımızın en açık kapısıdır.

İşte vurulduğumuz ve takipçisi olacağımız bu iyilikler, bu gizli ve kayıtsız kampanyalar ile büyük finanslar elde edildi. Ön plana ise hep fakir çocuklara yardım edileceği düşüncesi kondu. Tabii ki herkes bu niyetle verdi. Milletimiz her zaman bu tip hamiyetli davranışlarda bulunmuştur. Ama bu işin suistimaline de açıktır. Çünkü; yaptığı işin hayır için veya başka maksatlı olup olmadığını takip etmez. "Ben Allah rızası için verdim. Ötesi beni ilgilendirmez" der. Ve farkında olmadan kontrol dışında büyük finanslar yaratıp, büyük gizli gayelere alet olabilirler. İşte bizde de öyle oldu.

Biz de samimiyetle bu işin takipçisi olamadık. Milletimizin bize verdiği vekaletle, bu itibar ve kredi ile ortaya çıkan bu müesseselerin ülkemize faydalı olduğunu düşünerekten, köy köy, kasaba kasaba toplanan, gizli

himmetler, açık himmetler, elden verilen ve hiçbir kaydı makbuzu olmayan yardımlar, toplantılarda doğrudan Fetullah Gülen'in eline teslim edildi. Yani şöyle düşünün ki; bir anda 10 tane okulu yaptıracak yardımı bir kişi veriyor ve bunun da hiçbir kaydı yok. Küçük yardımlarda zaten hiçbir belge yok.

İleride ödenmeye yönelik senetler, çekler verildi. Belki buradan bana ilgili savcılar müracaat ederse; toplanan bu çeklerin, senetlerin, yardımların, paraya tahvil edilen şeylerin nasıl kullanıldığını söyleyebilirim? Belli para kasaları var. Bunları açıklayanlar var. Bunları örgütleyenler, organize edenler var. Doğrudan bu işin içindeydik, bütün ayrıntıları biliyorum..."

Fetullah Gülen, "Fasıldan Fasıla" adlı kitabının 3. Cildi; 57. sayfasında gelir kaynaklarının bir kısmını şöyle açıklıyordu:

"İslâm'a ciddi bir dava şuuru ile uyanan insanlar kırktabir zekât ile hiçbir şey yapamayacaklarını bilmeli ve ona göre davranmalıdırlar. İslam davası bugün bizden çok daha fazla fedakârlıklar beklemektedir.

Nitekim bu düşünceye uyanmış nice kudsi dava erleri vardır ki, hizmeti o ölçüde götürmektedirler. Bugün birer

ümit kaynağıdır ve insanlar, evlerinin, arabalarının, fabrikalarının anahtarını, tapularını getirip hizmete takdim etmekte ve istediğiniz yere kullanın demektedirler..."

Aynı kitabın 175. Sayfasında halktan da finans sağladıklarını açıklıyordu:

"... Halka çeşitli vesilelerle müracaat ettik. Onlar da destek verdiler..."

Müritlerine, Prizma adlı kitabında hedeflerinin zenginlik olduğunu söylüyordu:

"Mümin mutlaka bir yolunu bulmalı ve mutlaka zengin olmalıdır."

Finans kaynaklarının ve örgütlenmesinin önemli bir yanını vakıflaşma hareketleri oluşturuyordu.

"Vakıf düşüncesi; açılmış yüzlerce imam-hatip, kuran kursu, camiler ve bu müesseseleri besleyecek varidat kaynakları bu düşüncenin tecessüm etmiş şekilleridir. Bunların yanı sıra...okullar, yurtlar, pansiyonlar vardır." (Fasıldan Fasıla, 3, ss. 202-203)

Fetullah Gülen, bütün bu kurmuş olduğu geniş organizasyonla, çeşitli propaganda vasıtalarını kullanarak çok geniş bir yelpazeyi hedeflemekte ve amaçları doğrultusunda adım adım yürütmektedir.

"Biz tv, radyo, gazete ve dergilerden oluşan basın yayın yoluyla dinimize hizmet etmeyi bir yol, bir metod olarak benimsemişiz." (Fasıldan Fasıla-3, s. 95)

Gülen, propaganda faaliyetlerinde dinin ardına sığınıyor, kendi durumunu, her ortama kolayca uymasını da propaganda aracı olarak kullanıyor ve şöyle konuşuyordu:

"Daha önce kolay ağlayamıyordum. Şimdi ise alıştım, istediğim an kolayca ağlayabiliyorum."

Ve şöyle devam ediyordu:

"Pilajlar dahil her tarafa ağınızı atın. Aynı örümcek gibi sabırla insanları avlayın."

Gülenin 35 yıllık dava arkadaşı Nurettin Veren, Zaman Gazetesi'nin kuruluş aşamasını, gazetenin genel müdürlüğünü de yapması, kurucular arasında yer almasından dolayı da en iyi bilen isim olarak şöyle anlatıyordu:

"Bakın şimdi. Yurtlardan okullara, okullardan üniversite hazırlıklara daha sonra üniversitelere, hastanelere... Daha sonra da bir Zaman Gazetesi'nin satın alınması var ki bunların hepsi milletin katkısıyla imece usulü ile yapılmıştır. Samanyolu televizyonu aynen bir cami gibi milletin malıdır aslında. Samanyolu Televizyonu imece usulü ile göstermelik olarak boş kağıda imza atan insanlar ortak gösterilerek kuruldu. Aynen bir camiye yardım düşüncesi ile imece usulü ile yapılmıştır. Belki siz camiye yardım yaparken makbuz alırsınız. Burada o da yok.

Yani biz dinimizi anlatmak, ülkemizi anlatmak, ilmi ve bilimsel yayınlar yapmak üzere, özellikle Fetullah Gülenin vaaz kasetlerinin yayınlanması için böyle bir düşüncesi var deyince, insanlar coştu ve bu paralar verildi.

Zaman Gazetesi de aynen öyle. Yani insanlara alternatif bir bir gazete sunmak, iyi yayım yapmak, haklının yanında olmak amacıyla kurulduğu söylendi. Prensipleri de vardı. Hatta bunlardan bir tanesi gazeteye, televizyona kesinlikle banka reklamı almamaktı.

20 sene banka reklamı almadı bu gazete, bankadan alınan faiz haram kabul edildi. Bankacılar ve bankada

çalışanlar da ayrılmaya teşvik edildi. Bu gazete de reklam almadı. Zaman Gazetesi'nin 20 senelik arşivlerine bakarsanız görürsünüz. Ama bakın yine aynı düşünce, aynı otorite bir gün geldi ve gazetenin banka reklamı almasına da evet dedi. O günkü mantalite buydu. Siz bazı fınans kurumları helaldir dediğiniz zaman, öbürlerinin hepsi haramdır gibi bir durum ortaya çıkar.

Toplum, başörtülü başörtüsüz, helalciler haramcılar, faize evet diyenler-hayır diyenler olarak bölündü. Hatta bize kola içmek bile Fetullah Gülen tarafından haram diye öğretildi. Şimdi insanların beynini, kalbini bu kadar kurcalarsanız, inançlarıyla bu kadar oynarsanız insanlar hipnozlanmış gibi olur yahut da çip takılmış mahluklara döner. Artık hiç bir şekilde irade sergileyemezler. Hiçbir tenkitte bulunamazlar. Sadece kayıtsız şartsız emirleri uygulayan robotlar haline gelirler. Ben böyle bir hipnozdan uyandım işte.

Bakın ben belge ve delil olarak söylüyorum. Asya Finans bir anda Bank Asya oldu. Kimin emri ile oldu? Bank Asya'yı kuran Fetullah Gülen. Asya Finans'ı kuran Fetullah Gülen. Şimdi tabii kağıt üzerinde diyecek ki; bunun belgesi mi var? Bütün okulların, gazetenin, Sa-

manyolu'nun ve bütün şirketlerin ismini dahi koyan Fetullah Gülen'dir.

Bir liraya kadar paranın muhasebesinin bile kendi talimatıyla tutulduğu bir örgüt lideri ve örgütle karşı karşıyayız. Ama siz bunun belgesini bulamazsınız. Çünkü hiçbir illegal örgütün kayıtlı belgesi bulunmaz. Hiçbir mafya ve hiçbir kayıt dışı sistem kayıtlarını kendi liderinin üstüne zaten yapmaz. Ama talimatlar onun eliyle yapılır. İşte bakın nasıl itaate alıştırılmış ve bağımlı hale gelmiş bir kitle var.

Rakamsal boyutunu söyleyeceğim şimdi; 20 yıl faiz haram deyip Asya Finans'ı bir anda banka yapmasına toplumda hiçbir tenkit yok. O gün Fetullah Gülen o insanlara takiyye yapıyordu. Bugün de Müslümanlara takiyye yapıyor. Yani o gün o insanları idare ederken; hain, kâfir, dinsiz ve haram yiyenler diye ayırdığı kitleden uzaklaşıp bugün bunda bir mahsur yoktur, diyerek Müslümanlara yöneldi. Olabilir demeye başladı.

Takiyyesinin her bıranşta ve her alanda olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Ve cemaatin itaatini ve parasal gücünü şöyle ifade edeyim. Asya Finans, Bank Asya

olduktan hemen 15-20 gün sonra borsaya kota edildi. Ben gazetede bulunduğum zaman, borsa verilerini dahi gazeteye kaymak, futbol verilerini dahi yayımlamak haram düşüncesi ile yasaktı. Şimdi birden bire bu kadar kapalı bir toplum açıldı. Buradaki anlayış şu: Kâfir insanları aldatmakta hiç mahsur yoktur. Bu bir taktiktir. Burası bir "Dar-ül Harp"tir.

Bu bir harp stratejisidir. Böyle deyip kendi insanlarının ünitelerini ve kendi milletini idare edilecek ahmaklar olarak veya karşı cephe olarak takdim etti.

Yani İslam için yapılabilecek mücadele, harp alanı... Ve harpte hile mubahtır. Hile yapmak, aldatmak yasak ve günah değildir. Hiçbir kayıt tanımaz. Her türlü hile yapılır. Kendi insanını aldatılacak bir kitle haline koymak, kendi devletini ele geçirilmesi gereken karşı cephe kalesi olarak görmek fikrinin nasıl aşılandığını ve uygulandığını söylüyorum."

Gerek Necip Hablemitoğlu "Köstebek" adlı kitabında, gerekse Prof. Dr. Alpaslan Işıklı "Fetullah Gülen ve Laik Sempatizanları" adlı kitaplarında Gülen'in takiyye'sini şöyle açıklıyordu:

"Nihai hedefe varıncaya kadar, yani sonuca ulaşıncaya kadar her yöntem, her yol mubahtır. Bunun içerisine yalan söylemek de insanları aldatmak ta girer."

Arapça Özlemi İle Yanan Emniyetçiler

Fetullah Gülen, müritlerine Arapça eğitimi övüyor ve ne denli gerekli olduğunu anlatıyordu. Fetullah'ın, daha önce yazdığım "Kanla Abdest Alanlar" adlı kitabımda da yer alan şu açıklamalarını tekrar hatırlayalım:

"Cumhuriyetle beraber Arapça eğitimine karşı tavır alınması, o günün aydınının ve devlet yetkililerinin bir yanılgısıdır.

Eğitimde dünden bugüne baskıcı ve dayatmacı zihniyetlerin zorlaması ile kabul ettirilen tedrisat sistemini değiştirecek inkilapçı ruhlara ihtiyacımız var. Millet şu anda çeşitli doğmalarla zayi ediliyor."

Fetullah Gülen, insanları başına toplamış onlara ilmi (!) bilgi veriyordu. Gülen'in bilgilendirme amaçlı verdiği dersin konusu Cin'lerdi... Cinler hakkında uzun uzadıya

bilgiler verdikten sonra kendince müthiş bir projesinden bahsediyordu:

"Cinler ile konuşma sağlanması, emniyet teşkilatlarının da işine yarayabilir. Meydana gelen veya gelişme safhasında olan faaliyetler ve grup olayları anında merkeze bildirilip, kontrol altına alınabilir. **Kimbilir belki o zaman cinlerden de komiserler ve emniyet müdürleri olacaktır."**

Fetullahçı yapılanmanın ülkenin kaderini etkileyecek hale gelmesinde en önemli etkenlerden biri, bu cemaate ait okul, dershane, yurt gibi faaliyetleri dahil bir çok organizasyonlarına, başta Demirel olmak üzere zamanın başbakanlarından Bülent Ecevit, Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül, Bülent Arınç gibi isimlerle, birçok bakanın sonsuz destek vermeleriydi.

Bakan, Vali, Emniyet Müdürü, Kaymakam, Hakim, Savcı kimliklerini üzerlerinde taşıyan devlet görevlilerinin çocuklarını cemaate ait okul, dersane ve yurt gibi yerlere göndermeleri ve bir de bunların reklamlarında baş rol almalarıydı. Zira bu isimleri örnek alan insanlar şunları söylüyordu:

"Kaymakamın, Emniyet Müdürü'nün, Vali'nin çocuklarının devam ettiği okullar devlet katında muteber ve güvenlidir. O halde en yüksek bedeli ödeme pahasına çocuklarımı bu okullara gönderirim."

Ankara Emniyet Müdürü Ercüment Yılmaz Gülen Cemaatine ait okulları ziyaret ediyor, orada fotoğraflar çektirip, adına yazılan şiirlerle mest oluyordu. Müdürün bu eylemini "AKPapa'nın Temel İçgüdüsü" adlı kitabımda şöyle yazıyordum:

"Ankara Emniyet Müdürü baktı ki, Başbakan'ın namus sözünden hayır yok... Avanesini topladığı gibi 2002 yılının Mayıs ayında, ortalığın sıcak olmasına aldırmadan Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen okulları ziyarete gitti. Kendisini bir ara Milli Eğitim Müdürü mü sandı acaba diye düşünürken, aniden durum netleşti.

Gülen, demiyor muydu, "Cinlerden iyi komiserler olur, onlarla irtibat kurularak bir çok olayın çözülmesi sağlanır." Tabii ki, Ercüment Müdür de ne yapsın, "Sen Milli Eğitim Müdürü mü, yoksa Müfettişi misin" şeklindeki sorulara muhatap olacağını bile bile, Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen okullara misafirliğe gidiyordu. Her ne

kadar komiser cinlerin ilmini kapamasa da okul bebelerinin kendisi hakkında yazdıkları şiirleri gururla alıyor, kabul ediyordu."

Aslında perşembenin gelişi çarşambadan belliydi... Bu günlere kolay gelinmemişti. Polis Koleji ve Akademilerinde çok yoğun bir şekilde Nurcu propagandalar altında ve Işık Evleri denilen irtica yuvalarında yetişen Polisler köşe başlarını tuttuklarında aldıkları eğitimin gereklerini yerine getiriyorlardı. Buralarda ABD destekli irticai örgütlerin cirit attığı defalarca basın yayın organlarında işlenmesine, yine bu fesat yuvalarında yetişen laik, demokratik Cumhuriyetin hasımlarının eylemlerinin ülke geleceğini nasıl karartma yolunda mesafe kat ettiklerinin meydana çıkmasına rağmen hiçbir tedbir alınmamış, mecburiyetten açılan soruşturmalar ise sümen altlarında saklanmış, ya da yıkanmış yunmuştur.

Bu soruşturmaların en kapsamlısı 1992 yılında polis okullarında başlatılan ve 1998 senesine kadar süren ve sonunda Ankara DGM Başsavcılığı'nca içinde Fetullah Gülen'in de bulunduğu sanıklar hakkında "Takipsizlik" kararı verilen soruşturmaydı. Şimdi bu soruşturma kapsamında bazı komiser ve komiser muavinlerinin verdiği

ifadeleri inceleyelim, böylece bugünlere nasıl geldiğimizin muhasebesini de kolay çıkaralım. Bir ilimizin Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü'nde komiser yardımcısı olarak görev yapan bir tanığın polis okullarında verilen eğitimi ortaya çıkaran açıklamaları:

"1987 öğretim yılında Polis Koleji'ni bitirerek Polis Akademisi'ne girdim. 1991 yılında mezun oldum. Bu öğrenim süresinde özellikle 1987-1988'de Hukuk Başlangıcı, 1989-90 öğretim döneminde Ceza Muhakemeleri Usulü Hukuku'na gelen Ali Şafak, 1989-90 öğretim döneminde Yönetim Bilimi dersine gelen Remzi Fındıklı, 1988-89 döneminde Türk Dıline gelen Bilal Coşkun, 1990-91 döneminde Türk Edebiyatı dersine gelen Halil İbrahim Okatan, 1989-90 döneminde Ceza Hukuku'na gelen Cihan Yamakoğlu adlı öğretim üyeleri, zaman zaman ders konularını işledikleri sırada mukayese ve örneklemeler yaparak Arap dilinin inanç ve esaslarını ön plana çıkarmak suretiyle endirek olarak dolaylı yoldan şeriat düzenini hoş ve meşru göstermek yoluna giderek öğrenci kitlesini psikolojik telkin altında bırakırlardı.

Bu durumdan ötürü öğrenci kesimindeki gruplara karşı farklı tutum ve davranışlara girerlerdi. İdare de bu

öğretim üyelerinin yakın olduğu öğrenci kesimine karşı farklı uygulamada bulunurdu."

Yine bir başka komiser yardımcısı, Polis Baş Müfettişi Dr. A. Nihat Dündar ve Polis Müfettişi İ. Sezgin Şenel'e verdiği ifadesinde, Polis Akademisi'ndeki Fetullahçı faaliyetlerin boyutlarını açıkça gösteriyordu:

"Ben 1987 öğretim yılında Polis Koleji'ni bitirerek Polis Akademisi'ne girdim ve 1991 yılında mezun oldum. Bu öğretim süresi içersinde çeşitli derslerimize değişik öğretim üyeleri geliyorlardı. 1987-1988 öğrenim döneminde Hukuk Başlangıcı'na, 1991 yılında da CMUK'na gelen Ali Şafak adlı öğretim üyesi, ders konularını işlediği sırada bazı mukayeseler yaparak "batıdan alınan hukuk sisteminin dejenere olduğunu, İslam hukukuna dayanan Mecelle'nin şeriat hükümlerini ihtiva ettiğinden dolayı daha meşru ve hoş olduğunu" derslerinde işliyordu.

Yine 1988-89 öğretim döneminde İdare Hukuku dersine gelen Remzi Fındıklı adlı hocamız da aynı mahiyette mukayese ve örnekler vererek ders konusunu işliyordu.

1987-1988, 1988-1989 döneminde Türk Dili ve Edebiyatı dersine gelen Bilal Coşkun adlı Öğretim Üyesi

ise, "Türk hukuk sistemini aşağılayarak, şeriat sistemini övücü ve hoş gösterici şekilde konuları işlerdi. Batılılaşmanın Türk sistemini dejenere ettiğini söylerdi. Özellikle yeni harf ve kıyafet inkilabının toplumu geriye götürdüğünü ve kargaşaya sürüklediğini Farsça ve Arapça'nın geçmişte toplumu daha da yücelttiğinden bahsederdi." Bunun yanında Yahudilik ve Masonluk konularını işlerdi.

Aynı şekilde 1989-1990, 1990-1991 döneminde Türk Dili dersine gelen Halil İbrahim Okatan adlı öğretim üyesi de, Bilal Coşkun'dan geri kalmayarak aynı konuları işlerdi. O da şeriat düzenini övücü konulara girer ağırlıkla Türk-İslam sentezini işlerdi.

Yine 1989-1990 döneminde Krimonoloji dersimize gelen Cihan Yamakoğlu adlı öğretim üyesi "hiç bir kural tanımadan, konuyla ilgisi olsun veya olmasın şeriat düzenini öven konulardan bahseder, Türk Hukuk Sistemini, aile yapısını, sosyal yaşantıyı, konu edinerek işler, neticede Şeriat, sisteminin doğruluğundan bahsederdi".

Ankara Emniyet Müdürlüğü Trafik Denetleme Şube Müdürlüğü'nde Komiser Yardımcısı olan bir başka tanık

da adı geçen öğretim görevlilerinin; Atatürk İlke ve inkılaplarının ülkeyi geri götürdüğünü vurguladıklarını, yine Ahmet Eyicil adlı bir öğretim üyesinin harf inkılabının iyi olmadığını, bizi geçmişimizden koparttığını iddia ederek eski alfabenin daha iyi olduğunu söylediğini aktarıyordu.

Bu soruşturma sırasında Polis Koleji ve Akademisinden mezun olan onlarca emniyet görevlisi, şeriat sistemini öven, Atatürk ilke ve devimlerinin ülkemizi geri götürdüğünü iddia eden, öğrenciler arasında gruplaşmalara yol açan, laik, demokratik Cumhuriyet'in düşmanı görevlileri; müfettişlere verdikleri ifadelerle anlatmaları, deşifre etmeleri sonucunda müfettişlerin "Fetullah Hoca'nın Talebeleri" adlı örgüt hakkında Ankara DGM Başsavcılığı'na gönderdiği fezlekeye rağmen Savcı Talat Şalk, Fetullah Gülen ve diğer sanıklar hakkında "Takipsizlik" kararı veriyordu.

Benim Polis Akademisi'nde geçen bu olayları kaleme almamın ardından, Prof. Ali Şafak beni mahkemeye veriyor, 1 milyar lira tazminat istiyordu. Ancak mahkeme, Ali Şafak'ın talebini, kaleme alınan yazının belgelere dayanmasını gerekçe göstererek reddediyordu.

AKP'liller ise onu bütün polis okullarının başına getirerek ödüllendiriyordu.

Gülen'e Koruma

Fetullah Gülen Ankara DGM tarafından hakkında soruşturma açıldığını öğrenir öğrenmez, sağlık sorunlarını hatırlıyor, ilk bulduğu uçakla tam bir "katakulli" yaparak Amerika'ya göçüyordu.

Sadettin Tantan'ın başında bulunduğu İçişleri Bakanlığı, laiklik aleyhindeki faaliyetleri ayyuka çıkmış bir insan için yapmaması gerekeni yapıyor ve 03.03.1999 tarihli bakanlık onayı ile kendisine Başkomiser rütbesinde bir koruma tahsis ediyordu.

Gülen'in sıkıntıları bitmeyince korumanın görev süresi, Ankara Valisi Yahya Gür'ün uygun görüşü İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'ın oluru ile 4 Haziran 1999 tarihinden itibaren tekrar uzatılıyordu.

Fetullah Gülen, İçişleri Bakanlığı tarafından koruma verilirken emekli vaiz olarak nitelendiriliyordu. Oysa Gü-

len, hiçbir zaman Diyanetten vaiz sıfatı ile emekli olmamıştı.

Gülen, mahkemelere verdiği insanlardan "Tazminat" koparmak için Diyanet İşlerinde çalıştığını söyleyerek saygın bir din görevlisi olduğunu iddia ediyordu.

"Fetullah'ın Gerçek Yüzü" adlı kitabımda yazdıklarımı yalanlayamayan Fetullah Gülen, kendisi ile alay ettiğim gerekçesiyle benden faizi ile beş milyar istiyor, Diyanet'ten emekli olmuş bir din görevlisi olduğunu avukatı Orhan Erdemli marifetiyle şu şekilde anlatıyordu: "Müvekkilim 'Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan vaiz sıfatıyla din görevlisi olarak uzun yıllar hizmetlerde bulunarak emekli olmuş bir kişidir. Kendisi bir din görevlisi olarak toplumumuzda büyük bir saygı görmüştür."

Fetullah Gülen, dava dilekçesinde de yer alan sözlerinden açıkça anlaşılacağı üzere kelime oyunları yapmak suretiyle Diyanet'ten emekli olduğu izlenimi yaratmıştı. Oysa Gülen, Diyanet'ten emekli olmamış, 17.03.1990 tarihli hizmet belgesinde yer alan bilgilere göre 20.05.1990 yılında istifa etmek zorunda kalmış, daha sonra tekrar Diyanet'e girmek ve İstanbul'a atanmak için yaptığı başvuru ise kabul edilmemişti.

İnsanlardan daha fazla tazminat alabilmek için Diyanet referansına sığınan Fetullah, Diyanetin kendisini geri almamasını hazmedemiyor, kitaplarında ve vaazlarında yıllarca ekmeğini yediği kuruma ateş püskürüyordu.

"İrşat Ekseni" adlı kitabının 36 ve 37. sayfalarında "Dini hizmetlerin teşkilata bırakılması Müslümanları hazin duruma düşürdü" diyordu.

Gülen'i Dinayet İşleri Başkanlığına olan hıncıyla baş başa bırakıp dönelim Adliye kadrolaşmasına.

Hâkim Kiralayın

Fetullah Gülen'in hayalindeki Halifeli, Amerikano şeriata ya da Ilımlı İslam'a giden yolun döşeme taşlarından en önemlileri; İstihbarat, Tedbir, Okullar, Şirketler ve Vakıflardı. Fetullahçı örgütlenme bu yolları geçmiş, nihai hedeflerine doğru yol almaya devam ediyordu.

Emniyet içindeki Fetullahçı yapılanma tarafından şehit edilen Dr. Necip Hablemitoğlu "Fetullah Gülen'in İs-

tihbarat Tutkusu ve Hedefi Söylemler ve Eylemler" başlıklı yazısında, Gülen yapılanmasının köşe taşlarını şöyle deşifre ediyordu:

"Yüzlerce şirketin sağladığı milyarlarca dolarlık bir ekonomik kaynağın desteğindeki yurt içi ve yurt dışı yüklerce okul, dersane, üniversite ile binlerce yurt ve okul, yüzlerce Işık Evi. Diğer taraftan, yasa dışı yapılanmanın silahlı gücünü oluşturan; düşmana korku, müridlere dokunulmazlık ve güvenlik ile ülke imarına ve istişare kurulu üyelerine, devlet kaynaklarından son derece önemli kesintisiz istihbarat akışı sağlayan -TSK'ya alternatif- kimi emniyet mensupları!..

Fetullah Gülen için istihbarat birimlerinde kadrolaşmak niye bu kadar önemlidir? En önemli neden, bir türlü yeterince sızmayı başaramadıkları Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı silahlı ve yasal bir güce sahip olmaktır. Adliye ve Mülkiye kadrolaşması ise, bu gücü daha da pekiştirecek ve devletin içten ele geçirilmesini ya da bir başka ifadeyle devletin "kansız" teslim alınmasını temin edecektir.

Fetullah Gülen ve genel olarak tüm nurcular için, Atatürk ve İnönü dönemi polisiye takibatlarından kaynakla-

nan bir ürküntü, hatta yaygın bir korku söz konusudur. Ancak, iyi (!) bir polisten gördüğü yardım, Fetullah Gülen'in istihbarat konusundaki ufkunu değiştirmiştir:

"Edirne'den gelirken dosyam dolu gelmişti. Takibe maruz idim. Peşimde daima bir polis bulunuyordu. Fakat Cenab-ı Hakk'ın bir lütfü bu polis İmam Hatip'in orta kısmından mezundu ve benim de hemşerimdi. Erzurumluydu."

Bırakalım istihbarat birimlerinde kadrolaşmanın çok yönlü avantajlarını sadece telefonların dinlenmesi olgusu bile, yasadışı Fetullahçı yapılanma açısından, başlı başına rakipsiz-rekabetsiz bir güç üstünlüğü (Siyasal ve Ekonomik) sağlamaktadır.

Bilindiği üzere, devlet imkanları ile izlenmesinde kamu yararı görülen ve bir anlamda stratejik öneme sahip kimi politikacıların mafya liderlerinin, gazetecilerin, bürokratların, işadamlarının, akademisyenlerin telefonlarının dinlenmesinin geçmişi yeni değildir. Bu yolla elde edilen bilgilerin, organize suç örgütlerinin eline geçme olasılığı ise oldukça düşüktür; çünkü mafya, saptandığı kadarıyla dinlemeyi sadece sokaklardaki telefon kutuları

üzerinden yapmaktadır. Ya da böcek denilen aletlerle hedef izlenmektedir.

İşte yasa dışı ve devlet düşmanı Fetullahçı yapılanmanın gücü de bu noktada ortaya çıkmaktadır. Hiçbir organize suç örgütünün ya da siyasal yapılanmanın sahip olamadığı bu inanılmaz güç, yukarıda da belirtildiği gibi, sadece ve sadece yasadışı Fetullahçı yapılanmanın uhdesinde mevcuttur.

Nasıl mı?

1980'li yılların başlarından itibaren polis okullarına ve Polis Akademisi'ne sızarak burada kadrolaşan ve daha sonra Personel, Eğitim, Bilgi-İşlem, Terörle Mücadele, İstihbarat gibi birimlerde kökleşmeye çalışan Fetullahçılar, istihbarat birimlerinin yanı sıra, var oldukları her yerde ve her ortamda, şeyhleri Fetullah Gülen'in kaset ve kitaplarındaki, tedbir ve temkin, taktik ve strateji içeren direktiflerinin gereğini yerine getirerek "bugünkü güç düzeylerine erişebilmişlerdir. Fetullah Gülen'in muhtelif kitap ve kasetlerinden aşağıya alıntısı yapılan bu direktifler, mebzul miktarda suça azmettirme, kurnazlık, fırsatçılık, iki yüzlülük, takiyye gibi öğeler içermektedir:

Gülen'in Işık evlerinde gençlere yaptığı konuşmanın kasedinden:

"Adliye'de, Mülkiye'de veya bir başka hayati müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti, öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ünitelerde garantimizdir. Bir ölçüde onlar bizim varlığımızın teminatıdır."

Gülen, örgütlenmesinin Emniyet'ten sonraki en önemli ayaklarının Adliye ve Mülkiye olması gerektiğini şöyle açıklıyordu:

"Türkiye'de önümüzü kestiler. Yürüyemiyoruz, orada durgun sular gibi bir de gölleşme imajı uyandıracaksınız. Zorlayacaksınız, yerinde yürüyor gibi yapacaksın, Çünkü durmak, hem de durgunluk paslanma meydana getirir...

Bu Mülkiye'de, Adliye'de de her zaman söz konusu olur. Yürümeli, eğer biz tüm nabzı, kalbi dinledik, baktık ki, geriye adım attıracaklar bence adım atmam beklerim, fırsat kollarım, yani herşey bir oyundur. **Kung-fu gibi bir oyundur. Teak-wando gibi bir**

oyundur. Yani her zaman insanın hasmını bir yumruk vurup, yere yıkması şeklinde değildir. Bazen hasmından kaçmak bile çok önemli bir manevradır. Kuvvet dengesi yoksa kuvvete başvurmayın. Çok iyi planlayacak, ona göre yürüyeceksiniz. Dışarıdan bizi korkaklıkla itham edeceklerdir. Allah bizim çaremize bakacak."

Gülen, amaçlarına ulaşmak için "Devletin belli bir kıvama gelmesi gerektiğini söylüyordu. "Devletin kıvama gelmesi" bu üzerinde önemle durulması gereken çok önemli bir cümledir. Aynı zamanda birçok gelişmenin ve yakın tarihimizin bir tespiti... Zira 12 Eylül ve Turgut özal dönemiyle hareketlenen, Çiller ve Ecevit sürecinde iyice palazlanan, Gül ve Erdoğan hükümetleri ile tavan yapan Ilımlı İslam maskeli Nurculuğun kollanıp, yüceltilmesiyle yeşil devrim yavaş yavaş dal budak salmaya başlıyordu.

Sonuçta devletin nasıl kıvama gelmeye başladığı açık açık görülüyordu. Neyse biz yine dönelim, Adliye, Mülkiye ve diğer kurumlarda Gülen'in kadrolaşmanın önemini anlatan açıklamalarına:

"Arkadaşlarımızın mevcudiyeti İslami geleceğimiz adına bu işin garantisidir. Bu açıdan Adliye, Mülkiye veya başka hayatî müessesede bizim arkadaşlarımızın mevcudiyeti öyle ferdi mevcudiyetler şeklinde ele alınıp öyle değerlendirilmemelidir. Yani bunlar gelecek adına bizim o ülkelerde garantimizdir. Bizim varlığımızın bunlar nabzıdır, Zaiyata meydan vermeyin. Daha bunun neye ihtiyacı var, nasıl takviye edilmeli, bu demeli, sürekli o araştırılmalı, daha bir takviye edilmeli, fakat mevcuttan da bir ölçüde taviz verilmemeli derken yani fevkalade korunmaya alınmalı, katiyyen zayiata meydan verilmemelidir.

Bu açıdan bizim ister bu dairede, ister diğer dairede arkadaşlarımızın korunması çok önemlidir. Bu koruma mevzuunda işte arz ettiğim gibi belki işin esnekliğinden istifade edilebilir. Esnek olun, sivrilmeden can damarları içinde dolaşın. Bu açıdan, diğer taraftan bu kanun ve kuralları kullanma, biraz önce anlattığım esneklik içinde, diğer taraftan bir kanun ve kural adamı olma imajını uyarmak, yani harfiyen riayet ediyor bunlar denmeli, denmeli ki muntazam terfilerin arkasında bu ölçüde bu vardır. Ve sizin ileriki dönemde daha hayati, daha önemli yerlere gelmenizin arkasında da bu vardır.

Yani sivrilmeden mevcudiyetinizi hissettirmeden çok ilerilere gitmek, işte bu iki müessesede olduğu gibi hayati, dinamik bir kısım müesseselerde söz konusudur. Ta ilerilere gitme, böyle can damarları içinde dolaşma ve eğer dönülüp gelinecekse yara alınmadan, hissettirilmeden dönüp geriye gelme meselesi geleceğimizin adına çok esaslı hususlardır..."

Fetullah Gülen, hasım cephe olarak nitelediği Atatürkçüler ile ilgili istihbaratta önde olmalarını, haberalma teşkilatıyla içlerine girilip bilgi toplanmasını da şöyle emrediyordu:

"...Bir yandan hasım cepheyi, mükemmel işleyen Haberalma teşkilatıyla içinden tanırken, öte yandan da hasım cephenin aynı faaliyetlerini kendi içimizde sürdürmesine müsaade edilmemeli ve imkan tanınmamalıdır...

Evet, devlet ve milletin bekası ve hayatiyeti adına *önem* arz eden her dinamiğin üzerinde etraflıca durmalı, bu dinamikleri sistematik hale getirmeli, günümüzün teknolojik imkanlarından da faydalanarak bu faaliyetleri gerçekleştirmeleri...

Ve bilhassa haberalma hususunda her zaman hasım cephenin çok önünde olunmalıdır."

Türkiye'de hala kadılık sisteminin özlemini çeken, hakimleri kiralanacak bir meta olarak gören Fetullah Gülen'e bu davranışından dolayı itiraz eden dava açan bir hakimin çıkmayışı, özellikle Ergenekon tezgahında rol alan bazı hakim ve savcıların eylemleri yeşil devrimin geldiği, yeri göstermesi bakımından oldukça düşündürücüydü. Şimdi Fetullah'ın müridlerine hakim kiralamalarını öğütleyen konuşmasına bakalım:

"...Belki bizim aczimiz bu yani, orada icabında Mahkemenin altını üstüne getireceksin, avucuna alacaksın, arkadaşlara diyorum ki ben, bin döktürecektim belki geriye biri dönecek. Bu dershanelerle üstad destekleriz yani... Bir milyar lira vereceksiniz, 10 milyon tazminat davaları alacaksınız. Önemli olan mahkum ettirmektir yani, Avukat da kiralayacaksınız, **Hakim de kiralayacaksınız...**"

Gülen ve Mit

Unakıtan gibi Nakşibendî tarikatına yakınlığı ile bilinen Kadir Mısıroğlu, kaleme aldığı **"Gurbet İçinde Gurbet"** adlı kitabının 190. sayfasında, Hilmi Türkmen Fetullah'ın MİT'çiliği konusunu şöyle anlatıyordu.

"O zaman İzmir'in Kestanepazarı'ndaki Kur'an-ı Kerim Kursu'nun idarecilerini tanıyordum. O'nu çocuk okutmak üzere oraya yerleştirdim. Beş on gün sonra halini hatırını sormak için oraya uğradığımda, baş başa bir kimseyle fiskos ettiğine rast geldim. Konuştuğu adam, beni görünce yaydan çıkmış bir ok gibi fırlayıp kaçtı. Kendisine; "Bu kimdir" diye sorduğum da "Bir talebe velisi" diye cevap verdi.

Bu söz doğru değildi. Tahkikatım da onu göstermiştir. Bu adam, böyle bir karşılaşmadan beş altı ay evvel bana müftülük makamına gelmiş ve MİT'çi hüviyetini gösterdikten sonra, benimle açıkça bir meseleyi konuşmak istediğini söylemişti. Söylediği söz şuydu:

"Bizim teşkilat (MİT'i kastediyor) Müslümanların M. Kemal Paşa'ya menfi bir tavır almasından rahatsızdır. İstiyoruz ki, bu münafereti gidelim. Sen, en büyük dini

cemaatlerden biri olan Süleymancı cemaatı içinde söz sahibi bir kimsesin. Sizin cemaatte M. Kemal Paşa hakkında "Deccal" ithamında bulunmakta ve ağza alınmayacak sözler söylenmektedir. Sen bunu düzeltebilirsin. Bunu yaptığın takdirde, bizden ne isterse iste, seni, Diyanet işleri Başkanı yapalım...

Kendisine "yanlış kapı çaldığını", benim bahsettiği cemaat içinde böyle bir şey yapacak gücüm olmadığını, bunu ancak Kemal Kaçar Bey'in yapacağını söyledimse de ikna olmadı ve "Sen bilirsin, biz seni seçmiştik. Anlaşılan sen bunu yapmak istemiyorsun. Amma biz bu işin peşini bırakmayacağız. Bu işi, birisini bularak muhakkak yapacağız!.." diyerek ayrılmıştı.

Şimdi anlıyorum ki, buldukları adam Fetullah Gülen'di. Fakat o sıralarda Fetullah Gülen sapı silik bir adamdı. Bunu nasıl becerebilecekti? İşi takip ettim. MİT güdümlü olarak nasıl nafiz bir mevkiye getirildiğine safha safha şahit oldum..."

Mısıroğlu kitabında Gülen'in istihbari ilişkilerini sorgulayan insanların başına gelen ve insanın tüylerini diken diken eden bir olayı da anlatıyordu:

"... Bu demektir ki, Fetullah Gülen etrafındaki gizli ve aşikâr gerçekler bu derece korkunçtur. Bu şifai olarak ilk ve müessir bir surette ifşa etmiş bulunan bir arkadaşımızın teşkilatın bütün kıdemli üst kademelerince çok iyi tanınan Kuyumcu Sadettin Çetin Bey'in kendisi "Fetullah Gülen'e en büyük hizmetleri ifa etmiş bir kimse olduğu halde cesedi parçalanmış olarak bir yol kenarında bulunmuştur. Sadece bunu hatırlamak, bu sahada gerçeği beyan etmenin ne ağır bir bedeli olabileceğini anlatmaya kâfidir sanırız..."

Gülen sadece MİT ile mi bağlantılıydı? Tabii ki hayır. 1964 yılında ilk defa ülkemize gelen CIA Türkiye Masası Şefi Graham Fuller'in hemen hemen o yıllardan beri en yakın dostu yine Gülen'di.

Gülen, 26 Ocak 1995 tarihinde Hürriyet Gazetesi'ne verdiği bir beyanda, CIA Ortadoğu Masası Şefi Graham Fuller ile görüştüğünü yalanlıyor ve şöyle diyordu:

"Bırakın yüzünü bir defa olsun görmediğim Graham Fuller ile görüşmeyi, bir yabancı devlet yetkilisi, temsilcisi ve ajanı ile karşılıklı veya dolaylı bir saniyelik, bir satırlık görüşmem olmamıştır."

Oysa Graham Fuller, Timaş Yayınlarından çıkan **"Siyasal İslam'ın Geleceği"** adlı kitabında, 1964 yılında Türkiye'ye geldiğini ve en yakın dostları arasında Fetullah Gülenin de olduğunu özellikle vurguluyordu.

CIA İstasyon Şefi Graham E. Fuller, ülkemizdeki diğer dostlarından bazılarını şöyle sıralıyordu:

"Fehmi Koru, Ali Bulaç, Ali Aslan namı diğer Mücahit Aslan, Ruşen Çakır, Cengiz Çandar, Nilüfer Göle, Şerif Mardin, Hakan Yavuz, Şahin Alpay..."

Gülen'in **"Tanımıyorum"** dediği ancak yıllardan beri kadim dostu olan CIA ajanı Graham Fuller, Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin (ASAM) Michigan Üniversitesi ile birlikte düzenlediği, 3. Avrasya Uluslararası Konferansı'nda Gülen hakkında şunları söylüyordu:

"Gülen'in Radikal İslamcı olduğunu düşünmek bana zor geliyor. Kesinlikle değil, bu yöndeki görüşlere katılmıyorum."

Gülen, ABD'de sürekli kalmak için yaptığı başvuruda **"Tanımıyorum"** dediği Graham Fuller'i ve diğer CIA İstasyon Şeflerini kendisine kefil olarak gösteriyordu.

Gülen'in Green Card almak için çırpınmasının bir diğer nedeni de, Amerikan vatandaşlığına geçmekti. Gülen'in bu hareketi birçok gazetede manşet olmuştu.

Herkesin bildiği bir gerçek var ki; ABD vatandaşlığına geçmenin en önemli şartlarından biri ABD bayrağı ve İncil üzerine yemin etmektir. Amerikan çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmak, asıl vatanının Amerika olduğunu kabul etmektir. Bunun da İslam'da hiçbir yeri yoktur.

CIA ve Gülen

Gülen cemaatinin büyük bir oranda finanse ettiği, Türk okulları olarak lanse edilen, ancak, ABD'ye hizmet için kurulan okullar öncesinde başlayan CIA ile işbirliği son hızıyla devam ediyordu.

Afrika'da bile açılan bu okullar o ülkedeki zeki çocukları bulup, Amerika'ya gönderip eğitmek daha sonra istedikleri kıvama getirdikleri, her türlü amaç için kullanabilecekleri insanları tekrar ülkelerine geri getirip, vatanlarında ABD'nin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmalarını sağlayabilecek yönetici konumuna yükseltmek amacıyla CIA organizasyonu ile yapılan çalışmalardı.

Fetullah Gülen, Ankara DGM Savcılığının hakkında başlattığı örgüt soruşturmasını, savcının yakınında bulunan örgüt üyesi amirlerden öğrenince, "tehlike anında hicret sünnettir" prensibine "tüymeyi" de ekliyor ve Amerika'ya kaçıyordu.

Amerika'da 137 dönümlük arazide villa içinde FBI korumasında, CİA'nın desteğinde yaşamak son derece hoşuna gittiği için, Türkiye'ye dönmek istemiyordu. Bu nedenle ABD'den sürekli oturma izni almak için işbirliği yaptığı; CIA, Katolik Papazları ve Kiliseleri, Evanjelist Kilisesi ve Rahipleri, Rum Ortodoks Kiliseleri ve Papazlarını devreye sokuyor, yardım istiyor, "ne olur beni ABD'den kovmasınlar" diyordu.

Haziran 2008 tarihli Milliyet Gazetesinde Gülen'in ABD'de kalma faaliyetleri yer alıyordu. Fetullah Gülen'e ABD'de süresiz oturma ve çalışma izni vermesi için başvurulan 1-140 statüsündeki vize, bilim, sanat, iş, eğitim ve spor alanlarında olağanüstü yetenek gösteren, uluslararası saygınlığı olan, bu faaliyetlerini ABD'de sürdürmek isteyen ve ABD'nin de bu faaliyetlerden faydalanacağı kişilere veriliyor.

Oysa Gülen, eli kanlı terör örgütü Hizbullah'a övgüler düzmüş, demokrasiyi şeytandan gelen rejim olarak nitelemiş, şeriat devletinin mutlaka geleceğini iddia etmiş, müridlerine kelle alıp, kelle vermeyi, kanla abdest almayı öğütlemiş, ilkokulu dışarıdan zorla bitirmiş, devlet tarafından **"muzır"** olarak gösterilip Diyanet'ten emekli edilmemiş bir kişiydi.

Fetullah Gülen'in ABD İçişleri Bakanlığı'na başvurusunu yaptığı 1-140 vizesinin reddedilme nedenleri de ortaya çıkıyordu. Amerikan yasaları gereği her sene kısıtlı sayıda verilen ve "İş, bilim, sanat, eğitim ve spor alanında olağanüstü yetenekli" kişilere oturma ve çalışma imkanı sunan vize talebinin reddedilme nedenleri arasında, Gülen'in eğitim alanında başvuru yapmasına rağmen bu alanda direkt faaliyette bulunmaması ve bu konudaki "olağanüstü yeteneğini" belgeleyememesi gösteriliyordu.

21 Kasım 2006 tarihinde Gülen'in 1-140 vizesi için yaptığı başvuru, İçişleri Bakanlığı tarafından bir sene sonra reddedildi.

18 Aralık 2007'de bir kez daha aynı vize ve oturma izni için başvuran Gülen, bu kez CIA İstasyon Şefleri,

Rum Papazları, Yahudi din adamları, Cizvit ve Katolik Rahiplerinden oluşan 26 isimden kendisine referans oluşturuyordu. Ancak bu referanslar yetmiyor, Mart 2008'de Gülen'in temyiz isteği reddediliyordu.

Para Karşılığı Yazdırıyor

ABD İçişleri Bakanlığı adına savunma yapan Savcı Patrick Meehan ve Mary Catherina Frye imzasıyla sunulan 4 Haziran 2008 tarihli belgelerde; "Davalı, kendisinin din adamı olduğunu ve eğitim alanında çalışmalar yaptığını belirtiyor. Oysa, eğitimci olduğunu gösteren hiçbir belge sunmadığı gibi kendisini akademisyenlerle çevreleyip para karşılığı kendi görüşlerinin tartışıldığı konferanslarda konuşturuyor ya da görüşlerini yazdırıyor" saptaması yapılıyordu. .

"Davacı'nın yani Gülen'in sunduğu deliller göstermektedir ki kendisi siyaset ve din konularında çok etkili bir hareketi yönetmektedir. Ama bu Kongre'nin çok özel yetenekte insanlara verdiği vizeyi almasına hak veren bir alan değildir" diyen savcılık makamının kararı kabul görüyordu.

Gülen'in avukatları bu kararı da bozmak için "ara karar çıkartma" isteminde bulundu. Buna yanıt olarak 18 Haziran'da Savcılık makamınca Pennsylvania Doğu Bölgesi Mahkemesine sunulan belgelerde şöyle deniliyordu:

"Davacı eğitimi konusunda uluslararası alanda takdir kazandığını iddia etmektedir. Oysa kendisi, "olağanüstü" yetenekli eğitimciler arasında olmadığı gibi eğitimci bile değildir. Kendisi delillerde de sunulduğu gibi büyük ticari kaynakları bulunan etkili dini ve politik bir hareketin lideridir. Dinlerarası diyalog ve tolerans da bu statüde verilen vize için yeterli değildir."

İçişleri Bakanlığı adına savunma yapan savcılar; Gülen'in bırakın olağanüstü eğitimciliğini, normal eğitimci bile olamayacağını belgeliyorlardı. İlkokulu bile normal yoldan bitiremeyen, dayısı Hüseyin Top'un gözetiminde girdiği vaizlik sınavında Allah'ın sıfatlarını baka baka yazdığı halde tam olarak kağıda geçiremeyen, mezhepler hakkında bilgisi olmayan ve Cuma'nın şartlarından ise habersiz biri nasıl eğitimci hele bir de olağanüstü eğitimci olabilirdi. Savcılık Gülen hareketinin balonlarını tek tek patlatıyordu.

Gülen'in "dini hoşgörüyü eğitim kurumlarının içine sokan metodlar geliştirdiği iddiasına" da yer veren savcılık makamı, "ancak davacı, bu metodların ne olduğunu gösteren bir delil sunmamıştır. Yazıları bir müfredat modeli ya da metodoloji içermemektedir. Kendisinin eğitmenlik yaptığını belgeleyen bir delil dahi bulunmamaktadır" diyordu.

Savcılık makamı ayrıca Londra'da Lordlar Kamarası'nda Gülen için düzenlenen toplantının da sadece o mekanda yapıldığını, Gülen'in Konferansı "İngiliz Hükümetinin desteklediği" iddialarının yanıltıcı olduğunu belirtiyordu.

Gülen, toplantılarda salya sümük ağlayarak insanlardan kurban derilerine kadar yardım olarak istiyordu... Toplanan yardımların ne şekilde harcandığı da savcılık makamının açıklamalarıyla biraz olsun netleşiyordu.

Londra'daki Gülen Konferansındaki sunumlardan faydalanan savcılık makamı; "...deliller de göstermektedir ki, davacı kendi hareketinin organize ettiği ve masraflarını karşıladığı toplantılarda bulduğu desteği kendisini 'alim' olarak göstermekte kullanmaktadır" diyordu.

Gülen hareketinin yürüttüğü projelerin finansmanında kullanılan paraların büyüklüğü nedeniyle Suudi Arabistan, İran ve Türk hükümetleriyle gizli anlaşma içinde olduğu iddiaları dile getirilmektedir.

CIA'nın da bu projelere finansal ortaklık ettiği şüpheleri bulunmaktadır" diyen savcılık, Gülen'in sunduğu onlarca destek mektubundan hiçbirinin bir eğitimciden gelmediğine dikkat çekiyordu.

Gülen'in Yalanı

Gülen'in aldığı ödüllerin gerçek ödül bile sayılmasının şüpheli olduğuna yer veren savcılık makamı, "Davacı'nın **UNESCO** ödülünü aldığı törende Papa 2. Jean Paul'le bir kez daha görüştüğü iddiası doğru değildir. Çünkü; Papa, ödül tarihinden altı ay önce ölmüştü" diyerek, Gülen'in bir tezini daha çürütüyor, böylece Amerika'da bir süre daha kalabilmek amacıyla İslam'da en büyük suç ve günahlardan biri olan "Yalan-'a sığınıldığı" ortaya çıkıyordu.

Savcılık iddianamesinin son bölümünde, Gülen'in "gelecek planlarını" açıklamadığı, eğitim alanında ça-

lışmaya devam edeceğine dair hiçbir işaret vermediği yazılıydı.

İddianamede "kendisi hakkında konferanslar düzenleyip yazılar yazdırması eğitim alanında olağanüstü bir faaliyet sayılmaz" deniliyordu.

CIA'nın Gülen'e Referansı

Gülen, Amerika'da kalabilmek, Türkiye'ye dönmemek için istediği vizeye daha kolay kavuşabilmek amacıyla işbirliği yaptığı dostları CIA istasyon şefleri, Papazlar ve Hahamları devreye sokuyor, onlardan yardım istiyordu. Gülen'e referans veren CIA elemanları şu isimlerden oluşuyordu.

George Fidas: CIA'nın Dışa Açılım ve Analiz Bölümü Direktörlüğü görevini yürüten bir isim. Halen Karma Askeri İstihbarat Konseyi Üyesi.

Graham Fuller: Eski Ulusal İstihbarat Konseyi Başkan Yardımcısı ve eski CIA Türkiye Masası Şeflerinden.

Morton Abromowitz: ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi. CIA Ajanı. Halen Carnegie Endowment ve The Century Foundation üyesi.

Gülen'in Amerika'da kalması için destek veren papazlar ise şu isimlerden oluşuyordu:

Aleksander Karlutsos: ABD Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu'nun Yardımcısı.

Rahip Floyd Schoenhals: Evanjelist Kilisesi Arkansas-Oklahoma Sirtodur.

Rahip Thomas Michael: Katolik Kilisesi Cizvit Tarikatı mensubu.

Rahip Donald Senior: Katolik Teoloji Birliği Başkanı.

James Kenneth Echols: Chicago Lutheran Teoloji Okulu Başkanı.

Rahip Teny Mathis: California Üniversitesi Riverside Kampusu Rahibi.

Rahip Loye Ashton: Tougaloo College Dini Çalışmalar Bölümü Başkanı.

Fetullah Gülen amaca ulaşmak için her yolu mubah görüyor, Sabetaylardan Yahudilere, Yahudilerden Rum Papazlarına, Papazlardan CIA elemanlarına, CIA ajanlarından yerli tarikatlara, yerli tarikatlardan Moon ve benzeri tarikatlara kadar her kesimle ilişkiye giriyordu.

Gülen bu faaliyetlerinin izahını kendince şöyle yapıyordu:

"Evet, biz sair İslami cemaatlere farklı kulvarlarda, ama aynı hedefe koşan insanlar nazarıyla bakıyoruz...

Veya onları aynı çatı içinde farklı odalarda hayatlarını sürdüren kişiler gibi görüyoruz..."

Peki; Emniyet, MİT ve Adliye içindeki Fetullahçı yapılanma ile bunların işbirlikçileri olan 2. Cumhuriyetçilerin, PKK'lıların ve dönek solcuların ortak hedefleri ne?..

"Laik cumhuriyetin temellerine dinamit koymak."

Ancak;

Cumhuriyet'in temellerine koymaya kalktıkları bombalar gün gelecek ellerinde patlayacaktır.

O gün yakındır, hem de çok yakın!..

Hem de hiç ummadıkları kadar yakın.

ERGÜN POYRAZ

AMERİKA'DAKİ İMAM

Ergenekon tertibiyle yaklaşık 2.5 yıldır cezaevinde olan yazar bu kitabıyla Fetullah Gülen'in bilinmeyenlerine ışık tutuyor.

Kitapta Fetullah Gülen'in soyu ile ilgili tüm bilgilerin yanında İslamla telifi mümkün olmayan eylemlerine yer veriliyor.

Gülen'in bir ayda hazırladığı risalesinde; Allah'ın sıfatlarını eksik bildiğini, Cuma'nın şartlarını bilmediğini, namazın şartlarından habersiz olduğunu, mezhepler ve mezhep imamları hakkında hiçbir bilgisinin olmadığını belgeliyor.

Kitapta; Ergenekon tertibinin Gülen'in ülkeye rahat dönebilmesi amacını taşıdığını, Gülen'in hocalığının istihbarat örgütlerinin eseri olduğunu kanıtlıyor.

Yazar; kitapta Fetullah Gülen'in kimliğine projektör tutuyor. Burada verilecek karar; Gülen'in kendi halinde bir din adamı mı, yoksa Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün raporunda önemle vurguladığı gibi; 'Cumhuriyet'e karşı en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikeli oluşumu köklendiren biri mi olduğu'dur.

Tabii ki takdir okuyucunun...

ISBN 978-9944-337-21-4

9 789944 337212

Togan yayıncılık